Šematizem

duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji 1.1788.

Preiskovalcem zgodovine na korist priredil in priobčil

Frančišek Pokorn
župnik.

Ponatisk iz »Zgodovinskega Zbornika".

V Ljubljani, 1908.

Založil knezo-škofijski ordinariat ljubljanski.
Katoliška Tiskarna. Ljubljana.

Predgovor.

V ljubljanskem knezoškofijskem arhivu se nahaja knjiga z naslovom: „Protocollum decanatuum Archidioecaseos Labacensis, anno 1788." V njej je popisana tedanja duhovščina po gotovih predpisih in rubrikah teh-le dekanatov: 1. Šmartno pri Litiji, 2. Vače, 3. Cerklje na Gorenjskem, 4. Kamnik, 5. Mengeš, 6. Jezica, 7. Železniki, 8. Dob, 9. Kranjska gora, 10. Sora, 11. Poljane pri Škofji Loki, 12. Šmarije, 13. Metlika, 14. Preserje, 15. Šentvid pri Zatičini, 16. Šmartin pri Kranju, 17. Lož, 18. Trebnje, 19. Krka, 20. Novo mesto, 21. Ribnica, 22. Kočevje, 23. Dobrepolje, 24. Škocijan pri Dobravi, 25. Kostanjevica, 26. Kranj, 27. Krško ali Leskovec, 28. Šentrupert, 29. Svibno, 30. Marijino Oznanjenje v Ljubljani, 31. Vrhnika, 32. Gorje pri Bledu.

Opomniti moram, da onih župnij ni med temi zaznamovanih, katere takrat še niso spadale pod ljubljansko vladikovino na Kranjskem. Poleg teh so pa izostale tudi ljubljanske glavne župnije: stolna, sv. Jakoba in sv. Petra, katere sem za ono dobo posnel iz drugih virov, da je delo kolikor mogoče popolnejše in preglednejše.

Zanimiva je omenjena knjiga v toliko, kolikor dobimo iz nje vsaj kratek življenjepis tedanje duhovščine. Letnice posvečenja morda niso povsem zanesljive

pri nekaterih duhovnikih, ker so pri vizitacijah navadno zaznamovali le približno po naznanilih, bolj ob kratkem zahtevane podatke svoje, a to naj nas nič ne bega. Glavna stvar pri tem je, da imamo vsaj deloma skupen, pregleden zaznamek tedanje, v dušnem pastirstvu na Kranjskem delujoče duhovščine. In to je tudi mene napotilo, da sem se poprijel sicer mučnega, a potrebnega dela, ga uredil ter podal v roke zlasti prijateljem preiskovalcem zgodovine župnij.

Od 1.1793. dalje imamo že tiskane, sicer še jako pomanjkljive šematizme, iz kojih more posneti lahko vsak zbiratelj župne zgodovine vsaj nekaj podatkov, a iz prejšnje dobe se dobi težko kaj natančnejšega.

Da bode delo popolnejše in trud preiskovalcem olajšan, sem dodal k temu še od 1. 1789. dalje iz šematizmov posnete podatke, po kolikor sem jih za posamezne duhovnike mogel zaslediti, do konca njihovega življenja, tako, da imamo ob kratkem celoten življenjepis posameznikov, opis njihovih zmožnosti in delovanja.

To priobčenje pa naj bode v spomin 120 letnice takratnih vizitacij.

V Besnici na Svečnico 1907.

Priobčevalec.

Nadškofija ljubljanska.

Nadpastir:

Mihael baron Brigido pl. Marenfelški in Brezoviški je bil nadškof ljubljanski v 1. 1788.—1806. Porojen v Trstu, je bil nadarjeni mož sprva redovni kanonik voravski, potem stolni kanonik scepuški, naposled župnik v Laizhovu na Ogrskem, ko je bil dne 17. decembra 1787 po smrti škofa Karola grofa Herbersteina, kateri je dne 7. oktobra na povratku iz samostana na frančiškanskem mostu v kočiji zadet od kapi umrl, imenovan ljubljanskim nadpastirjem. Dne 25. aprila 1. 1788. je bil na Dunaju posvečen, dne 8. junija pa slovesno umeščen. Bil je Nj. c. kr. in apost. Veličanstva dejanski svetnik, vitez malteškega reda, melropolit itd. Dne 18. decembra 1806 pa je odšel na Ogrsko kot scepuški škof ter je ondi na nekem popotovanju v Trst 1.181-6. izdihnil svojo dušo. Bil je za ljubljansko škofijo zaslužen mož.

Sufragan aH pomožni škof:

Jožef Mikolič, Ljubljančan, brat naklanskega župnika Frančiška Mikoliča, je bil častni kanonik, nadškofov generalni vikar ter škof gratianopolitanski, posvečen dne 31. januarja 1790, in ljubljanski pomožni škof. Umrl je dne 4. decembra 1793, tedaj en mesec za svojim bratom, in je pokopan pri Sv. Krištofu.

Metropolitanski kapitelj.

Prost:

Rajko Fran. Orfej grof pl. Auersperg, infuliran prost ljubljanski in župnik radovljiški, je bil celih 25 let predstojnik stolnega kapitlja od 1. 1771. do 1796., ko se dne 25. junija 1. 1796. preseli v večnost. Porojen v Komendi dne 31. avgusta 1.1723., posvečen pa v Ljubljani dne 11. junija 1747.

Dekan:

Frančišek Karol grof pl. lnzaghy, doktor bogoslovja, je svetu zamrl dne 23. februarja , 1.1796.

Kanonik!:

Ferdinand Benedikt Gabriel baron pI. Erberg, doktor bogoslovja, je dne 3. julija 1796 ostavil svet. Leta 1757. je župnikoval še v Moravčah. Mož je bil nadarjen, pobožen in zgleden duhovnik. Svoje študije z doktoratom je dovršil v Rimu v letih 1741.—1744. Bil je Ljubljančan, posvečen dne 19. septembra 1744, dispenziran glede nedoletnosti, kajti porodil se je dne 16. marca 1. 1722.

Sigefrid grof pI. Auersperg, doktor bogoslovja, je bil 1. 1795. stolni župnik, v 1. 1796. do 1806. pa stolni prost, ko se dne 5. avgusta preseli 73 let star na boljši svet. Svoje bogoslovne študije je v Rimu dovršil v I. 1753.—1757., kjer je napravil tudi doktorat.

Janez Anton de Ricci, Goričan, kanonik „a latere", konzistorialni svetnik dunajskega nadškofa, komendator malteškega viteškega reda, druški škof, posvečen 1. 1801., je bil vi. 1796.—1808. stolni dekan,

nozneje pa stolni prost ljubljanski in župnik radovljiški do 1. 1818., ko je bivajoč v Naklem, ondi 27. julija v Gospodu zaspal ter je tudi ondi pokopan.

Frančišek Schwarzenbach, semeniški vodja, je bil od dne 5. maja 1789. dalje: kanonik „ad baculum". Bil je doktor bogoslovja. Umrl je dne 6. februarja 1796.

Sigefrid grof pl. Gallenberg, konzistorialni svetnik solnograškega nadškofa od 1. 1797., je bil z dne 7. julija 1784 umeščen na Kiirchpergov kanonikat. Preselil se je pa k očetom dne 9. marca leta 1813.

Jsnez Nep. baron Taufferer, kanonik je 1. 1810. odšel na Avstrijsko. Bil je Ljubljančan, v mašniks posvečen dne 10. junija 1. 1775. v Ljubljani.

F-ančišek Borgia baron pl. Raigersfeld, doma na Kranjskem, je bil kanonikom umeščen dne 6. aprila 1788. Pozneje je izvrševal tudi par let opravila stolnega nadžupnika. Leta 1795. je bil z dne 8. septembra že pomožni škof in generalni vikar ljubljanskega nadškofa ter škof derbenski. Bil je predsednik ljubljanskega konzistorija. Umrl je dne 16. julija 1800. ter bil pokopan pri Sv. Krištofu. Porodil se je leta 1736. očetu baronu Frančišku Henriku in baronici Mariji Ani Elizabeti pl. Erberg. 16 let star stopi v red Jezusovega Tovarištva v Ljubljani. Po odpravi tega, popotue po Nemškem po univerzah, naposled pride v Trst kot referent in naslovni kanonik do časa, ko se v Ljubljano preseli kot pravi kanonik.

Atanazij Šlibar, Kranjec, porojen 1.1748., je služboval v ljubljanski stolnici že od 1. 1784. Pozneje cd 1. 1796. dalje je bil kanonik „ad baculum". L. 1789 je dne 9. aprila dobil dovoljenje, da sme v

svoji sobi maševati. L. 1796. je prosil kot kanonik tudi za šentjakobsko župnijo v Ljubljani, a je ni dobil. L. 1807. je dobil mengeško župnijo in ostal le še naslovni kanonik. Bil je mož sicer poštenega obnašanja, govoril je tri jezike, a bil jako nemirne nravi. Umrl je dne 21. maja 1823 star 75 let.

Frančišek Ksaver Anton de Webern, kanonik Wolwizove ustanove, je dal svetu slovo dne 29. februarja 1816 star 73 let. Bil je Ljubljančan, porodil se je dne 8. junija 1. 1743., posvečen pa je bil v mašnika dne 13. junija I. 1767. na titel podložnikov belopeškega gospostva.

Frančišek Ksav. Codelli p I. Fahnenfeld, kanonik ustanove svojih sorodnikov, je umrl dne 16. oktobra 1808 star 73 let.

Knezonadškofijska kancelija.

Jurij Gollmaver, doma iz Lesc na Gorenjskem, je bil v mašnika posvečen 30. maja 1779. ter je bil vodja in notar knezonadškofijskega urada, s Bil je tudi konzistorialni svetnik, pozneje kanonik v ',\ stolnici, infuliran kapiteljski dekan in škofov generalni vikar, naposled pa stolni prost v 1.1819.—1822., ko je dne 10. avgusta v Gospodu zaspal. Mož je bil jako nadarjen in zmožen ter zgleden duhovnik. L. 1809. je bil tudi on med drugimi poroki, katere so Francozi s silo zavezali, da bode njim dežela Kranjska plačevala zahtevano vojno davščino.

Alojzij Bonaventura Humi, tajnik, je izvrševal ta posel do 1. 1795. Takrat ga pošljejo na Vrhniko staremu dekanu kot vikarja v osebno pomoč. L. 1799. poleti pa gre v Cirknico kot župni upravitelj za eno leto, ko postane župnik ondi. Opravljal je

tudi posle dekanove ondi. L. 1807. pa postane ribniški župnik in dekan ter konzistorialni svetnik in okrajni Šolski nadzornik. Leta 1817. postane kanonik, stolni župnik in okrajni dekan. To službo je pa Je malo časa užival, ker smrtna kosa ga pokosi dne 11. decembra 1820. Mož je bil jako vešč in zelo delaven. Bil je Ljubljančan, v mašnika posvečen dne 6. septembra leta 1789.

Mihael Ostenik, registrator več let, je leta 1796. postal Schillingov beneficiat in kaplan pri Sv. Petru v Ljubljani, kjer je nad 10 let služboval. Odtukaj pride za stolnega vikarja in kot tak je zopet izvrševal obenem službo škofijskega registr&torja nekaj časa in leta 1814. tudi provizorr.ega vodja nemške cerkve. Umrl je ondi dne 9. marca 1818. Bil je Radovljičati in v mašnika posvečen v soboto „Sitientes" dne 4. aprila 1. 1778. v Ljubljani.

Andrej Korzin. Erbežnik, oficial in protokolist, Ljubljančan, porojen 1. 1719., je bil v mašnika posvečen leta 1743. na naslov graščine „Smuk" grofa Franceta Karola pl. Lichtenberg dne 29. septembra. On je imel svoje posestvo v Povljah na Trsteniku. Odtam je hodil kot kurat izvrševat duhovnopastirsko službo v Gorice v I. 1748.-1756. Pozneje v I. 1760.-1764. je služboval kot „operarius" pri Sv. Joštu poleg Kranja. Dne 4. marca 1765. pa ga škof postavi za vodja te božjepo:ne cerkve, katero je vladal do 1. 1776. popolnoma samostojno. Odtam se preseli v Ljubljano v stolno župnijo, kjer je bil ceremoniar in Zupančičev beneficiat ter obenem pomočnik v škofijski pisarni. L. 1801. pa je postal kaplan in vodja cerkve Matere Božje nemškega reda v Križankih in kot tak se preseli 94 let star kot zlatomašnik v večnost dne 6. marca leta 1814.

Izpraše vatel ji pri župnih izpitih:

Janez Nep. Tretter, razavguštinec. doktor bogoslovja, je učil kot profesor že od 1. 1774. dogmatiko na ljubljanskem liceju do 1. 1798. Bil je tudi konzistorialni svetnik.

Jožef Haendle, svetni duhovnik, je bil profesor moralke že od 1. 1774., katero službo je izvrševal do 1. 1798.

Kajetan Graff, svetni duhovnik, je bil profesor pastoralke v 1. 1774.—1795.

Peter Terler, svetni duhovnik, je bil že leta 1774. profesor hermenevfike nove zaveze ter je do I. 1799. ostal na liceju.

Jurij Grossauer, svetni duhovnik, profesor cerkvenega prava na ljubljanskem liceju v letu 1774. do 1795.

Duhovniki profesorji na gimnaziji:

Anton Gruber, razjezuit, profesor matematike v 1.1774. do 1.1804. Pozneje je živel v pokoju do 1. 1807.

Jožef Jernej Sena 1 le r, razjezuit, profesor lizike v 1. 1774. do 1803.

Jakob pl Knauer, razjezuit, profesor poetike na gimnaziji v I. 1774. do 1813. Takrat postane kanonik Kiirchpergove ustanove in konzistorialni svetnik. Ostavil je svet dne 20. oktobra 1819.

Janez Morak, razjezuit, profesor grščine na gimnaziji v 1. 1774. do 1804. Potem je upokojen živel v Radomljah pri Kamniku do svoje smrti dne 9. januarja 1807.

Karol Rozman, razjezuit, profesor III.gimnazijskega razreda, „syntakse", v 1. 1774. do 1804. Od

tedaj je živel v Ljubljani v pokoju do dne 7. maja 1824, ko je v Gospodu zaspal.

Valentin Jožef M«rcher, svetni duhovnik, katehet in profesor 11. gimnazijskega razreda, „grafnmatic. med.", 1. 1774. do svoje smrti dne 22. februarja leta 1799.

Jožef Heltzel, svetni duhovnik, profesor I. gimnazijskega razreda, „inf. grammatic", v 1. 1774. po 1804. Naposled je živel upokojen do dne 22. avgusta 1809, ko se preseli v večnost. Bil je Čeh iz litomerske škofije, v mašnika posvečen v Ljubljani na veliko soboto dne 30. marca 1771 na titel javorniškega gospostva barona Zoisa.

Frančišek Krištof Zutnpe (Zumper), razcistercian iz Zatičine, čigar samostansko ime je bilo „Viljem", je bil suplent na gimnaziji že 1. 1774. in pozneje več let. Porojen dne 11. novembra 1.1749. je bil pozneje v samostanu tudi prior nekaj let. Od 1. 1797. do 1807. je bil katehet pri ljubljanskih uršulinkah. Pozneje pa je živel v pokoju v šentjakobski župniji mnogo let ter ostavil svet kot zlatomašnik dne 10. junija 1835. Doma je bil na Češkem: „Schwokensis" ter bil v mašnika posvečen dne 5. septembra leta 1773.

1. Stolna župnija sv. Nikolaja.

Frančišek Borg. baron pl. Raigersfeld, stolni župnik in kanonik. (Glej kanonike!)

Stolni vikarji ali pomočniki:

Janez Nep. Marian Grundtner, Korošec, porojen 1. 1750., govoril tri jezike, je dovršil kot premonstratenzec svoje študije v Grebinjah (Griffen) z

dobrim uspehom ter je imel tudi konkurzni izpit. V dušnem pastirstvu je služboval že od 1. 1782. Bil je izvrsten pridigar in mož lepega obnašanja. Odtukaj gre župnikovat v Šentvid nad Ljubljano za 12 let. Bil je tudi dekan in častni kanonik. L. 1800. se preseli v Moravče kot župnik-dekan, kjer je pa svetu zamrl dne 24. oktobra 1818.

Valentin Smole, mnogo let službujoč v ljubljanski stolnici, se preseli kot župni vikar 1. 1799. v Sostro pod Ljubljano, kjer je pa umrl dne 24. julija 1822. Bil je Logatčan ter v mašnika posvečen v Ljubljani dne 25. maja 1. 1782.

Jurij Miklavčič je še dalje tu služboval kot prejšnji. (Išči ga v Komendi.)

Luka Virtič, stolni kaplan, pride 1. 1789. kot administrator na Ovsiše, kjer je potem župnikoval do 1. 1810. Odtam gre župnikovat v Grahovo do 1. 1818., ko se kot kurat preseli v Šentvid pri Brdu. Tukaj je svetu zamrl dne 8. novembra 1821. Kaplanoval je poprej tudi v Mošnjah (1779.—1780). Bil je Šentvidčan nad Ljubljano, v mašnika posvečen dne 15. marca leta 1777.

Frančišek Paradiso, stolni kaplan.

Sebastijan Zupan, zakristan. Doma iz Krašnje, posvečen po spregledu 13 mesecev nedoletnostidne8. januarja 1754 natitelgospostva„Steinpichl".

Mihael Gruber, katehet rormalke, Ljubljančan, posvečen v mašnika dne 11. decembra 1. 1785.

Karol Franc. Paukenhader, levit mnogo let do 1801. Ljubljančan, posvečen dne 10. aprila 1751 na titel belopeškega gospostva.

Jernej Sclioeffmann, levit več let. Od 1. 1797. dalje zakristan v stolnici. Umrl je ondi dne

7. julija 1809. Korošec od Sv. Nikolaja zunaj Beljaka, je bil posvečen v mašnika dne 7. marca 1761.

Andrej Pavlic, ceremoniar. Porojen na Okroglem pri Naklem dne 15. novembra 1. 1721., posvečen natitel škofjeloške mestne kamore okrogleta 1750.

Frančišek Štrukelj, oficial.

Valentin Cepin (Scheppin), oiicial. (Išči ga v frančiškanski župniji.)

Matevž Novak, oficial, je bil pozneje kapiteljski kaplan in kot tak je ostavil svet dne 13. junija 1793. Bil je Sentvidčan nad Ljubljano, akolit je postal 25. maja 1778.

Matija Jelovšek, oficial in Dietrichsteinov beneficiat. Opravljati je imel 365 beneficijskih maš s slabim dohodkom; zato je prosil za redukcijo. Pozneje je bil levit, stolni vikar in zakristan. Ostavil je svet dne 20. februarja 1817. Bil je Kranjec, v mašnika posvečen dne 22. decembra 1. 1770.

Jožef Maklič (Machlig, Maklich), Tržačan, je bil beneficiat sv. Trojice, umeščen dne 27. januarja I. 1761. po smrti Toma Frančiška de Baptistis. Poprej je bil škofov kaplan. Od 1. 1796. dalje je nosil tudi naslov častnega kanonika Svetu pa je zamrl dne 30. oktobra 1787.

Frančišek de Steinberg (tudi Stemberg), beneficiat sv. Dizma v ljubljanski stolnici, bivajoč na Dunaju, kjer je umrl dne 5. januarja 1795.

Ignacij Muha, Šifrerjev beneficiat v stolnici v I. 1780. do 1810., nato kanonik, a je resigniral takrat. Porojen dne 23. julija 1765 v „Corgnialu", posvečen v mašnika pa dne 22. decembra 1793. Služboval je izprva kot dejanski beneficiat v stolnici do 1. 1796., kot kaplan v Železnikih eno leto, v Selcih eno leto,

zopet v Železnikih eno leto, odkoder ga pošljejo v Leskovec pri Krškem. L. 1805. je bival na Kureščku. L. 1810. je župnikoval v Podlipi, l. 1814. na Vrhu pri Sv. Treh kraljih, od l. 1815. pa v Hotedršici do dne 20. maja 1827, ko prejme Šifrerjev kanonikat kot najbližnji sorodnik med štirimi prosilci, ki so bili poleg njega še: Gregor Jereb, Anton Pestotnik in Primož Kuralt, vsi dobro kvalificirani. Takrat je bil Muha že telesno opešal. Ostavil je svet dne 14. junija 1844.

Križanska cerkev.

Jožef Ignacij Kl ep lat (Cleeblatt), vodja in kaplan cerkve Matere Božje nemškega viteškega reda v Križankih mnogo let. Bere se že 1. 1759., ko je pristopil kot ud k mengeški bratovščini sv. Mihaela, pa do svoje smrti dne 2. avgusta 1801. Bil je Ljubljančan, posvečen 10. aprila I. 1751. na titel mestne kamore.

Drugi 1.1789. še v župniji bivajoči duhovniki:

Janez Krstn. Debevec, navadni duhovnik, bolehen, je pozneje bil beneficiat pri ljubljanskih uršulinkah v l. 1797.—1807., potem pa katehet do l. 1818., ko je stopil v pokoj ter živel v stolni župniji kot deficient. Umrl pa je v Žužemberku dne 10. junija l. 1821. Ljubljančan, rojen v stolni župniji dne 20. januarja 1758, posvečen dne 16. marca 1782. Znamenit mož — pisatelj in učitelj slovenske slovnice v bogoslovju v l. 1795.-1797.

Frančišek Ksav. Barbo, razcistercian iz Kostanjevice, starosta, prosi l. 1789. za dovoljenje, da bi smel v svoji sobi maševati. Posvečen je bil l. 1736.

Edrnund Bobek, razcistercian iz Kostanjevice, je 1.1789. prosil za Mirno peč, a je ni dobil. (Išči ga v Orehovcu pri Leskovcu na Dolenjskem.)

Nikolaj Cipriani (Niclas Zipriani), duhovnik, je 1. 1787. kaplanoval na Brezovici. Rodom Italijan iz Kormonsa, je bil jako strog in natančen mož. Služboval je tudi na Jesenicah 1. 1788. malo časa, potem bival v Ljubljani. Župnikoval je pozneje v Kresnicah, v Horjulu 1795.—1806, na Brezovici do svoje smrti dne 12. decembra 1828, ki ga je dohitela v Polhovem Gradcu na obisku. Star je bil 68 let. (Glej zgodovino brezovišk« župnije!)

Ignacij grof p 1. Hohenvvarth, duhovnik, je pozneje 1. 1792. kaplanoval na Igu do 1. 1795. Takrat je pol leta užival tudi beneficij Demšar-Uparjev pri Sv. Florijanu v Ljubljani. Še istega leta gre župnikovat za malo časa na Kopanj, odtam pa v Leskovec pri Krškem, kjer je bil tudi dekan in okrajni šolski nadzornik ter konzistorialni svetnik. Tukaj je ostavil svet dne 9. januarja 1832. Porodil se je pri Sv. Frančišku na Štajerskem dne 8. julija 1. 1764., v mašnika pa je bil posvečen 1. 1789. in bival takrat nekaj časa v Ljubljani.

Jurij Jenčič, duhovnik, prosi I. 1789. za dovoljenje, da sme bivati in maševati v Ljubljani toliko časa, da bode kam nastavljen v dušno pastirstvo. Pozneje do 1. 1793. je kaplanoval v Kamniku, nato eno leto v Ribnici, potem pa je bil administrator na Češnjicah 1. 1794.

Martin Naglic, Ločan, razjezuit, pisatelj, je 1- 1789. še živel v Ljubljani. Bil je učen in jako marljiv mož, ud ‚academiae operosorum" v Ljubljani.

Jožef Pinhak, Moravec, nemški pridigar v stolnici, pozneje tudi kaplan, star 30 let, govori la-

tinsko in nemško ter službuje tu od 1. 1789. Bogoslovne študije je dovršil na Dunaju, obnaša se prav zgledno. Bil je tudi semeniški prefekt. Župni izpit je izvrstno napravil dne 29. avgusta 1792. Pozneje 1. 1797. je poslal župnik pri Sv. Jakobu v Ljubljani ter je bil tudi konzistorialni svetnik. Dne 25. marca 1810 pa je bil umeščen na Lambergov kanonikat, ki ga pa ni dolga užival, kajti 1.1814. se dne 20. avgusta preseli v večnost.

Makso Adamjošt Radeskini, duhovnik, Ljubljančan, porojen v šentpeterski župniji dne 12. oktobra 1740, posvečen okrog 1. 1765., je bil več let v stolnici levit in vikar, naposled pa je živel ondi v pokoju več let do 1810. Takrat se preseli v Velesovo, kjer je umrl dne 10. marca 1. 1814. Mož je bil jako pobožen in goreč duhovnik ter tudi pisatelj nabožnih del.

Jožef Ranilovič, duhovnik, pozneje Tomšičev beneficiat v stolnici, je dal svetu slovo dne 29. junija 1809 kot zlatomašnik. L. 1758. je kaplanoval v Starem logu na Kočevskem, 1. 1775. pa v Kočevju*! Bil je Ljubljančan, v mašnika posvečen dne 1. aprila 1.1752. Kot kurat je služboval tudi v Šentvidu nad Ljubljano 1. 1756.

Jožef Seršen, duhovnik, Vodičan, prosi leta 1789., da bi bil nastavljen kam v dušno pastirstvo. V mašnika so ga posvetili dne 1. junija 1762 na naslov posestev v Planini nad Jesenicami v vrednosti 2000 renškov.

Frančišek Ksav. baron pl. Taufferer, razcistercian, bivši opat iz Zatičine od I. 1764., je bil jako pobožen mož. Svoje bogoslovne študije je dovršit v Oermaniku v Rimu v 1. 1752.—1756. Ostavil je svet leta 1789.

Luka Turk, duhovnik, dobi dne 23. aprila L 1789. stalno odpustnico iz ljubljanske škofije. Vendar?

a pa pozneje 1. 1798. zopet najdemo kot kaplana v Radečah pri Zidanem mostu, kjer je ostal pet let. Umrl je ondi dne 23. septembra 1803.

Janez Krstn. Vodapivec, duhovnik, prosi 1. 1789. dovoljenja, da sme pri smlejskem baronu vstopiti v službo kot hišni duhovnik-sacelan. L. 1792. je bil že v ljubljanski stolnici kot oficial, 1. 1794. pa kapiteljski kaplan, 1. 1800. je služboval v Svibnem, 1. 1801. v Mokronogu. L. 1805. pa se dne 24. februarja preseli v večnost.

2. Mestna župnija sv. Jakoba.

Janez Nep. Christian, mestni župnik, umeščen kot prvi na novo ustanovljeni župniji dne 2. junija 1785, katero je vladal do svoje smrti dne 12. sep. 1796. Bil je Ljubljančan, v mašnika posvečen dne 21. decembra 1776 na titel javorniškega gospostva.

Frančišek pl. Jenkensheim, kaplan. (Išči ga pri Škofji Loki!)

Karol Pauer, kaplan, razjezuit, je bil nastavljen tukaj dne 1. junija 1785 ter je več let tu služboval, naposled zlasti kot nemški pridigar z izvrstnim uspehom. Zadnja 4 leta je preživel v pokoju ter zaspal v Gospodu dne 21. januarja 1801.

Janez Mihael Grošelj (Grossel), kaplan, razcistercian iz Zatične in nedeljski pridigar, je služboval polem pri Sv. Jakobu v Ljubljani do 15. oktobra 1791, potem pa je župnikoval v Lescah na Gorenjskem do 1.1802., ko se preseli v Cerklje. Tukaj je pastiroval do 1.1813., ko se preseli v Železnike, kjer je ostal do svoje smrti dne 29. marca 1816. Ondi ima tudi nagrobni spomenik ki nam pove, da je ta mož bil oče ubogim in ustvarnik šole.

. Jakob Krašovec, kaplan, razkartuzianec iz Bistre, je ostal tu v službi do 1.1791., ko se preseli v Adlešiče kot prvi župnik te duhovnije. Tukaj je služboval do meseca oktobra 1. 1799. in je odšel potem kot lokalist k Sv. Gregoriju v ribniški okraj. L. 1810. pa se preseli kot župni oskrbnik v Žilce na Notranjsko, kjer je pa umrl dne 15. marca 1814.

Cerkev sv. Florijana.

Jožef Boben, kurat in beneficiat več let ondi do 1. 1800., ko se preseli na Golo kot ekspozit do 1. 1803. Takrat se poda na Skaručino v pokoj in da svetu slovo dne 18. junija 1809. Bil je Ljubljančan, v mašnika posvečen 28. maja 1768.

Jožef Florijan Možina, duhovnik, je bil Demšar-Uparje v beneficiat ondi do dne 6. januarja 1795, ko se preseli v večnost v frančiškanski župniji star 59 let. Letne plače je dobival od beneficija 280 goldinarjev. Zato pa je moral oskrbovati pri cerkvi svečavo, masno vino, obleko in cerkvenca, kar ga je stalo na leto 30 gld.

Miha Pezdirec, duhoven, je bil pozneje zakristan pri Sv. Jakobu in kaplan. Užival je Raabov beneficij ondi ter 1.1802. še služboval. Zadnja ura se mu je stekla 28. decembra 1. 1804.

Drugi 1.1789. še živeči duhovniki v župniji:

P. Evzebij Fanton, bivši bosonogi avguštinec, je 1. 1794. še ondi živel.

Gašper Goenner, profesor.

Anton grof pl. Hohenwarth, razjezuit, je živel tu do svoje smrti dne 9. decembra 1800.

Janez Krstn. Killer, duhovnik.

Avguštin Kozlevčar (Cosleibzer), razpavlinec, je umrl pozneje ondi dne 18. marca 1797.

Ignacij Lovrenc Kozlevčar, duhovnik, bivajoč v Ljubljani, je pozneje 1. 1792. bil beneficiat „in Gallenslein" pri Sv. Križu pod Turnom, odkoder se dne 26. avgusta 1816 preseli v večnost. — Bil je Ljubljančan, posvečen v mašnika 15. maja 1. 1779. na titel lastnega patrimonija.

Jožef Kocijan, župnik v pokoju.

Maksimilijan Morautscher, razjezuit, profesor, pozneje v pokoju, je umrl dne 15. septembra 1.1806.

Ferdinand Nussdorfer, razjezuit, je bil dne 1. junija 1785 nastavljen šentjakobskim kaplanom v Ljubljani, kjer je pozneje živel v pokoju.

Dizma Peterman, razjezuit, penzionist, prosi dne 10. februarja 1792, da bi smel sam prejemati svojo penzijo. Dre 28. decembra 1798 se preseli v večnost.

Anton pl. Prikner, duhoven.

Ignacij Rosenberger, razjezuit, penzionist, je ondi umrl dne 10. februarja 1801.

Anton Skaza, duhoven.

Filip Schneider, razjezuit penzionist, je ondi umrl dne 8. februarja 1799.

Innocencij baron pl. Taufferer, razjezuit, se je dne 14. januarja 1794. preselil v večnost.

Friderik Wilhelm, razcistercian iz Zatičine, je ostavil svet dne 9. aprila 1808 v Ljubljani.

Frančišek Alojzij Wartha, razcistercian iz Zatičine, je pozneje 1. 1800. postal beneficiat pri Sv. Florijant v šentjakobski župniji, kjer je umrl v pokoju dne 29. septembra 1811. Od 1. 1792. je imel dovoljenje, da sme v svoji sobi maševati.

Frančišek Ksav. Zorn, duhovnik, je pozneje 1. 1790. kaplanoval na Trati 2 leti, potem pa *v* Kamniku do 1. 1799., ko postane župni vikar v Špitaliču. L. 1805. pa je župnikoval že v Nevljah, kjer je umrl dne 22. januarja 1824. — Bil je Ljubljančan, v mašnika posvečen 11. marca 1780.

3. Sv. Petra župnija zunaj mestnega obzidja.

Jurij Zupan, župnik, doktor bogoslovja in konzistorialni svetnik od 15. februarja 1791, je bil škofijski notar ali kancelar, ko ga dne 23. decembra 1784 umeste na šentpetersko župnijo. Bil je tudi izpraševalec iz dogmatike pri konkurznih izpitih. V znak svojih zaslug je imel tudi naslov častnega kanonika, 1.1808. pa je postal pravi kanonik, stolni župnik in dekan ter pozneje tudi vicedirektor gimnazijski 1. 1814. Mož je bil jako učen. Svetu je zamrl dne 29. aprila 1822. — Bil je Radovljičan in je postal akolit 1. 1778.

Kaplani in Schillingovi beneficiati:

Anton Traven, je več let tukaj služboval. Mož je bil zmožen in tudi učen: „bakalaureus" bogoslovnih ved. L 1795. je postal lokalist na Jezici, pozneje pravi župnik in obenem je bil še vedno beneficiat Schillingov. Umri je ondi dne 18. maja 1807. — Doma je bil v Dobu, akolit je postal 18. marca 1. 1779. kot slušatelj fizike in etike.

Jakob Vakolnik (Wakounig), je tudi več let služboval v tej župniji. Od 1.1796. pa je bil subsidiarij v Kamniku ter obenem tudi zgodnjik. Naposled je živel ondi v pokoju ter se preselil v večnost dne 20. februarja 1806. Porojen je bil na Zgornji Beli v preddvorski župniji dne 28. aprila 1737. V mašnilca

posvečen 29. maja 1761 je izprva 1. 1764. služboval Preddvorom.

Jožef Usner, mnogo let kaplan šentpeterski, stopi 1. 1807. v pokoj ter ostane v Ljubljani do 1. 1713. Dve leti je živel potem v Krškem, odkoder pride zal za hišnega duhovnika v graščino „Zobelsberg" do 1. 1820. Takrat se preseli zopet v Ljubljano, kjer je kot zlatomašnik sklenil svoje življenje dne 7. januarja 1829. — Bil je Ljubljančan iz šentpeterske župnije doma. Mašništvo je prejel 1. 1775.

Peter Zupan je tukaj služboval nedolgo časa. Več o njem glej župnijo Javor!

1.

Dekanat: Šmartno pri Litiji.

Župnije: **1. Šmartno.**

Ignacij Luznar (Lusner), župnik in dekan, rojen v Selcih na Gorenjskem, star 44 let, v mašnika posvečen na naslov loškega gospostva dne 28. maja 1768. — Dovršil je „hurnaniora" v Ljubljani, modroslovje v Gorici, kjer je napravil tudi izpite iz polemike, moralke, cerkvenega prava, govorništva, obredoslovja. Cerkveno zgodovino in pastirstvo je privatno študiral. Služboval je kot župnikov vikar v Trebnjem 1 leto, v Šentvidu pri Zatični 3 leta; kaplanoval je na Vačah 5 let, v Zagorji ob Savi 3 V_2 leta, v Šmartnem pri Litiji 5'/2 let- Tukaj je od 1. 1787. od sv. Jurija dalje župnik in dekan, kjer 1. 1799. sklene svoje življenje dne 21. febr.

Hieronim Vechi, kaplan, „ex Villesio" v Gradiški doma, star 34 let, v mašnika posvečen na naslov lastnega patrimonija 1. 1778. — Modroslovje

in bogoslovne vede je dovršil v Gorici tako, da ima za svoj poklic zadostno znanje. Tudi še nadaljuje prebiranje vednostnih knjig. Služboval je 2 meseca na Krki kot „supemumerarius", v Šmartinu kot vikar 1 i/$_2$ leta, v Šentvidu 4 leta in kot kaplan v Šmartnem od sv. Jurija 1787 dalje. L. 1793. je bil subsidiarij v Šentvidu pri Zatičini, 1.1795. kaplan v Žužemberku. Obnašanja je bil lepega, priden v spovednici, le doma ni rad sedel ob prostem Času, kar ni ugajalo njegovemu župniku. Bil je krepkih telesnih moči in značajen mož. Kot govornik ni dopadel ljudem raditega, ker je kot Furlanec težko govoril slovensko.

P. Viljem Luznar (Lusner\ razkapucin, kaplan, doma v selški župniji na Gorenjskem, star 47 let, — brat litijskega dekana Ignacija, — je bil v mašnika posvečen na naslov uboštva na adventno kvaterno soboto 1.1766. Značaja je bil izvrstnega in krepkih telesnih moči ter dober govornik. Svoje bogoslovne rtauke je dovršil kot kapucin v samostanih deloma v Varaždinu, deloma v Gorici, deloma v Gradcu. Služboval je 4 leta v ljubljanski in 13 let v goriški nadškofiji, kot redovriiški pridigar 8 let. V Šmartno je prišel o sv. Juriju 1788. Bil je goreč in ponižen duhovnik, zato je ljudem dopadel. Živel je prav zgledno povsod. Umrl je kot lokalist v Javorju dne 1. februarja I. 1793.

Jožef Karlin (Carllin), „beneficiatus Ershenianus", Ločan, star 55 let, v mašn ka posvečen na velikonočni ponedeljek 1. 1756. na naslov posestev barona Mihaela Zoisa v gospostvu „Egg". On je imel izvrstne zmožnosti, telesne moči krepke ter bil prijeten govornik. Svoje bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani ter ima zadostno znanje. Služboval je 10 let V Loki, ima Erženov beneficij v Šmartnem, kot zgodnjik

od 1.1773., čigar opravila je izvrševal 10 let po svojem namestniku. Pozneje je živel v Škofji Loki še 20 let ter ondi umrl 8. marca 1813. Bil je pobožen in priljuden mož, občeval je le z duhovniki rad, ljudje so ga radi imeli. Na eno uho je bil oglušil. Bil je zgleden duhovnik.

Janez Konda (Conda), navadni duhovnik, namestnik beneficiatov v Litiji, star okrog 30 let, je odšel začasno na Hrvaško. Zmožnosti njegove so srednje, telesno je krepak. Služboval ni še nikjer, tudi beneiicija ni imel še nobenega. L. 1796. je že v Ihanu bil subsidiarij, 1. 1800. v Moravčah kaplan, kjer je umrl 8. julija 1808. Obnašal se je dobro, občeval pa le z inteligenco. Bil je jako zgovoren človek. Leta 1793. je živel v Šmartnem pri Litiji.

Anton Golob, navadni duhovnik, sacelan v graščini »Schvvarzenbach", Ljubljančan, star 66 let, v mašnika posvečen 1.1750. na naslov občine. Zmožnosti je bil srednje, telesno že oslabel, govornik pa dober. Bogoslovne študije je dovršil vse v Ljubljani. Služboval je 2 leti na Goriškem, 1.1788. že 23. leto v graščini „Schwarzenbach", ostalo je preživel v Ljubljani. Živel je zgledno in spodbudno, v družbe ni zahajal. Umrl je slar 75 let.

Jožef de Hranilovich, navadni duhovnik ali nekurat, rojen na Hrvaškem „ex Sichelburg", star 55 let, je bil posvečen v mašnika 1. 1756. na naslov graščine »Purgstall". Bil je krepak po telesu, dobrih zmožnosti in dober govornik. Modroslovje je študiral v Zagrebu, bogoslovne vede pa v Ljubljani deloma in v Gradcu. Služboval je celih 24 let kot župnijski vikar v Kresnicah, potem pa živi v Šmartnem pri Litiji. Obnašanje njegovo je bilo zgledno, občeval je rad z olikanimi ljudmi. Umrl je ondi dne 27 decembra 1800.

Janez Irmon, kurat, rojen v šmartinski župniji pri Litiji, star 67 let, je bil v mašnika posvečen na naslov občine trga Litije 1. 1746. Govornik je bil dober, telesne moči so že opešale, zmožnosti so bile še dobre. Bogoslovne študije je v Ljubljani dovršil, a s pridnim prebiranjem si je izpopolnjeval še vedno svoje znanje. Služboval je najprej 4 leta kot vikar v svoji rojstni župniji, 4 leta na Raki, 5 let v Čemšeniku, 9 let kot župnijski vikar v Št. Lambertu, od 1.1778. skozi 10 let je bil tudi namestnik beneficiatov. Občeval je le z duhovniki rad, bil je lepega obnašanja in prav zgleden duhovnik, na starost je že zelo opešal, bil je spoštovan. Umrl je ondi podpisan Jerman" 25. decembra 1797.

Urban Knez (Kness), kurat, doma na Vačah, star 67 let, je bil v mašnika posvečen na jesensko kvaterno soboto 1. 1752. na naslov kmeta Andreja Korošic v kresniški župniji. Vkljub svoji starosti je bil še trden, dober govornik in dovolj dobrih zmožnosti. Bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot vikar na Krki $22/_3$ leta, kaplanoval je na Vačah $2^2/3$ leta, v Dolu 5 let, v Škocijanu 3 leta, na Raki 5 let, kot substitut beneficiata sv. groba 5 let v Litiji, in kot subsidiarij v Cerkljah 5 let. Bil je priljubljen pri ljudeh, lepega obnašanja povsod, prav zgleden duhovnik. Pozneje je bival na Vačah kot kurat nekaj let v Kandršah, kjer je umrl 27. decembra 1797.

2. Kresnice.

Anton Rejic (Reiz), župnijski vikar, doma v kanalski župniji, star 35 let, je bil v mašnika posvečen v Ljubljani na naslov lastnega patrimonija, čigar izpričevala so shranjena v goriškem škofijskem arhivu

in v kanceliji kanalski grofa „de Rabatta", adventni kvaterni teden 1. 1777. Mož je bil izvrstnih zmožnosti, dober govornik in krepkih telesnih moči. Bogoslovje je študiral v Ljubljani, cerkveno pravo in pastirstvo pa v Gradcu s stopnjo „doktorja". Rad je prebiral znanostne knjige. Služboval je v pastirstvu 8 mesecev kot župnikov vikar v Žalcu na Štajerskem, v Trebnjem 3 mesece, na Krki 2 leti, v Kresnicah pa že od 1. 1784. dalje — Bil je zgleden, zelo goreč duhovnik ter ga je ljudstvo rado imelo.

3. Prežganje.

P. Oilbert Martine, razfrančiškan, župnijski vikar, rojen v Šmariji pod Ljubljano, star 36 let, je bil v mašnika posvečen na naslov kmeta Juraj v Lokarjih vodiške župnije dne 20. septembra 1777. Ko odide k frančiškanom in naredi slovesno obljubo, se podeli ta mizni naslov drugemu. Mož je bil izvrstnih zmožnosti, dober, prijeten govornik in krepak na telesu. Bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani razen moralke, katero je deloma kot redovnik v Kamniku dokončal, pastirstvo pa privatno. Prebiral je rad znanostne knjige. Služboval je kot redovnik v dušnem pastirstvu 1 leto v Kamniku, 4 mesece v Ljubljani. Nad 2 leti je bil substitut na Vrhniki, 1 mesec subsidiarij na Prežganju, kot direktor v Štangi $^3/_4$ leta in od* sv. Jurija 1. 1786. prežganjski vikar. Šel je nazaj v samostan črez 12 let in je bil 1. 1800. profesor na novomeški normalki, 1.1805. pa frančiškanski kaplan v Ljubljani, od I. 1808. pa gvardian in župnik do svoje smrti. Goreč in ponižen duhovnik je bil vsem priljubljen. Živel je prav zgledno.

Lokalije: 1. Janče.

Andrej Smalc (Schmalz), lokalist, doma v Ribnici, star 39 let, je bil posvečen na naslov ribniških kmetov v mašnika dne 24. maja 1777. Mož je bil zmožen, dober govornik, po' izpričevalu zdravnikovem slabega zdravja, najbrže zato tudi zelo nezadovoljen, tako da ni nikjer dolgo ostal. Živel je zgledno. Služboval je zdaj kot subsidiarij, zdaj kot vikar, zdaj kot provizor beneficija in sicer na raznih krajih v zatiškem in ribniškem okraju 1U/4 leta. V Štangi je bil direktor in 1. 1788. lokalist na Jančah. Takrat je bil na Poganiku gospodar baron Ernest pl. ab Apfaltrer. Šmalc je študiral filozofijo v Gradcu, bogoslovje v Ljubljani in izpopolnjaval je svoje znanje s pridnim Čitanjem znanstvenih knjig.

2. Štanga.

Janez KlobučariČ (Klobuzharitsch), lokalist, doma v črnomeljski župniji, star 34 let, je bil v mašnika posvečen dne 30. januarja 1789 na naslov, ki mu ga je dal Janez Skerlec na Hrvatskem pri Metliki. Mož je bil trdnega zdravja in zmožen ter dober govornik. Študiral je „humaniora" in »filozofijo" v Zagrebu, orientalske jezike in cerkveno zgodovino v Ljubljani, ostale bogoslovne vede pa v Gorici in jih je še izpopolnjeval s prebiranjem vednostih knjig. Služboval je kot nadštevilnik na Krki 3 mesece, kot subsidiarij prt Sv. Križu in na Mirni 3 leta in od 1.1788. kot lokalist v Štangi do 1 1823., ko stopi v pokoj in se preseli v Litijo, kjer sklene svoje življenje dne 2. novembra 1825. Bil je goreč duhovnik, rad je občeval s svojimi župljani, ki so ga radi imeli, živel je zgledno ter bil značajen mož.

H.

Dekanat: Na Vačah.

Župnije: **1. Vače** (NVaatsch).

Jakob Zupančič (Suppantschitsch), župnik *m* dekan, doma v vasi Dobropolje v Podbrezjah, star 63 let, v mašnika posvečen na naslov gospostva „Kleinlagg" pri Ihanu 1. 1752. Zmožnosti in zdravja je bil Srednjega, govornik pa dober. Šolske nauke je dovršil v Celovcu, bogoslovje pa v Ljubljani. Služboval je v Višnji gori 1 leto, na Vačah 8 let, v Šentvidu pri Zatičini 11 let kot kaplan, od 24. aprila 1773 pa kot župnik vaški okrog 30 let.

Tomaž Stergar, kaplan, doma v „Wolzani", star 43 let, je bil v mašnika posvečen na naslov v Rovtah 1.1773. Imel je lepe zmožnosti in krepke telesne moči ter bil dober govornik. Študiral je deloma tla Štajerskem, deloma v Novem mestu, bogoslovje pa dovršil v Ljubljani ter isto še izpopolnjuje. Služboval je 4 leta v Žužemberku kot vikar, v Čemšeniku 3 leta, v Teharjih 3 leta kot kaplan, v Beli cerkvi 2 leti kot namestnik župnikov in kot administrator 1 leto in od 1.1787. pa na Vačah. Odtod pa pride kot vikar v Ambrus. Od 1. 1800. pa je živel kot kuratni beneficiat v Žužemberku 10 let, potem pa pod Gabrom par let, na Krki v pokoju, kjer je umrl 15. marca 1.1820. — Bil je goreč in delaven duhovnik ter zglednega življenja, samo nekoliko preoster in nepotrpežljiv je bil z ljudmi, zato jim ni dopadel.

Jakob Urbančič, drugi kaplan, rojen v Žužemberku, star 35 let, je bil posvečen v mašnika na naslov žičkega (Saiz) samostana na Štajerskem 1.1776. Ni bil govornik, bil pa je trdnega zdravja in trdega

značaja. Študiral je v Mariboru in bogoslovje je dovršil v Gradcu. Služboval je v Žalcu 2 leti, v Višnji gori 2 leti, v Žužemberku 3 V2 leta, povsodi kot župnikov vikar, na Vačah od 1. 1787. kot kaplan. Odtod gre za lokalista na Sv. Goro do 1796; za ekspozita na Primskovo pri Kranju do 1799, bil kaplan v Kranju nekaj časa, potem pa župnikuje v Valti vasi pri Novem mestu 15 let. Bil je goreč, ponižen in potrpežljiv, pokoren duhovnik, ljudje so ga zelo radi imeli. Živel je sam zase, zgledno na vse strani. Umrl je dne 1. maja 1815 v Valtivasi.

Jurij Zidan (Shidan), beneficiat, rojen v Šmariji pod Ljubljano, star 60 let, je bil posvečen v mašnika 1. 1755. na naslov gospostva Marenfels in Brezovic. Značaja je bil trdega, slaboten po telesu in tudi govornik ni bil. Svoje bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je v Dobrničah 3 leta kot župnikov vikar, na Vačah pa že od 1. 1763. kot Issenhausenov beneficiat. Bil je skrben, ponižen, ubogljiv in zgleden duhovnik. Z duhovniki in olikanimi ljudmi je rad občeval, zato pa navadnemu ljudstvu ni bil pogodu. Umrl je nad 70 let star.

Primož Brinovic, penzionist, doma z Vač, star 62 let, je bil v mašnika posvečen na naslov občine runske (Runae) 1. 1751. Mož je bil krepkega telesa in dobrih lastnosti ter srednjegovorniških zmožnosti. Bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je 34 let kot kurat na Sv. Gori pri Vačah in 2 leti je župnikoval na Paki na Štajerskem. Od 15. junija 1787 pa je upokojen na Vačah. Občeval je rad s kmeti, a vendar ni bil priljubljen, ker se je rad prepiral. Imel je svoj prav. Umrl je 75 let star ondi.

Jožef Mazzuchini, sacelan v graščini Kanderše, rojen „in Fanis Crevaliensis", star 34 let, je bil

v rnašnika posvečen na naslov svojega patrimonija 1. 1780. Bil je jako krepak človek trdega značaja. — Bogoslovne študije je vse dovršil v Gorici. V dušnem pasiirstvu ni deloval, marveč je živel kot hišni kaplan po graščinah. Živel je zgledno povsod. L. 1796. je bil subsidiarij na Mirni, 1. 1805. beneficiat v Višnji gori. kjer je umrl dne 15. januarja 1808.

2. Čemšenik.

Frančišek Fargar, župnik, rojen v Kranju, star 40 let, je bil v rnašnika posvečen na naslov predvorskega gospostva dne 29. avgusta 1771. Bil je izvrsten govornik, četudi je bil slabotnega telesa ter imel dobre zmožnosti. Svoje študije je dovršil vse v Ljubljani. Služboval je kot subsidiarij na Igu, „alumnus" v Gornjem Gradu, duhovni pomočnik na Igu, spovednik, ljubljanskih klaris, župnijski vikar v Rovtah, vsega skupaj 15 let, ko pride 1. 1787. župnikovat v Čemšenik, kjer je ostal nad 13 let, ko pride za župnika in dekana v Dobrepolje, kjer je umrl dne 22. decembra 1815. Bil je goreč in povsod zelo priljubljen duhovnik, moder mož, ki je živel zelo pobožno in zgledno.

Matija Žnidaršič (Schnidertschitsch), kaplan, rojen v Kanalu, star 30 let, je bil posvečen v rnašnika na naslov očetovega patrimonija dne 20. septembra 1783. Bil je čvrst in zdrav, dober govornik in lepih-zmožnosti. Svoje študije je dovršil vse v Gorici. Služboval je par let na Krki, odkoder je prišel v Čemšenik; kot kaplan in pozneje odtam na Ig, kjer je ostal več let; potem pa je župnikoval v Škocijanu pri Turjaku, kjer je umrl dne 8. februarja 1806. Bil je goreč in zgleden duhovnik, povsod priljubljen, dober spovednik, previden mož.

3. Kolovrat.

Silvester Mure, župnik, Ločan, star 44 let, je bil v mašnika posvečen na naslov zatiškega gospostva, dispenziran glede nedoletnosti dne 27. februarja 1767. Bil je jako zmožen in izvrsten govornik, četudi je bil telesno slaboten. Šolske študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa na Dunaju. Služboval je prav pohvalno 2 leti v Železnikih, 9 let v Šmariji pod Ljubljano, 3 leta v Mengšu kot kaplan, ko ga dne 12. junija 1783 utneste župnikom v Kolovratu, kjer je blizu 20 let pasliroval. Odtam pride v Dobrunje, kjer ostavi svet 14. maja 1810. Bil je previden in ponižen duhovnik, živel je zgledno povsod, ljudje so ga radi imeli in spoštovali.

Gregor Staendler, kaplan, rojen v Nemškem Rovtu na Tolminskem, star 36 let, je bil v mašnika posvečen na naslov dveh ondotnih kmetov 1. 1773. Bil je dober govornik, zmožen in zdrav človek ter učen duhovnik. Šolske nauke je dovršil v Celovcu, bogoslovje pa v Gradcu. Kaplanoval je v Tolminu 11 let, od 1787 pa v Kolovratu. L. 1793. je kaplanoval v Šentjurju pri Kranju, 1. 1800. Preddvorom do 1804, ko se preseli na Primskovo pri Kranju, kjer je zelo bolehal in umrl ondi 26. marca 1814. Živel je kot samotarec prav zgledno, bil je jako ubogljiv in usmiljen; ljudstvo ga je rado imelo.

4. Zagorje.

Jernej Jenko, župnik, rojen na Godešiču škofjeloške mestne župnije, star 39 let, je bil v mašnika posvečen na naslov svojih sorodnikov kmetov v Žabnici 1.1775. Služboval je 6 let kot subsidiarij v Višnji

gori, <ot kaplan v Škocijanu pri Dobravi 7 let in od 1. 1788. je župnikoval tu kakih 14 let, ko se je preselil v Čemšenik, kjer je umrl dne 13. januarja 1825. Slaboten po telesu je bil pa zmožen po duhu in dober pridigar. Bogoslovne študije je vse dovršil v Ljubljani. Bil je zgleden duhovnik.

Jožef Perdajs (Perdeiss), kaplan, doma tudi v Zagorju, star 38 let, je bil v mašnika posvečen 1.178. na naslov gospostva „Gallenberg". Bil je krepkega telesa in srednjih zmožnosti Bogoslovje je dovršil v Gradcu. Služboval je kot subsidiarij v Trebnjem 6 let in zdaj 1 leto kaplanuje v svoji rojstni župniji. Obnašanja je lepega, življenja pa zglednega. Obiskuje rad bolnike, deluje uspešno.

Gregor Hočevar, kurat, porojen na Zgornjem Berniku cerkljanske župnije, star 35 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1775. na naslov mekinskega gospost/a. Bil je posebno izvrsten govornik, zmožen in zdrav človek. Bogoslovne študije je dovršil vse v Gorici. Služboval je na Krki 1 leto, na Primskovem 3 leta, pri Beli cerkvi 3 leta, povsod kot subsidiarij, nato je v Zagorju 4 leta kaplanoval in zdaj je kurat. Ljudje ga imajo radi, ker je priden in natančen v svoji službi, živi zgledno. Leta 1793. je v Radečah kaplanoval, 1.1796. v Zagorju, kjer je umrl dne 11. maja 1799.

Vikariati: **1. Št. Lambert.**

Jakob Luštrek (Lustriek), župnijski vikar, Ločan, star 38 let, je bil v mašnika posvečen na naslov škofjeloških meščanov in kmetov 1. 1773. Govornik ni bil, ker e jecljal; bil je trdega značaja. Svoje šolske in bogcslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval pa je v Šentvidu pri Zatičini 1 leto, v Trebnjem 4 leta

kot župnikov vikar. Na Vačah je kaplanoval 3 leta in 7 let je že tu vikar, kjer je tudi ostavil svet star črez 50 let. Bil je ponižen, potrpežljiv in zgleden duhovnik, a vendar ljudem ni povsem ugajal.

2. Trojana.

Tomaž Kovačič (Kouatschitsch), župnijski vikar, rojen v cesarski župniji Komen na Krasu dne 2. marca 1726. V mašnika je bil posvečen 1. 1750, Bil je še zdrav, imel lepe zmožnosti, bil dober govornik. Nauke svoje je dovršil vse v Gorici. Kaplanoval je 1 leto v Dornbergu, bil lokalist v Pleškovici 3 leta, v Dulah 3 leta, kurat na Sv. Višarjah 2 leti, na Oljski gori 2 leti. Potem je kaplanoval v Šmariji na Štajerskem 4 leta, nato je 6 let župnikoval v komendski župniji v Polzeli. V Čemšeniku je služboval kot zgodnjik 3 leta in slednjič v Trojani že 14 let. Bil je goreč duhovnik, živel je zgledno, bil je samotarec, občeval ni mnogo, zato ni ugajal ljudem. Umrl je v pokoju v Dobrepoljari dne 15. oktobra 1810.

Lokalije: **1. Sv. Gora.**

Janez Orobeljšek, lokalist, doma na Vačah, star 43 let, je bil posvečen v mašnika na naslov zatiškega gospostva 1. 1769. Mož je bil krepak, dober govornik in lepih zmožnosti. Svoje nauke je dovršil vse v Ljubljani. Služboval je 1 leto na Krki, 3 leta v Trebnjem kot vikar župnikov; kaplanoval je pa v Škocijanu pri Dobravi 3 leta, na Raki 5 let in zdaj je na Sveti Gori pri M. B. kurat že 6 let. Bil je goreč, ponižen, krotak, dober, zgleden duhovnik, ljubil je samoto, ljudje so ga radi imeli in spoštovali.

2. Hotič.

P Klemen Velikonja (Velicogna), lokalfšt, rojen v mestu Tolminu, star 38 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1774.; je „razfrančiškan", slaboten po telesu, krepak pc duhu in zelo dober govornik. Njegovo krstno ime je bilo Jožef. Šolske nauke je dovršil v Novem mestu, bogoslovje pa v samostanu. Služboval je 1 leto v Ljubljani kot nunski kaplan, v Šmartinu pod Šmarno goro 6 mesecev, v Oomilskem kot lokalist 10 mesecev in zdaj že 10 mesecev v Hotiču kot lokalist, kjer je ostal da 1. 1812., ko se preseli na blejsko Dobravo do 1. 1813. Od tedaj je živel zopet kot redovnik v Novem mestu, kjer je opravljal nekaj časa službo gimnazijskega profesorja. Umrl je I. 1819. — Poprej pa je deloval 10 let kot redovnik. Bil je goreč, pobožen, zgleden duhovnik. Ljudstvu ni ugajal ker je bil preveč samosvoj. r<eodvisnost mu je bila zelo na srcu.

3. Sv. Planina.

Jjkob Strekl, lokalist, porojen dne 1. maja 1752 v Pluski šentvidske župnije na Dolenjskem, star 36 let, je bil posvečen v mašnika na naslov Andreja Illovar iz Rokendorfa dne 12. junija 1. 1778. — Bil je zmožeti in krepak ter dober govornik. Šolske študije je dovršil v Novem mestu, bogoslovje pa v Ljubljani. Službo/al je 1 leto na Krki, 1 leto v Mengšu, 2 leti na Prečganju, 2 leti v Zatičini, povsodi kot vikar župnikov ; kaplanoval je v Teharjih, kjer je bil tudi administrator, 3 leta, župnikoval je v Zagorju 3 leta in zdaj je lokalist tu že 1 leto. Povsod je bil goreč in zgleden ter deliven duhovnik. L. 1793. je bil provizor v Šentjurju pii Šmariji, 1. 1880. pa vikar na Prežganju, 1. 1805. na Tenenici do 1. 1820., potem je bil beneficiat v

Hrastju pri Kranju do 1. 1830., naposled v pokoju v svojem-rojstnem kraju, kjer je umrl dne 26. aprila 1832 kot zlatomašnik.

4. Sava.

Tukaj še ni bilo in ga ni duhovnika lokalista.

Frančišek Zanello, sacelan v gospostvu Ponovič, doma v Paznu v Istri, star 50 let, je bil v mašnika posvečen na naslov bratovega patrimonija 1.1768. Govornik ni bil, značaja trdega, po telesu je bil čvrst. Izšolal se je v Trstu. Služboval v pastirstvu ni nikjer, ampak je živel kot hišni duhovnik po graščinah. Bil je pobožen in ponižen duhovnik, živel je zgledno, občeval je malo z ljudmi. Na desno oko je bil slep.

III.

Dekanat: Cerklje.

Župnije: 1. **Cerklje.**

Mihael Borštnik (Borschnigg), župnik in dekan, doma v Rakitni preserške župnije, 53 let star, je bil v mašnika posvečen dne 5. aprila 1760 na naslov dveh kmetov pod gospostvom bistriškim. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot kurat in kaplan od 30. oktobra 1761 do 26. aprila 1764 v Preserjih, potem kot vikar v Velesovem do 30. januarja 1767, nato kot kaplan v Šenčurju pri Kranju do 30. oktobra 1779, od tedaj pa kot župnik v Cerkljah do svoje smrti dne 5. decembra 1801.

Jožef Petrič, kaplan, Cerkljanec iz Vasce, rojen 10. marca 1745, star 43 let, je bil v mašnika posvečen dne 28. maja 1768 na naslov dveh posestev

ondotnih kmetov. Bil je previden, moder mož, Čvrstega zdravja, priden, dober govornik. Bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani z dobrim uspehom. Služboval je v Spodnjem Tuhinju kot kurat in zgodnjik od 19. januarja 1769 skozi 3 leta, potem pa kot vikar v Velesov«m 8 let do 7. septembra 1772, ko pride kaplanovat v Cerklje do 1. 1802.; potem je župnikoval v Ljubnem do 1. 1817., ko se preseli v pokoj na Spodnji Bernik, kjer je umrl 25. februarja 1820. Mož je praktičen, miren in trezen ter zgleden duhovnik, ogibajoč se družb, vnet za blagor ljudstva, ki ga spoštuje in ljubi.

Primož Smole, kaplan, doma na Zgornjem Brniku cerkljanske župnije, star 34 let, je bil v mašnika posvečen dne 7. novembra 1779 na naslov treh kmetov pod velesalskim gospostvom; ima lepe zmožnosti, je trdnega zdravja in dober govornik, je jako učen, mnogo bere. Bogoslovne nauke je v Ljubljani dovršil. Prvo službo je imel v svoji rojstni župniji 2 leti kot kurat in župnikov vikar, potem je kaplanoval v Velesovem 3 leta in zdaj zopet v svoji rojstni župniji že 4. leto, v Kranju v 1. 1788.— 1796., ko gre župnikovat v Križe pri Tržiču do 1. 1809., ko se preseli v pokoj na Spodnji Brnik, kjer je umrl 27. januarja 1814. Mož je zmeren, potrpežljiv, miroljuben, spodbudnega obnašanja, prijazen v občevanju, zgleden duhovnik, ki ga ljudstvo rado ima in spoštuje.

Jernej Dolenec (Dollenz), župnik v pokoju in kot kurat v Lahovičah cerkljanske župnije, da bere ob nedeljah in zapovedanih praznikih zjutraj sv. mašo in katehizira kot ekspozit. Doma je v Poljanah pri Škofji Loki, star 66 let, posvečen v mašnika 1. 1747. Namizni naslov mu je odločil neki kmet iz loškega

gospostva. Mož je sicer še duševno dober, a telesno oslabel, da ni več za paslirstvo. Svoje bogoslovne študije je vse v Ljubljani dovršil. Služboval je 3 leta v loškem gradu, 3 leta je kaplanoval v Velesovem, 13 let v Šenčurju. Župnikoval pa je v Cerkljah od 1. 1767. do 1778. Odtedaj pa je vpokojen v Lahovičah živel do svoje smrti dne 20. avgusta 1795. Mož je bil miroljuben in zgleden duhovnik; duhovniki in ljudstvo so ga radi imeli.

Andrej Mausser, ekspozit pri Sv. Simonu in Judu na Spodnjem Berniku, cerkljanski podružnici, kjer izvršuje duhovno službo ob nedeljah in zapovedanih praznikih. Doma je iz Jurjeve vasi v šmihelski župniji pri Novem mestu, star 62 let, ter bil posvečen v mašnika dne 21. decembra 1751 na naslov dveh posestnikov na Štajerskem. Bil je še trden, jako bister in dober pridigar. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa dovršil v Zagrebu. Služboval je ves čas le v svoji ekspozituri ter bil 1. 1778. tudi administrator cerkljanske župnije po resignaciji Jerneja Dolenca. Bil je zgleden, dober in priljubljen duhovnik. Umrl je ondi dne 24. februarja 1808.

Jakob Sajovic, ekspozit pri Sv. Matiju v Zalogu, cerkljanski podružnici, ki je določena za lokalijo, kjer izvršuje ob nedeljah in zapovedanih praznikih vso božjo službo na stroške občanov, kakor oni na Spodnjem Berniku. Doma je v Olševku šenčurske župnije, star 30 let, rojen dne 26. aprila 1758, posvečen v mašnika 20. septembra 1. 1783. na naslov nekaterih kmetov. Mož je bil bistroumen, čvrst in zdrav, in se bode izvežbal še v dobrega govornika. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je le v cerkljanski župniji in na svoji ekspozituri. L. 1793. je že kaplanoval

na Vrhniki do 1. 1807 , ko pride za beneficiata v Olševek, svoj rojstni kraj, kjer je pa svetu zamrl dne 18. februarja 1830. Mož je bil miroljuben in ubogljiv in kot zgleden duhovnik ljudstvu priljubljen.

2. Št. Jurij pri Kranju.

Janez Hacin, župnik, doma v Češnjevku cerkljanske župnije, star 43 let, je bil v mašnika posvečen dne 20. maja 1769 na naslov velesalskega samostana. Telesno ni ravno krepak, pač pa je živahen in čil, govori prijetno in dobro ter ima najboljši značaj. Bogoslovne svoje študije je izvršil v Ljubljani in je vsestransko izobražen. Služboval je 2 leti kot vikar v Velesovem, kot kaplan v Cerkljah 11 let, in od 1. 1782. dalje je župnikoval v Šenčurju, kjer je dočakal svojo zlato mašo ter ostavil svet dne 26. maja 1826. Povsod je živel prav pohvalno in zgledno; bil je gostoljuben in dobrovoljen ter zelo priljubljen.

Jožef Feichtinger, kaplan, Ločan, star 42 let, je bil v mašnika posvečen dne 24. avgusta 1769. Namizni naslov mu je odločil Ločan France Jugovec. Bil je dober govornik, krepkega zdravja in najboljših zmožnosti. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je 2 leti kot vikar v Velesovem in v Cerkljah, kot kaplan v Cerkljah 1 leto in od I. 1772. kaplanuje v Št. Jurju celih 17 let. Naposled je deloval v Loki, kjer je umrl dne 23. januarja 1823. Bil je darežljiv in zelo priljubljen ljudem, živel je prav zgledno.

Frančišek Šafar (Schaffer), kaplan, Kamničan, star 35 let, je bil v mašnika posvečen dne 15. decembra 1776 na naslov dveh kmetov. Bil je jako značajen mož, krepkega, debelega telesa in izvrsten govornik. Svoje bogoslovne študije je vse dovršil v Gorici in je

jako temeljito izobražen. Služboval je 2 leti kot vikar v Kamniku in zdaj že od 1. 1779. kot kaplan v Št. Jurju. L. 1800. ga že najdemo kot kuratnega beneficiata v Olševku, 1. 1805. pa lokalista v Stranjah do 1. 1813., povsod pohvalno. Živel je potem pod Šinkovem Turnom do 1818, v Zalogu 1 leto, v Radomljah, kjer je umrl 4. septembra 1820. Bil je zglednega življenja in modrega in ponižnega obnašanja povsod in zato vsem priljubljen.

Jakob Sperlič, beneficiat, Ločan, star 43 let, je bil v mašnika posvečen dne 20. maja 1769 na naslov spodnježeleznišKih fužin. Bil je počen, torej nesposoben za težavno službo, glas je bil tudi slaboten, zmožnosti pa dobre. Bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je 11 mesecev kot vikar v zatiškem okraju, kot kaplan velesalski 3 leta in 8 mesecev in 5 let v Šent Jurju kot beneficiat, kjer je umrl dne 12. novembra 1805. Bil je zmeren, priljuden, zglednega obnašanja in zato so ga ljudje radi imeli.

3. Komenda.

Anton Malic (Mallitsch), župnik pri Sv. Petru, Ločan, star 58 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1755. na naslov klariškega samostana v Loki. Bil je dobrega značaja in krepkega telesa ter dober govornik. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je v Loki 13 let kot katehet, v Komendi 17 let kot kaplan iri od 1. 1785. kot župnik do 1. 1799., ko se aprila meseca preseli v Zalog v pokoj in ondi umrje 10. avgusta 1801. Mož je bil gostoljuben, prijazen, dobrOtljiv, lepega obnašanja, povsod priljubljen, zgleden duhovnik.

Jurij Miklavčič, kaplan, doma v Zalem logu, rojen 27. marca 1756, star 32 let, je bil v mašnika po-

svečen 9. junija 1781 na naslov štirih kmetov pod loškim gospostvom. Imel je izvrstne zmožnosti, žal, da je bil slaboten, bolehen, a vendar prijeten pridigar, Bogoslovje je pričel v Celovcu, nadaljeval v Admontu, dovršil pa v Gorici. Mož je bil zelo priden in učen. Služboval je sprva od 22. septembra 1781 v Zalem logu kot subsidiarij, potem kot zgodnjik v Kamniku in od 20. avgusta 1787 dalje kot kaplan v Komendi. L. 1789. je bil že stolni vikar v Ljubljani, l. 1813. pa stopil v pokoj, kjer je umrl dne 23. februarja 1829. Bil je zgleden duhovnik, goreč spovednik, do revežev dobrotljiv, povsod priljubljen.

Jožef Tomelli, Glavarjev beneficiat, doma v komendski župniji, siar 41 let, je bil v mašnika po* svečen 1769 na naslov gospostva „Landspreis". Bil je jako zmožen, dober govornik, le zdravja je bil slabotnega. Bogoslovje je študiral v Ljubljani, v Gorici in v Gradcu. Služboval je kot notar novomeškega arhidiakonata, od l. 1777. pa je bil beneficiat. Bil je jako goreč in dober ter zgleden duhovnik. V obnašanju spodbuden, prijazen, gostoljuben mož je bil revežem dober, usmiljen in zato tudi vsem drag in ljub. — Umrl je ondi črez 50 let star dne 9. avgusta 1797.

Jakob Strupi, penzionist, stanujoč v komendski vasi „Moste", doma v cerkljanski župniji, star 61 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1755. na naslov dveh cerkljanskih kmetov. Bil je nadarjen človek, za pastirstvo vsled starosti sicer nesposoben, a dober katehet in pridigar. Svoje bogoslovne nauke je izvršil v Ljubljani. Služboval je 9 let kot vikar v Cerkljah, kot subsidiarij v Kamniku 4 leta, na Trebelnem in v Kostanjevici 5 let in kot kaplan v Komendi 15 let in

zdaj v pokoju kot navadni duhovnik. Bil je tihega, potrpežljivega, ponižnega obnašanja, zato je bil ljudem drag. Živel je prav zgledno.

4. Velcsovo.

Jožef Rahne, župnik, doma iz Vogelj v šenčurski župniji, 39 let star, je bil v mašnika posvečen 14. marca 1772 na naslov velesalskega samostana, zdaj gospostva. Bil je jako nadarjen človek, čvrstega zdravja in izvrsten pridigar. Svoje bogoslovne nauke, katere še pridno izpopolnjuje, je dovršil v Ljubljani. Služboval je izprva 4 leta kot subsidiarij v Velesovem, kjer je nadaljnjih č let bil kaplan, potem kaplanoval 2 leti v Cerkljah in od 1. 1784 župnikuje tu. Bil je jako goreč in zgleden duhovnik, zmeren, dobrotljiv mož, poln ljubezni do bližnjega zlasti do revežev. Ljudstvo ga je imelo prisrčno rado. Bil je brez madeža in napak. Umrl je ondi dne 21. aprila 1819.

Tomaž Pokljukar, vodja in spovednik velesalskih dominikank, kar jih je po razpustu samostana še ostalo, doma v Gorjah, star 58 let, je bil v mašnika posvečen I. 1756. na naslov štirih podložnikcv blejskega gospostva. Bil je zdravega razuma in dober mož, le bolehal je že in zob ni imel, zato ni pridigoval. Bogoslovne študije, katere je še vedno izpopolnjeval z berilom, je dovršil v Ljubljani prav temeljito. Služboval je v Mekinjah kot oficiator samostanske cerkve prav skrbno in bil tudi administrator mekinjske župnije in skozi deset let tudi izredni nunski spovednik, tedaj vsega skupaj 23 let. Slednjič pa je bil po c. k. dekretu nastavljen za vodjo velesalskih dominikank J. 1782, kjer je medtem oskrboval 2 leti tudi

velesalsko župnijo. Umrl je ondi dne 10. aprila 1814. Bil je blag in zgleden duhovnik.

Sebastijan Orienthal, deficient, živeč v velesalskem samostanu, doma od Križa v komendski župniji star 53 let, je bil v mašnika posvečen na naslov velesalskega samostana, zdaj kameralnega gospostva, dne 4. januarja 1761. Mož je zdravega razuma ir dober pridigar, žal, da ga putika hudo muči. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 13 let kot subsidiarij v Ihanu, in zdaj ga žive že od I. 1776 v velesalskem samostanu. Ljudje ga imajo radi, je prijazen mož in zgleden duhovnik. Umrl je ondi dne IS. julija 1795.

Lokalije: **1. Olševek.**

Jernej Karžišnik (Carschishnig), beneficiat ekspo2it, doma v Poljanah nad Škof jo Loko, star 67 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1749. na naslov barona pl. Codelli iz Gorice. Mož je bil dobrega značaja in še dolaj trden in ne slab govornik. Bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je izprva nekaj časa doma v Poljanah, potem v Velesovem, v Cerkljah kot kaplan ter tudi v Št. Jurju skupaj 15 let, naposled kot beneficiat v Olševku od 1. 1770. dalje do svoje smrti dne 21. marca 1798, torej 27 let. Bil je mož molitve, pobožen in zgleden duhovnik, katerega so ljudje radi imeli.

2. Št. Urška Gora.

Matevž Bastijančič, provizor nameravane ekspo2iture sv. Urha na Gori, doma v Mešačah mošenske župnije, star 39 let, je bil v mašnika posvečen dne 12. decembra 1773 na naslov kroparskih

fužin. Bil je majhne postave, zdrav in razumen ter dober govornik. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gradcu. Služboval je kot subsidiarij v Gorjah I. 1778., na Vrhniki, na Lipoglavu, pri Sv. Joštu nad Kranjem, v Moravčah, kot kaplan v Preserjih poldrugo leto. Meseca junija 1787 je napravil konkurz in dne 6. maja 1788 je prišel kot lokalist na Št. Urško Goro, kot naslednik bolnega Janeza Faber, a le za kratek čas. Potem je kaplanoval v Cerkljah v 1. 1789.—1791., v Selcih do 1792., v Kamniku do 1794., suspendiran je živel 1. 1797. v Ljubnem. Kaplanoval je v- Šenčurju v 1. 1798.— 1804. Mož je bil ponižen, ljudem priljubljen; zgleden, dober duhovnik izprva. Od 1. 1805. dalje je živel v Kamni gorici kot kurat, svetu zamrl pa je na Dobravi, 3. marca 1812.

Janez Faber, je bil trideset let ekspozit na Št. Urški Gori, kjer se ima lokalija ustanoviti; dober, zgleden duhovnik je bil meseca februarja 1788 od kapi zadet in nesposoben za pastirstvo. Usmilil se ga je iz ljubezni in dobrote in prijaznosti komendski beneficiat Jožef Tomelli ter ga vzel k sebi v stanovanje. Leži v postelji, godi se mu slabo in ni upati, da bi še kdaj okreval, zlasti, ker je že 67 let star. Posvečen je bil na naslov nekega kmeta, ki ga ne more zdaj preskrbovati, zato naj bi se mu preskrbela poštena pokojnina z ozirom na njegovo poprejšnjo službo. K sreči je začetkom 1. 1789. že umrl.

3. Tunice (Tainiz).

Andrej Pogačnik, razžupnik, provizor določene, a ne še popolnoma uravnane lokalije sv. Ane v komendski župniji, doma v Št. Jerneju na Dolenjskem, star 49 let, je bil v mašnika posvečen dne

5. marca 1765 na naslov gospostva „Presseg" na Dolenjskem. On je nadarjen človek krepkega zdravja, močan, izvrsten in goreč pridigar. Bogoslovne nauke svoje je dovršil v Ljubljani. Služboval je izprva kot subsidiarij v Kamniku, 1. 1766. kot kaplan v Spodnjem Tuhinju, odkoder pride še istega leta zopet v Kamnik kaplanovat. L. 1773. gre župnikovat v Komendo do 1. 1784., ko zapusti službo in živi ob svojem. Naposled vendar 1. 1786. napravi konkurz in dne 23. avgusta 1787 je bil zopet poslan v pastirstvo v Tunice, kjer je moral vsled pomanjkanja kongrue živeti ob svojem. Mož je bil spodbudnega obnašanja, velikodušen, mil in prijazen in zato ljudem zelo dopadljiv, živel je zgledno ter tudi ondi umrl 7. aprila 1807.

4. Primskovo pri Kranju.

Tukaj takrat še ni bilo ekspoziture in ne duhovnika.

IV.

Dekanat: Kamnik.

Župnije: 1. **Kamnik.**

Gašper Branka, nadžupnik in dekan, rojen v graščini Dragomelj »Drogembl" v župniji mengeški, star 53 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1759. v Gradcu na naslov patrimonija; tam je dovršil tudi vse bogoslovne nauke z vsemi preizkušnjami in očitnimi razpravami z odliko ter dosegel stopinjo: „Ss. Theologiae Baccalaureus Formatus". Služboval je izprva 13 let v mengeški župniji kot vikar in kot drugi in prvi kaplan, potem pa je župnikoval 8 let in pol v Selcih (18. marca 1777—1785) in od tedaj v Kamniku do 19. aprila 1. 1808., ko je svetu zamrl.

Anton Fegec, prvi kaplan, doma v Ajdovščini na Vipavskem, star 42 let, rojen 1. 1746., je bil posvečen v mašnika 1. 1765. na naslov napominane občine v Gorici. Bil je krepke postave, zdravega razuma in že dosti dober govornik. Bogoslovne nauke je dovršil deloma v Ljubljani, deloma v Gorici. Služboval je izprva 5 let v Beljaku na Koroškem, v Kamniku pa 2 leti kot subsidiarij in 12 let kot kaplan. Živel je zgledno, bil je prijazen in ponižen, do svojih predstojnikov se je vselej spoštljivo obnašal, ljudje so ga radi imeli.

Jošt de Garzoni, drugi kaplan, doma na Ja--vorniku koroškobelanske župnije, star 34 let, je bil v mašnika posvečen v Ljubljani 1775 na naslov rudnikov barona Zoisa. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani in se še potem rad pečal z vedami. Služboval pa je v Ljubljani v mestu, v Gornjem gradu, pri Sv. Ksaveriju na Stražah, potem 6 let pri Sv. Petru v Ljubljani kot Schillingov beneficiat, 3 leta v nadžupniji Novi cerkvi ra Štajerskem in od 1. 1788. v Kamniku. Od tam gre župnikovat naslednje leto v Kamno gorico, kjer ostane 30 let ter umrje za jetiko dne 30. septembra 1819. Napravil je župnijski konkurz na Štajerskem v vseh predmetih s prvim redom. Bil je značajen mož in zgleden duhovnik ter povsod pohvaljen.

Matija Tomažič (Thomasitsh), subsidiarij in zgodnjik, doma v Vipavi, star 30 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1786. na naslov c. kr. graškega seminarija v Gradcu. Bil je blag mož, krepkega telesa in tudi še dosti dober pridigar. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gradcu, kjer je izprva služboval kot semeniščnik in 1. 1787. prišel v Kamnik. Bil je veselega temperamenta, skrben in natančen v svojih dolžnostih, pa nekoliko bolj sam svoj. Ljudje so ga radi imeli.

Anton Lauriha, beneficiat, doma v Dobu, star 40 let, je bil v mašnika posvečen v Ljubljani 1. 1774. na naslov kmečkih posestev v Dobu, ki so neposredno podložna vojvodstvu Kranjske (ducatui Carnioliae). Bil je mož lepih zmožnosti in dovolj zdrav. Bogoslovje je dovršil deloma v Ljubljani, deloma v Gradcu. Službuje že 12 let kot Raspov beneficiat. V bolezni dekanovi ga je on zastopal v šolskih in dekanatskih zadevah. Umrl je ondi dne 12. marca 1. 1815. Obnašal se je svojemu stanu primerno, ljudje so ga radi imeli, živel je zgledno.

Frančišek Hackoffer, zlatomašnik, penzionist, doma v Ljubljani, star 76 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1737. v Ljubljani, kjer je dovršil tudr bogoslovne nauke, na naslov navadnega beneficija sv. Mihaela v Kamniku, ki ga oddaja grof Paradaiser. Služboval je. 10 let v Novem mestu in zdaj je že mnogo let izven pastirstva kot Paradaiserjev beneficiat. Živel je zgledno, svojemu stanu primerno

Jožef Anton de Hohenwarth, zlatomašnik v pokoju, star 77 let, je bil doma v graščini „Unterperau" pri Kamniku, porojen dne 18. februarja 1. 1711. ter bil v mašnika posvečen v Ljubljani 1. 1734. na naslov lastnega patrimonija. Bogoslovne nauke je v Gradcu dovršil. Rad je prebiral dnhovne knjige in znanstveno berilo. Služboval je mnogo let v kamniškem okraju, naposled je župnikoval od 1. 1741. do 1751. v Motniku (Metnicii) na Štajerskem. Živel je prav zgledno in se obnašal spodbudno in primerno svojemu stanu. Umrl je dne 16. septembra 1795 v Krškem.

Simon Tschankel, navadni duhovnik v pokoju, star 76 let, doma v Št. Jurju pri Kranju, je bil v mašnika posvečen na naslov mestne občine tržiške:

leta 1742. v Vidmu na Beneškem. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval pa je kot novomeški vikar devet let, v Tunicah komenske župnije kot kurat 12 let in 7 let v Kamniku, potem pa v pokoju. Živel je svojemu stanu primerno, zgledno, brez graje.

Jožef Pancer, navadni duhovnik v pokoju, Kamničan, star 64 let, je bil v mašnika posvečen na naslov iškega gospostva 1. 1750. v Gorici. Dovršil pa je svoje bogoslovne nauke v Ljubljani. Služboval je 11 let v kamniškem okraju, 3 leta pa v Tinjah na Štajerskem kot kaplan. Živel je svojemu stanu primerno. Umrl pa je dne 9. maja 1801, star 77 let.

Ignacij de Portico, navadni duhovnik, star 48 let, rojen v graščini „Preittenau" na Dolenjskem. je bil v mašnika posvečen v Gorici, kjer je deloma dovršil svoje bogoslovne nauke, deloma pa v Ljubljani, 1. 1763., in sicer dispenziran glede 14 mesecev nedoletnosti, na naslov lastnega patrimonija. Bil je jako razumen mož, a žal, da zelo slabega zdravja. Prišel je v Kamnik 1.1787., da zrak izpremeni ter si okrepča zdravje. Živel je največ v Kamniku, včasih pa tudi drugod: v Zalogu 1. 1802.—1808. in 1815. Služboval je precej po ordinaciji kot pomočnik v vinogradu Gospodovem, potem je župnikoval v Valti vasi 2 leti, nato je 4 leta zopet pomagal v zatiškem okraju in zdaj je brez službe. Obnašal se je pohvalno, živel zgledno, brez graje. Umrl je naposled v Ljubljani v frančiškanski župniji, star 80 let, dne 21. marca 1819 v pokoju.

Štefan Terpin, navadni duhovnik, star 29 let, rojen v Ločniku na Goriškem v Sv. Florijana soseski, je bil v mašnika posvečen na naslov omenjene občine 1. 1785. v Poli na Beneškem. Bil je bolj trde narave, čvrstega telesa in lepega zglednega obnašanja. Pre-

bival je skupno z Ignacijem de Portico v eni hiši ter se pripravljal za dušno pastirstvo. Slovenskega jezika je bil že toliko zmožen, da je v adventnem času mogel po podružnicah katehizirati. — Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gradcu in na Dunaju ter še rad prebiral knjige. Kot lokalist na Vrhu se je 1. 1812. vrnil nazaj v \idemsko škofijo.

P. Anton Žigon (Shigan), razpavlinec, navadni duhovnik v pokoju, Kamničan, star 65 let, je bil 1. 1747. v Poreču v mašnika posvečen na samostanski naslov. Dovršil je svoje bogoslovne in druge nauke v Istriji. Dušno pastirstvo je 41 let izvrševal deloma kot menih, deloma pa meniški prijor in zdaj je v pokoju. Živel je prav spodbudno, brez graje. Umrl pa je v Ljubljani dne 25. julija 1793.

2. Nevlje.

Anton Cergol (Zergoll), župnik, star 62 let, doma v Kamniku, je bil v mašnika posvečen v Gorici 1. 1750. na naslov Lamenhabijanove hiše v Ljubljani. Dal ga mu je baron France pl. Raigersfeld že 18. avgusta 1748. Mož je bil jako zmožen, pri tej starosti še dosti čvrst in izvrsten govornik. Bogoslovje, skolastično, je študiral v Dunajskem Novem mestu pol leta, ostalo pa je dovršil v Ljubljani. Služboval je 10 let kot kaplan v Kamniku in 3 leta kot župnikov vikar v Spitaliču, potem pa je župnikoval v Nevijah do svoje smrti dne 15. marca 1793, torej celih 28 let. Bil je jako goreč, zgleden, skrben v svojem poklicu in svet duhovnik. Ljudstvo ga je zelo rado imelo, bil je brez napak.

Jožef Maver, kaplan, star 42 let, doma iz Št. Jurja pri Kranju, je bil v mašnika posvečen v Go-

rici 1. 1772. na naslov nekega šenčurskemu župnišču podložnega kmečkega posestva. Bil je čvrstega telesa in še dosti dober pridigar srednje zmožnosti. Bogoslovne nauke je v Ljubljani dovršil. Služboval je v Cerkljah kot subsidiarij, v Kamniku, v Spodnjem Tuhinju, skupaj celih 11 let ter že 5 let v NevIjah.L. 1793. je kaplanoval v Veliki Dolini, 1. 1796. je bil vikar v Cerkljah pri Krškem na Dolenjskem, kjer je ostavil svet dne 21. januarja 1798. Obnašal se je prostodušno, bil je ubogljiv in vesten v svojem poklicu, ljudje so ga radi imeli.

3. Spodnji Tuhinj.

Dizma Irlich, župnik, star 65 let, doma iz Kamnika, je bil na naslov kamniške mestne občine v tnašnika posvečen v Vidmu na Beneškem leta 1748. Zmožnosti njegove so velike, govornik izvrsten in pri tej starosti še dovolj čvrst. Moralko in cerkveno pravo je v Ljubljani študiral, skolastično bogoslovje pa na Dunaju in še rad prebira znanstvene knjige. Služboval je 3 leta kot subsidiarij v Spodnjem Tuhinju ter v Nevljah in potem kot kaplan zopet 3 leta na obeh krajih, nato je bil 18 let kot župnijski vikar v Špitaliču, potem 3 leta kot beneficiat v Spodnjem Tuhinju, kjer je 1. 1783. postal župnik. Bil je goreč in zgleden duhovnik, vesten v svojem poklicu, ljudje so ga radi imeli. Bil je čudovito svet mož.

Frančišek Alvean, prvi kaplan, star 28 let, rojen v mestu Gorici, je bil v Trstu v mašnika posvečen 1. 1785. na naslov lastnega patrimonija. Bil je dober in zmožen govornik, telesnih močij pa srednjih. Hermenevtiko, cerkveno zgodovino in patrologijo je študiral v Gradcu, moralko in dogmatiko v Gorici,

cerkveno pravo in pastoralko pa zopet v Gradcu. Rad se je pečal z vedo. Kaplanoval je 10 let v Idriji in od svečnice 1. 1788. v Tuhinju. L. 1793. je bil župnik-vikar na Doleh. Bil je pohvalnega obnašanja, ljudstvu drag, zelo priden v svojem poklicu ter goreč in zgleden duhovnik. Bil je kratkoviden.

Anton Kratner, zgodnjik in substitut, Ločan, star 36 let, je bil v Gorici v mašnika posvečen 1. 1777. na naslov kmečkih posestev v Brodeh pod loškim gospostvom. Ima lepe zmožnosti, krepko, zdravo telo in je dober govornik. Bogoslovje je dovršil deloma v Ljubljani, deloma pa v Gorici in se še bavi z vedami. Služboval je na raznih krajih na Gorenjskem kot subsidiarij in pomočnik 4'/2 leta, in — v Spodnjem Tuhinju že tudi 3'/2 leta. Rad občuje s kmeti, je bolj samovoljen nasproti svojim predstojnikom. Ljudstvo ga ima rado, živel je zgledno in je natančen v svojem poklicu. Leta 1791. —1795. je kaplanoval v Sv. Križu pri Slatini.

4. Špitalič.

Frančišek Jeras, star 40 let, župnik, doma v vasi „Stahovca" v kamniški župniji je bil na Dunaju v mašnika posvečen 1. 1772. na naslov kmečkih posestev Blaža Hribovšek iz Cerkljan ter Jurija Jeras iz Stahovce Bil je krepke postave in lepih zmožnosti, a govornik ni bil. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Kaplanoval je 9 let v Nevljah in 1 leto bil kot subsidiarij v Zgornjem Tuhinju in 5 let župnikuje tu. — L 1800. se preseli za polutretje leto na Dobravo pri Kropi; kurat v Razboru na Štajerskem 1803—1811 tudi v Ainbrusu je pastiroval poldrugo leto. Umrl pa je v pokoju na posestvu „Ruda" dne 5. aprila 1819.

Bil je sicer poštenega življenja, a žal, bolj odurne, trde narave, zato ljudem ni ugajal. Rad se je prepiral, v službi bil površen.

5. Zgornji Tuhinj.

Aleš Sebalec (Žbalc), župnik, star 37 let, doma v komendski župniji, je bil v Gornjem gradu v mašnika posvečen 1. 1774. na naslov kmečkega posestva Antona Mobij iz Št. Jurija pri Kranju. Bil je krepke postave, izvrsten govornik ter imel lepe zmožnosti. Dovršil je bogoslovne nauke v Gorici. Služboval je kot subsidiarij v Kamniku in kot kaplan v Zgornjem Tuhinju 2 leti in od 1. 1776. župnikuje tu nad 20 let. V svojem poklicu je vesten, živi brez graje, zgledno, ljudstvo ga ima rado. Umrl je dne 30. avgusta 1797.

Jožef Klemene, starček 73 let, živi pri župniku v pokoju, rojen v kamniški Bisteršici, je bil v mašnika posvečen v Vidmu I. 1743. na naslov mekinskega samostana. Mož je že celo opešal na vseh močeh. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je na mnogih župnijah na Kranjskem in na Štajerskem kot sacelan in pomočnik župnikov, kakor je še zdaj v Tuhinju, skupaj že 44 let. Živel je zgledno in brez graje. Umrl je nad 87 let star.

Lokalije: **1. Mekinje.**

Andrej Kratner, lokalist, star 40 let, Ločan, je bil v mašnika posvečen na Vegliji na Beneškem 1. 1775. na naslov kmečkih posestev, podložnih zdaj loškemu kameralnemu gospostvu, preje klariškemu samostanu. Mož je čvrst in krepak, bistrega uma in dober govornik. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani, a se še vedno z berilom izpopolnjuje. Služboval

je kot nunski kaplan 4 leta in zdaj kot lokalist mekinski že 6 let. Bil je priden in vesten v svoji službi, brezmadežnega življenja ter zgleden duhovnik. Jeclja nekoliko. Ljudje ga imajo zelo radi. Umrl je ondi dne 6. novembra 1825

2. Rova.

Jernej Benedik (Wenedig), Hohenwartov beneficiat in kurat, star 48 let, doma v Tržiču, je bil v mašnika posvečen v Gorici 1. 1765. na naslov.treh tržiških krznarjev. Bil je jako zmožen mož, krepkega telesa in še dosti dober govornik. Bogoslovne nauke je dovršil v Celovcu. Služboval je v Tržiču 2 leti in v Kamniku kot subsidiarij 2 leti, v Nevljah kot kaplan 3 leta in na Rovih že 15 let. Živi kot samotarec, ljudstvo ga ima rado, ker je dober, zgleden in blag duhovnik.

3. Vranja Peč.

P. Modest Šraj (Schrev), razavguštinec, lokalist, 34 let star, doma na Blokah, je bil v mašnika posvečen v Gradcu 1. 1779. na naslov samostanskega uboštva. Bil je pridigar in zmožen duhovnik ter še dovolj trdnega zdravja. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je na Štajerskem in na Kranjskem 8 let, in sicer: 2 leti v Ljubljani kot pridigar in 3 leta 10 mesecev je poučeval na normalki. Ljudje ga imajo radi, je skrben in vesten v svoji službi, prijatelj je knjigam ter blag in zgleden duhovnik brez napak. Tukaj je nad 10 let pastiroval; leta 1800. ga najdemo že kot lokalista pri Sv. Jakobu ob Savi, 1. 1806. pri Sv. Duhu na Dolenjskem, kjer je umrl dne 4. januarja 1*821.

V.

Dekanat: Mengeš.

Župnije: **1. Mengeš.**

Gašper Kura It, župnik in dekan, Ločan, je župnikoval ondi od leta 1785. do svoje smrti dne 8. aprila 1800. L. 1772. je kaplanoval na Krki. Več o njem ni zaznamovanega.

Jožef Sever, kaplan, doma v Vipavi, star 43 let, je bil 1. 1769. v mašnika posvečen, je odkritega značaja, trdnega zdravja in razumen govornik. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani in še pridno prebira knjige. Služboval je v Šmarjeti pri Klevevžu kot vikar, potem v Čemšeniku, v Dobrničah, na Krki in zdaj v Mengšu kot kaplan, skupaj že 19 let. Iz Mengša gre župnikovat v Preddvor v 1. 1805. —1810., odtam pa na Črnuče, kjer je umrl 10. aprila 1. 1821. Župljani ga imajo radi, ker je ljubezniv in zgleden duhovnik.

Matija Pire (Pierz), drugi kaplan, doma iz šentjurske župnije pri Kranju: iz Hrastja, star 43 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1768. na naslov očetovih posestev; je zelo zmožen mož, krepkega telesa in dober govornik. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani in je še prijatelj knjig. Služboval je v Šmartnem pri Litiji kot vikar, na Vačah, v Šentvidu pri Zatičini in zdaj v Mengšu kot kaplan, skupaj 20 let. Od 1. 1798. je kaplanoval v Šent Juriju pri Kranju, kjer je v Hrastju ustanovil beneficij. Bil je velik asket in ljudstvu priljubljen. Živel je zgledno in pobožno. Živel je kot kurat pozneje v Mengšu par let, naposled pa v Vogljah, kjer je umrl dne 19. aprila 1818.

Janez Krstn. de Romani, župnikov vikar, rojen v Gorici, star 27 let, je bil v mašnika posvečen

I. 1785. Bil je krepak in zmožen mož ter še dovolj dober pridigar. Bogoslovje je dovršil v Gorici in rad prebira knjige. Službuje že 3 leta v Mengšu, je kaplan v Ložu že I. 1793. do 1. 1797., ko postane župnik v Begunjah na Gorenjskem, kjer je umrl dne 1. novembra 1806. Mož je moder, zglednega obnašanja, zato ga ljudstvo čisla in ljubi.

Ignacij Zabret (Sabereth), kurat, doma v Mengšu, star 56 let, je bil v mašnika posvečen I. 1758. na naslov mesta v Radečah. Telesno je opešal, na duhu je še bister in še dosti dobro pridiguje. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je 16 let, in sicer kot vikar v Šmarjeti pri Klevevžu in v Žužem berku ter kot kaplan na Vačah, zdaj pa je kurat v domači župniji. Živel je zgledno. Umrl 12. januarja 1. 1800.

Sebastijan Hrastar, navadni duhovnik, rojen *v* Mengšu, star 62 let, je bil v mašnika posvečen na naslov gospostva „in Weixelbach" 1. 1751. Bil je zmožen, a zdaj ne več za pastirstvo sposoben živi v pokoju. Služboval je 24 let, in sicer kot vikar v Žalcu na Štajerskem in naposled kot ekspozit v Petrovču. Bil je prijatelj vinu, sicer dober človek.

France Lebenhaus, kurat na Goričici v mengeški župniji („Zhernicensis"), star 30 let, je bil v mašnika posvečen I. 1785. na naslov lastnega patrimonija. Govornik ni bil, sicer pa še dosti zmožen in krepak mož. Bogoslovje je dovršil v Gorici. Poldrugo leto službuje kot kurat na Goričici. Do sv. Jurija I. 1791. je bil provizor v Lučinah, potem pa je kaplanoval v Stari Loki do vseh svetih istega leta, ko pride v Dol Obnašal se je zgledno in tudi ljudje so ga radi imeli. Podpisan tudi „Lowenhaus", je dobil dovoljenje, da sme oditi na Goriško.

2. **Dol** (Lustthal).

Matija Kotnik (Cottnig), župnik, doma v Dobu, star 39 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1773. na naslov ces. srednje fužine kamnogoriške. Ima izvrstne zmožnosti in tudi dobro govori. Bogoslovne nauke je v Ljubljani dovršil in je prijatelj beriva. Služboval je v Ljubljani kot kurat in vikar, kaplanoval je v Svibnem, v Dobu, in zdaj župnikuje v Dolu. Živel je v Zalogu v cerkljanski župniji 1.1795.—1798., ko je dne 12. februarja umrl. Ljudje ga imajo radi, je goreč in zgleden duhovnik.

Sebastijan Kenda, kaplan, doma v Tolminu, star 30 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1783. Videti je krepak in zmožen mož. Bogoslovje je vse dovršil v Gorici. Služboval je v Šmarjeti pri Klevevžu 3 leta in zdaj je v Dolu. L. 1793. je kaplanoval Podbrezjem do 1. 1805., ko je živel na Primskovem pri Kranju. Ljudje ga imajo radi, živi zgledno in izpodbudno. Naposled je živel v pokoju zopet Podbrezjem, kjer je umrl dne 18. februarja 1809.

Blaž Morann, beneficiat, rojen v Cerkljah, star 80 let, je bil posvečen v mašnika 1. 1737. Opešal je že popolnoma in ni več za pridige. Dovršil je v Ljubljani bogoslovne nauke. Službuje že 52 let, in sicer kot kaplan na Krki, v Višnji gori, bil je župnikov vikar na Prežganju in zdaj beneficiat tu. Ljudje so ga imeli radi, živel je zgledno, brez napak.

3. Šmartin pod Šmarno goro.

Jožef Zupan, župnik, rojen v Radovljici, star 42 let, je bil posvečen v mašnika 1. 1770. Bil je že slaboten po telesnih močeh, a čil po duhu. Dovršil je svoje bogoslovne študije v Ljubljani. Služboval

je kot kurat pri Sv. Petru in na Krki, kot kaplan 1.1776.-1778. pri Sv. Petru pod Kunspergom in v Braslovčah, potem kot spovednik nunski v Ljubljani in župnik tu, kjer je umrl dne 30. julija 1812. Duhovnik je zgleden, dober, ljudje ga imajo radi. Bil je tukaj več let tudi dekan in konzistorialni svetnik.

P. Frančišek Umnik (Umbnig), kaplan, razkapucin. dne 25. julija 1752 rojen v Ljubljani, star 37 let, je bil posvečen v mašnika 2. julija 1. 1775. na samostanski naslov uboštva. Mož je slaboten. Bogoslovne nauke je dovršil v samostanu. Kot redovnik je služboval v Celovcu in v Kranju in zdaj kaplanuje tu več let. Obnaša se prav zgledno. Leta 1805. je bil zgodnjik v Radovljici, I. 1807. lokalist pri Sv. Jakobu ob Savi, kjer je umrl dne 24. junija 1829.

4. Smlednik.

Andrej Bajželj (Weishel), župnik, doma v Bitinju, v šmartinski župniji, star 46 let, posvečen v mašnika 1. 1767., je bil krepkih moči in še dovolj dober pridigar. Dovršil je v Ljubljani svoje bogoslovne nauke. Služboval je kot substitut in kaplan v Dobu in v Šent Jerneju na Dolenjskem. Zdaj pa že od 1. 1778. župnikuje v Smledniku, kjer je tudi umrl dne 3. marca 1806. Ljudje so ga radi imeli. Bil je zgleden duhovnik.

Jakob Tancman, kaplan, rojen v Kranju, star 40 let, je bil v mašnika posvečen r.a naslov radovljiškega gospostva 1. 1772. Vidi se, da je dobrega značaja, krepak mož, srednjih zmožnosti. Dovršil je v Ljubljani svoje bogoslovne nauke. Bil je izprva oficial v Ljubljani, potem substitut v Polhovem Gradcu in v Krašnji nato kaplan v .Šentjerneju na Dolenjskem in v Smledniku 1786.—1788., ko gre za župnijskega vikarja

v Dobovec. L. 1797. ga najdemo vikarja na Studencu, 1. 1800. v Bevkah, 1. 1805. kaplana na Rovih, 1. 1807. provizorja na Šenčurski gori. L. 1812. je bil v Dobu kaplan do 1. 1815.$_3$ ko mora v pokoj v Kranj, kjer je umrl dne 29. junija 1816. Bil je zglednega obnašanja. -

Štefan Brajer (Wrayer), kurat, rojen v Ljubljani, star 53 let, je bil posvečen v mašnika 1. 1760. na naslov škofjeloških klaris. Dovršil je bogoslovje v Ljubljani. Služboval je kot kurat v Ljubljani, kot subsidiarij v Bohinju, v Naklem, v Krašnji, kot kaplan v Polhovem Gradcu, v Šentjerneju, v Smledniku 1778.—1884. in zdaj brez službe tu. Preselil se je pozneje črez kakih 5 let kaplanovat v Vodice. Umrl je na Skaručini dne 19. februarja 1796. Mož je bil lepega obnašanja in zgleden duhovnik.

5. **Vodice.**

Gregor Šmalc, župnik, Ljubljančan, star54let, je bil v mašnika posvečen 1 1759. Bil je dober pridigar, značajen mož in še dovolj zdrav. Bogoslovne nauke je dovršil vse v Ljubljani. Služboval pa je kot substitut v Preddvoru, kot Šifrerjev beneficiat in pridigar v Ljubljani in zdaj župnikuje tu. Ljudje so ga radi imeli, bil je lepega obnašanja in zgleden duhovnik.

Jernej Bačnik, kaplan, rojen v Smledniku, star 45 let, je bil v mašnika posvečen I. 1768. na naslov smledniškega gospostva. Dovršil je bogoslovne nauke v Ljubljani. Služboval je kot oficial v ljubljanski stolnici, kot substitut v Polhovem Gradcu, kot kaplan v Šent Jerneju na Dolenjskem in zdaj v Vodicah, kjer je nad 20 let kaplanoval. naposled pa kot deficient živel na Šmarni gori, kjer je umrl dne 3. maja 1826. kot zlatomašnik. Bil je zgleden duhovnik.

Vikariat: **Črnuče.**

Janez Krstn. Šlager (Schlager), župnijski vikar, Žuženberčan, star 47 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1763. na naslov odpravljenega samostana v Kostanjevici. Bil je zmožen in dober pridigar in krepkega zdravja. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Celovcu. Siužboval je kot vikar v Smartnem pri Litiji, kot kaplan na Krki, v Mengšu in zdaj kot župnijski vikar tu, kjer je tmrl 60 let star 23. februarja 1803. Rad je bil v družbah, ljudje so ga radi imeli, bil je dober duhovnik.

Lokalije: **1. Homec** (Kleingallenberg).

Sinon Ramoveš (Ramoush), lokalist, Ločan, star 44 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1767. On je bil trdnega zdravja, zmožen in dober govornik. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je v Mengšu kot vika- in zdaj na Homcu kot lokalist ostal do svoje smrti dne 13. maja 1804. Ljudje so ga radi imeli, bil je značajen mož, živel je prav zgledno, občeval je rad z duhovniki.

2. Sv. **Helena.**

Ignacij Kostrevec (Costrevitsch), lokalist, doma v Črnomlju, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1773. na naslov gospostva „Freithurn". Bil je zmožen in dober pridigar in krepak mož. Bogoslovne rauke je vse dovršil v Ljubljani, kjer je tudi »konkuz" napravil. — Služboval je v Šmariji kot vikar, v Teharih ha Štajerskem in v Dolu kot kaplan in zdaj tu kot lokalist. Bil je dober, značajen duhovnik, ljudje so ga radi imeli, živel je prav zgledno ter umrl dne 12. julija 1795.

3. Trboje.

Andrej Spenko, lokalist, rojen v Vodicah, star 43 let, je bil na naslov smlejskega gospostva v mašnika posvečen 1. 1773. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je izprva kot kurat v Ljubljani, kot substitut v Svibnem 5 let, kot beneficiat v Smledniku in zdaj kot lokalist trbojski: vsega skupaj 24 let v tem kraju. Živel je zgledno, umrl je 1. 1802.

4. Zapoge.

Martin Mally, lokalist, porojen v Ihanu, star 56 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1756. na naslov patrimonija. Po telesu je že opešal, a govornik je bil še dober. Dovršil je v Ljubljani svoje bogoslovne nauke. Služboval je kot kurat v Moravčah, kot vikar v Šentvidu pri Zatičini, kot kaplan na Vačah, v Zagorju, v Ihanu, in zdaj od 1.1780. kot lokalist tu. Živel je zgledno, bil je dober in priljubljen duhovnik, umrl je dne 5. junija 1804.

5. Sv. Jakob ob Savi.

Ta duhovnija se je 1. 1788. šele ustanavljala.

VI.

Dekanat: Škocijan pri Savi na Jezici.

Župnije: 1. Jezica.

Jurij Japel, župnik in dekan, Kamničan, rojen 11. aprila 1744, star 44 let, je bil v mašnika posvečen v Trstu na naslov gospostva v Dolu leta 1769. dne 23. septembra. Šolal se je deloma v Ljubljani, deloma v Gorici, deloma v Gradcu, pa tudi po lastni pridnosti si je mnogo pridobil v vedah. V dušnem pastirstvu

je deloval od 1. 1771., in sicer 3 leta v Trstu kot kaplan pri Sv. Antonu Pad., potem je hil sekretarij ali tajnik rajnega škofa, nato pa škofijski notar do konca 1. 1779. Potem je bil vodja Šilingove ustanove v Ljubljani prt Sv. Petru, nato 1. 1787. župnik in kmalu tudi dekan na Jezici. Bil je tudi kanclar goriške metropole, konzistorialni svetnik tržaški, potem ljubljanski in tudi izpraševalec pri duhovniških župnijskih izpitih. Od 22. oktobra 1795 do 14. septembra 1799 je v Naklem župnikoval. Takrat postane kanonik krške škofije in vodja semeniški do 10. oktobra 1807, ko ga zadene mrtvoud v Celovcu ravno, ko je izvedel novico, da je izvoljen za tržaškega škofa. Mož je bil zelo zmožen in dober duhovnik ter slovenski pisatelj itd.

2. Polje.

Anton Klementini (Clementini), župnik, doma je bil v Stari fužini v Bohinju, sin premožnih staršev, star 44 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1768. na naslov bohinjskih fužin. Imel je izvrstne zmožnosti ter bil dober govornik in krepak človek. Izšolal se je v Ljubljani in v Pragi, bogoslovje pa je dovršil deloma v Ljubljani, deloma na Dunaju. Od 1. 1774. je deloval v dušnem pastirstvu, in sicer kot „alurnnus" v Gornjem gradu, kot zakristan pri Sv. Petru zunaj mesta Ljubljane, kot kaplan na Igu, skupaj 7 let, kot škofov komisar v Gornjem gradu 2 leti in zdaj župnikuje tu 29 let. Pozneje, 1. 1810., ga najdemo kot kanonika, vodjo bogoslovja in licealnega vodjo, konzistorialnega svetnika, kjer je umrl dne 19. oktobra 1826. Imel je Schiffrerjev kanonikat. Prisegal je 30. septembra 1810 zvestobo in pokorščino Napoleonu. Bil je velik dobrotnik revežem, značajen mož, lepega obnašanja;

občeval ni skoraj z nikomer. Bil je zgleden duhovnik, brez napak.

Valentin Zgaga, substitut, porojen v Polhovem Gradcu, star 36 let, je bil v mašnika posvečen na cesarski naslov 1. 1787. in poslan v pomoč župniku v Polje. Mož je zmožen, krepke nature in izvrsten govornik. „Hurnaniora" je dovršil v Ljubljani, filozofijo na Reki, bogoslovje pa deloma v Ljubljani, deloma v Gradcu v glavnem semenišču. Bil je značajen, zelo pohleven in tih mož, ljudje so ga zelo radi imeli. Bil je vesten in skrben ter zgleden duhovnik. L. 1793. je kaplanoval Preddvorom, I. 1797. je bil lokalist pri Sv. Joštu nad Polhovim Gradcem. Umrl je 17. avgusta 1811 kot lokalist v Javorju, kjer je 5 let pastiroval.

Lokaiije: **1. Dobrunje.**

Filip Dežman, lokalist, Radovljičan, star 42 let, je bil v mašnika posvečen na naslov treh kmetovi. 1770. Izvrstne zmožnosti in krepko zdravje je imel ter bil dober govornik. Izšolal se je deloma v Ljubljani, deloma v Gradcu. V pastirstvu je deloval od 1. 1776. Bil je subsidiarij v Mošnjah, alummus v Gornjem gradu, kaplan na Vranskem, zgodnjik v Ljubnem, provizor „in valle Dei", kaplan v Šmartinu pri Kranju, v Radovljici, na Vrhniki in zdaj lokalist *tu*. L. 1796. je živel kot kurat - pokojninar v Lescah na Gorenjskem. Lastnosti je imel prav pohvalne, ljudje so ga radi imeli, živel je zgledno. Umrl je dne 9. januarja 1797.

2. Javor.

Peter Zupan, začasni provizor, doma v Radovljici, „Prišeljnov" iz Smokuča, star 32 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1780. na naslov deloma desetine,

deloma gospostva. Dober govornik je bil, živahenin zmožen mož. Šole z bogoslovjem vred je dovršil vse v Ljubljani. Služboval je izprva od 1. 1782. na Igu in potem v Šmartinu poleg Kranja ter na Sori kot kaplan. Zdaj je Schillingov beneficiat pri Sv. Petru v Ljubljani in obenem provizor javorski. Naposled je župnikoval v Trnovem v Ljubljani nad 26 let ter ondi. tudi umrl 18. avgusta 1820. Bil je zgleden duhovnik spodbudnega obnašanja ter darežljiv mož ; ljudje so ga radi imeli.

Vikariat: **Sostro.**

Luka Gebanc, župni vikar, doma v Vodicah, star 55 let, je bil v mašnika posvečen I. 1760. na naslov graščine „Grailoch" na Dolenjskem. Mož je imel lepe zmožnosti in bil, četudi že v letih, še dosti trden in dober govornik. Študije je vse dovršil v Ljubljani. Služboval je v dušnem pastirstvu od 1. 1763., in sicer pri Sv. Frančišku „in monte grandioso", pri Sv. Janezu Krstniku „in valle Haselbach", v Šmartnem pri Litiji, v Dolu in zdaj v Sostrem do smrti dne 30. novembra. 1. 1798. Ljudje so ga radi imeli, bil je dober duhovnik, brez napak, živel je zgledno.

Vil.

Dekanat: Železniki.

Župnije: **1. Zali log.**

Jurij Slapnik, župnik in namestnik železniškega dekanata, doma v Tržiču, 39 let star, je bil v mašnika posvečen 1. 1773. na c. kr. naslov gospostva Studenec na Štajerskem. Bogoslovne vede je dovršil v Ljubljani. Služboval je pol leta v Tržiču, v zatiškem

okraju 3'/2 leta kot vikar, v Kropi kojt beneficiat in kaplan 10 let, na Zalem logu pa župnikuje od adventa J. 1787. L. 1793. je župnikoval že Preddvorom do 1. 1800., ko se preseli v Mengeš, kjer pa ostavi svet dne 3. decembra 1805.

2. Železniki.

Janez Krstn. Posavec (Possoviz), župnik, doma v Idriji, starček 61 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1754. Mož je bil nadarjen in dober govornik. V duhovnih vedah, katere je študiral deloma v Ljubljani, deloma pa v Gradcu, je bil dobro podkovan. Župnikoval je že celih 34 let. Umrl je dne 9. maja 1793. Ljudstvo ga je rado imelo radi njegovih izvrstnih čednosti. Živel je zgledno.

P. Leander Homan, kaplan, doma v Železnikih, star 55 let, je bil v mašnika posvečen I. 1759. na naslov knežje milosti. Mož je bil krepak, lepih zmožnosti in jako dober govornik; je razauguštinec in je v samostanu dovršil bogoslovne vede. V samostanu je služboval nad 25 let in kaplanuje zdaj že 2 leti. Vsem ljudem ni bil po volji, ker se je včasih tudi vmešaval v svetne zadeve. Bil je jako radoveden človek. Živel je zgledno.

Frančišek Luznar (Lusner), subsidiarij, rojen v Selcih, star 39 let, je bil v mašnika posvečen 1.1773. na naslov patrimonija. Zmožnosti je imel dobre in tudi krepak je bil, govornik pa navaden. Dovršil je svoje nauke deloma v Ljubljani, deloma pa v Gorici in se še izobražuje. Služboval pa je izprva 3 leta v Selcih kot vikar in 12 let že v Železnikih povsod z veliko vnemo in vestnostjo. Župnikoval je potem v Železnikih do 1799., na Jesenicah do 1816., na Zalem logu do 11. ju-

nija 1819., ko se preseli v večnost. Ljudje so ga radi imeli, ksr je bil skromen in dober, živel zgledno in se povsod obnašal spodbudno.

3. Selca.

Jakob Lapajne (Lapagne), župnik, doma v Tolminu, star 61 let, že opešal, je bil v mašnika posvečen 1. 1751. na privatnih ljudi naslov. Ima lepe zmožnosti, dar govora pa splošen. Bogoslovne vede je dovršil v Gorici in v Gradcu. Služboval je v Spodnji Idriji kot kaplan ekspozit in kot hišni duhovnik 16 let, kot župnijski vikar na Zalem logu tudi 16 let in zdaj župnikuje\SeIcihod31.maja 1787 tudi skozi 16 let; 1. 1803. se poda v pokoj v Staro Loko, kjer je umrl 16. avgusta 1809 kct zlatomašnik 81 let star. Četudi je bil blag mož, gostoljuben, lepega obnašanja, zgleden duhovnik, vendarni bil vsem po volji. Naposled je že zelo opešal.

MartinOkorn, prvi kaplan, Selčan, star 55 let, je bil v mašnika posvečen I. 1761. na privatnih ljudi naslov. Bil je bolehen vsled težavnih naporov, imel je izvrstne zmožnosti, bil je jako goreč mož, žal, da ni bil govornik. Dovršil je bogoslovne nauke v Ljubljani in se š; vedno bavi z vedami. Kaplanoval je 3 leta v Sond in že 21 let v Selcih. Naposled ostane ondi kot kurit v pokoju, kjer umrje star okrog 70 let dne 13. mana 1803. Bolan je na očeh in vendar neumorno deluje, zato ga imajo tudi ljudje radi; živi prav zgledno.

Mihael Kopčaver, drugi kaplan, tudi Selčan, star 35 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1778. na privatni naslov. Dober človek, samo slaboten je po telesu, pa vendar dober pridigar. Tudi on z vednim berilom še izpopolnjuje svoje bogoslovne nauke, katere je dovršil deloma v Ljubljani, deloma pa v Gorici. Po-

hvalno deluje ves čas le v Selcih, in sicer 4 leta kot župnikov vikar, 5 let pa kot kaplan; je jako ponižen, pobožen in zgleden duhovnik.

Andrej Kočevar, kurat v pokoju, doma v Polhovem Gradcu, star 43 let, je bil v mašnika posvečen na privatni naslov 1. 1769. Izvrstne zmožnosti je imel ter bil krepak mož. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 8 let v Selcih, ostalih 10 let pa na raznih krajih ljubljanske škofije kot beneficiat. Bil je tih in miren značaj, dober, zgleden duhovnik. Umrl je ondi dne 17. maja 1801.

Lokalije **1. Bukovšica.**

Matevž Pintar (Pinther), lokalist, doma v solkanski okolici na Goriškem, star 35 let, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija 1. 1777. Mož je bil čvrst in tudi zmožen. Dovršil je svoje bogoslovne nauke v Gorici in v Gradcu. Služboval je 6 let v pokrajinah gorenjskega arhidiakonata, 2 leti na Goriškem, bil je vikar v Selcih 3 leta in administrator na Zalem logu pol leta, zdaj pa tu. Od 1.1799. dalje je župnikoval v Železnikih do 1. 1806., v Bohinju v Srednji vasi do 1813, ko stopi v pokoj. Bil je varčen človek, obnašal se je zgledno in ljudje so ga radi imeli. Umrl je 26. junija 1. 1815.

2. Dražgoše.

Valentin Froelich, lokalist, doma v Sorici, star 61 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1752. Namizni naslov ima v Železnikih. Starček je bil še precej pri močeh. Bogoslovne vede je dovršil v Ljubljani in še vedno rad prebira knjige. V nogradu Gospodovem deluje že 36 let; nekaj časa kot subsidiarij v Sorici, ostalo v Dražgošah nad 30 let, kjer je tudi umrl

4. aprila 1796. Bil je pobožen in preprost človek, ljudje so ga radi imeli kot zglednega duhovnika, ki je bil oče revežem.

3. Št. Lenart.

Anton Koffer, kurat, Ločan, star 60 let, je bil v mašnika posvečen 1.1752. na naslov lastnega patrimonija. Mož je bil preprost, krepkega telesa in še dosti dober govornik. Talentiran ravno ni bil, a tembolj priden. Dovršil je svoje bogoslovne vede v Ljubljani. Služboval je na raznih krajih na Dolenjskem, v Loki, v Selcih kot kurat in ekspozit nad 30 let. Bil je ponižen, dober, usmiljen do bližnjega, samoto ljubeč in zgleden duhovnik. Umrl je v Loki v pokoju dne 2. oktobra 1809.

Vikariat: **Sorica.**

Anton Mlakar, provizor, rojen v Tolminu, star 45 let, je bil v mašnika posvečen na privatni naslov 1. 1769. Talentiran ni bil, pač pa priden in telesno krepak. Daru pridigarskega ni imel posebnega. Svoje bogoslovne vade je dovršil v Celovcu in v Gradcu. Služboval je 7 let v sekovski škofiji kot vikar, od 1. 1787. pa je tu. Pozneje 1.1795. je kaplanoval v Nevljah, umrl pa je kot subsidiarij v Trojani dne 23. junija 1799. Mož je bil miren, tih in blag značaj. Ljudje so ga radi imeli.

VIII.

Dekanat: Dob.

Župnije: 1. **Dob.**

Frančišek Erjavec (Rejoviz), župnik in dekan, Kranjec, star 57 let, je bil v mašnika posvečen na naslov krznarjev v Tržiču 1. 1755. od rajnega škofa

grofa Attemsa v Ljubljani, kjer je dovršil tudi svoje bogoslovne vede. Služboval je izprva kot kaplan od 1. 1757. *r* Svibnem 7 let, v Dobu II let, v Šentvidu nad Ljubljano par mesecev; župnikoval je v Smledniku 1. 1776., poten pa ves čas v Dobu, kjer je tudi umrl dne 18. julija 1811.

Frančišek Pečar (Petscher), kaplan, sta" 26 let, porojen Podkorenom 23. marca 1760 v Kranjski gori, je bil v mašnika posvečen 7. aprila 1. 1787. Namizni naslov ima od cesarja. — Imel je dobre zmožnosti, bil je slabotnega zdravja, tudi govorništva dar se ima izpopolniti. Vse svoje študije je dovršil v graškeni glavnem semenišču. V Dobu, kjer je njegova prv» služba, kaplanuje že poludrugo leto. L. 1793. kaplan * Kranjski gori, 1. 1795. v Radovljici, 1. 1796. —1797. vika" v Lešah, potem ekspozit v Ribnem do 1812, v Dupljah v pokoju do 1821. Bil je zglednega, pobožnega življenja, bolnikom goreč pomočnik in priljuden z vsemi. Bil je zelo nervozen mož. Naposled je živel na Savi pri Jesenicah do 1. 1825., zopet v Dupljah do 1829, v Kranski gori do 18. februarja 1833, ko je umrl Podkorenom.

Baron Evstahij Mihael pl. Rastem, mengeški župnik v pokoju, Ljubljančan, porojen 18. septembra 1720 očetu Leopoldu in materi Mariji Ani, star 68 let, je bil v Rimu v mašnika posvečen na naslc lastnega patrimonija 1. 1742., kjer je dovršil tudi svoje bogoslovne vede. V Mengšu je župnikoval 18 let. Bil je jako skrben za svoje stričnice, mož zglednega življenja, a že slaboten. Umrl je v Ljubljani dne 2. novembra 1797.

2. Brdo.

Frančišek Mikolič, župnik, Ljubljančan, se je porodil 4. januarja 1761, star 27 let, je bil 1. 1783 v mašnika posvečen na naslov lastnega patrimonija.

Bil je mož slabotnega zdravja, a lepih zmožnosti in dober govornik. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani in še pridno prebira vednostne knjige. Služboval je najprej v Kranju, potem je prišel na Brdo in je 5 let v pastirstvu. V Naklem je župnikoval od leta 1790. do 1893., ko je 30. oktobra svetu zamrl vsled naduhe. Mož je bil zelo čednosten, priljubljen pri ljudstvu; občeval je rad z duhovniki ir bolniki, bil je zgleden duhovnik, žal, da slabih živcev.

Janez Haffner, kaplan, Ločan star 29 let, je bil \ mašnika posvečen na naslov štirih dobrotnikov I. 1784, in sicer v Gradcu, kjer je dovršil svoje bogoslovne nauke, pričel pa v Gorici. Mož ima lepe zmožnosti in je krepkega zdravja, v govorništvu se ima še izpopolniti. Služboval je izprva v Kranju, potem na Brdu, Dovsodi pa pohvalno. Na Sori je kaplanoval v I. 1791—1794., v Šmartinu poleg Kranja do 1797, potem je bil Iokalist v Mavčičah do 1801, vikar je v Logatcu do 1807, v Kovorju do 1. 1812., ko je 21. januarja svetu zamrl. Bil je čednosten, lepega značaja mož, priljubljen pri ljudeh, zgleden duhovnik. Občeval je rad z duhcvniki, obiskoval pridno bolnike.

Lovro Marchioli, hišni duhovnik več let v brdski graščini, Benečan, rojen v vasi Nebula, star 57 let, je bil v Vidmu v mašnika posvečen 1. 1755. na nasbv lastnega patrimonija. Bil je krepkega telesa. Bogoslovne nauke je dovršil deloma v Vidmu, deloma pa v Gorici. V dušnem pastirstvu ni nikdar služboval, ke- ni bil vešč slovenskega jezika, ampak le po gnščinah. Obnašanja je bil bolj posvetnega, vendar ni bil nobenemu v spodtiko. Umrl je tukaj 1. 1798.

3. Ihan.

Jurij Fik (Figkh), župnik, Ločan, star 72 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1742. na kamnogoriški naslov. Zmožnosti je imel izvrstne, žal, da je že zelo opešal na močeh ter bolehal. Bogoslovne vede je dovršil v Ljubljani. V pastirstvu je 46 let in bil poprej tudi moravški kaplan. Naposled je živel v Mengšu v pokoju in ondi umrl 9. februarja 1800. Bil je jako goreč in zgleden duhovnik. Ljudje so ga imeli zelo radi.

Jurij Zupanec, subsidiarij, doma v Šenčurji pri Kranju, star 39 let, je bil v mašnika posvečen na naslov lastnega patrimonija 1. 1774. Bil je dober govornik, zmožen, zgleden duhovnik, značajen mož, katerega so ljudje radi imeli. Bil je čvrstega zdravja. Dovršil je v Ljubljani svoje bogoslovne nauke in se še bavi z vedami. Služboval je nastavljen kot kaplan subsidiarij v Cerkljah na Gorenjskem do I. 1780., v Zatični do 1783, zopet v Cerkljah do 1788, v Ihanu do 1797, v Cerkljah do 1795, v Šmartinu pri Kranju do 1. 1796., ko se preseli na Dovje, kjer pa ostavi svet dne 17. junija 1798.

Janez Marchioli, kurat v ihanski župniji, Benečan iz vasi Nebula, star 33 let, je bil posvečen na naslov svojega patrimonija 1. 1779. Bil je čvrstega telesa in lepih zmožnosti. Svoje bogoslovne nauke je vse dovršil v Vidmu. V pastirstvu službuje 3 leta, poprej v Čemšeniku zatiške naddiakonije, zdaj v Ihanu gorenjske naddiakonije. Ljudje ga imajo radi, ker je goreč in zgleden duhovnik. Slovenščine ni posebno zmožen. Služboval je tudi kot lokalist 1. 1793. že na Rovih, v Blagovici že 1. 1796., na Jančah, odkoder pride v Zalog cerkljaške župnije leta 1821.—1825., ko je umrl 20. septembra.

4. Krašnja.

Luka Božič (Woshiz), župnik, doma v Smledniku, star 62 let, je bil v mašnika posvečen 1.1755. na naslov smlejskega gospostva Bil je krepkega telesa, a opešal je že na močeh. Moralko je študiral v Ljubljani in še prebira knjige ter ima tudi spričevalo usposobljenosti. Služboval je kot subsidiarij na Dobrovi, kot kaplan v Svibnem, v Polhovem Gradcu, v Naklem (1767—1773), župnikoval pa je potem v Krašnji do svoje smrti 1790. Obnašanja je bil preprostega in zato so ga ljudje radi imeli. Živel je zgledno.

Gašper Mikolič, beneficiat, doma v Ljubijani, star 53 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1761. Namizni naslov ima od gospostva grofov pl. Hohenwart. Slaboten po telesu, a je imel lepe duševne zmožnosti, bil je dober govornik. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Prav priporočljivo je služboval 25 let kot kaplan po raznih župnijah. Ljubil je samoto, živel je zgledno, bil je poln ljubezni in zato so ga ljudje radi imeli. Umrl je nad 60 let star dne 12. decembra 1798.

5. Moravče.

Andrej Počepek, župnik, doma v Tržiču, star 48 let, je bil v mašnika posvečen na naslov društva tržiških kovačev 1. 1764. Zmožen mož je bil in dober govornik ter krepkega zdravja. Dovršil je bogoslovje v Ljubljani in se še bavi s poučnimi knjigami. Službuje že 24 let, in sicer kot kaplan v Kamniku in kot župnijski vikar v Spodnjem Tuhinju, povsodi pohvalno in zdaj tu. Ljudje ga imajo radi, zlasti, ker je do revežev dobrotljiv in zglednega življenja.

Andrej Jereb, kaplan, doma v Šmartinu poleg Kranja, star 43 let, je bil v mašnika posvečen I. 1770. na naslov kamnogoriških fužin. Bil je dober govornik, imel je lepe zmožnosti, čvrstega zdravja *i* mož, je bil goreč in zgleden duhovnik, priljubljen pri j ljudeh. Dovršil je bogoslovje v Ljubljani. Služboval • pa je kot „alumnus" v Gornjem gradu 2 leti in kot kaplan v Moravčah, kjer je bil pozneje beneficiat do 1. 1800., ko je 15. septembra svetu zamrl.

Sebastijan Selak, kaplan, doma v žirovski župniji, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1772. na naslov nekega freisinškega podložnika. Govornik je bil dober ter imel lepe zmožnosti. Bil je čvrstega telesa. Bogoslovne vede je dovršil na Dunaju in še rad bere vednostne knjige. Službuje prav dobro že skozi 15 let: v Žireh, v Idriji in v Moravčah. Leta 1796. beneficiatni kurat v Dolu, 1. 1800. lokalist v Kosezah, 1.1804.—1815. lokalist v Zapogah, kjer je dne 5. januarja umrl. Kot duhovnik je bil goreč in priljubljen, zgleden in pohvalnega obnašanja.

Nikolaj Debeljak, beneficiat, Ločan, star 68 let, ima namizni naslov od freisinškega škofa ter je bil posvečen v mašnika 1. 1745. v Vidmu. Bil je zmožen, zgleden in priljubljen duhovnik, dober govornik. Na telesnih močeh je že zelo opešal. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani in še prebira znanstvene knjige. Služboval je neprenehoma v Moravčah nad 40 let.

Janez Jabornik, beneficiat na Vrhpolju v Moravčah, Tržičan, star 35 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1777. na naslov graščine tufsteinske. Bil je zmožen in dober govornik ter čvrstega zdravja. Bogoslovne vede je dovršil v Ljubljani. Službuje že 11 let *v* dušnem pastirstvu, in sicer izprva v Žužemberku in

zdaj v Moravčah, kjer je bil 1. 1793. že ekspozit in kot tak je ondi umrl 17. septembra 1826. Obnašanja je bil spodbudnega, živel je zgledno, ljudje so ga radi imeli.

Andrej Šustik (Schustig), kurat v moravški župniji, Vipavčan, star 42 let, je bil 1.1770. v mašnika posvečen na naslov lastnega patrimonija. Bil je valetudinarij. Dovršil je študije v Gorici in bogoslovje v Gradcu; ima tudi izpričevalo usposobljenosti. Služboval je v Vipavi, na Štajerskem in Dolenjskem. L. 1793. je v Ljubnem kaplanoval, 1.1805. je župnikoval že na Prežganju, poprej pa je bil kurat še v Bevkah 2 leti. Živel je zgledno. Meseca marca 1. 1796. je bil administrator v Mošnjah. Umrl je kot kurat na Savi dne 19. julija 1811.

Frančišek Bregar (Wreger), kurat v moravški župniji, Višnjegorčan, star 53 let, je bil posvečen v mašnika 1. 1759. na naslov gospostva Fedransberg. Dober govornik je in ima lepe zmožnosti, živi kot valetudinarij v župniji. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 28 let, in sicer v Škofji Loki kot klariški kaplan, potem pa v Moravčah. Ljudje ga imajo radi, ker je goreč, pobožen in zgleden duhovnik spodbudnega vedenja.

Lokalije: **1. Blagovica.**

Andrej Prešern, lokalist, doma v Mošnjah, star 52 let, je bil v mašnika posvečen na naslov graščine Habbach 1.1766. Bil je dober govornik, lepih zmožnosti, žal, da je opešal na telesnih močeh. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je izprva kot „oficial" v ljubljanski stolnici, nato kurat v Krašnji 1. 1772., potem kot beneficiat in zdaj kot lokalist v Blagovici; že v pastirstvu 22. leto. L. 1794. je živel že v pokoju v svojem rojstnem kraju do 1. 1810., potem

pa *v* Ljubnem, kjer je umrl 5. aprila 1826. Goreč in zgleden duhovnik je bil, zato ga ima ljudstvo rado, žal, da je bil nadušljiv in vsled tega tudi nepotrpežljiv, ker ni mogel po hribih hoditi.

2. Češnjice.

Jernej Zanutl, lokalist, doma na Goriškem v vasi Lurinicum, star 38 let, je bil na naslov lastnega patrimonija v mašnika posvečen 1.1775. Govornik ni bil in tudi zdravja ne trdnega. Dovršil je svoje študije v Gorici, v Ljubljani in v Gradcu ter ima tudi konkurzno preizkušnjo. V pastirstvu službuje že 12 let, poprej kot subsidiarij in kaplan, zdaj kot lokalist. L. 1796. je bil župnik-vikar na Temenici, 1. 1805. kaplan pri Sv. Jakobu v Ljubljani do 1.1808., potem beneiiciat v Idriji, 1. 1812. župnik v Kostanjevici, kjer je umrl 6. maja 1815. Živel je zgledno, ljudem pa vendar ni ugajal.

3. Št. Ožbalt.

Matija Globočnik, lokalist, bosonogi razavguštinec: P. Hermagoras, doma v Radovljici, star 42 let, je bil posvečen v mašnika 1. 1770. Imel je lepe zmožnosti, dar govorništva in krepko telesno zdravje. Dovršil je svoje bogoslovne študije v samostanu, kjer je 12 let služboval in zdaj že 3 leta v svetnem pastirstvu. Umrl je tukaj dne 29. maja 1806. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil zelo prijazen, goreč, zgleden in dober duhovnik.

4. Zlato polje.

Fortunat Riser, lokalist, Ljubljančan, star 58 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1756. v Ljubljani, kjer je dovršil tudi svoje bogoslovne nauke. Namizni naslov pa mu je dala graščina „Basi!eon" na Hrva-

škem. Zmožnosti je imel lepe, žal, da je opešal že na telesnih močeh. Služboval je izprva kot „oficial" v ljubljanski stolnici, potem kot kaplan v Krašnji in zdaj kot lokalist tu, povsod brez graje, ker je bil goreč, pobožen duhovnik in zato so ga tudi ljudje radi imeli. Odtod se 1. 1792. preseli na kroparsko Dobravo kot lokalist, a sklene ondi svoje življenje dne 18. marca 1796.

Vikariat: 5. **Peče.**

Valentin Trtnik, župnijski vikar, moravške župtije, Ljubljančan, 65 let star, je bil v mašnika posvečen 1. 1748. na naslov mestnega magistrata ljubljanskega. Vse moči so že opešale. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani ter ima tudi konkurzni izpit. Služboval je kot kaplan izprva na Paki na Štajerskem, v Čemšeniku, v Šmariji, v Mengšu, povsod brez pritožbe, skupaj 39 let. Pozneje živi v Pečah v pokoju, kjer umrje 13. marca 1801, star okrog 80 let. Ljudje so ga zelo radi imeli, ker je bil pobožen, goreč, zgleden, dober duhovnik.

IX.

Dekanat: Kranjska gora.

Župnije: **1. Kranjska gora.**

Kristijan Amadej Krušič,[1]) župnik in dekan, Ljubljančan, star 63 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1749. na naslov ljubljanskega mestnega magistrata. Več o njem ni zaznamovanega. Umrl je v Ljubljani v frančiškanski župniji dne 5. avgusta 1. 1805., star 80 let.

[1]) Dekani so o samem sebi le malo podatkov zapisali; menda vsled ponižnosti.

2. Dovje.

Valentin Lavtižar, (Lautesher), župnik, doma na Dovjem, star 58 let, je bil v Gradcu v mašnika posvečen 1. 1758. „cum Dimissoriis" na naslov škofjeloškega gospostva. Njegove zmožnosti so izvrstne in kot govornik je vse pohvale vreden, žal, da je slabotnega zdravja. Modroslovje in drugo je dovršil v Ljubljani, školastično bogoslovje pa v Gradcu, kjer je dosegel stopnjo „magistri philosophiae". Služboval je kot subsidiarij v Loki, v Kranjski gori in v Poljanah nad Škofjo Loko 5 let, povsod pohvalno. L. 1767. je prišel župnikovat na Dovje, kjer je ostal do svoje smrti 1803. Ljudje so ga radi imeli, četudi je bil samotarec, ker je bil zmeren, ljubezniv do bližnjega in zgleden duhovnik. Večkrat je bil sicer čmeren in oduren v občevanju, pa mu niso zamerili preveč, vedoč, da je bolehavost temu kriva.

Martin Praprotnik, subsidiarij, doma v Kropi, star 46 let, je bil v mašnika posvečen „cum Dimissoriis" v Trstu I. 1768. na naslov kroparske občine. Bil je slaboten in bolehen mož srednje zmožnosti. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je v Bohinju 1 leto kot subsidiarij, potem pa na Dovjem do 15. aprila 1809, ko je v Gospodu zaspal. Bil je vsled bolehnosti zelo čmeren samotarec, sicer pa pobožen, zgleden duhovnik resnega obnašanja. Ljudem ni bil nepovoljen.

3. Jesenice.

Jožef Anderle, župnik, Radovljičan, star 56 let, je bil v mašnika posvečen „cum Dimissoriis" v Gorici 1.1757. na naslov treh kmetov: Tomaža, Jakoba in

Martina Vodir „in Ponte Bochinensi". Bil je dober govornik in zmožen mož, le v hribe je težko hodil, četudi je bil čvrst. Gimnazijo je obiskaval v Celovcu, modro- in bogoslovje pa je dovršil v Ljubljani. Služboval je 3 leta kot subsidiarij v Bohinju, 2 leti kot „alumnus" v Gornjem gradu, 4 leta kot kaplan v Ljubnem na Štajerskem, 5 let v Pleiburgu na Koroškem, 2 leti na Vrhniki in 4 leta v Šmartinu poleg Kranja. Od 1. 1778. pa župnikuje na Jesenicah. Bil je preprostega, prijaznega obnašanja, včasih nekoliko lahkomišljenega. Ljudje so ga pa vendar radi imeli. Naposled je živel upokojen več let na Savi v graščini, kjer je umrl 30. maja 1. 1810.

Gregor Walland, subsidiarij, Radovljičan, star 30 let, je bil v mašnika posvečen dne 7. julija 1788 „ad absolutorium generalis Seminarji Graecensis". Prvo leto semenišča, t. j. enciklopedijo, cerkveno zgodovino in hebrejščino, je dovršil v Ljubljani, vse druge bogoslovne nauke pa v Gradcu. Konkurz je napravil z odliko 1. maja 1793. Ljudje ga imajo radi. Prvo službo je imel na Jesenicah, kjer je nastopil 8. oktobra 1788. Z Jesenic gre kaplanovat k Sv. Jakobu v Ljubljano do 1798. Župnikoval je na Bohinjski Bistrici do 1800, v Zaspih do 1825. Bil je zgleden duhovnik. Umrl je v pokoju na Primskovem pri Kranju 19. maja 1832.

Vikariat: **Bela peč.**

P. Pij Debeljak, župnijski vikar, Ločan, star 50 let, e bil v mašnika posvečen kot kapucin meseca decembra 1. 1763. v Zagrebu. Bil je govornik, imel je lepe zmožnosti in krepko, zdravo telo. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je kot redovnik dovršil

deloma v Celju, deloma v Gorici in bil potrjen za „magistra". V samostanu je živel kot redovnik 23 let, bil je spovednik, pridigar, vikar, gvardijan. Od 1. 1793. dalje kaplanuje v Kropi, kjer je bil tudi beneficiat in umrl ondi dne 30. avgusta 1795. Bil je moder, previden mož, ljudje so ga radi imeli kot zglednega duhovnika, poštenega obnašanja. Tu sem je prišel 1. 1787., odšel pa 1. 1791. v Rovte kot vikar.

Loka Nje: **1. Koroška Bela.**

Jožef Ježek (Jescheg), lokalist, doma v Šentvidu nad Ljubljano, star 45 let, je bil v mašnika posvečen dne 21. decembra 1. 1771. na naslov nekega šentvidskega kmeta, Matevža Komana. Bil je slabotnega telesa: bljuval je kri, a krepkega značaja. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil na graškem vseučilišču, kjer je napravil tudi doktorat. Služboval je izprva 7 let kot subsidiarij v Bohinju, potem pa kot kaplan v Logatcu, na Vrhniki, v Radovljici, v ljubljanski stolnici ter bil tudi vodja in spovednik ljubljanskih uršulink in zdaj je lokalist na Beli. Bil je učen in dober, zgleden duhovnik; ljudje so ga radi irneli. Leta 1799. je šel župnikovat v Šentjurij pri Šmariji, kjer je umrl 9. junija 1825.

Anton Belušek, sacelan na Javorniku v graščini, je imel lepe zmožnosti, krepko, zdravo telo, le govora ni bil zmožen slovenskega, ker je bil doma iz pičanske škofije. Bil je dober, zgleden duhovnik, pritožbe o njem ni bilo nobene ves čas, odkar prebiva pri baronu Zoisu; zdaj ga pa že mesec dni ni doma, zatorej ni o njem natančnejših podatkov.

Jožef Respet, razsacelan na Savi pri Jesenicah, je bil doma v Cirknem na Tolminskem, imajoč 45 let. Posvetili so ga v mašnika v Gorici 1.1767. Namizni naslov sta mu dala dva kmeta, Janez Respet in Anton Pirih iz vasi Bukava na Goriškem. Zmožnosti ima lepe, četudi ni bil nadarjen, in tudi krepko zdravje. „Humaniora" je Študiral v Gradcu, filozofijo in bogoslovje pa v Ljubljani, lzprva je služboval v svojem rojstnem kraju kot kurat 3 leta, potem pa je bil na mnogih krajih kot graščinski hišni duhovnik. Zdaj pa želi zopet stopiti v dušno pastirstvo, za kar ima dovolj zmožnosti. Na Jesenicah je služboval 6 mesecev na Savi, v 1. 1788. - 1799. na blejski Dobravi, potem pa na Koprivniku kot lokalist do 1. 1815., ko stopi v pokoj dne 1. maja ter umrje ondi dne 8. avgusta 1818. Bil je modrega, poštenega obnašanja, zgleden in zmeren duhovnik, žal, da malo jeclja, kar ni prijetno za govornika.

2. Radeče.

P. Honorij Teršan, lokalist, razkapucin, doma v Smledniku, star 35 let, je bil meseca junija 1. 1777. v mašnika posvečen v Zagrebu. Bil je krepkega značaja in telesa, pa dober govornik. Modroslovje je dovršil v Zagrebu, bogoslovje pa na graški univerzi, kjer je bil lektorjem potrjen. Služboval je kot redovniški spovednik v Gradcu in v Ljubljani 1 leto, potem so ga poslali kot subsidiarija v Kranjsko goro, kjer je ostal 4 leta in 2 meseca, in zdaj je od adventa 1. 1787. lokalist tu, kjer je tudi umrl 12. junija 1821. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil blag in dober in zgleden duhovnik, spodbudnega obnašanja in natančen v spolnjevanju svojih dolžnostih.

X.

Dekanat na Sdri.

Župnije: **1. Sora.**

Ignacij Kamer, župnik in dekan, porojen v Radovljici dne 30. julija 1732, je bil v mašnika posvečen I. 1755. na naslov 3000 gld. gospostva „Hubenield". Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Moči ni več trdnih. Služboval je izprva kot vikar v Mošnjah, potem kot klariški kaplan v Ljubljani, nadalje kot kaplan kranjski 10 let, naklanski pa 3 leta. Župnikoval je v Podbrezju 4 leta in od 24. oktobra 1777 pa na Sori do 1793, v Naklem do 1795, ko je dne 15. avgusta umrl.

Jernej Boštjančič (Bastiantschitch), kaplan, je bil porojen v Mešačah župnije rnošenjske 1. 1754. V mašnika so ga posvetili na naslov občine „Savoshe' 1. 1779. Zmožnosti njegove so izvrstne, telesne moči srednje, govornik pa je dober. Bogoslovne nauke je vse dovršil v Ljubljani po novi metodi pohvalno. Služboval je v Ljubnem, na Bledu, v. ljubljanski stolnici in zdaj na Sori prav pridno, skupaj že 6 let. Od 1. 1791. do 1806. v Radovljici vikar, potem župnik v Lescah dol. 1818., ko je od kapi zadet umrl 14. januarja. Obnašanja je priporočljivega, življenja zglednega.

Jožef Jenko, župnikov vikar, porojen v Šiški šentvidske župnije 1. 1761., je bil v mašnika posvečen na naslov graškega glavnega semenišča dne 6. julija 1788 ter je nastopil svojo službo dne 29. julija. Ostal je ondi do 1. 1790. Zmožnosti ima izvrstne, moči krepke in dar govorništva dober. Bogoslovne nauke je vse dovršil v Gradcu s prvim redom. Obnašanja je prav priporočljivega.

2. Brezovica.

Janez Werhand (Brgant), župnik, je bil porojen v Vodicah 1. 1745. — Zmožnosti so dobre, dober tudi dar govorništva, slabotne pa telesne moči. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani, kjer so ga posvetili v mašnika na titel gospostva „Croysenbacb" 15. maja I. 1769. Služboval je od 1. 1774. v Krajini na Štajerskem, potem je kaplanoval v Kranju, zdaj pa že 3 leta župnikuje tu. Življenja je zglednega, obnašanja priporočljivega. Preselil se je na boljši svet dne 6. aprila 1. 1797. v Ljubljani.

Andrej Cuderman, kaplan, porojen na Beli preddvorske župnije 1. 1758., posvečen pa v mašnika dne 6. julija 1788 na naslov verskega zaklada. Zdravja ni bil trdnega, zmožnosti pa izvrstne in tudi dober govornik je bil. Bogoslovne nauke je vse pohvalno dovršil v Gradcu. Služboval je od avgusta na Brezovici. L. 1793. je bil kaplan v Škocijanu na Dolenjskem, 1. 1796. že v Cerkljah. Od 1799—1802 dekan vrhniški, potem pa šmartinski do smrti. Bil je zgleden duhovnik. Umrl je 7. marca 1822.

Mihael Gorjup, sacelan v „Mostallu", je bil porojen v Šentvidu nad Ljubljano 1. 1731. Bil je zdrav in lepih zmožnosti. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. V pastirstvu ni nikjer služboval. Obnašal se je pohvalno, živel zgledno. Umrl je ondi 5. avgusta 1. 1807.

3. Dobrova.

Andrej Ahacič, župnik, se je porodil v Ljubnem podbrežke župnije na Gorenjskem 23. oktobra 1758. Posvetili so ga v mašnika na naslov Simona Mihec dne 17. marca 1782. Zmožnosti ima izvrstne,

dar govorništva, pa tudi dobro zdravje. Bogoslovje je v Ljubljani dovršil po novi metodi z veliko pohvalo. Služboval je najprej kot „alummus" v Gornjem gradu, potem pa kaplanova! na Sori in na Igu. Od 14. septembra 1785 pa župnikuje na Dobrovi. Od 1. 1808. je župnikoval pri Sv. Petru v Ljubljani do 1815, potem pa v Šmariji pod Ljubljano, kjer je bil ; tudi dekan do 1.1839. Ljudem je zelo priljubljen, ob-', nasanja in življenja je zglednega. Umrl je v Ljubljani j' v pokoju 23. avgusta 1846. *I*

Anton Tičar, kaplan, se je porodil dne 15. ja-1 nuarja 1746 v Vogljah šenčurske župnije, posvečerrf pa je bil v mašnika dne 22. decembra 1770. Zdrahi je in zmožen ter dober govornik. Bogoslovje je! dovršil v Ljubljani. Službuje od 19. septembra 1772 vedno na Dobrovi, kjer je ostal do svoje smrti, naposled v pokoju, dne 19. maja 1824. Živel je zgledno, obnašal se prav pohvalno, ljudje so ga radi imeli, bil jim je velik dobrotnik.

4. Šentvid nad Ljubljano.

Janez Marijan Grundtner, župnik, pozneje konzistorialni svetnik. O njem ni nič zaznamovanega. Iz Šentvida je šel v Moravče župnikovat, kjer je umrl dne 24. oktobra 1818. Bil je tudi častni kanonik. (Glej ljubljansko stolnico!)

Jožef Mulej, kaplan, rojen v Bodešičah na Bledu, 18. marca 1748. V mašnika je bil posvečen 23. septembra 1. 1775. na naslov gospostva „Shneberg", je zmožen, zdrav in ima tudi dar govorništva. Bogoslovje je dovršil po novi metodi v Ljubljani. V dušnem pastirstvu službuje od I. 1778., in sicer kot prefekt semeniščnikov v Ljubljani, kot vikar v Grižah,

kot kaplan v Starem trgu, v Smledniku in zdaj v Šentvidu. L. 1793. je že župnikoval na Zalem logu, l.1802 do 1806. v bohinjski Srednji vasi, naposled v Šentvidu nad Ljubljano do svoje smrti dne 11. junija 1833. Obnašanja je pohvalnega, življenja je zglednega, zato je tudi priljubljen. Bil je tudi dekan.

Martin Sumrek, župnikov vikar, je bil porojen 1. novembra 1749 v šentpeterski župniji v Ljubljani, kjer je dovršil tudi vse svoje vede. V mašnika so ga posvetili dne 25. septembra 1775 na naslov nekaterih freisinških podložnikov. Zdrav je, zmožen tudi in dober govornik. V dušnem pastirstvu službuje od 1.1785., in sicer izprva kot uršulfnski kaplan v Ljubljani in zdaj tu vikar, pozneje kaplan, 1. 1800. je bil beneficiat na Skaručini, 1. 1805. že v Trbojah ekspozit, kjer je 12. aprila 1806 umrl. Bil je zglednega življenja brez vsake graje, dobrega značaja.

Lokalije: **1. Preska.**

Anton Jugovic, lokalist ali župnik, rojen v Trstu dne 18. januarja 1744. Svoje bogoslovne nauke je privatno dovršil kot kartuzianec v Bistri (Vallis iocosa) pri Vrhniki. V mašnika so ga posvetili 23. januarja 1757. Kot redovnik je živel v samostanu 19 let do 1782. Novincem je bil 17 let učenik in 14 let prelatov vikar. Imel je izvrstne zmožnosti, bil je krepkega zdravja in dober govornik. Kot duhovnik je bil goreč, zgleden in pobožen mož. Ljudje so ga zelo radi imeli. V Preski je služboval od 26. julija 1786 kot kurat ali župnik, poprej od 22. januarja 1784 pa kot lokalist. Umrl je tudi ondi 22. januarja 1807.

2. **Sv. Katarina (Topol).**

Gabrijel Dornik, razkapucin, lokalist, rojen , v Kranju 1. 1749. Bil je dober govornik, imel lepe | zmožnosti, žal, da je bil slabotnega zdravja. Svoje *i* bogoslovne nauke je privatno dovršil kot redovnik. J Bil je goreč in natančen duhovnik, zglednega življenja, pobožen mož, katerega so ljudje radi imeli. Služboval je pri Sv. Katarini od 1. 1787. nekaj let, pozneje gre v Trboje kot ekspozit, naposled pa v Naklo in na Dobravo, kjer je umrl kot penzionist dne 20. februarja l. 1822.

XI.

Dekanat: Poljane nad Škof j o Loko.

Župnije: **1. Poljane.**

Valentin Notar, župnik in dekan, Ločan, star 47 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1765. Namizni naslov ima v starološkem gospostvu. Izšolal se je v Ljubljani, kjer je dovršil tudi modroslovje in moralko, druge bogoslovne nauke pa v Gorici. Služboval je v Železnikih 3'/, leta, v Loki 20 let ter župnikuje od 1. 1788. v Poljanah. Nad 20 let je živel naposled v Škofji Loki v pokoju in ondi umrl 1. junija 1828.

Jernej Proj, prvi kaplan, Ločan, star 37 let, je bil v mašnika posvečen I. 1775. Namizni naslov ima v starološkem gospostvu odkazan. Bistrega uma mož in izvrsten govornik, ni bil prav trdnega zdravja. Svoje šolske in bogoslovne nauke je dovršil deloma v Ljubljani, deloma pa v Gorici in še rad prebira knjige. Tudi konkurzni izpit je napravil povsem s prvim redom. Služboval je izprva 4 leta v Loki brez posebnega

opravila, potem 5 let že v Poljanah, kamor je prišel iz Sorice, kjer je bil 2 leti subsidiarij, v Šentjurju pri Kranju 3 leta, v Lučinah lokalist par mesecev, v Javorju, v Žireh, v Zavracu. Naposled je živel v Loki v pokoju 20 let. Ljudje so ga imeli radi, živel je zgledno, goreč je bil v svoji službi, trezen in razsoden. Umrl je 7. aprila 1824

Jožef Rutar (Rothar), drugi kaplan, doma v Tolminu v Nemških Rovtih, star 34 let, je bil posvečen v mašnika 1. 1780. Bil je dober govornik, zmožen mož, le šibek za to težko službo. Vse svoje nauke je dovršil v Celovcu. Služboval pa je 4 leta kot subsidiarij v Nemških Rovtih, v Sorici 3 leta, od sv. Jurija 1. 1788. pa kaplanuje v Poljanah. L. 1792. je kaplanoval že v Nevljah, I. 1795. v Višnji gori, 1. 1797. je bil vikar v Leskovici pod Blegošem, kjer je umrl dne 8. februarja 1801. Obnašal se je pošteno, živel zgledno, ljudje so ga radi imeli.

Luka Maček, kurat penzionist, doma v Poljanah, star 85 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1731. Bil je že slaboten po telesu, a ne po duhu. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani in je jako vešč in izveden v školastičnih rečeh. Služboval je kot vikar v Leskovici 24 let, potem pa 14 let kot valetudinarij v Poljanah že 1. 1788. Umrl je 90 let star 1. 1794. Živel je prav zgledno, obnašal se vedno spodbudno, ljudje so ga silno radi imeli, zlasti še, ker je bil revežem vedno v pomoč. Opešal je na očeh, pa tudi na sluhu.

Valentin Demšar, kurat, domačin, star 50 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1762. Namizni naslov so mu dali podložniki kriškega gospostva iz Lahovič cerkljarske župnije, in sicer Luka Štrukelj, Janez Lippar in Matevž Žontar (Schunter), kateri so mu pa odrekli vzdrževanje. Vsled tega se je vnela pravda pri okrožnem

glavarstvu, ki pa 1. 1788. še ni bila rešena. Bil je bistrega uma, dober govornik, a zdaj je tako opešal, da že drugo leto ne more več maševati. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 5 let v Javorjih kot ekspozit in ravno toliko let v Leskovici kot vikar. Kaplanoval je 2 leti tudi v Žireh, kjer je jel pešati na močeh, in zato je prišel v Poljane v pokoj. V svoji bolezni in trpljenju je imel Jobovo potrpežljivost. Bil je blag, zgleden duhovnik, ljudje so ga vedno radi imeli. Noge njegove so trpele, da ni mogel hoditi.

2. **Trata.**

Valentin Bogataj (Wagathay), župnik, doma v Poljanah, star 38 let, je bil posvečen v subdiakona 18. marca 1. 1774., v mašnika pa 1. 1775. Boljšega uma in zdravja je bil, kakor pa govornik. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 2 leti kot kaplan v Poljanah in kot učitelj na ondotni trivialki, potem je postal beneficiat Oblakov na Trati, kjer je dne 20. aprila 1788 nastopil kot župnik. Njegova odurnost, njegovo občevanje posebne vrste ga ni prikupilo pri ljudeh, četudi je bil dober duhovnik. L. 1813. stopi v pokoj in se preseli v Poljane, odtod čez nekaj let v Loko, odtam pa dne 30. julija 1823 v večnost.

Frančišek Šavnik (Schaunig), kaplan, rojen v Gabrijah na Vipavskem, star 32 let, je bil posvečen v mašnika 1. 1785. Kot govornika so ga zelo hvalili, sicer pa ni bil krepkih moči. Izšolal se je v Gorici, modroslovje je dovršil v Ljubljani, vse bogoslovne nauke pa na Dunaju. Služboval je 2 leti v Škofji Loki kot subsidiarij, od 1. julija 1788 pa kaplanuje na Trati. L. 1793. je bil lokalist v Javorju, 1. 1790. ekspozit na Gori, 1. 1792. kaplan v Stari Loki, 1. 1802. zopet, napo-

sled beneficiat na Vačah, kjer je umrl 28. decembra 1805. Bil je večkrat bolehen, živel je zgledno, kot dobrega duhovnika so ga ljudje zelo radi imeli.

3. **Žiri.**

Martin Prenner, župnik, Ločan, 41 let star, je bil v mašnika posvečen I. 1771. Zmožnosti je imel izvrstne, bil je krepkega telesa, govornik pa srednje vfste. „Humaniora", filozofijo in moralko je dovršil v Ljubljani, vse druge bogoslovne vede pa v Lincu. Služboval je 1 leto v Spodnji Idriji kot kaplan, 6 let v Loki brez službe in zdaj že 9 let župnikuje v Žirih. L. 1793. je bil kurat na Dovjem, 1. 1796. pa že lokalist v Stranjah nad 5 let. Bil je jako zgovoren in zabaven mož, zgleden duhovnik, samo včasih premalo resnoben; ljudje so ga radi imeli.

Jakob Prevodnik, župnikovsubsidiarij,Ločan, 40 let star, je bil v mašnika posvečen 1.1773. Srednje zmožnosti in zdravja mož je „humaniora et philosophiam" dovršil v Ljubljani, bogoslovne vede pa v Gradcu ter ima tudi konkurzni izpit. Služboval je 1 leto v Loki, 13 let pa v Žirih, kjer je bil 9 let tudi učitelj šole. L. 1793. lokalist na Selih pri Kamniku, kjer je umrl 30. novembra 1820, podpisan za „Luko". Živel je zgledno, ljudje so ga radi imeli, le včasih je bil nekoliko površen.

Jakob Kalan, kaplan, Ločan, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1774. Njegov dar govorništva premaga njegove zmožnosti, tudi je krepkega zdravja. „Humaniora et philosophiam" je dovršil v Ljubljani, bogoslovje pa v Gorici in je tako priden v prebiranju knjig, da je 1. 1787. napravil konkurzni izpit s prvim redom. Služboval je kot subsidiarij

v Škofji Loki 1 leto, kot zgodnjik v Mengšu na Goričici 2 leti, kot subsidiarij v Ihanu 5 let in zdaj že 5 let v Žirih. L. 1793. je že v Poljanah kaplanoval, 1. 1796. je bil lokalist na Vranji Peči, I. 1805. vikar na Črnučah, kjer je umrl dne 21. januarja 1810. Bil je takega značaja, obnašanja in zglednega življenja, da so ga ljudje povsod silno radi imeli. Živel je trezno in bil moder duhovnik.

Jakob Bric, duhovnik v Ledinah žirovske župnije, doma na Tolminskem, je prišel tu sem šele meseca novembra 1. 1788. Služboval je 2 leti na Zalem logu,' več se ne ve o njem. Videti je, da je zmožen mož in kot duhovnik poštenega obnašanja in življenja.

Vikariati: **1. Leskovica.**

Filip Pirih, župnijski vikar, doma na Sv. Vida gori na Tolminskem, star 32 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1782. Kot govornika so ga hvalili, bil je bistrega uma in krepkega zdravja. Izšolal se je v Celovcu, modroslovje, jezike in sv. pismo je študiral v Gradcu, druge bogoslovne nauke pa v Gorici. Služboval je 4 leta kot subsidiarij na Zalem logu in kot vikar v Leskovici že 2 leti. Pozneje pride v Sorico, kjer je nad 25 let pastiroval in zgradil novo župnišče. Deloval je povsod prav uspešno, bil je dober, zgleden in zelo priljubljen duhovnik brez napak. Umrl je ondi dne 15. julija 1821.

2. Nova Oselica.

Andrej Nemec, župnijski vikar, doma v šentpeterskem predmestju zunaj Gorice, star 42 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1770. Bil je čvrst, zmožen in dober govornik. Vse svoje nauke je dovršil v Gorici

ter napravil 1. 1778. tudi župnijski izpit s prvim redom. Služboval je poldrugo leto kot subsidiarij v Gorici, 8 let kot ekspozit pri Sv. Florijanu na Gričih, potem 21/2 ^ti kot kaplan v Spodnji Idriji, in to povsod s tako gorečnostjo, da mu je škof I. 1783. ponudil sedanji vikariat. L 1805. je župnikoval že v Spodnjem Tuhinju, kjer je umrl dne 25. decembra 1810. Bil je zgleden, čednosten, dober duhovnik, ljudje so ga povsod zelo radi imeli, bil je brez napak.

3. Stara Oselica.

Anion Godec, župnijski vikar, doma v Poljanah nad Škofjo Loko, star 33 let, je bil v mašnika posvečen 1.1783. Mož je bil srednjih zmožnosti in moči, govornik pa ni bil. Izšolal se je v Celovcu, filozofijo je dovršil na Reki, bogoslovje pa v Gorici. Priden je tako v berilu, da je 1. 1787. pohvalno napravil konkurzni izpit. Služboval je 1 leto kot subsidiarij v Poljanah, 4 leta pa kot vikar v Stari Oselici. L. 1796. je bil že lokalist na Vrhu pri Sv. Treh kraljih, kjer je dne 7. avgusta 1805 ostavil to solzno dolino. Živel je prav spodbudno in zgledno, obnašal se je tako, da so ga ljudje zelo radi imeli in spoštovali. Imel je le to hibo, da je malo jecljal, a vendar so ga poslušalci umeli.

Lokalije: 1. Javorje.

Matija Ažbe, lokalist, domačin, star 48 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1764. Kot govornika so ga zelo hvalili, bil je bistrega uma, zdravja pa srednjega. Izšolal se je deloma v Ljubljani, kjer je dovršil tudi bogoslovje, deloma pa v Gorici. Pri konkurznem izpitu 24. septembra 1787 je skoro v vseh predmetih prejel prvi red. Služboval je v mestu Idriji 6 let, v

v Poljanah 9 **let** kot kaplan. Potem je bil v Javorjih kot kurat 7 let in od 16. aprila 1788 lokalist. Ondi je živel naposled tudi kot penzionist več let ter umrl dne 9. aprila 1822. Mož je bil dober, zgleden, povsod zelo priljubljen duhovnik brez napak.

2. **Lučine.**

Jernej Terček, provizor lokalne kaplanije, domačin, porojen 17. avgusta 1716, star 72 let, je bil v mašnika posvečen 30. marca 1743. Starček je že zelo opešal na močeh, vendar je pa še dober govornik. Vse svoje šole je dovršil v Ljubljani. Prebira knjige tako, da je prav pohvale vreden provizor in natančen v svoji službi. Dne 25. februarja 1745 je bil potrjen „pro operario in Siessenperg" na Štajerskem. Služboval je potem kot kaplan v Tržiču 15 let, kot lokalist v Goricah naklanske župnije 25 let in zdaj v Lučinah že 3 leta. Tukaj je tudi ostal do svoje smrti dne 15. januarja 1793. Bil je pobožen, zgleden duhovnik brez napak, blagega srca, zato so ga ljudje povsod radi imeli.

3. Sv. Trije kralji na Vrhu.

Jožef Farger, lokalist, doma v Kranju, star 47 let, je bil 1. 1766. v mašnika posvečen. Bil je slabotnega zdravja, a dober in zmožen duhovnik. „Humaniora et philosophiam" je dovršil v Ljubljani, bogoslovne nauke pa na graški univerzi. V dušnem pastirstvu je od 1. 1771. Bil je prefekt v ljubljanskem semenišču v letih 1771.—1773., kaplan na Vranskem do 1775. in v Pilštajnu do 1778. ter pri ljubljanskih klarisah do 1782., potem je bil kot zgodnjik na Sori 1782—1784, ekspozit **pri** Sv. Treh kraljih in od 6. julija 1788 pa lokalist. Naposled je živel v pokoju v Čemšeniku. Ljudje so ga

radi imeli, živel je modro in se pošteno obnašal. Dobro kapljico je pa rad imel, zato je bil posvarjen, pa se je poboljšal. Umrl je 60 let star.

4. Zavrac.

Anton Grošelj (Grossel), lokalist, doma v Žirih, star 30 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1786. Mož je bil slaboten. »Humaniora" je dovršil v Ljubljani in v Celovcu, modroslovje in bogoslovje pa v Ljubljani, kanonično pravo, pastoralko in praktično leto pa v Gradcu. 1 leto in 3 mesece je služboval v Žirih, potem pa v Zavracu. Ljudje ga imajo radi, ker je dober, zgleden duhovnik. Leta 1795. je že nekaj let župnikoval v Žirih, kjer je umrl dne 21. decembra 1801.

XII.
Dekanat: Šmarije.

Župnije: 1. **Šmarije.**

Baron Leopold Kajetan pl. Gallenfels, župnik in dekan, Ljubljančan, dne 5. novembra 1747 rojen v stolni župniji, šteje 42 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1770. kot zatiški menih cistercian. Telesno je bil že zelo opešal. Izšolal se je v Ljubljani deloma in v Gradcu, kjer je dovršil tudi bogoslovje. Služboval je 10 let v Šentvidu pri Zatičini in 9 let že župnikuje tu, kjer je ostal do 22. avgusta 1813, ko je umrl. — Bil je rad v veseli družbi. — Oče mu je bil Andrej Evzebij, mati Neža Rebeka. Mož je bil učen, bakalavrij prostih ved.

Sebastijan Peteani, prvi kaplan, rojen v Gabrijah na Goriškem, star 42 let, je bil v mašnika

posvečen leta 1770. na naslov lastnega patrimonija. Zmožnosti je imel dobre, telesne moči pa šibke, besede je naglašal po laškem naglasu. Bil je dober, goreč, zgleden duhovnik, samoto ljubeč in ljudem zelo priljubljen. Vse svoje študije je dovršil v Gorici. Služboval je 1 leto doma, potem je kaplanoval 6 let na Mirni, 6 let v Čemšeniku in 3. leto tu v Šmariji do 1795. Potem je bil lokalist na Kopanju in naposled je umrl 12. septembra 1814 kot graščinski duhovnik v Boštanju pri Žalini v pokoju.

Maksmilijan Bregar (Wreger), drugi kaplan, rojen 9. oktobra, doma v Višnji gori, star 37 let, je bil v mašnika posvečen 9. julija 1775 na naslov gospostva „Tufstein" grofa Lichtenberškega. Mož je bil dobrega uma, čvrstega zdravja in prijeten govornik. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot kurat v Višnji gori in na Krki 5 mesecev, kot vikar v Mengšu 6 let in 9 mesecev, kot kaplan v Dobrničah 3 leta, in zdaj tu že 11 mesecev. Odtod gre 1.1791. v Žužemberk, odtam pa 1. 1795. v Šentvid pri Zatičini za beneficiata, izprva tudi kaplana, do 1. 1827. Nato gre v pokoj in živi ondi do 4. septembra 1842, ko je v Gospodu zaspal starček 91 let. Bil je jako goreč, pobožen in zgleden duhovnik. Ljudje so ga zelo radi imeli.

Andrej Lafnpič, sacelan v boštanjski graščini (Weissenstein) pri Šmariji, rojen v šentpeterski župniji v Ljubljani, star 71 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1742. na naslov barona Wolkercsberga v puštalski graščini. Bil je jako zmožen mož. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Prav izvrstno je služboval kot kurat na raznih krajih 41 let in zdaj je v pokoju. Živel je prav spodbudno zgledno, bil je obče spoštovan. Umrl je 80 let star.

Grof Karol Žiga Ursini pl. Blagav, razcistercian iz Zatičine, rojen v boštanjski graščini, takrat v šmarijski župniji, sedaj star 46 let, je bil 1. 1766. v mašnika posvečen. Mož je bil grbast in srednje duševne zmožnosti. Prve svoje študije je dovršil v Ljubljani, višje bogoslovne in oboje pravo pa na Dunaju. V dušnem pastirstvu ni nikdar služboval in zdaj živi na svojem domu. Naposled je živel še 11 let v Ljubljani v pokoju. Bil je jako dobrega obnašanja in zglednega življenja. Umrl je 1. januarja 1811.

Jožef Rudolf Alojzij pl. de Coppinis, sacelan v graščini Lesičje (Gavrau) v Šmariji, kjer je bil tudi rojen 12. marca 1755, sedaj star 34 let, je bil 1.1778. v mašnika posvečen na naslov lastnega patrimonija. Boleha na umu in na telesu Vse svoje študje je dovršil v Ljubljani. V dušnem pastirstvu ni nikdar deloval. Življenja je zglednega, obnašanja spodbudnega, napak nima nobenih. Ko je ozdravel, je bil postal ljubljanski kanonik, kar se bere že 1. 1796. Umrl je ondi 2. aprila 1816.

2. Škocijan pri Turjaku.

Andrej Bohinc, župnik, rojen v Železnikih, star 55 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1757. Namizni naslov mu je dal baron Leopold Schwab pl. Lichtenberg na graščini „Geschiess". Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot subsidiarij v Nevljah in Kamniku 3*/2 leta, kot kaplan v Nevljah 1 leto, v Kamniku pa 5 let z najboljšim uspehom. Župnikuje pa v Škocijanu že nad 20 let od 1.' 1767. Umrl je ondi star okrog 70 let dne 4. januarja 1. 1803. Mož je imel lepe zmožnosti, na telesnih močeh že peša, govornik pa je jako dober, vzgojevalen. Kot duhovnik je jako

goreč, zelo priljubljen, moder, ponižen in varčen mož, zglednega življenja.

Lovrenc Šimec (Schimiz), kaplan, star 48 let, rojen v Radomljah pri Kamniku, je bil posvečen v mašnika 1.1767. na naslov treh kmetij na Zgornjem Brniku v sporazumu gospostva graščine „Habbach". Bil je krepkega zdravja in umljiv govornik. Dovršil je v Ljubljani vse svoje nauke. Služboval je IV2 leta v Nevljah, 2 leti v Škocijanu pri Turjaku kot subsidiarij in potem 18 let in še čez, kot kaplan ravno tu povsod prav uspešno. Odtod je šel kot lokalist v Želimlje, kjer je pa ostavil svet dne 18. maja 1.1808. Bilje miroljuben in pobožen mož, ves goreč in zgleden, čednosten duhovnik brez napak, zato so ga ljudje tudi spoštovali in radi imeli.

Andrej KlariČ, subsidiarij župnikov, doma v župniji „Kostel" na Kranjskem, star 38 let, je bil v mašnika posvečen na naslov šestih kmetov iz iste župnije, ki so podložni gospostvu „Kostel", pa z dovoljenjem gospostva 2. aprila 1. 1777. Njegova zmožnost je dobra, zdravje trdno, govornik je razumljiv. Izšolal se je v Zagrebu, bogoslovne nauke pa je vse dovršil na Dunaju. Prav uspešno deluje že 4V2 'etav tej župniji; je pobožen, goreč in zgleden duhovnik, ki tudi napreduje v čednostih. Ljudje ga imajo radi. — Pozneje je bil par let vikar v Rakitni in nato je župnikoval 1.1800.—1827. v Hinjah, odkoder se poda v Ribnico kot zlatomašnik v pokoj. Ondi je umrl dne 19. oktobra 1833.

Lokalije: 1. Št. Jurij.

Luka Resosa, lokalist, doma v Cirknici, star 40 Ut, je bil v mašnika posvečen I. 1772. na naslov kamcralnega gospostva: „Bistra"; ima dar govor-

nisva in je tudi krepak v močeh. Dovršil je svoje nauke deloma v Ljubljani: nižje, deloma v Gorici: bogoslovne. Službovał je 6 let kot vikar v Šentvidu, kot kaplan v Žalcu 3 leta in zdaj že 2 leti tu kot lokalist, a *i* malim uspehom. Odtod je šel v Dob kaplanovat. L 1796. je bil župni upravitelj v Dolu do 1797, potem vikar v Beli peči do 1809, župnik v Zatičini, kjer je umrl dne 2. aprila 1816. Bil je bolj lahkomišljen, površen v svoji službi in zato ljudem ni ugajal, zlasti ne, ker je bil nepremišljen v govorjenju in malokdaj dona. Bil je nemirne duše. Posvarjen je bil večkrat.

2. Polica.

Luka Langerholc, lokalist, Ločan, star 39 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1773. na naslov treh krretov pod župnikovim gospostvom in z njegovim dovoljenjem. Bil je krepak mož srednje zmožnosti, a jato praktičen in poljuden govornik. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Službovał je 7 let kot kurat v Škacijanu pri Turjaku, 5 let v Šmartnem pri Litiji in že 3 eta tu kot lokalist, povsod prav uspešno. Preselil se je v večnost dne 8. maja 1807. Bil je moder in prjviden mož, priljubljen, dober, goreč in zgleden duhovnik.

3. Rudnik.

Janez Floribert Pogačnik, lokalist, razfrančiškan, doma v šentpeterski župniji v Ljubljani, shr 29 let, je bil v mašnika posvečen 1783. Bil je zmožen in zdrav ter poseben govornik. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje je dovršil v samostanu, orientalske jezike pa v Gradcu. Mož je silno goreč duhovnik, spodbudnega, zglednega življenja brez napak, zato pa

tudi zelo priljubljen pri ljudeh. Služboval je v Predvoru in kot lokalist v Rudniku 3 leta in 9 mesecev, na obeh krajih prav plodonosno. Leta 1799. je že župnikoval v Dolu, 1. 1805. pa na Homcu do 1. 1812., ko se je preselil na Štajersko.

4. Žalina.

Matija Zdešar, lokalist, doma v Šentvidu nad Ljubljano, star 41 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1771. na naslov gospostva velesalskega. Bil je že slaboten, a vendar dober govornik. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil v Gradcu in prav pridno še prebira. Služboval je kot vikar v Krašnji in v Šentvidu nekaj let, zdaj pa že 2. leto v Žalini, skupaj 12 let ter prav plodonosno deluje. Ljudje so ga radi imeli, četudi je bil včasih prijatelj vinu, a se je na podlagi opominov poboljšal.

Vikariati: **1. Kopanj.**

Anton Zonfagnini, župnijski vikar, ekspozit, doma v Korminu na Furlanskem, star 49 let, je bil na naslov patrimonija svojih sorodnikov v mašnika posvečen 1. 1763. Govornik ni bil, talenta srednjega, pač pa zdrav mož. Vse svoje nauke je dovršil v Gorici. Služboval je 10 let kot vikar, 13 let pa kot kaplan na Štajerskem, Laškem in Kranjskem in zdaj na Kopanju službuje kot ekspozit. Ljudem kot Lah ni všeč, dasiravno je moder mož, lepega obnašanja, pobožen in zgleden duhovnik. Slovenščine ni bil zmožen zadosti in tudi ne razločen v izgovoru, glas je bil premehek, ženski. Umrl je ondi dne 1. maja 1795.

Anton Kalčič (Calcich), sacelan v graščini „Zobelsberg", doma pri Sv. Matiju v Kastavi, star

62 let, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija 1. 1753. Bil je mož krepkega telesa, zmožnosti pa srednje Vse svoje študije je dovršil na Reki. Potrjen in izprašan za dušno pastirstvo je bil, a nikjer ni služboval. Obnašal se je izpodbudno in živel po duhovsko brez graje. Umrl je ondi dne 30. novembra I. 1812.

2. Lipoglav.

Jjnez Nepom. Božič (Woshitsch), župnijski vikar, doma v Mošnjah na Gorenjskem, star 34 let, je bil vmašnika posvečen 1. 1778. na naslov gospostva Trebnje gosp. Jožefa pl. de Wallensberg. Mož je bil zmožen, zdrav in dober govornik. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval pa je kot kurat na Sori in na Igu, kjer je tudi kaplanoval in zdaj je lokalist tu. Službuje prav plodonosno že 10 let. Življenja je brezmadežnega, pobožen je in zgleden duhovnik, vina ne pije in ljubi samoto, vendar pa ljudem ne ugaja. Umrl je tukaj dne 2. januarja 1818.

3. Turjak.

Andrej Nušič, sacelan v graščini turjaški, pozneje župnik ekspozif, doma v škocijanski župniji pri Tujaku, star 51 let, je bil v mašnika posvečen 1.1761.na naslov petih ribniški župniji podložnih kmetov, bivajofih v župniji Matere božje. Telesa je močnega, srednjii zmožnostih in nekdaj je bil dober govornik. „Humaniora" je dovršil v Novem mestu, filozofijo v Zagrebu, bogoslovne nauke pa v Gorici. Služboval je kot sujsidiarij 2'/2 leta, kot kaplan pa 5 let v Škocijanu pi Turjaku in zdaj kot sacelan v graščini Turjaku

že 18 let in tukaj je pozneje dne 3. marca 1811 tudi umrl kot župnik. On je bil dober, pobožen, zgledea duhovnik brez napak.

XIII.

Dekanat: Metlika.

Župnije: **1. Metlika.**

Jakob Anzelj (Anzl), prost nemškega reda, župnik in dekan, doma v Semiču, star 53 let, je bil v mašnika posvečen I. 1748. na naslov nemškega reda. Bogoslovne nauke je na Dunaju dovršil. Služboval je kot kaplan v Metliki 7 let, kot župnik v Semiču 5 let, v Metliki pa že 26 let Naposled je ondi umrl v pokoju star blizu 79 let dne 13 oktobra 1801.

Jurij Veselic (Vessellitsch), kaplan, doma *v* Podzemlju, star 43 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1770. na naslov gospostva „Freithurn" presvetlega g. pl. Bonazi. Bil je zmožen, nadarjen, zdrav, krepak mož in tudi govornik. Moralko je dovršil v Gorici, dogmatiko pa na Dunaju. Služboval je kot subsidiarij in kaplan v Metliki 12 let, kot vikar v Semiču 4 leta. Mož je goreč, zgleden duhovnik, izpodbudnega vedenja, ljudstvu priljubljen. Župnikoval je pozneje v Črnomlju že I. 1791., na Vinici že leta 1796., kjer je umrl dne 30 maja 1817.

Jakob Pasič (Passitsch), zgodnjik, dorria v Semiču, star 38 let, je bil v mašnika posvečen 1.1773. na naslov barona Gusiča. Krepak in zmožen mož je ter dober pridigar. Moralko je dovršil v Gorici, dogmatiko pa na Dunaju. Služboval je kot vikar 1 leto v Črnomlju, 3 leta v Metliki, kjer je zdaj že 8 let zgodnjik. Ljudje ga imajo radi, obnašanja je lepega, življenja zglednega.

Jurij Težak (Teschag), vikar župnikov, Metličan, star 32 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1781. na naslov presvetl. gosp. pl. Idenchai. Pozneje od 1. 1788. od sv. Mihaela dalje je kaplanoval na Čatežu pri Brežicah več let in župnikoval potem v Veliki Dolini na Dolenjskem, kjer je umrl 30. aprila 1810.

Martin Bajug, subsidiar župnikov, Metličan, star 34 let, je bil v mašnika posvečen 1.1779. Namizni naslov mu je dal Anton pl. Sebitch. Vse svoje bogoslovne študije je dovršil v graškem semenišču. Zdravja je čvrstega, zmožnosti pa srednjih. Službovati je začel šele 1. 1785. V Črnomlju je kaplanoval od leta 1785. do 1791. Obnaša se spodbudno, živi zgledno, ljudje ga imajo radi. Pozneje je 10 let bil drugi levit v ljubljanski stolnici, od 1. 1809.—1811. hišni kaplan v Otočicah, 1 leto v pokoju v Metliki, potem pa provizor v Banjaloki, kjer je umrl dne 21. januarja 1819.

2. Črnomelj.

Matija Pasič (Passitsh), duhovnik nemškega reda, župnik, rojen v Semiču, star 45 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1768. na naslov nemškega reda. Bil je krepkih dušnih in telesnih moči ter dober govornik. Bogoslovne nauke je dovršil v Gradcu, kjer je bil promoviran „Baccalaureus". Služboval je kot vikar v Črnomju 3 leta, v Metliki 7 let, župnikuje pa v Črnomlju že 7 let. L. 1791. je že župnikoval na Vinici, 1.1796. že v Semiču do svoje smrti dne 14. julija 1804. Ljudje ga imajo radi, obnašanja je lepega, življenja je zglednega.

Mihael Ostronič, kaplan, doma na Vinici, star 45 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1771. na naslov presvetl. gosp. pl. „de Russenstein". Mož je krepkega telesa, lepih zmožnosti in dober govornik. Dovršil

je svoje nauke deloma v Zagrebu, deloma pa na Dunaju. Pohvalno je služboval kot subsidiar v Podzemlju 7 let in kot kaplan v Črnomlju že 6 let, skupaj nad 16 let. Ljudje ga imajo radi, obnaša se dobro, živi pa zgledno. Leta 1800. ga nahajamo kot župnika v Podzemlju, kjer je 1. 1805. bil že v pokoju, 1. 1807. pa provizor na Preloki, kjer je ostavil svet 21. novembra 1823.

Marka Polkovec, župnikov subsidiarij, doma na Vinici, star 39 let, je bil posvečen v mašnika 1. 1775. na naslov presvetl. gosp. pl. „de Horvath" na Hrvaškem. Mož je čvrst, zmožen in tudi dober govornik. Bogoslovne študije je dovršil v Zagrebu. Služboval je deloma v Metliki, deloma v Semiču, deloma v Črnomlju (1786—1790) celih 10 let. Zgleden duhovnik je spodbudnega življenja ter ljudem priljubljen.

Janez Jerman, navadni duhovnik brez službe, Črnomalec, 40 let star, je bil v mašnika posvečen leta 1770. na naslov presvetl. gosp. „de Freidang Francisci". Bil je zmožen in čvrst po zdravju. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval pa je 15 let kot vojaški kaplan pri konjiškem regimentu „Bipontini", zdaj pa je penzionist. Obnašanja je nekoliko vojaškega, življenja zglednega. Umrl je ondi kot kurat dne 21. maja l, 1805.

Janez Krst. Kokol, kurami beneficiat pri Sv. Duhu, Črnomalec, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1775. na naslov imenovanega beneficija. Zmožnosti njegove, zdravje in dar govorništva so srednje vrste. Bogoslovne študije je dovršil v Zagrebu. Drugod ri služboval nikjer, kakor beneficiat je tu že 13 let. L. 1796. je bil beneficiat v Smuku pri Semiču, 1. 1805. pa župnik v Semiču, kjer je umrl 24. septembra 1814. Mož je zglednega duhovskega življenja, obnašanja je lepega,

ljudje ga imajo radi. Od leta 1802. do 1805. je župnikoval v Črnomlju. — Njegovo ime je najbrže „Kokalj".

Matija Stariha, duhovnik brez beneiicija, Črnomalec, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1772. na naslov presvetl. gosp. pl. „de Idenchav" na Hrvaškem. Moči njegove telesne so krepke, zmožnosti vse pa srednje. Bogoslovne nauke je dovršil v Zagrebu. Že 15 let je kurat brez beneficija, sposoben pa je, da bi se nastavil kam v službo. L. 1795. je bil kaplan v Mirni peči, 1.1796. v Šmarjeti do 1809. Župnikoval je potem 2 leti v Črnomlju. Obnašanja je lepega, življenja pa zglednega. Umrl je kot župnik v Podzemlju star okrog 56 let, dne 19. decembra 1804.

Lavrencij Deponis, ekonom v gospostvu črnomaljske graščine, doma na Reki, star 45 let, je bil v mašnika posvečen leta 1767. na naslov presvetl. gospoda Jožefa pl „Gerlezicz". Služboval je 3 leta v Vipavi, zdaj pa je tu ekonom. Vsem ni dopadel.

3. Podzemelj.

Jožef Mihelčič, župnik, doma v Semiču, star 60 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1755. na naslov barona pl. „Ousitsch". — Moči njegove telesne so krepke, zmožnosti in dar govorništva pa dober. Bogoslovne študije je dovršil v Zagrebu. Služboval je kot župnikov vikar 3 leta v Črnomlju, 15 let pa v Metliki kot vikar, subsidiar zgodnjik, in kaplan, 5 let v Semiču kot kaplan in 10 let že župnikuje tu. Umrl je kot penzionist zlatomašnik v Metliki dne 8. decembra 1809. Ljudje so ga radi imeli, bil je lepega obnašanja in zglednega življenja.

Janez Konda, kaplan, doma v Semiču, star 54 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1766. na naslov

barona pl. „Gusitsh". Bil je izvrsten govornik, imel je lepe zmožnosti, žal, da že peša na močeh. Bogoslovne nauke je dovršil v Gorici. Služboval je kot vikar 2 leti v Podzemlju, 2 leti v Črnomlju, 2 leti v Semiču, potem kot kaplan v Metliki 3 leta in zdaj že 13 let kaplanuje v Podzemlju, povsod prav pohvalno. Mož je lepega vedenja, priljubljen pri ljudeh, živi zgledno brez napak. Telesno nadlogo ima to, da je počen.

Gregor Jaketič, vikar župnikov, doma na Vinici, star 36 let, je bil v mašnika posvečen na naslov gospoda pl. „de Bushan". Zmožen je, tudi krepak, in srednje vrste govornik. Bogoslovne študije je dovršil v Zagrebu. Službuje pa že 7 let kot subsidiarij v Podzemlju. Pozneje je bil lokalist v Preloki nad 13 let in je ondi umrl dne 15. januarja 1805. Ljudje ga imajo radi, obnaša se dobro, živi pa zgledno. V Črnomlju je kaplanoval kot kurat 1. 1780. —1781.

4. Poljane.

Jurij Zeiser, župnik, doma tudi v Poljanah, star 60 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1752. na naslov presvetl. gosp. Baltazarja pl. „de Jaraich" na Hrvaškem. Zmožnosti njegove in dar govorništva je dober, le telesno je že opešal. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Zagrebu in znanje njegovo je izvrstno. Službuje že 36 let prav goreče kot kaplan in župnik. Umrl je naposled kot penzionist zlatomašnik v svoji rojstni župniji nad 70 let star. Ljudje so ga zelo radi imeli, ker je bil dober, zgleden, značajen duhovnik. Mučila ga je putika. Umrl je ondi dne 16. maja 1801.

Janez Lovretič, kaplan, doma tudi v Poljanah, star 47 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1768. na naslov svojega patrimonija. Bil je zmožen, krepak ,

človek in dober govornik Svoje bogoslovne študije je dobro dovršil na Dunaju. Pozneje že 1. 1793. je bil Jurkovičevbeneficiat, 1. 1800. pa že Miheličev. Umrl je nad 60 let star. Službuje že 16 let v domači župniji prav pohvalno. Ljudje ga imajo zelo radi, ker je zgleden, dober duhovnik.

Jurij Lovretič, Jurkovičev beneiiciat, tudi domačin, star 57 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1756. na naslov svojega patrimonija. Mišljenja in zmožnosti je počasne, krepkega zdravja, pa srednje vrste govornik. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Zagrebu. Služboval je na raznih krajih 21 let in 7 let že v Poljanah. Ljudje ga imajo radi, obnaša se dobro, živi zgledno.

Jakob Staudocher, Miheličev beneficiat, tudi Poljanec, star 44 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1769. na naslov Jurija Majerle, Lenarta Grošelj in Petra Rom. Bil je krepak, počasen v zmožnostih in govornik srednje vrste. Bogoslovne vede je dovršil v Zagrebu. V svoji rojstni župniji službuje že 12 let. Obnaša se lepo, ljudje ga imajo radi, živi pa zgledno. Umrl je 1.1823. kot večletni penzionist ondi.

Matija Grill, navadni duhovnik, doma v Črmošnjicah, star 44 let, je bil v mašnika posvečen \. 1769. na naslov presvetl. gosp. Baltazarja pl. „de Ballogh" na Hrvaškem. Tudi ta je počasnega mišljenja, pa krepkega zdravja. Obnaša se spodobno. Službuje kot kurat pri podružnici M. B. v Nemški Loki, kjer se dela na to, da se ustanovi samostojna župnija. L. 1796. je bil ekspozit v Grčaricah, kjer je umrl še istega leta dne 13. de:embra.

Andrej Schnellar, kurat, doma v Poljanah, star 69 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1745. na naslov svojega patrimonija. Zdravje njegovo je slabo,

zmožnosti pa srednje. Bogoslovne nauke je dovršil v Zagrebu. Službuje že 38 let prav pohvalno, zlasti je gcreč spovednik. Živi prav spodbudno in zgledno.

Matija Vogrin, kurat brez beneficija, Poljaljanec, star 66 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1758. na naslov Janeza Jonke in Janeza Križe. Telesno je že opešal, zmožnosti ima srednje. Dovršil je bogoslovje v Zagrebu. Služboval je 18 let „in Monte pacifico" pri podružnici sv. Ksaverija in 4 leta v Poljanah, bivajoč v svoji rojstni hiši. Kot duhovnik se zgledno obnaša. Umrl je ondi meseca decembra 1798 okrog 80 let star.

5. Semič.

Gašper Lavrin, duhovnik nemškega reda, župnik, doma v Vipavi, star 67 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1747. na naslov dunajskega semeništča. Zmožnosti njegove so dobre, zdravje je opešalo, dar govorništva srednji. Svoje bogoslovne nauke je dovršil na Dunaju. Služboval je 14 let v Gumpoldskirchenu na Avstrijskem, v Semiču pa župnikuje že 27 let. Ljudje ga imajo radi, obnaša se lepo, živi zgledno.

Jakob Anzelj (Anzl), kaplan, doma v Semiču, star 43 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1770. na naslov grofa Karola pl. Lichtenberg. Zmožnosti njegove so dobre, zdravje krepko in je tudi dober pridigar. Bogoslovje je dovršil v Gradcu. Služboval je 10 let v Metliki kot vikar in 7 let že v Semiču kaplanuje. Živel je zgledno. Umrl je kot župnik v Podzemlju dne 7. junija 1800.

Janez Golobic (Gollobich), vikar župnikov, doma v Semiču, star 33 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1780. na naslov barona pl. Gussitsch. Zmožnost, zdravje in njegovo govorništvo je dobro. Bogoslovje

je dovršil v Zagrebu. Služboval je v Metliki 3 leta in v Semiču tudi že 3 leta kot vikar in pozneje kot kaplan zopet v Metliki, kjer je umrl 11. aprila 1800. Živel je zgledno.

Janez Prešern, razžupnik v pokoju, doma v Semiču, star 58 let, je bil v mašnika posvečen leta 1755. na naslov gospostva „Freythurn". Mož je bil zmožen in nekdaj krepak duhovnik. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot subsidiar pri Sv. Petru v Komendi na Gorenjskem 5 let, pri Beli cerkvi na Dolenjskem 2 leti, kot kaplan na Raki 2 leti, v Novem mestu 3 leta kot notar, kot župnik v Valti vasi 5 let in zdaj živi že 10 let v očetovi hiši v Semiču kot kurat. Obnaša se in živi pošteno. Umrl je ondi star okrog 68 let leta 1798 meseca junija.

Jožef Magaj, kurat, doma v Semiču, star 42 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1771. na naslov gospostva „de Freidangg". Bil je sploh slaboten mož. Dovršil je bogoslovje v Ljubljani. Služboval je že 8 let prav z gorečnostjo v dušnem pastirstvu kot kurat. Ljudje ga imajo radi, ker je blaga duša, lepega zglednega življenja, žal, da ga jetika muči. Umrl je ondi dne 20. aprila 1826.

Štefan Stukelj, župnikov subsidiar, doma v Semiču, star 34 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1780. na naslov gospe Barbare pl. „de Plantich". Zmožnost, zdravje in govorništva dar je dober. Bogoslovje je dovršil deloma v Zagrebu, deloma pa -na Dunaju. Službuje že 3 leta tu kot subsidiar. Kaplanoval je že 1. 1793. v Križevem, 1. 1796. že v Semiču, 1. 1807. v Šentjerneju, 1.1808.—1811. v Kostanjevici, ko je odšel na Štajersko, ter bil v Jurjevem benefidat do 1815. Ljudje ga imajo radi, ker je dober, zgleden duhovnik.

Mihael Cesar, navadni duhovnik brez beneficija, doma v Semiču, star 62 let, je bil v mašnika posvečen I. 1754. na naslov Žige Szaich v Samoboru na Hrvaškem. Zmožen je in tudi dober govornik je bil, žal, da ima bolne noge. Bogoslovje je dovršil v Zagrebu. Služboval je kot kaplan 12 let v Vivodini, 5 let v Žumberku in zdaj je v pokoju že 14 let v očetovi hiši v Semiču. Živi zgledno in pošteno.

Jožef pl. Dermaehi, beneficiat v graščini Smuk, doma v goriški škofiji, star 44 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1770. na naslov svojega patrimonija. Bogoslovje je dovršil v Zagrebu. Služboval je v tržaški škofiji v Senožečah (Senosuz) 10 let in zdaj je beneficiat tu že 3 leta. Življenja je zglednega brez napak. Okrog 55 let star je umrl kot sacelan v Mokricah dne 20. oktobra 1798.

Luka Blažič (Blasich), sacelan v graščini Kruppa, domavsenjski škofiji (Segniensis), star 50 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1765. na naslov svojega patrimonija. Bogoslovje je dovršil na Reki. Kje je poprej služboval ni znano, ker je šele od 1. 1787. tu. Živi zgledno. Umrl je tukaj dne 12. oktobra 1817.

6. Vinica.

Janez Malnarič, župnik, duhovnik nemškega reda, doma v Semiču, star 55 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1760. na naslov nemškega reda. Bil je zmožen in krepak mož in govornik srednje vrste. Bogoslovje je dovišil v Oorici. Služboval je v Podzemlju kot vikar in kaplan 7 let, v Semiču 10 let, v Metliki 5 let in župnikuje zdaj tu že 6. leto. Pozneje, že 1.1793., je župnikoval v Semiču in ondi umrl dne 29. junija 1796. Ljudje ga imajo radi, ker se spodbudno obnaša in zgledno živi.

Štefan Šutej (Shutev), kaplan, doma na Vinici, star 50 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1763. na naslov gospe Ane Marije pl. „de Voikovich". Zmožen, krepak je in dober pridigar. Bogoslovje je dovršil v Zagrebu in še prav pridno prebira znanstvene knjige. Službuje ves čas le na Vinici, in sicer kot vikar 7 let, kot kaplan že 16 let. Ljudje ga imajo radi ker je dober zgleden duhovnik. Umrl je ondi jeseni 1.1794.

Nikolaj Flainig, župnikov vikar, doma na Vinici, star 43 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1767. na naslov grofa Karola pl. Lichtenberg. Bil je krepak človek srednje zmožnosti. Dovršil je bogoslovje v Zagrebu. Služboval je kot vikar v Podzemlju 6 let, na Vinici pa že 10 let. Pozneje je kaplanoval zopet v Podzemlju par let, potem pa več let spet na Vinici, kjer je 7. avgusta 1824 umrl v pokoju. Ljudje so ga imali radi, ker je bil zgleden, dober duhovnik spodbudnega obnašanja.

Janez Perko, navadni duhovnik brez službe, doma na Vinici, star 48 let, posvečen 1. 1767. Bil je zmožen, krepak in dober duhovnik. Bogoslovje je dovršil v Zagrebu. Zmožen je hrvaščine, zato bi se lahko nastavil na kako tako župnijo, kjer se govori hrvaški. Dozdaj je tudi pomagal semtertja na takih krajih; druge službe nima. Živi zgledno. Leta 1793. je kaplanoval tu, pozneje je bil kurat, naposled v pokoju. Umrl je dne 24. decembra 1813.

Vikariat: **Vrh** (Schweinberg).

Jakob Lakner, vikar, ekspozit, star 47 let, doma v Poljanah pri Starem trgu, je bil v mašnika posvečen 1.1766. na naslov Jakoba Kapš, Pavla Rom, Andreja Lakner in Petra Ruppe. Mož je zmožen, krepak

in tudi dober govornik. Bogoslovje je dovršil v Zagrebu in ima dovolj vednosti. Službuje že v dušnem pastirstvu 22 let, in sicer doma kot kaplan v Poljanah, deloma pa kot ekspozit na Vrhu. Ljudje ga imajo radi, ker je dober, zgleden duhovnik spodbudnega obnašanja brez napak. Leta 1800. je župnikoval v Poljanah pri Kočevju, kjer je umrl 60 let star.

XIV.

Dekanat: Preserje.

Župnije: **1. Preserje.**

Jakob Mekinda, župnik in dekan, rojen v Cirknici dne 11. julija 1747, je bil v mašnika posvečen dne 24. avgusta 1770, dispenziran glede nedoletnosti, na naslov Jerneja Mekinda. Zdravja je slabotnega, sicer pa zmožen mož. Bogoslovje je dovršil deloma v Ljubljani, deloma pa v Gorici. Služboval je od 14. februarja 1771 kot subsidiar v Planini 2 leti, 4 leta pa v Cirknici. Bil je beneficiat 1 leto na Žalostni gori, kaplan v Preserjih 8 let in zdaj župnikuje ravnotam že 3. leto. Umrl je ondi 55 let star dne 9. junija 1803.

Andrej Stegnar, kaplan, rojen v Kamni gorici, star 32 let. je bil v mašnika posvečen 1. 1782. na našlo/ svojih sorodnikov. Zmožnosti ima dobre, zdravje pa slabotno. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil deloma v Ljubljani, deloma na Dunaju, deloma pa v Gorici in še pridno čita. Služboval je v Šmartinu pod Šmarno goro kot subsidiar, pri Sv. Frančišku vGornjem gradu kot,,alumnus", v Rovtih ^Graith) kot subsidiar, v Kamniku, v Moravčah, skupaj 5 let, in zdaj kot kaplan preserški že 6 mesecev.

Mož je rad občeval z olikanci, rad se je včasih pohvalil, živel je zgledno, ljudem je dopadel. (Več o njem glej v Škocijanu!)

2. Ig.

Janez Pavel Stroy, župnik, doma Podbrezjem, rojen 25. junija 1758, je bil v mašnika posvečen dne 9. junija 1781, dispenziran glede nedoletnosti, na naslov desetine g. Andreja Gollmavr. Svoje bogoslovne nauke je dovršil po novi metodi v Ljubljani. Služboval je 3 leta v škofiji kot „capellanus aulicus", dne 20. junija 1786 pa je postal župnik ižanski. Možje bil zelo nadarjen, zdrav, in krepak ter dober govornik. Ljudje so ga radi imeli, bil je zgleden duhovnik. Bil je tudi konzistorialni svetnik. Umrl je ondi dne 6. avgusta 1807.

Alojzij Knee, kaplan, rojen v Ljubljani leta 1760., posvečen pa je bil v mašnika 1. 1785. na cesarski naslov graškega semenišča. Telesne moči njegove so srednje, zmožnosti pa dobre. Bogoslovje je dovršil po novi metodi v Ljubljani, praktično leto pa v Gradcu. Služboval je v Kranju 4 mesece kot subsidiar, na Igu pa je kaplanoval 3 leta, potem pa ga najdemo župnika na Trebelnem, katero službo pa je kmalu pustil in bil potem nekaj let Schillingov beneficiat in kaplan pri Sv. Petru v Ljubljani. Odtod je šel več let za lokalista na Polico, potem pa živel naposled v pokoju v Ljubljani, kjer je umrl dne 22. julija 1840 kot zlatomašnik. Bil je značajen in vse pohvale in priporočila vreden, zgleden duhovnik.

Matevž Wolf, kaplan, Radovljičan, rojen 1752, je bil v mašnika posvečen 1.1779. na naslov posestev Andreja Gollmajr, Jerneja Dovžan, in Matevža Pretnar. Bil je krepak mož, pa tudi zmožen duhovnik zglednega, vse pohvale in priporočila vrednega življenja.

Dovršil je svoje bogoslovne nauke v Ljubljani po novi metodi. Služboval je kot „alumnus" 1 leto v Gornjem gradu, kot kaplan v Grižah na Štajerskem 9 mesecev, Podbrezjem 4 1/2 leta, na Igu pa že 5 let. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil zgleden duhovnik. Pozneje pa je župnikoval v Spodnjem Tuhinju do 1795, v Lešah 1 leto, na Koprivniku 1 leto in Boh. Beli 9 let, potem v Horjulu 5 let, v Kovorji 5 let. V pokoju v Horjulu, v Toraišiju, v Dobrunjah, v Radovljici, kjer je umrl 6. januarja 1827.

Vikariati: **1. Bistra** (Frevdenthall).

Jakob Bistan (Wistan), provizor lokalije, doma na Skaručini vodiške župnije, porojen dne 25. julija 1744, posvečen pa v mašnika dne 20. maja 1769 na naslov štirih jeseniških kmetov. Telesno je slaboten, duševno pa zmožen mož. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani in se peča še prav pridno z znanostmi. Služboval pa je 1 leto in 9 mesecev v Kranju, v Bohinju 2 leti in 5 mesecev kot subsidiar, v Gornjem gradu je bil „alumnus' P/4 leta, v Šoštanju je kaplanoval 2 V3 leta, na Vranskem 7 mesecev, na Sori 1778.—1781., v Šmartinu poleg Kranja P/2 leta, v Hotecršici je bil vikar 5 let in 2 meseca in zdaj v Bistri provizor že 10 mesecev, odtod pa pride v Mavčiče 1789.-1797. Umrl je v Preski 31. marca 1797. Bil j« priljubljen mož, dober, pobožen, ponižen, tih in krotak ter zgleden duhovnik. Oči so mu zelo opešale.

2. Borovnica (Franzdorf).

Andrej Modrijan, župnijski vikar, ekspozit, porojen v Zaplani vrhniške župnije dne 18. novembra 1746, posvečen pa dne 25. maja 1770 na naslov, od-

kazan od njegovih sorodnikov. Izvrsten govornik je, zmožen in krepak mož. Vse svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani z dobrim uspehom. Službovati je začel v dušnem pastirstvu 24. aprila 1772 kot subsidiar na Blokah, kjer je ostal 13 mesecev, kot vikar v Rakitni 3 leta, kot beneficiat na Žalostni gori 6 let in 7. leto že kot vikar v Borovnici. Pozneje je služboval še na Bevkah, odkoder se je podal v pokoj v Radomlje pri Kamniku, kjer pa je umrl 3. avgusta 1817. Živel je zgledno, bil je dober duhovnik, goreč spovednik, ljudje so ga radi imeli.

3. Rakitna.

Jožei IHessisneu, župnijski vikar, ekspozit, porojen na Erzelu na Vipavskem 18. marca 1747, posvečen v mašnika pa 19. decembra 1772 na naslov erzeijske občine. Zmožnosti njegove so srednje, zdravje pa dobro. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gorici in še pridno prebira znanstvene knjige. Služboval je kot subsidiar 3 leta v Vipavi, kot zgodnjik na Uncu 4 leta, v Zgornji Planini pa 2 leti in zdaj v Rakitni že 6. leto. Pozneje ga najdemo lokalista v Lučinah, pred tem pa na Gclem. Tudi v Podlipi je služboval, odkoder pride zopet v Rakitno. L. 1817. je šel 5. maja v pokoj ter živel na Vrhniki, v Horjulu, v Dobrunjah, na Spodnjem Berniku, v Trbojah, na Vipavskem, v Gorici. Umrl je v Vipavi, oslabel na očeh, 22. decembra 1829. Ljudje so ga zelo radi imeli, ker je bil dober, zgleden, ponižen, ljubezniv duhovnik pohvalnega obnašanja.

Lokalije: **1. Golo.**

Janez Renzenberg, lokalist, porojen leta 1742. na Štajerskem „in Schever" v starišem lastnem gospostvu. Namizni naslov je leta 1762. vstopivši v

kapucinski red prejel v uboštvu; v mašnika je bil posvečen dne 8. septembra 1766. Zmožnosti in zdravj« njegovo ni več posebno trdno. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je na podlagi tomistične metode dovršil v Gradcu. Njegovo samostansko ime je bilo „P. Amon". Služboval je v redu kot pridigar 9 let. L. 1784. ga pošljejo v Zgornjo Idrijo v svetno dušno pastirstvo. Tukaj je kaplanoval 2 leti, v Radovljici 1.1786. Dne 20. aprila 1787. pa pride kot lokalist na Golo. Odtod gre župnikovat 1. 1791. v Veliko Dolino na Dolenjskem, odtam pa k Sv. Duhu v Trnje. Pustil je župnijo in je kaplanoval na Raki 1801. Pozneje ga najdemo zopet kot župnika v Trebelnem, na katero župnijo je pa 1. 1810. resigniral ter se preselil na Štajersko. Mož je bil plemenitaške rodovine, kakor se je pozneje podpisaval: „von Renzenberg". Bil je zgleden in priljubljen duhovnik.

2. Tomišelj.

Jožef Štrus, lokalist, porojen na Igu dne 27. februarja 1734, je bil v mašnika posvečen, dispenziran glede nedoletnosti, dne 4. junija 1757 na naslov barona pl. Pillichgratz. Mož je opešal že na močeh, zlasti čuti večkrat bolečine v prsih, glavi in nogah. Moralko in kanonično pravo je po tedanji navadi dovršil v Ljubljani. Služboval je polu leta kot oficial „sub venerabili capitulo", kaplanoval je 7 let pri uršulinkah v Ljubljani, 10. decembra 1768 pa postane beneficiat v Tomišlju, kjer je bil 6. decembra 1786 imenovan in potrjen lokalistom ali ekspozitom. Umrl je tukaj dne 14. avgusta 1814 kot zlatomašnik star 80 let. Mož je bil vse pohvale vreden in zgleden duhovnik.

3. Želimlje.

Jernej Gollmavr, lokalist, domavHlebcah pri Radovljici, porojen 1. 1730., posvečen 1.1754. na naslov, ki je shranjen v knezoškofijskem arhivu. Izšolal se je v Ljubljani. Služboval je kot subsidiar v Gorjah v 1. 1758. do 1762. Kaplanoval je na Štajerskem v Gornjem gradu kot „alumnus", na Vranskem, 1.1770. je bil duhovni vodja pri Sv. Ksaveriju na Stražah. Od 1.1765.—1770. je župnikoval v Podsredi, od 1.1773.—1785. pa pri Sv. Martinu pod Šalekom. Odtam je prišel v Želimlje, kjer je tudi umrl. — Živel je zgledno, a vendar ni bil priljubljen, ker je bil avtokrat.

4. Kurešček.

P.Viktor baron Rauber, razkapucin, porojen na graščini „Weinegg" na Dolenjskem 1. 1735., je bil v mašnika posvečen na naslov uboštva kot redovnik dne 4. novembra 1758. Bil je krepkega zdravja mož in zmožen duhovnik. Izšolal se je v Celovcu, bogoslovje pa je dovršil v Gradcu. Služboval je celih 27 let kot redovnik in 1. 1785. pride za ekspozita na Kurešček. Odtod gre 27. julija 1792 za subsidiarija na Vrhniko do 11. marca 1793, ko se preseli za provizorja v Rovte. Od tukaj gre dekretiran 22. septembra i. 1. v Horjul kaplanovat do 1. februarja 1794, ko se preseli v večnost. Mož je pošteno živel, a bil je prijatelj udobnosti.

XV.

Dekanat: Št. Vid pri Zatičini.

Župnije: 1. Št. **Vid.**

Ignacij Kralj (Kraill), župnik in dekan, je bil rojen „in Habach" mengeške župnije 1. 1735. V mašnika so ga posvetili 1. 1758. na naslov gospostva

„Thurn penes Gallenstein". Telesne moči že pešajo, zlasti glava trpi, kar mu težko dene pri mnogih opravilih, ki jih ima. Izšola! se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil v Gorici. Služboval je kot semeniški duhovnik 1 leto, kot župnikov vikar na Krki, Višnji gori in v Šentvidu 3 leta, kot kaplan šentvidski 14 let. Zupnikoval je potem na Raki 4 leta, od 1. 1780. pa v Šentvidu blizu 18 let, ko se preseli k očetom dne 1. marca 1798.

Jožef Valič (Vallitsh), prvi kaplan, porojen v Kamnji na Goriškem 1. 1747. Ko je bil v mašnika posvečen I. 1770., mu je občina sv. Andreja v rojstni župniji daia namizni naslov. Moči in zmožnosti niso čvrste, govori pa silno hitro. Izšolal se je v Gorici, bogoslovje pa je dovršil, v Ljubljani. Služboval je kot vikar v Šentvidu 2 leti, kot kaplan v Dolu in v Škocijanu 4 leta in zdaj že 12 let kot kaplan šentvidski s posebnim uspehom. Ljudje ga imajo radi, v spovednici in pri bolnikih je jako skrben, peča se tudi s čebelorejo, je dober, zgleden duhovnik. Umrl je dne 4. januarja 1809, kot vikar od 1. 1794. pri Sv. Križu ped Turnom, naposled v pokoju v Šentvidu, okrog 62 let star.

Ignacij Mlakar, drugi kaplan, rojen v Novem mestu 1. 1750., posvečen v mašnika 1. 1773. na naslov gospostva „Kroissenbach". Ima bister razum, je močnega telesa, v govoru pa je prijeten, mehak. Izšolal se je v Novem mestu, bogoslovje pa je dovršil deloma v Gradcu, deloma pa v Gorici in je dobro podkovan. Njegovo goreče in modro službovanje je bilo v Višnji gori in v Šentvidu kot vikar, v Šmarjeti, v Trebnjem, v Mengšu kot kaplan in zdaj od I. 1787. tu. L. 1796. je že bil župnik v Žužemberku,

kjer je umrl dne 20. marca 1811. Ljudje ga imajo zelo radi, ker je dober, zgleden duhovnik, povsem enak svojemu tovarišu.

Frančišek Jernej Jeglič, župnikov vikar, rojen v Gorici 18. avgusta 1. 1758 , posvečen pa v mašnika 20. septembra 1. 1783. na naslov grofa Coronini. Prijeten govornik je, mehkega značaja in zdrav mož. Vse svoje šfudije je dovršil v Gorici. Služboval je kot subsidiar na Krki, kot kurat na Goričici in kot vikar v Trebnjem, skupaj 5 let in zdaj tu. Pozneje 1. 1792. je kaplanoval v Št. Jerneju, povsod pohvalno. Ljudje ga imajo radi, ker je blag in zgleden duhovnik spodbudnega življenja. Tudi v Moravčah, v Kamniku je kaplanoval. Bil je lokalist na Vranji peči in župnik v Spodnjem Tuhinju od 1814. do 1841., ko je 6. januarja umrl kot zlatomašnik 83 let star.

Andrej Marn, beneficiat, porojen v Šmartnem pri Litiji 1.1735., posvečen pa v mažnika 1.1760. na naslov mokronoškega gospostva. Telesno je že opešal, na duhu pa je še čvrst, bister in dobro govori. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani in še prebira vednostne knjige. Služboval je na Krki in v Šmarjeti kot vikar 3 leta, kot kaplan na Vačah in v Mengšu 16 let, kot župnijski vikar na Prežganju 7 let in zdaj že 2 leti tu z uspehom. Od I. 1797. je živel kot kurat v Javorju, pozneje v Šmartnem pri Litiji, ter je umrl okrog 74 let star, naposled bivajoč na Jančah v pokoju Vsem je ljub in drag, ker je blag in dober duhovnik, ponižen in darežljiv človek. Umrl je dne 27. maja 1808.

Frančišek Benedikt pl. de Pilpach, razcistercian iz Zatičine, navaden duhovnik v Šentvidu v pokoju, se je porodil v boštanjski župniji v graščini „Gimplhof", bil 21. marca leta 1736. krščen, v

mašnika posvečen kot redovnik 1. 1759. na naslov zatiškega gospostva. Bil je nadarjen duhovnik, prijeten govornik, žal, da je telesno putiki popolnoma podlegel. Izšolal se je v Ljubljani, kjer je deloma dovršil tudi bogoslovne nauke, deloma pa v Gorici. Služboval je kot vikar 1 leto v Šmariji, kot kaplan na Raki in v Šmariji 3 leta, župnikoval pa je 23 let v Smarjeti in zdaj je kot c. kr. penzionist tu 1 leto. — Mož je jako potrpežljiv v svojih križih, priden v spovednici, dober in zgleden duhovnik, vsem jako ljub in drag.

Anton Zupančič, kurat šentvidski, domačin, porojen 1. 1750., posvečen v mašnika 1. 1774. na naslov zatiškega gospostva. Bil je popularen govornik, krepak po telesu, manj pa po duhu. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil v Gorici. Služboval je kot subsidiar 1 leto na Krki, kot vikar v Šmartnem pri Litiji 6 let, kot kaplan v Smarjeti 5 let in zdaj živi od 1. 1787. pri svojem bratu doma. Od 1. 1795. je bil sacelan v Schwarzenbachu pri Litiji; od 1. 1799. dalje župnikuje na Poljšniku, kjer je umrl dne 30. novembra 1810. Ljudje ga imajo radi, ker je ljubezniv v spovednici in pri katehizovanju. Mož je nekoliko svojevoljen iti se peča preveč z ekonomijo, sicer pa dober, zgleden duhovnik brez napak.

2. Višnja gora.

Ignacij Trebar, mestni župnik, rojen v Ljubljani 1. 1742., posvečen pa v mašnika 1. 1768. na naslov kameralnega gospostva v Kostanjevici. Bil je mož zdravega razuma in krepkih telesnih moči in tehten govornik. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je v Ljubljani kot vikar 2 leti, v Višnji gori in v Šmariji 6 let, kot kaplan v Smarjeti in v Višnji

gori 8 let, in zdaj kot župnik ondi že 22 let plodonosno in pohvalno. Umrl je ondi star 56 let dne 14. aprila 1797 Mož je bi zgleden, čednosten duhovnik, samotarec, podpiravec revežev, zelo natančen mož, katerega so vsi zelo radi imeli.

Matevž Barlič (Warlitsh), kaplan, porojen v Moravčah 1. 1746., posvečen pa v mašnika 1. 1771. na naslov svojega patrimonija. Značaja je bolj mehkega, telesa krepkega, kot pridigar pa ne ugaja. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil v Gorici. Služboval je kot vikar na Raki 4 leta, kot kaplan v Skocijanu invSmarjeti 6 let, kot beneficiat v Žalcu 2 leti, kot kaplan pa ravnotam 4 leta in zdaj v Višnji gori nekaj mesecev. Od 1.1794. živi na Goričici v Mengšu kot kurat, kjer je umrl dne 5. marca 1823. On je samotarec, poprijemlje se rad ročnih del, je zmeren, pa vesel človek, dober, zgleden duhovnik, ljudje ga imajo radi.

Štefan Mervin, župnikov vikar, porojen v Sentpetru pri Gorici 1. 1756., posvečen pa v mašnika 1. 1781. na naslov patrimonija. Bil je zmožen, zdrav, krepak mož in dober govornik. Vse svoje nauke je dovršil v Gorici. Služboval je kot subsidiar na Krki in kot vikar pri Beli cerkvi in v Mengšu, 5 let vsega skupaj, in zdaj tu plodonosno. L. 1791. pride kaplanovat v Šmarije do 1798, v Trebnje do 1807, v Šentvid pri Zatičini do 1811, v Šmartno pri Litiji do 1815. Odtam pride v Šmihel pri Žužemberku za lokalista do 1.1824., ko se dne 11. aprila preseli v večnost. Bil je jako čednosten, zgleden in pobožen duhovnik, mož molitve, ljudje so ga radi imeli, četudi je bil včasih nekoliko oduren.

Sebastijan Bradaška (Wradashka), beneficiat, porojen v Kranju 1. 1733., posvečen v mašnika

1. 1758. na naslov gospostva Pokupje na Hrvaškem. Bil je bister mož, prijeten govornik, žal, da je opešal na očeh. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani in je jako vešč, moder, zgleden, trezen in dober duhovnik prikupljivega obnašanja; zato ga vse spoštuje in ljubi. Služboval je kot vikar na Krki 3 leta in kot kaplan ondi 4 leta, kot kaplan v Višnji gori 6 let, kot župnik v Dolu 12 let in zdaj že 4 leta biva tu kot beneficiat Megušarjev v mestu, kjer je tudi umrl star 70 let. Deloval je povsod plodonosno in prav pohvalno Umrl je dne 21. aprila 1803.

3. Zatičina.

Mihael Mušič (Mussig), župnik, porojen v Biljani pri Sv. Martinu na Goriškem 16. aprila 1. 1757., posvečen v mašnika 28. oktobra 1. 1781. na naslov patrimonija. Razuma je bistrega, zdravja trdnega, kot govornik pa je „boanerges". Vse svoje nauke je dovršil v Gorici. Služboval pa je v Gorici, potem kot vikar na Raki in v Trebnjem 3 leta, kot kaplan 4 leta v Zatičini, kjer zdaj župnikuje že par mesecev prav plodonosno, ker je jako goreč in delaven mož, zgleden duhovnik, hudobnežem grozen. Od 1. 1798. je župnikoval v Trebnjem, kjer je bil tudi dekan in konzistorialni svetnik, pozneje tudi več let častni kanonik, kjer je umrl 7. marca 1840.

Frančišek Julijani, kaplan, doma v Biljani na Goriškem, porojen dne 15. oktobra 1756, posvečen v mašnika dne 6. septembra 1782. Namizni naslov mu je dala občina M. B. v Vanigradu. Razuma je bil bistrega, govornik dober, kot bolj gorke krvi mož je bil včasih tudi prav krepkih izrazov na pridižnici, zdravja je dobrega. Vse svoje študije je dovršil v Gorici, je bil

zmožen, goreč, zgleden duhovnik, prijazen v občevanju, skrben v svoji službi, zato so ga ljudje povsod radi imeli, zlasti Je, ker je bil jako darežljiv. Služboval je izprva v Gorici, potem na Krki in v Smarjeii 4 leta kot kaplan, v Stangi kot substitut lokalista 2 leti, v Zatičini 2 leti, v Smartinu poleg Kranja od sv. Jurija 1790 do sv. Jurija 1794. Odtod pa se preseli k Sv. Jošiu pri Kranju kot duhovni vodja in kurat, kjer pa je dokončal svoje pozemsko romanje dne 14. decembra 1836 Pokopan je v Smartinu, kjer ima tudi nagrobni spomenik. Na smrtni postelji vprašan, kaj bode z dolžniki, katerih je mnogo imel po Stražišču in drugod, ukaže odpreti okno in ko se to zgodi, naredi velik križ črez vso okolico, rekoč: „Ego vos absolvo, besne povere!"

Frančišek Ksav. „de Burg", razcistercian, kurat, penzionist, porojen v vodiški župniji 1. 1743, je bil v mašnika posvečen 1. 1770. Mož je bolehen, bljuje kri, je zelo opešal. Izšolal seje v Ljubljani, višje študije in tudi bogoslovne pa je dovršil v zatiškem samostanu. Službuje v dušnem pastirstvu le iz ljubezni, ne iz dolžnosti. Ljudje ga imajo radi, ker je dober, zgleden duhovnik, ki jeze ne pozna. Pozneje je živel v Ljubljani v pokoju kot časten kanonik, kjer je tudi umrl dne 7. septembra 1795.

Bernard „de Schluderbach", razcistercian iz Zatične, penzionist, porojen v Ljubljani 1.1754., posvečen pa v mašnika 1.1777. Bil je učitelj normalke v Zatičini. je jako nadarjen mož, žal, da je telesno zelo opešal. Izšolal se je v Ljubljani, višje študije pa je dovršil v zatiškem samostanu in je jako učen, zgleden duhovnk, ki seje posvetil pouku mladine; v pastirstvu ni deloval. Pozneje je bil škofov kaplan v

Ljubljani, kjer je postal kanonik „ad baculum", stolni župnik, deželnoknežji komisar pri izkušnjah, naposled stolni prost, katero čast je malo časa užival, ker je še istega 1. 1823. umrl dne 27. oktobra.

Vikariat: **Primskovo.**

Pavel Vavpetič (Vaupetezh), župnijski vikar, porojen v mengeški župniji 1.1735., posvečen v mašnika pa 1. 1763. na naslov kameralnega mekinskega gospostva. Govornik je dober, ima zdrav razum in tudi telesno je še dosti močan. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani in je zmožen, zgleden duhovnik. Peča se zelo z ekonomijo, ker je na samoti; ako pride v družbo, je zelo zgovoren, zabaven človek, čuječ in dober dušni pastir, priden in natančen v svojem poklicu, zato ga imajo tudi ljudje zelo radi. Služboval je kot vikar na Krki 2 leti, v Višnji gori 3 leta, kot kaplan na Raki 2 leti, v Smariji 13 let, kot vikar na Primskovem od 1. 1783. dalje do 1. 1798., ko je 12. decembra ostavil svet. Deloval je povsod uspešno in pohvalno.

XVI.

Dekanat: Šmartin pri Kranju.

Župnije: **1. Šmartin.**

Janez Krstnik Rode, župnik in dekan, Vrhničan, star 46 **let„** je bil v mašnika posvečen dne 21 decembra 1765 na naslov c. kr. veličanstva rajne cesarice Marije Terezije. Telesno je zdrav in trden, ostalo prepušča sodbi drugih. Kanonično pravo in moralko je dovršil v Ljubljani, ostale bogoslovne nauke z naturnim pravom pa na dunajski univerzi. Služboval

je v dušnem pastirstvu od 1. 1773., in sicer 2 leti pri Sv. Jakobu v Ljubljani, potem pa ves čas župnikuje tu. Izprva je bil tudi škofov kaplan, ceremoniar in konzistorijalec 6 let in ob času odprave jezuitov v Ljubljani je bil podvodja v kolegiju. Tudi ima že 12 let službo škofovega komisarja ali dekana na kmetih in je bil medtem obtnem sovizitator po ljubljanski škofiji. Živel je zgledno, duha pa je bil jožefinskega. — Umrl je, kot kanonik ljubljanski 16 let, dne 17. marca l. 1818.

Leopold Zumler, prvi kaplan, rojen v Kranju 10. novembra 1760, je bil v mašnika posvečen dne 14. septembra 1783 na verskega zaklada naslov. Zmožnosti njegove dušne in telesne so bile dobre, tudi govornik je bil dober. Svoje bogoslovne študije je vse dovršil v Ljubljani. Služboval je kot subsidiar 9 mesecev v Polhovem Gradcu, 3 mesece v Rovtah in 1 leto pri Devici Mariji v Polju. Kaplanoval pa je v Dobu l'/2 leta, Podbrezjem 1/2 leta, odtam pride v Šmartin za 2'/2 leta, potem pa gre 1. 1790. župnikovat v Krašnjo do 1. 1800., ko se preseli v Svibno, kjer je bil tudi dekan nekaj let. Umrl je ondi dne 9. avgusta 1. 1839. Ljudje so ga imeli radi, ker je bil trezen, mož lepega obnašanja, zgleden duhovnik. Občeval je rad z olikanim svetom.

Mihael German Franc, drugi kaplan, Goričan, star 30 let, je bil v mašnika posvečen dne 25. avgusta 1784 na verskega zaklada naslov. Slovenščine ni gladko izgovarjal, sicer pa je bil dober govornik, zmožen in krepak mož. Dovršil je na praški univerzi vse svoje bogoslovne študije. Izprva je bil bosonogi karmeličan 11 let, po razpustu reda pa je najprej služboval kot kurat 3 mesece v Studenem tržaške

škofije, potem kot vikar v Hrenovicah 7 mesecev in in prej še 9 mesecev v Slavini kot vikar. Odtam pride v ljubljansko škofijo službovat, in sicer kot kaplan v Smartin za 7 mesecev. Odtod gre v Sorico za vikarja, kjer je služboval 6 let, a je imel mnogo sitnosti. Naposled je bil vikar v Trojani do svoje smrti dne 15. marca 1800 Tudi on je rad občeval z olikanci. Bil je jako delaven in priden duhovnik zglednega obnašanja ter zelo radodaren.

Janez Krstnik Antoniaco, hišni duhovnik pri Pagliarucciju, doktorju medicine v Stražišču, rojen v Gonarsu v Gradiški, star 59 let, je bil v mašnika posvečen dne 21. septembra 1754 na naslov občine Masilanske na Beneškem. Bil je krepak in zmožen mož. Bogoslovne študije je dovršil: v Vidmu moralko, v Gorici pa cerkveno pravo, več ne. V pastirstvu ni nikdar deloval, pač pa je 6 let opravljal službo ceremoniarja v goriški nadškofijski cerkvi, sicer pa je živel na mnogih krajih kot hišni duhovnik. Tudi na Javorniku je bil v graščini nekaj časa. Občeval je rad z olikanci in duhovniki; bil je pohleven in trezen mož ter zgleden duhovnik. Pozneje je živel tudi v Kranju več let: še 1. 1807.

2. Kropa.

Andrej Slamnik, župnik, doma v Ljubljani, star 55 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1758. na naslov svibenskega gospostva na Dolenjskem. Bil je zmožen in tudi dober govornik, le moči so mu že pešale. Bogoslovne študije je vse dovršil v Ljubljani. Služboval je kot subsidiar pri Sv. Petru v Ljubljani 3 leta, pri Sv. Ksaveriju na Štajerskem 2|/2 leta kot operarij, v Gornjem gradu je bil kot „alumnus" 2V2'eta,

v Kranju je kaplanoval 7 let. Župnikuje pa že v Kropi od 1. 1775. vedro prav uspešno. Umrl je ondi dne 13. aprila 1817. Mož je bil zmeren in trezen, občeval je rad z odličnjaki, živel je zgledno in zato je bil priljubljen.

Dominik Plauz, provizor Samnicijevega beneficija. doma v Železnikih, star 37 let, je bil v mašnika posvečen dne 26. marca 1775 na naslov gospostva „Melsteetten". Bil je dober govornik, zdravje in zmožnosti so mu opešale. Moralko in cerkveno pravo je dovršil v Gorici, znanja je slabega Služboval je 1 leto v Cerkljah in v Hrenovicah tržaške škofije 1 leto kot subsidiarij, poldrugo pa kot kaplan, v Železnikih nad 1 leto kot kurat, v Kranju 3 mesece kot subsidiar in v Kropi je že 7 mesecev provizor beneficija. Bil je krotak in ponižen, obnašal se je zgledno, občeval ni z nikomer, ljudje so ga pa radi imeli, ker je bil dober duhovnik. Od sv. Jakoba 1793. do Božiča 1796 je kaplanoval v Stari Loki, potem je bil lokalist v Dražgošah več let in naposled je župnikoval v Železnikih, v svojem rojstnem kraju 5 let, kjer je umrl dne 23. avgusta 1825.

3. Stara Loka.

Matevž Pavlin, župnik, doma v Žirih, star 57 let, je bil v mašnika posvečen dne 20. septembra 1762 na naslov freisinškega škofa in kneza. Bil je krepak in zmožen mož ter dober govornik. Bogoslovje moralko in cerkveno pravo je dovršil v Ljubljani. Službovал je kot kaplan v Žirih 3 leta, potem pa v Novi Oselici kot župnijski vikar 15 let in kot župnik starološki deluje že od 1. 1783. pa do 30. julija 1805., ko je ostavil svet. Bolehal je naposled 7 let. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil tih in krotak, trezen, dober in zgleden duhovnik. Občeval ni mnogo z ljudmi.

Jernej Klemenčič, prvi kaplan, Ločan, star 45 let, je bil na naslov kroparskih in kamnogoriških fužin v mašnika posvečen 23. novembra 1765. Bil je zmožen in krepak mož ter dober govornik. Bogoslovne nauke je v Oorici dovršil, kjer je potem tudi služboval izprva kot semeniški duhovnik 9 mesecev. Kot vikar župnikov je bil 3 leta v Poljanah, kot kaplan pa 6 let v Železnikih, odkoder pride v Staro Loko. Tukaj je kaplanoval 15 let, ko se preseli v mesto Škofjo Loko kot vikar,' katero službo je oskrboval v 1 1793—1804., ko postane prvi mestni župnik. Kot tak je umrl 6. aprila 1823. Obnašal se je spodbudno, živel je trezno, zmerno, zgledno, občeval je največ s sorodniki, bil je priJjubJjena oseba *povsod*.

Jožef Dulc, drugi kaplan, doma v Kostanjevici na Dolenjskem, star 44 let, je bil v mašnika posvečen dne 16. aprila 1769. na naslov plemenitaša Jožefa Demšar. Bil je dober govornik, žal, da so moči njegove bile slabotne. Svoje bogoslovne študije je dovrši deloma v Ljubljani in Gorici, deloma pa v Gradcu in na Dunaju in ni dvojbe o njegovem znanju. Služboval je izprva kot semeniški duhovnik v Gorici precej po ordinaciji, potem je 5 let nadaljeval svoje študije, nato je bil 3 leta prefekt v ljubljanskem semenišču in odtam pride v Staro Loko, kjer je kaplanoval od sv. Mihaela 1777 pa do sv Jurija 1789, potem pa v Šmartinu poleg Kranju do sv. Mihaela 1795, ko se preseli v Lašče kot župnijski vikar in kot tak je bivajoč v Stari Loki dne 28. avgusta 1797 od kapi zadet umrl na št. 26. v kaplaniji. Bil je vesten, delaven, zgleden, ponižen, krotak, trezen in tih duhovnik, ljubljen in spoštovan od vseh. Občeval ni z nikomer, razen za potrebo.

Jožef Nep. de Breckerfeld, razcistercian iz Zatičine v pokoju, doma na Dolenjskem „in Altenburg", star 46 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1764. na naslov verskega zaklada. Kot redovnik je dovršil svoje bogoslovne nauke v Zatičini, kjer je 22 let služboval v dušnem pastirstvu in zdaj čaka tu v Loki 1. 1788., da bi bil kam nastavljen v službo. On je mož lepega obnašanja, zmernosti, krotkosti ter zgleden duhovnik, ki občuje le z loškim administratorjem v mestu. kjer je navadno prebival.

Jurij Jelenec (Jellenz), sacelan v svetoduški graščini (Ehrenau), doma v Selcih, star 51 let, je bil v mašnika posvečen dne 21. marca 1761 na naslov gospoda „de Kappus" v Kamni gorici in cele ondotne montanistične občine. Zmožen je, a telesno slaboten. Dovršil je svoje bogoslovne študije v Ljubljani. Služboval je 2 leti v zatiškem okraju, 5 let na Sv. Višarijah, zdaj pa že več let opravlja tu službo hišnega duhovna (1769 — 1789). Naposled je živel v mestu, kjer je umrl 18. decembra 1794 za jetiko. Mož je bil zmeren in krotak, občeval je s svojim graščakom „de Dinzel", živel je zgledno.

Matevž Homan, navadni duhovnik živeč na svojem domu v Žabnici, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 1 1773. Namizni naslov so mu dali oče in trije žabniški kmetje. Bil je zmožen, žal, da je telesno opešal. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani, a ker nič več ne prebira, se dvomi o njegovem zadostnem znanju. V dušnem pastirstvu ni nikdar deloval in tudi ni imel niti službe, niti kakega beneficija. Prav bi bilo, da bi se pripravil za dušno pastirstvo. Vsled brezdelnosti občuje le s kmeti in zato je tudi postal prijatelj pijači, kar r.e vpliva dobro na ljudstvo. Bil je posvarjen.

Umrl je 25. novembra 1798, zadet od kapi na hišni številki 7 v Žabnici.

Janez Krstnik Ingflič, hišni duhovnik starološkega graščaka Demšarja, porojen v Poljanah, star 45 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1768. na naslov starološkega graščaka Jožefa Demšarja. Bil je krepke telesne postave in zmožen mož. Bogoslovne študije je dovršil v Gradcu. Ker ni več prebiral, ampak rajši mizaril, zato se dvomi o zadostnosti njegovega znanja. Služboval ni nikdar v dušnem pastirstvu in tudi ni imel kakega beneficija. Prav bi bilo, da bi se pobrinil za kako službo. Dne 10. oktobra 1793 je bil dekretiran kaplanom na Soro, a ni še!. Živel je vedno v Loki, deloma v mestu, deloma „pri materi Fari", kjer je tudi umrl dne 20. oktobra 1829 na hišni številki 18. Živel je kot duhovnik zgledno.

Vikariat: **Škof ja Loka.**

Urban Ažbe, provizor, doma v Javorjah nad Poljanami, star 37 let. je bil v mašnika posvečen dne 27. septembra 1775 na naslov posestev štirih kmetov. Bil je zmožen mož. dober govornik in krepkega zdravja. Dovršil je vse svoje bogoslovne nauke z izvrstnim uspehom na inomoškem vseučilišču. Služboval je v briksenski škofiji 51/2 '[et]a kot kaplan in 4 leta v Velesovem. V Škofji Loki je bil provizor vikariata 10 mesecev, vikar pa čez 3 leta. Dne 15. novembra 1792 postane begunjski župnik, katero župnijo je vodil do julija 1796, ko gre v Mošnje župnikovat do 1. 1819. Odtam pa se preseli kot kanonik v Ljubljano, kjer je umrl 17. decembra 1827. Bil je konzistorialni svetnik, dekan ljubljanske stolnice in vodja bogoslovnih naukov, ker je bil tudi doktor bogoslovja. Obnašanja je bil

lepega, življenja prav zglednega, ljudje so ga zelo radi imeli in spoštovali.

Janez Cegnar, Cebalov beneficiat in katehet v Loki, Lotan, star 39 let, je bil v mašnika posvečen dne 5. junija 1773 na naslov loškega gospodstva. Bil je krepak, zdrav in zmožen človek, dober govornik in vešč duhovnik, ki je v Gorici dovršil vse svoje bogoslovne nauke z dobrim uspehom. Služboval je v Moravčah 9 let kot župnikov vikar, v Ihanu 3 leta kot kaplan pra^ uspešno povsod. Odtam pride v Skofjo Loko, kjer je služboval od I. 1787.— 1802., ko je dne 2 marca v Gospodu zaspal. Bil je dober katehet, zgleden duhovnik in ljudem priljubljen.

Jože: de Jenkensheim, beneficiat presvete Trojice, Ločan, star 49 let, je bil v mašnika posvečen ra naslov lastnega patrimonija dne 21. aprila 1. 1764. Bil je slaboten po zmožnostih in zdravju ter majhne postave. Moralko je dovršil v Ljubljani, drugih bcgoslovniri naukov se ni učil. Služboval ni nikjer v pastirstvu, deoma, ker je slaboten, deloma pa, ker mora skrbeti dona za na duhu in telesu bolnega očeta, brata in sestro. Umrl je za kapjo dne 5. novembra 1. 1802. Ljudje ga imajo radi, ker je krotak, trezen in zmeren, penižen in lepega vedenja, ne zahaja v družbe ter je zgleden duhovnik.

Luki Gasperčič, beneficiat svete Ane na gradu, Ločan, star 66 let, je bil v mašnika posvečen dne 23. septembra 1747 na naslov gospostva „Habach". Moralko iti cerkveno pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je na Štajerskem izprva v Reichenbergu 15 let kot kaplan, potem pa ves čas v svojem rojstnem kraju. Beneficiat je že od 1. 1771. pa do 1800, ko je dre 10. jurija umrl, zadet od kapi. L. 1763. je kapla-

noval v Vidmu na Štajerskem, I. 1765. pa tudi v Stari Loki. Bil je zgleden duhovnik in je uspešno deloval povsod.

Gašper Berčič (Wertschitsch), loški razvikar, penzionist, Ločan, star 77 let, je bil v mašnika posvečen dne 6. junija 1734 na naslov škofjeloške mestne občine. Moralko in cerkveno pravo je dovršil v Ljubljani. Vsled starosti je že zelo opešal. Služboval je 2 leti v Ihanu kot kaplan, v Stari Oselici kot podvikar, pri loških klarisah 1 leto kot kaplan, 12 let kot starološki kaplan in 21 let kot mestni vikar. Ko je resigniral na to službo, je živel kot kurat v Loki v pokoju od 1. 1776., kjer je od kapi zadet umrl 14. oktobra 1.1790. kot zlatomašnik. Deloval je povsod plodonosno, živel je zgledno, ljudem je bil tudi všeč.

Anton Frančišek de Jenkensheim, navadni duhovnik brez službe, Ločan, živeč pri svojem očetu, star 45 let, je bil v mašnika posvečen na naslov svojega patrimonija dne 15. marca 1766. Bogoslovne nauke je vse dovršil na dunajskem vseučilišču, zdaj pa boleha na umu. Ljudem je rad pripovedoval številke, da so stavili v loterijo. Služboval je izprva na Dunaju in pozneje nekoliko v tržaški škofiji, kjer je obolel na duhu. Umrl je 14. septembra 1834, star 92 let. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil pohleven in lepega obnašanja. Bil je brat Jožefa, zgoraj omenjenega. Tudi v Ljubljani pri Sv. Jakobu je kaplanoval l. 1789

Jakob Ziherl (Sicherle), navadni duhovnik, Ločan, star 37 let, je bil v mašnika posvečen dne 20. septembra 1777 na naslov posestev petih kmetov. Bil je zmožen in krepak ter dober govornik, ki je v Ljubljani dovršil svoje bogoslovne študije. Služboval

je 4 leta v Škofji Loki kot kaplan in medtem tudi v Gorjah kot subsidiar nekaj časa. L. 1788. je bil brez službe v Loki in začetkom prihodnjega ieta gre na Brdo kaplanovat in še istega leta tudi je služboval v Kamni gorici in na Trati nekaj časa. L. 1793. je kapianovai v Moravčah, 1. 1798 je billokalist na Rudniku do adventa 1822, ko pride zopet v Loko v pokoj. Živel je na Godešiču v svoji rojstni hiši številka 11, kjer je vsled pljučnice umrl dne 29. januarja 1823. Kot duhovnik je živel zgledno, delal pa ni rad, a tem rajše počival.

Feliks Adam Kavser, navadni duhovnik v pokoju, Ločan, star 56 let, je bil v mašnika posvečen meseca julija 1757 na naslov loškega gospostva Moralko je dovršil v Ljubljani, a zdaj boleha na duhu, zato ni za dušno pastirstvo in tudi nikjer ni služboval. Živel je pa zgledno. Umrl je dne 25. septembra 1800.

Jurij Gaber, navadni duhovnik, kurat, Ločan, star 43 let, je bil posvečen v mašnika dne 20. septembra 1771 na naslov posestev štirih kmetov. Telesno je slaboten, po duhu pa zmožen. Moralko je dovršil v Ljubljani, dogmatiko pa je slušal na Dunaju 3 leta. V dušnem pastirstvu je deloval 6 let in tudi zdaj, 1. 1788., naj bi s« nastavil. Služboval je tudi v Begunjah, poprej v Velesovem, pozneje v Cerkljah kot subsidiar, večinoma pa je živel v Loki, kjer je sklenil tudi svoje življenje dne 21. maja 1811. Mož je rad počival in je bil tudi bolj trdega značaja.

Andrej Prevodnik, navadni duhovnik: „petičar" so jim rekli v Loki, Ločan, star 46 let, je bil v mašnika posvečen dne 30. marca 1771 na naslov naložene glavnice 2050 gld. Moralko in cerkveno pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je v Leskovici pod

Blegošem kot lokalist 14 let, zdaj živi v mestu in bi bil zopet za nastavijenje v kako službo. L. 1792. je bil 16. julija dekretiran v Žiri že vdrugo, ker se je branil že od novega leta. Pozneje zopet je živel v Loki, kjer je umrl za naduho dne 4. marca 1800. Najbrže je bila bolezen kriva, da je rad počival, a bil je dober, zgleden duhovnik.

Simon Schvvarz, kuratvmestu, Ločan, star 57 let, je bil v mašnika posvečen dne 6. novembra 1757 na naslov kroparskih fužin. Mož je bil že slabotnega zdravja. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot lokalist v Leskovici pod Blegošem 8 let in 5 mesecev, v Javorjih nad Poljanami pa 3 leta. Ostali čas pa je služboval v obeh loških župnijah. Leta 1793. ga najdemo na Sori, pozneje je zopet služboval v Loki, v letih 1804.—1812. kot nunski katehet, naposled je živel v pokoju do 20. junija 1819, ko je umrl kot zlatomašnik. Bil je zgleden duhovnik.

Jožef Kalan, navadni duhovnik brez službe, Ločan, star 37 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1781. na naslov posestev treh kmetov pod loškim gospostvom. Bil je zmožen, žal, da bolehen, pa tudi dober govornik je bil. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 1 leto v Tržiču kot vikar, *v* Loki 2 leti kot subsidiar, potem bolehen izstopi iz službe in živi v pokoju v Loki do 30. marca 1789, ko je umrl za jetiko. Bolezen je bila morda kriva, da je rad počival in vsled tega je bil prijatelj vinu, kakor ga je dekan popisal, sicer je bil dober duhovnik.

Anton Ažbe, navadni duhovnik brez službe, Poljanec, star 47 let, je bil posvečen v mašnika dne

29. septembra 1766 na naslov posestev štirih kmetov. Opešal je na dušnih in telesnih močeh. Moralko je dovršil v Ljubljani. Služboval je 2 leti v Loki „na fari", kjer je bil znan pod imenom „dušca", in kjer je tudi v pokoju dalj časa živel. Bil je blagega srca, krotak, žal. da prijatelj vinu, vendar zglednega življenja. Tudi v Šmartinu poleg Kranja je kot subsidiar deloval od adventa 1793 dalje, potem v Kamniku 1.1796., v Križih **pri** Tržiču 1801, v Cerkljah v pokoju nekaj časa in naposled v Loki „na fari", kjer je umrl dne 9. marca I. 1817.

Uršulinski samostan.

Frančišek Svetec (Svetiz), spovednik, Kamničan, star 39 let, je bil v mašnika posvečen na jesensko kvaterno soboto 1772. Namizni naslov ima „in alumnatu Gvriensi", kjer je bil nekdaj konvikt graških jezuitov. Bil j« slabotnega zdravja, a dober govornik. Vse svoje bogoslovne študije, je dovršil na graški univerzi in je jako zmožen mož. Služboval je kot subsidiar 6 mesecev na Dolenjskem v Škocijanu in pri Sv. Egidiju (v Mokronogu?), v Begunjah, v Kamniku kot kaplan 15 let, od avgusta 1. 1788. pa deluje kot nunski spovednik v Škofji Loki, kjer je ostal do svoje smrti dne 30. oktobra 1829. Deloval je povsod zelo plodonosno in pohvalno. Bil je zmeren, trezen, ponižen, pobožen, usmiljen, krotak in jako delaven mož in zgleden, svet duhovnik, katerega je vse rado imelo in spoštovalo. V družbe ni zahajal nikamor.

Janez Luznar, katehet in kaplan, Poljanec, star 60 let. je bil v mašnika posvečen na kvaterno soboto 1. 1752. na naslov cistercijanskega samostana v Kostanjevici: „ad fontes Marianos". Bil je zmožen, pa dober govornik, le telesno je opešal. Moralko in cerkveno

pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je v Oselici pri Sv. Pavlu v poljanski župniji 13 let kot kurat, v Poljanah 7 let kot kaplan in 14 let že kot nunski kaplan. Tukaj je ostal še dalje do svoje smrti dne 20. oktobra 1804. Povsod je deloval uspešno. Bil je mož lepega obnašanja in zglednega življenja.

Luka Karlin, nunski razspovednik, Ločan, star 57 let, je bil v mašnika posvečen na naslov škofjeloške mestne občine dne 20. septembra 1753. Bil je izvrsten pridigar in zmožen mož trdnega zdravja. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot župnikov vikar 5 let in kot kaplan 5 let v Poljanah, 6 let v Selcih, v Škofji Loki 7 let kot nunski spovednik, naposled je živel *deloma „na* fari", deloma v mestu v pokoju. Umrl je v Stari Loki dne 6. februarja 1809. Ljudje so ga radi imeli. In ga imenovali „papežev gospod". Živel je zgledno.

Lokalija: **Mavčiče.**

Matevž Kristan, lokalist, rojen v Radovljici, star 36 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1776. na naslov 11 predoseljski župni cerkvi sv. Ksiksta podložnih njiv. Telesno je slaboten, govornik dober, zmožnosti pa slabe. Bogoslovne nauke je vse dovršil v Ljubljani. Včasih je nekoliko premalo moder. Služboval je kot subsidiar pol leta v Mošnjah, v Gornjem gradu je bil „alumnus" 1 leto, v Solčavi 3 leta kot kaplan, v Šoštanju pol leta, v Braslovčah pol leta, v Naklem 3 1/2 leta, v Mavčičah lokalist od 1. 1787.—1789. povsod zelo goreč, včasih pretirano preveč in zato tudi ljudem ni bil po godu. Sicer je pa živel zgledno, trezno, pohlevno in se lepo obnašal.

Vikariata: 1. Besnica.

Simon Stančič, podvikar ali ekspozit, Kropar, star 48 lel, je bil v mašnika posvečen dne 30. junija 1766 na nsslov kroparske soseske. Bil je zmožen mož, dober govornik, telesno pa slaboten in bolehen. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je teprva v Kropi 16 let, deloma kot subsidiar, deloma pa kot provizor Samničevega beneficija, kot podvikar vBesnici pa od leta 1781. do 30. januarja 1811, ko je ostavil svet Povsod je bil jako delaven, goreč, zgleden, krotak, trezen in dober duhovnik, zato so ga ljudje tudi radi imeli. V družbe ni zahajal. Bil je počen, kar mu je delalo velike težave.

2. Ovsiše.

Anton Nepom. Weinacht, podvikar, Ljubljančan, star 56 let, je bil v mašnika posvečen dne 4. junija leta 1757. na naslov gospostva grofa Ignacija Auersperg. Dober govornik je bil, a telesno in duševno pa že slaboten, naiven. Bogoslovne študije: moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je tot subsidiar ali substitut v Kresnicah 1 leto, v Trebnjem 2 leti, kot kaplan pri ljubljanskih klarisah 2 leti, kot podvikar v Kamni gorici 7 let (1766—1771), na Ovsišah 1771 - 1789, kjer je umrl 16. novembra. Bil je delaven, dober, trezen, zmeren, zgleden duhovnik, vendar ljudem ni posebno ugajal. Občeval ni z nikomer.

Ekspozitura: **Sv.Jošt na Gori.**

Jakob Ureček, ekspozit, vodja nekdaj eksemptne bofjepotne cerkve, doma na Primskovem pri Kranju, star 48 let, je bil v mašnika posvečen I. 1771.

na naslov soseske „Narin" v premskem gospostvu na Notranjskem. Bil je zmožen, dober govornik, telesno pa je pešal. Bogoslovne nauke je slušal in dovršil na dunajski univerzi 3 leta ter ima potrebno znanost. Služboval je izprva v tržaški škofiji kot cesarski beneficiat v Prestraneku 1 leto, kot substitut 3 leta v Šmarjeti, Preddvorom in v Kropi, kot alumnus v Gornjem gradu 3 leta in 5 let kot subvikar pri Svetem Mihaelu v Rovtah. Od 1. 1783. pa je kurat pri Svetem Joštu, kjer je ostal pač na škodo cerkve do sv. Jurija 1794, potem pa se je podal v pokoj na Primskovo na svoj dom, kjer je umrl nad 60 let star dne 23. decembra 1801. Za njega delovanja se je pri Sv. Joštu godila „devastatio magna" in zatrtje prej samostojne cerkve v navadno ekspozituro 6. marca 1787. Bil je lahkomišljen v govorjenju, nagnjen k pijači, a vendar so ga ljudje radi imeli.

XVII.

Dekanat: V Ložu.

Župnije: 1. **Lož.**

Urban Krivec (Crivitz), župnik in dekan, doma v Zaspu na Gorenjskem, star 46 let, je bil v mašnika posvečen dne 30. junija 1766 v Ljubljani na naslov zaspiških kmetov. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovne študije pa je dovršil na dunajski univerzi. Služboval je na Brdu 6 let, v Trstu 2 leti, v Zatičini pol leta, v Ložu 4 leta. Potem je bil 13 let „moderator" grofa Lamberg, nato administrator zatiške župnije, zdaj pa župnik v Ložu do 1. 1790., ko se preseli v Gorje kot župnik in dekan do 1. 1807., ko je dne 10. avgusta ostavil svet. Bil je licenciat bogoslovja.

Jožef Klemenčič, drugi kaplan, Ločan, star 37 let, je bil v mašnika posvečen v Vidmu I. 1775. na naslov gospoda Garzarolli ; je krepkega zdravja in telesa, fina močan glas, a ne posebne zmožnosti. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovne nauke pa je dovršil v Gorici. Služboval je 3 mesece kot nadštevilnik v Dobrepoljah, 5 let kot subsidiar v Laščah, 2 leti kot kaplan na Blokah, od 1. 1783. pa deluje že v Ložu z veliko gorečnostjo in vnemo. L. J 793. ga nahajamo že na Blokah kot župnika in 1. 1796. jeseni kot župnika in dekana v Ložu kjer je umrl dne 30. junija 1813. Bilje sposoben za vsako s!u?bo, živel je zgledno, spodbudno, rad je popotoval, bil je dober duhovnik, ljudstvo ga je rado imelo, žal, da ni imel prijetnega glasu, kar je škodilo njegovim govorom.

Jernej Kraševec, prvi kaplan, porojen v vasi Dane loške župnije, star 49 let, je bi! v Gorici v mašnika posvečen 1. 1762. na naslov gospostva Ortnek. Govornik je dober, zmožen mož, žal, da si je telesne moči pokvaril z velikim naporom v pastirstvu. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil deloma pri očetih tovarištva Jezusovega, deloma v semenišču v Gorici, kjer je tudi služboval 1 leto kot kurat v semenišču. Potem je deloval kot vikar župnikov in subsidiar kaplanov v Ložu 5 let, kot kaplan na Blokah 9 let, kot administrator bloške župnije 2 leti, v Ribnici je kaplanoval 3 leta, potem je bil zopet 1 leto administrator v Ložu in zdaj kaplanuje ondi že od 1. 1783. dalje. Ljudje ga imajo radi, je goreč spovednik, dober, zgleden duhovnik spodbudnega obnašanja. Živel je naposled ondi kot kurat do 1808, potem kot graščinski duhovnik „in Landpreis", naposled v Gradcu, v Podzemlju. Umrl ;e v Danah dne 28. junija 1813.

Anton Mlakar, župnikov vikar, doma v Ložu, rojen dne 26. maja 1760, star 29 let, je bi! v mašnika posvečen 20. septembra 1. 1783. na naslov kmetov v Čubru. Telesne in dušne zmožnosti so srednje. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovne nauke pa je dovršil: zgodovino in kanonično pravo v Celovcu, dogmatiko in moralko z jeziki v Gorici, pastirstvo pa v Gradcu. Služboval je 1 leto pri Sv. Križu v Ložu, 1 leto pa je bil vikar v izpraznjeni komendski župniji in zdaj od 1.1785. v Ložu, kjer je od I. 1817. zopet opravljal službo beneficiata, pozneje pa je živel v pokoju na Križni gori. umrl pa je kot zlatomašnik dne 24. februarja 1842. Služboval je tudi v Laščah' poprej od 1. 1793.-1796., potem pa je bil provizor v Sentpetru pri Novem mestu do 1817. Bil je zgleden, dober, goreč in vse pohvale vreden duhovnik, zato so ga pa ljudje tudi radi imeli.

Jožef Gros, kurat pri Sv. Križu pri Ložu, stipendiar soseskin, doma v Mengšu, star 68 let, je bil v Vidmu v mašnika posvečen 1. 1746. na naslov gospostva Bistra. Mož je zelo opešal že na vseh močeh. Vse svoje študije nižje in višje je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot kaplan 4 leta v Preserjih, 9 let v Škocijanu pri Turjaku, 3 leta kot ekspozit v Rakitni, in od leta 1768. že tu pri Sv. Križu, povsod prav goreče Ljudje ga imajo radi in ga čislajo kot dobrotnika revežev. Živel je prav zgledno. Umrl je ondi nad 74 let star 24. septembra 1795.

Anton Pavlin, kurat pri Sv. Križu pri Ložu, rojen v Prezidu župnije čabranske, star 55 let, posvečen v mašnika 1763 v Pičanu. Govornik je izvrsten in tudi krepak je še bil. Izšolal se jevPožegi, deloma pa v Varaždinu. Bogoslovne nauke pa je dovršil v ogrskem kolegiju v Zagrebu. Ima dovolj znanosti.

Služboval je 2 Idi v Jožefovem semenišču v Zagrebu, 3 leta kot kaplan v Gerovi, 10 let kot ekspozit v Prezidu in 5 let v Plešcah in zdaj je že od 1. 1784. tu pri Ložu. Povsod je bil goreč in plodonosen, zelo delaven v spovednici in pri bolnikih, ljudem silno priljubljen. Živel je zgledno, obnašal se spodbudno povsod. Nemščina mu je delala nekoliko preglavice. Zaspal je v Gospodu dne 9. junija 1805 v Ložu.

Tomaž. Zabukovec (Sabucovitz), kurat pri Sv. Križu pri Ložu (na Križni gori, kakor prejšnja dva), meščan loški, star 47 let, je bil na Dunaju v mašnika posvečen 1. 1.769. na naslov loške mestne občine. V mladosti je bil zmožen mož, zdaj pa je opešal deloma vsled napornega dela, deloma pa vsled pijače. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil deloma v Gradcu: moralko, deloma na Dunaju: dogmatiko in kanonično pravo. Služboval je kot kaplan 1 leto v „Roetelach", 2 leti v „Roetsach", 2 leti v Radečah, kjer je bil 1 leto tudi še administrator, 1 leto v Cirknici, 1 leto v Ribnici kot vikar in od I. 1782. je že tu v Ložu. Bil je zelo žlobudrav, vsled česar je bil večkrat v prepirih, občeval je le s kmeti. Ker je jemal denar od spovedencev, zato so ga suspendirali in odstranili iz kraja 1. 1788. in zlasti še, ker je bil vdan pijači. Umrl je kmalu nato.

Matija Kalčič (Calcich), sacelan v šneperskem gospostvu, doma v Kastavu, star 47 let, je bil v Poli v mašnika posvečen na naslov patrimonija 1. 1766. Imel je hude bolečine v glavi in zato tudi malo zmožen, Vse svoje študije je dovršil na Reki. V dušnem pastirstvu ni nikoli služboval, pač pa na mnogih krajih kot hišni duhovnik in zdaj je tu. Občeval je le z graščinskimi, jecljal je, živel pa zgledno. Umrl je dne 11. junija 1.1813.

2. Cirknica.

Gašper Faber, župnik, doma v Preserjih, star 63 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1754. na naslov kameralriega gospostva v Bistri. Bil je dober govornik, a telesno je vsled napornih del in starosti že opešal. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani in ima dobro znanje. Služboval je 4 leta kot subsidiar v Planini in 21 let kot kaplan v Cirknici, kjer zdaj že od 1. 1778. župnikuje. Umrl je ondi nad 70 let star 1. 1799. Bil je revežem dober, ljudje so ga radi imeli, živel je zgledno, mož je bil vreden vse pohvale.

Ignacij Baraga (Waraga), prvi kaplan, doma v Preserjih, star 65 let, je bil v mašnika posvečen leta 1749. na naslov patrimonija. Pridigar je bil Jako prijeten, zmožen mož, le telesno je opešal vsled starosti in obilnih del v pastirstvu. Vse svoje študije je dovršil v. Ljubljani. Služboval pa je 2 leti v Cirknici kot substitut, v Planini 2 leti, 11 let v Preserjih kot kaplan in zdaj že od 1. 1764. v Cirknici kaplanuje prav uspešno in goreče. Obnašal se je lepo, živel je zgledno, občeval je rad z ljudmi Umrl je ondi star 75 let v pokoju dne 5. avgusta 1799.

Andrej Mekinda, drugi kaplan, Cirkničan, star 42 let, je bil v mašnika posvečen dne 22. avgusta 1770 na naslov patrimonija, je zmožen, krepak, zdrav in dober govornik. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 2 meseca v Begunjah, 8 let v Preserjih in zdaj že od 1.1778. v Cirknici kot kaplan prav goreče in uspešno. Občuje s sorodniki, ljudje ga imajo radi, živi zgledno. Od 1. 1793.— 1795. je živel kot kurat v Cerkljah na Gorenjskem, potem je kaplanoval 1 leto v Kamniku, 3 leta v Šmariji, 1 leto v Logatcu, 1 leto zopet v Cirknici, 2 leti v Idriji, ko gre za loka-

lista v Javor v 1.1803.—1806 Takrat pride v Rakitno za vikarja, od tam pa v pokoj v Cirknico čez 4 leta in tukaj je ostavil svet dne 24. novembra 1818.

Frančišek WoIf, tretji kaplan, doma v Ternovi šempaske župnije na Goriškem, star 41 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1772. na naslov patrimonija v Gorici, kjer je dovršil tudi vse svoje študije. Bil je zmožen, krepak in zdrav ter tudi govornik. Služboval je 5 let kot subsidiar v Planini, 5 let kot provikar v Rakitni, od 1. 1762. pa kaplanuje v Cirknici prav goreče, modro in z velikim uspehom do 1. 1807., potem pa je bil lokalist v Grahovem do 13. septembra 180Q, ko je ostavil svet. Nemščina mu je delala nekoliko preglavice. Bil je dober, zgleden, goreč, priljubljen duhovnik.

P. Bonaventura Plaveč, razkapucin, kurat v steklarnici, Železnikar, star 41 let, je bil v mašnika posvečen od senjskega škofa kot redovnik. Bil je govornik, krepkega telesa, debel, kar mu dela težave v pastirstvu, srednje zmožnosti. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovne nauke je kot redovnik dovršil v Gradcu in v Gorici. Kot kapucin pridigar je služboval v Kranju, v Loki, v Krškem, dokler ga ni arhidiakonatski urad poslal sem v Cirknico za'dušnega vodjo delavcev. L. 1793. je bil že kaplan v Velesovem 10 let in umrl je naposled kot beneficiat v Olševku 21. septembra 1805. Delavci in ljudstvo ga je rado imelo, bil je zgleden in dober duhovnik.

Gašper Šimic, kurat, Ljubljančan star 56 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1757. na naslov kameralnega gospostva v Kostanjevici. Ima izvrstne zmožnosti, žal, da je telesno tako oslabel, da ne more samostojne službe izvrševati, zlasti je na očeh bolan.

Izšolal se je v Ljubljani, kjer je dovršil tudi moralko, druge bogoslovne študije pa v Gradcu. Služboval je 1 leto kot subsidiar na Primskovem. Ko pa vsled slabih prsi ni mogel več pridigovati. je postal inštruktor gospoda „de Preckerfeld" in je potem 21 let prav goreče služboval v Sentpetru (1756—1777) v Starem gradu in odtedaj v Cirknici deluje prav uspešno kot spovednik. Umrl je ondi 5 aprila 1807 kot zlatomašnik v pokoju. Bil je prav čednosten, zgleden, od vseh ljubljen duhovnik, svet mož.

Frančišek Jerkič, kurat v Begunjah pri Cirknici, doma v Križu pri Vipavi, star 46 let, je bil posvečen *v* mašnika 1. 1765. na naslov patrimonija. Bil je zmožen, zgleden duhovnik, prijeten govornik, žal, da je slabotnih prsi, četudi je po zunanje videti krepak. Vse svoje nauke je dovršil v Gorici, in je tudi napravil konkurz l. 1788. Služboval je na Avstrijskem, Štajerskem in Kranjskem. Od 1. 1783. je kurat v Begunjah do 25. junija 1791, na Jesenicah do 7. septembra istega leta, kaplan v Idriji do 1 avgusta 1793, v Horjulu do 16. septembra istega leta, več se ne zna o njem. Mož je jako zgovoren, včasih še brez potrebe in rad zahaja po hišah v družbe.

Vikariat: **Planina.**

Gregorij Urbas, administrator, doma v Planini, star 29 let. je bil v mašnika posvečen v Gradcu 1. 1784. na naslov grofa Jožefa Coronini. Mož ima izvrstne zmožnosti ter je izboren pridigar in tudi telesno dovolj močan za dušno pastirstvo. Izšolal se je v Gorici, kjer je dovršil deloma tudi bogoslovne nauke, de loma pa v Gradcu ter ima dovolj znanosti. Služboval je po dovršenih študijah 3 leta kot nadštevilnik v

Planini, kjer se mu je naposled 1.1787. poverilo oskrbništvo in vodstvo vikariata, kjer pastiruje s tako pridnostjo, modrostjo, gorečnostjo in vnemo, da je vreden vse pohvale in priporočila. Ljudstvo ga ima zelo rado. Živi in obnaša se zgledno. Dne 14. julija 1811 pa je odšel odpuščen *v* lavantinsko škofijo.

Jurij Pečnik, zgodnjik v Spodnji Planini, Ločan, star 44 let, je bil v mašnika posvečen v Gorici 1.1768. Telesno J2 bil krepak, govornik ni bil in tudi ne posebno zmožen. Moralko je dovršil v Gradcu, kanonično pravo pa v Gorici in ima dovolj znanosti. Služboval je 2 leti na Blokah kot subsidiar, 2 leti kot provikar v Rakitni, in od 1. 1776. je zgodnjik tu. V spovednici je jako vešč. Živi sicer zgledno, le preveč je zgovoren in rad zahaja v kmečke družbe, kar modrejšim ni všeč.

Lovrenc Mravlja (Mreuli), zgodnjik v Zgornji Planini, doma v Dornbergu na Goriškem, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija 1. 1780. v Gorici, kjer je dovršil tudi bogoslovne nauke. Bil je zmožen, telesno zdrav in krepak ter izvrsten govornik in dober katehet. Službuje ves čas le v Planini kot zgodnjik in je priden v pastirstvu, le v prebiranju znanstvenih knjig ne. Odtam gre kaplanovat na Bloke, odtam kot župnijski vikar v Silče (Sv. Vid pri Cirknici), odtod pa v Sent Lambert kot lokalist 1813, kjer je pa umrl 11. avgusta 1.1815. Rad je zahajal v družbe in na veselice. Bil je precej samosvoj, ponosen človek, večkrat je vzbudil prepire vsled svoje neprevidnosti, premalo je imel duhovskega duha, četudi ni dajal pohujšanja.

Jožef Metzler, sacelan v gospostvu Haasberg, rojen pri Sv. Križu na Vipavskem, star 37 let, je bil v Vidmu v mašnika posvečen 1. 1775 Ima

dobre zmožnosti in tudi telesno je čvrst. Bogoslovje je dovršil v Gorici. Služboval je 6 let v svojem rojstnem kraju in zdaj je od 1. 1781. sacelan v graščini Haasberg ter pomaga tudi v pastirstvu. Priden in goreč je kot spovednik, pobožen, moder, zgleden duhovnik brez napak, občuje le s poštenimi ljudmi, sicer je samotarec. Leta 1798. se še bere tu, ko je dne 11. februarja ostavil svet.

Štefan Urbas, razvikar planinski, doma v Planini, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1771. Telesno je krepak in debel mož, a manjka mu modrosti, previdnosti, vsled česar je vzbudil mnogo prepirov in pravd. Manjka mu poklica za duhovno vodstvo ljudstva. Z materjo in bratom in sosedi se je vedno prepiral. Modroslovje je dovršil v Ljubljani, moralko in kanonično pravo pa v Gorici deloma pri oo. jezuitih, deloma v semenišču, a ker ne bere nič, manjka mu potrebne znanosti. Služboval je 5 let: nekaj v Gorici, nekaj v Planini brez beneficija, nato je bil umeščen kot planinski vikar, katero službo je tako nevredno opravljal 11 let, da je bil naposled kot nesposoben in nezmožen za dušno pastirstvo razglašen in odstavljen. Mož je zgrešil svoj poklic, bil v pohujšanje ljudstvu, vdan napuhu, zvijačam in prevaram, pa tudi pijači in trmoglavosti. Skoda zanj. Umrl je dne 14. septembra 1807.

Jakob Soffran, penzionist, rojen v vasi Peteline v Slavini, takrat tržaški škofiji, star 66 let, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija 1.1749. Mož je bil nekdaj zmožen, zdaj pa je tako opešal vsled starosti na vseh močeh, da ni več za dušno pastirstvo. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je vsega skupaj 42 let, dokler ni dosegel od

cesarja pokojnine, in sicer na Brezovici, v Tomaju, v Jelšanah in drugod. Živi modro, samotarec, ne dela nikomur nadlege.

Lokalije: **1. Grahovo.**

Ludovik Lesjak, „provizor stipendiatus", rojen v vasi Štanjelu na Vipavskem, star 29 let, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija 1. 1783. Bil je odkrit značaj, prav dober govornik in še dovolj trdnega zdravja. Vse svoje nauke je v Gorici dovršil. Službuje že 2 leti tukaj prav pohvalno in goreče. Ljudje ga imajo radi, obnaša se modro, živi zgledno. Odtod gre kot župnijski vikar čez 15 let na Primskovo, odtam pa na Dobovec čez par let, kjer je župnikoval do 1. 3826., ko stopi v pokoj in čez 1 leto se preseli v Ljubljano, kjer je pa umrl dne 19. oktobra 1829.

2. Unec.

Frančišek Rožanec (Roshanz), lokalist, doma v mestu Gorici, star 37 let, je bil v mašnika posvečen v Pičanu 1. 1775. Bil je zmožsn, zdrav, in izvrsten govornik. Moralko je dovršil v Gorici, dogmatiko in kanonično pravo pa v Gradcu ter je napravil tudi konkurz 1. 1788. Služboval je 11/2 'eta kot subsidiar v Ihanu, 3 leta je bil zgodnjik v Loki, 2 leti pa v Tuhinju in od 1.1784. je ekspozit na Uncu. Deluje z vso gorečnostjo, zato ga ima ljudstvo tudi rado. Obnaša se modro, živi zgledno. Tukaj službuje do 1. 1822, ko se poda v pokoj ter živi v Cirknici do 9. februarja 1827., ko se preseli kot zlatomašnik v večnost.

XVIII.

Dekanat: Trebnje.

Župnije: **1. Trebnje.**

Karol Rudolf baron de Zierhaim, župnik in dekan, rojen v gospostvu »Hopfenbach" dne 3. februarja 1736, je bil posvečen v mašnika dne 6. januarja 1759 na naslov cistercijatiskega samostana v Zatičini, čigar „alumnus" je bil. Nekaj let že boleha, kot govornika ga ljudstvo rado posluša. Izšolal se je deloma v Novem mestu, deloma v Ljubljani, bogoslovje pa je v Zatičini dovršil, posvečen pa je bil v Gorici. Službovati je začel I. 1762. v dušnem pastirstvu v Zatičini, kjer je bil 5 let tudi naddiakonov tajnik, dokler ga ni isti opat in naddiakon I. 1769. goriškemu nadškofu Karolu Mihaelu grofu ab Attems prezentiral župnikom trebanjskim, kjer je ta tudi potrjen bil dne 26. novembra istega leta. Župnikoval je tukaj nad 27 let, potem pa je postal 1. 1797. novomeški prost in dekan pa le za malo časa, ker je 1. 1802. dne 26. maja umrl. Obnašal se je spodbudno, živel je zgledno, bil je ponižen in pokoren višjim.

Andrej Slejko, prvi kaplan, doma v Zapužah na Vipavskem, star 34 let, je bil v mašnika posvečen v Gorici 1. 1778. na naslov patrimonija in domače občine. Bil je dober govornik, zmožen mož, le zdravja ni bil trdnega, četudi je bil korpolenten. Humanistične in modroslovne šole je dovršil v Ljubljani, bogoslovne nauke pa v 3 letih v Gorici in ima dovolj znanja. Služboval je pol leta v Slivnici v celjskem okraju, potem pa ves čas v Trebnjem kot kaplan, prav pohvalno. Bil je delaven, goreč, zgleden duhovnik

brez napak. Njemu je bil v vseh rečeh namen, pridobiti duše Kristusu. Kaplanoval je tudi na Vrhniki, župnikoval na Brezovici, v Škocijanu na Dolenjskem, kjer je bil tudi dekan, naposled na Bučki več let, ko stopi v pokoj in prebiva nekaj časa „in Neustein", potem pa v Ljubljani, nato v Radomljah in spet v Ljubljani, kjer je kot zlatomašnik umrl dne 26. decembra leta 1834. Tudi v Šmaijeti je bil v pokoju malo časa.

Frančišek Jabornik, drugi kaplan, doma v Tržiču na Gorenjskem, star 41 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1770. na naslov patrimonija. Obdarovan je bil s zmožnostjo, zdravjem, govorništvom v polni merni, samo nekoliko se mu je zatikal jezik, kateri nedostatek pa je gorečnost, navdušenost pri katehiziranju in pridigah spopolnila. Humanistične študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa vse v Gorici. Služboval je kot vikar na Raki, in v Šentpetru pri Bajnofu, kot kaplan pa na Krki, v Doberničah in v Žužemberku ter od 1. 1785. v Trebnjem do 17J9. Potem pa je bil 2 leti župnijski vikar v Lešah na Gorenjskem. Odtam gre župnikovat v Tržič, kjer je" bil tudi .vicedecanus in scholasticis" do 1. 1807., ko se je dne 29. marca preselil na boljši svet. Njegov značaj, obnašanje, občevanje z ljudmi, ponižnost, udanost do višjih je vse pohvale in priporočila vredna. Bilje priljubljen, zgleden duhovnik.

Pavel Julijani (Giuliani), župnikov vikar, doma v Gradiški na Frijulskem, star 32 let, je bil v mašnika posvečen 1 1780. na naslov posestva Bichtelič ijanovega po imenu „Rupa". Zmožen je zelo, zdravja pa slabotnega. Pridigovanje mu dela težave radi tega, ker ni vešč popolnoma slovenščine. Humanistične študije

je dovršil v Gradiški, bogoslovne pa vse v Gorici. Služboval je 3 leta v Gradiški in v Romaniji, od 1.1786. pa v Trebnjem kake 4 leta. Bil je blagega značaja,, udan človek, samotarec, postrežljiv, ljudje so ga radi imeli, živel je zgledno brez napak.

2. Dobrnič.

Tomaž Zajec (Saiz), župnik, rojen na Raki, star 56 let, je bil v Gorici v mašnika posvečen 1. 1756. na naslov raškega gospostva barona „de Hallerstein". Bil je jako izobražen mož, telesno je opešal vsled napornih del, a govornik je še vedno dober. Humanistične nauke je dovršil v Novem mestu, vse višje pa v Ljubljani, in je jako vešč mož. Služboval je kot vikar v Žužemberku in v Smarjeti 6 let, kot kaplan v Dobrniču 11 let. V Št. Lovrencu na Temenici je vladal duhovnijo 5 let, v Dobrniču pa že od 1. 1778. Povsod ga imajo zelo radi, ker je goreč, delaven in zgleden duhovnik, blagega potrpežljivega in veselega srca. Zaslužil bi kako boljšo župnijo, zlasti, ker je že dva sorodnika izredil za duhovniški stan in je obubožal. Bil je značajen mož, lepega življenja brez napak. Umrl je 31. avgusta 1795.

Frančišek Gril, kaplan, doma v Novem mestu, star 34 let, je bil v Gorici v mašnika posvečen 1. 1779. Zmožnosti ima lepe, telesno je slaboten, govornik pa dober. Humanistične nauke je dostal v Ljubljani, vse višje pa v Gradcu in na Dunaju. Služboval je 3'/2 l°*[a] [na] Krki, pol leta v Žalcu na Štajerskem,, kot vikar in tudi v Višnji gori 3 leta, zdaj od 1. 1787. pa kaplanuje v Dobrniču, povsod prav pohvalno. Živi natihoma, je ponižen, potrpežljiv, občuje le z duhovniki in včasih obiskuje starše, bivajoče v Žužemberku.

Kot duhovnik živi prav zgledno. Čez osem let gre od tu za vikarja na Dole, odtam pa župnikoval v Mokronog 1. 1798., kjer je kmalu umrl dne 2. julija 1. 1803.

Frančišek de Bernardis, župnikov vikar, doma v Gorici, star 35 let, je bil v mašnika posvečen v Gorici 1. 1777. na naslov svojega strica „de Finetti". Dober govornik bode, kadar se privadi slovenščini, ima zmožnosti in je tudi telesno primerno trden. Humanistične študije je v Gradiški dovršil, vse druge višje pa v Gorici in na Dunaju. Služboval je pol leta na Raki kot vikar, od sv. Jurija 1. 1784. pa v Dobrniču 5 let, kot kaplan več let v Ložu, kot lokalist v Ajdovcu že 1. 1800. do 1809, ko se preseli k Sv. Križu pod Turnom za župnijskega vikarja, kjer je pa umrl dne 6. julija 1810. Bil je dober, ponižen, postrežljiv duhovnik zglednega življenja, priljubljen pri ljudeh povsod.

Vikarii: **1. Št. Lovrenc na Temenici.**

Mihael Noč, župnijski vikar, doma na Javorniku jeseniške župnije na Gorenjskem, star 47 let, je bil v mašnika posvečen leta 1766. na naslov posestev brata in drugih sosedov. Bil je talentiran človek, telesno pa slaboten, zlasti noge je imel bolne in govornik ni bil. Svoje šolske in bogoslovne študije je dovršil deloma v Ljubljani, deloma v Gradcu. Služboval je izprva na Štajerskem v Žalcu kot vikar na Paki 2 leti, kot kaplan pa 5 let, potem pa v Šmariji pri Ljubljani 7 let, ko se preseli 1.1782. v Št. Lovrenc. Njegovo delovanje je bilo pohvalno povsod in priporočljivo. Živel je zgledno, ljudje so ga radi imeli, dokler je bil zdrav. Ob bolezni so pa na Temenici godrnjali radi njega, ker ni bilo dveh duhovnikov ondi

v 1. 1786.-1788. Župnija je štela takrat tisoč duš. Umrl je ondi dne 4. januarja 1795.

Ignacij Jožef Koeschner de Ehrenbergr, sacelan v graščini „Kleinlack", navadni duhovnik razcistercian iz Kostanjevice, doma na Vranskem na Štajerskem, star 36 let, je bil v mašnika posvečen na naslov kostanjeviškega samostana 1. 1776. Ko pa je ta bil razpuščen, je prišel sem v to graščino želeč biti prost posvetnega vrišča. Bil je izobražen človek. Humanistične študije je v Gradcu dovršil, bogoslovne pa v samostanu. Služboval ni nikjer, ker ni zmožen slovenščine. Bil je zgleden, ponižen, darežljiv duhovnik, prijaznega obnašanja. Od 1. 1785. biva tu.

2. Sv. Križ ob Turnu.

Andrej Mahinc, župnijski vikar, doma v Rasi na Vipavskem, star 54 let, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija 1. 1759.; je govornik in zdrav človek, nadarjen ni posebno, a zna mnogo, ker je priden in delaven mož. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je 8 let v novomeški naddiakoniji, od 1.1768. pa deluje z največo gorečnostjo tu pri Sv. Križu, kjer je prav na mestu. O njegovem značajnem življenju se lahko reče: „Verus Israelita, in quo non est dolus!" Potrpežljiv in ljubezniv oče je svojim župljanom, zgleden duhovnik brez napak. Skrben in podjeten je na vse strani. Zapisano je o njem: „Sub parvo Alexandro latet insignis curatus!" Oskrbuje okrog 1352 duš, ko so mu kaplana vzeli. Na svoje stroške je vzdrževal potem subsidiarja, da niso župijani na škodi.

Jakob Bizjak (Wissiak), subsidiar, doma Podborštom v trebanjski župniji, star 45 let, je bil v

mašnika posvečen na naslov grofa Waicharda de Barbo 1. 1766. v Gorici. Plače ima samo 55 gld. in še od tega daje za hrano 40 gld. svojemu ubožnemu župniku. Naj se rtiu podeli kaka boljša služba. Mož je zmožen in pobožnega obnašanja, a žal, ne trdnega zdravja. Humanistične študije je dovršil v Novem mestu, moralko in modroslovje v Ljubljani, druge bogoslovne nauke pa v Gradcu. Služboval je v novomeškem okraju 17 let, pri Sv. Križu pa že od 1.1783. prav goreče. Ljudje ga imajo zelo radi, ker je zgleden duhovnik, jako darežljiv, priden katehet, prav priporočljiv mož. Ostal je tukaj blizu 20 let. Zadnja leia je preživel kot kurat v Šmartinu pri Litiji, kjer je umrl 24. julija 1807.

Baron Leopold de Ga 11, beneficiat v graščini „Gallenstein" (Podpečmi), porojen v graščini „KleinIack", nekdaj v trebanjski župniji, 1.1708. V mašnika je bil posvečen na naslov patrimonija v Vidmu I. 1733. Bil je v mladosti nadarjen človek, zdaj pa je vsled starosti že tako opešal, da ne more več opravljati brevirja in le redkokdaj mašuje. Vse svoje bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani. V dušnem pastirstvu ni nikdar služboval Bil je značajen, prijazen, ponižen, ljubezniv, pobožen, svet mož, do revežev usmiljen od mladih nog, častitljiv starček zlatomašnik.

3. Mirna (Neudegg).

Frančišek Gartner, župnijski vikar, Varaždinec, vzgojen v Tržiču na Gorenjskem, star 49 let, je bil v Gorici v mašnika posvečen I. 1764. na naslov tržiškega tkalskega društva Mož je zdrav in zmožen in prav ganljivo pridiguje. Humanistične študije je dovršil v Celovcu, višje v Ljubljani, bogoslovne pa v Gorici, kjer je bil celo leto v semenišču. Služboval je

izprva nekaj časa v Gorici, nato v Žužemberku in na Prežganju kot župnikov vikar do i. 1772. Takrat postane samostojen župnijski vikar na Primskovem do 1.1782., ko se preseli na Mirno, kjer prav goreče deluje v blagor 1652 dušam, katerim vzdržuje tudi subsidiarja, ker že ni kaplanije ustanovljene, da je v dušnem oziru vse v redu. Živi prav zgledno in je priljubljen pri ljudeh. L. 1796. ga najdemo kot župnika v Kovorju do 1. 1808, ko se preseli v LahovČe v pokoj do 1. 1812. Od tukaj se preseli na Brdo, kjer pa je umrl dne 14. junija 1817.

Frančišek Ksav. Kramer, subsidiar, Novomeščan, porojen 17. novembra 1747, star 41 let, je bil v mašnika posvečen dne 21. decembra 1. 1771. na naslov uboštva kot frančiškan. Ko pa prestopi med svetno duhovščino, mu da namizni naslov vipavska občina. Mož je zmožen, kot redovnik je nosil ime „ Pater Kandid" in je bil lektor. Humanistične študije je dovršil v svojem rojstnem mestu, višje pa pri frančiškanih, kjer je 1. 1771. začel službovati v dušnem pastirstvu. Ko pa 1. 1783. izstopi, je kot vikar služboval v novomeškem okraju: v Stopičah iti v Št. Ruprtu do 1.1788., ko pride na Mirno za nekaj let, odtod pa gre kaplanovat v Trebnje, odtam pa pride za lokalista na Čatež pod Kumom, kjer je službo/al do 1. 1804. Ljudje so ga radi imeli, je bil tih, ubogljiv, zgleden duhovnik, vsem v spodbudo. Na Mirni je župnikoval v letu 1804—1825. Živel je potem v pokoju 2 leti v Novem mestu, 2 leti pri Sv. Trojici in zopet v Novem mestu, kjer je umrl kot zlatomašnik dne 23. junija 1. 1833.

Janez Aubel, duhovnik, lastnik graščine »Schneckenbuchel" na Mirni doma v Moravčah, star 59 let, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija

1. 1752. Mož je zmožen in tudi še zdrav. Svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je 36 let v dišnem pastirstvu na Gorenjskem in Dolenjskem, kjer je 16 let kaplanoval v kostanjeviškem okraju povsod poh/alno. Potrdilno pismo ima od naddiakona. Biva bolj doma, kjer se ukvarja z ekonomijo, živi zgledno in spodbudno ter podpira tudi svojega župnika iz ljubezni pri raznih delih. Za dušno pastirstvo ni bil več sposoben, ker radi svoje debelosti ni mogel več hoditi. Umrl je 1. 1801.

L o k a l i j e : **1. Ajdovec.**

A n d r e j M o č i l a r, začasni kurat, dona v Krškem, star 63 let, je bil v Oorici v mašnika posvečen na naslov zatiškega samostana 1. 1752. Bil je jato nadarjen, bister mož, pa tudi izvrsten govornik in kitehet, le zdravje mu je opešalo nekaj vsled truda, nekaj pa vsled teže let. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani in jih goji še s prebiranjem, kajti, kot samotanc živi zase, za Boga in za ljudi. V dušnem pastirstvt službuje in deluje že 36 let tako, da se lahko reče o njem, da je ljub Bogu in ljudem, in sicer na Raki 1 leto, na Krki 3 leta, v Trebnjem 2 leti, v Šmariji 1 leto, potem je bil vikar v Sv. Križu pri Turnu, ki ga je 5 let askrbIjeval in potem še Šmarjeto 1 leto. Odtam gre ZČ 5 let kot beneficiat v Dol, ko ga zatiški naddiakon pregovori, da prevzame župnijo Dobrnič, ki jo 8 let vlada in naposled resignira nanjo 1. 1777. radi slabega 2dravja ter se preseli k podružnici na Selu, kjer skrbi zaovčice prav po očetovsko, ker so daleč od župne cerkve, cela 3 leta. Ko pa se ondi ustanovi lokalna kaplarija, se preseli na spodnji konec župnije k cerkvi na Ajdovcu, kjer ostane nekaj let, naposled živi v Žužemberku v

pokoju, kjer je umrl kot zlatomašnik dne 19. avgusta 1. 1812. Pobožni in goreči mož je skrbel za lepoto hiše božje in vernikov pouk neumorno do zadnjega. Bil je zgleden duhovnik vsem na vse strani, zares mož po volji božji, zato so ga tudi vsi neizrečeno radi imeli in visoko čislali.

2. Čatež pod Zaplazom.

P. Anton Maksimin Hantsche, razfrančiškan, lokalist, Ljubljančan, star 35 let, je bil v mašnika posvečen kot redovnik 1. 1778. v Senju. Bil je zmožen in zdrav človek ter dober govornik. Humanistične študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa pri frančiškanih. Kot redovnik je izvrševal službo pridigarja. Ko pa je bil poslan med svetno duhovščino po postavi cesarja Jožefa II., je služboval v zatiskam okolišču v Galiciji pri Celju in na Raki 5 let do 1. 1788., ko je prišel na Čatež. Tukaj je prav goreče pasriroval kakih 5 let, ko se preseli kot župnik v Nevlje. Odtam gre na Štajersko in je bil dne 6. decembra 1801 umeščen kot župnik v Dobju, kjer je že 1. 1799. služboval. Od 5. oktobra 1809 do svoje smrti 15. aprila 1811 je župnikoval na Rečici. Živel je zase in za ljudstvo, bil je natančen in vesten v izpolnjevanju svojih dolžnosti. Mnogo je pretrpel na Čatežu v slabem stanovanju; bil je potrpežljiv in do revežev usmiljen. Živel je zgledno, tako spodbudno, da je vreden vse pohvale in časti, zato so ga tudi radi imeli.

3. Sela pri Šumbergu.

Jurij Rojic (Roi2), lokalist, doma v Komendi,, star 36 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1777. na naslov kmeta Jereb". Bil je zmožen in zdrav človek **ter**

tudi govornik. Humanistične študije je dovršil v Ljub' ljani, modrosiovne v Gradcu, bogoslovne pa v Gorici na javnih šolah in v semenišču z dobrim uspehom. Služboval je 10 let na raznih krajih v zatiškem okraju. Naposled, ko so pri cerkvi Matere božje v Petroviču ustanovljeni Rastnerjev beneficij tu sem prinesli, je tudi on iz beneficiata postal lokalni kaplan na Selih. Tukaj pastiruje gotovih 40 let do 1. 1825., ko stopi v pokoj, Kot zlatomašnik je umrl ondi 6. junija 1829 star 77 let. Ljudje so ga radi imeli, živel je zgledno.

XIX

Dekanat: Na Krki.

Župnije: 1. Krka (Obergurg).

Štefan Rožanec (Roshanz), župnik in dekan, Tržičan, star 41 let, je bil vmašnika posvečen 1. 1770. na naslov zatiškega samostana, kojega „alumnus" je bil. Zdravja in moči ni bil krepkih. Humanistične in modrosiovne študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa vse v Zatičini. Služboval je 4 leta v Zatičini, od 1.1774. pa na Krki župnikuje do svoje smrti dne 25. januarja 1804, torej polnih 29 let.

Ignacij Poljanec, kaplan, doma v Črnomlju, 5tar 36 let, je bil v mašnika posvečen I. 1777. na naslov graščine „Thurn" Jožefa de Russenstein. Bil je zmožen mož, sicer slabotnega zdravja, a izvrsten pridigar. Humanistične študije je dovršil v Novem mestu, druge višje in bogoslovne pa v Zagrebu. Prav uspešno in pohvalno je služboval kot subsidiar v Trebnjem 2 leti, kot vikar v Smariji 2 leti, kot kaplan na Krki v 1.1781.—1804., ko postane ravno tam župnik in dekan,

šolski nadzornik in duhovni svetnik. Bil je zaslužen mož, goreč in jako delaven, vsi so ga neizrečeno ljubili in spoštovali, bil je zgleden in dober duhovnik prav priporočljivega obnašanja in pohvalnega občevanja. Umrl je ondi dne 16. oktobra 1. 1825.

Anton Bregant, župnikov vikar, doma v Ločniku na Goriškem, star 30 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1784. na naslov svoje občine. Bil je zmožen pa tudi krepak mož. Humanistične študije je dovršil v Gorici, deloma v Gradcu v semeniščih. Služboval je kot vikar izprva na Krki, potem v Smartnem pri Litiji in zopet na Krki par let, ko pride kot kaplan in Schillingov beneficiat k Sv. Petru v Ljubljano, kjer ostane blizu 10 let, ko postane župnik in dekan na Vačah, kjer umrje 5. februarja 1826. Bil je natančen in goreč mož, priljubljen in zgleden duhovnik modrega obnašanja.

Frančišek Gerčman, penzionist, doma na Krki, star 45 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1769. na naslov verskega zaklada, ki mu daje 200 gld. pokojnine ha leto. Mož je zmožen in izvrsten govornik, žal, da je bolan. Humanistične in modroslovne študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa v Gorici v semeništču. Služboval je 19 let, in sicer na Krki kot subsidiar, v Žužemberku kot vikar, na Raki, v Smartnem pri Litiji, v Škocijanu na Dolenjskem, v Šmariji kot kaplan, povsod prav dobro, uspešno, zdaj pa je bolan, živeč kot kurat v svojem rojstnem kraju, kjer je umrl 30. septembra 1.1808. Ljudje so ga radi imeli, bil je spodbudnega obnašanja, miroljuben, postrežljiv, prijazen, zgleden duhovnik, brez napak.

Ferdinand de Pilpach, razcistercian iz Zatičine, penzionist, doma v Celju na Štajerskem, star

71 let, je bil posvečen 1. 1741. Namizni naslov mu je zagotovil verski zaklad, ki mu daje 300 gld. letne pokojnine. Opešal je že na vseh močeh. Svoje študije je dovršil v Gorici in v Gradcu. Za dušno pastirstvo ni zmožen in tudi ni nikjer služboval. Živel je zgledno, obnašal se je priporočljivo.

2. Žužemberk.

Volbank Engelbert Ign. Kajetan grof S Lichtenberg, razcistercian iz Zatičine, župnik, Ljubljančan, porojen dne 31. oktobra 1745, star 43 let, je bil v Rimu v tnašnika posvečen na naslov zatiškega samostana 1. 17ČS. Bil je zmožen in nadarjen ter še dovolj trden človek. Humanistične in modroslovne študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa na Dunaju in v Rimu v kolegiju Apolinarskem, kjer je prejel tudi „lauream philosophiae et doctoratum theologiae". Služboval ni poprej nikjer razen zdaj v Žužemberku, ker je bil redovnik, a tudi tu je le par let ostal, potem pa se 1.1794. preselil v Trebnje, kjer je umrl. Živel je zgledno in duhovsko.

Janez Hrušovar, kaplan, doma na Raki, star 35 let, je bil v mašnika posvečen 27. novembra l. 1777. na naslov gospostva „Jurovce" na Hrvaškem gospoda „de Studenzhai". Bil je izvrsten govornik, zdrav, zmožen ter priljubljen mož. Humanistične študije je dovršil v Novem mestu, ostale višje in bogoslovne deloma v Ljublani, deloma pa v Gorici z dobrim Uspehom. Služboval je kot vikar 5 let, in sicer v Trebnjem, v Dobrničah, na Raki in v Žužemberku, kjer zdaj tudi že kaplanuje od 1. 1783., tedaj nad 5 let. Odtod gre kot lokalist v Šmihel pri Žužemberku, odtam kot župnik v Dobrnič, odtam pa na Rako za

župnika in dekana, a povsod za malo časa. Umrl je še mlad 28. marca 1803; Abrahama še ni videl. Deloval je uspešno povsod, bil je goreč, delaven, zgleden, zelo priljubljen duhovnik prav priporočljivega značaja in obnašanja. Občeval je le za potrebo in še to največ le z duhovniki.

Oregorij Pellosi, župnikov vikar, rojen v Gorici, star 37 let, je bil na naslov patrimonija v mašnika posvečen 1. 1774. Bil je zelo nadarjen, zmožen, čvrst mož in dober pridigar. Vse svoje vede, nižje in višje, je dovršil v Gorici. Služboval je izprva v Gorici, na Prebačini, v Vipavi, na Krki, skupaj 10 let in v Žužemberku 2 leti kot subsidiar, 2 leti kot vikar. Odtod je šel kaplanovat v Cirknico več let. Povsod je prav uspešno deloval. Ljudje so ga radi imeli, bil je ponižen, moder, resnobnega obnašanja, mož po poklicu, zgleden duhovnik brez napak.

Jožef Uršič, beneficiat, doma v Žužemberku, star 66 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1749 na naslov žužemberškega gospostva kneza Auersperga. Starost ga je že popolnoma potrla, da ne more več natanko izvrševati beneficiatovih dolžnosti. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani ter ima srednje zmožnosti in znanost. Služboval je celih 35 let samo v Žužemberku prav uspešno. Mož je samotarec, lepega obnašanja, prikupljiv, zgleden, dober duhovnik brez napak. Umri je 30. januarja 1793.

Anton Planques, penzionist, Žužemberčan, star 67 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1749. na naslov v „Obermetrugu". Mož ni za dušno pastirstvo, ker je že opešal. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je celih 37 let, in sicer kot župnikov vikar v Hinjah 2 leti, kot kaplan v Škocijanu pri Dobravi 3 leta, na

Krki 6 let, v Žužemberku 26 let, zdaj pa je v pokoju. Bil j« dober, miroljuben mož priporočljivega obnašanja, zgleden duhovnik.

Vikariata: **1. Ambrus.**

Gregorij Rejic, župnijski vikar, doma v Podrnelcu na Tolminskem, star 33'/2 leta, posvečen v mašnika 1. 1780. na naslov patrimonija. Mož je zmožen in zdrav in vedno boljši govornik. Humanistične študije je dovršil v Celovcu, modroslovne v Gradcu, bogoslovne pa in ostale v Gorici v semenišču. Služboval je 1 leto v Podrnelcu kot kaplan, 5 let kot lokalist v Grahovem, od Sv. Jurija 1. 1787. pa je v Ambrusu vikar do 1. 1790., ko se preseli kot lokalist na Šenturško goro do I. 1793. Takrat gre za ekspozita na Pritnskovo pri Kranju. Odtod pa se 1. 1796. preseli bolehen (hipohonder) v svoj rojstni kraj v pokoj. Obnašanja je bil priporočljivega; bil je samotarec, goreč, zgleden duhovnik, priljubljen pri ljudeh.

• 2. Hinje

Martin Bernož (Wernush), vikar, Ljubljančan, star 52 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1765. na naslov Jožefa de Segala. Dober govornik je, zdrav in srednje nadarjen mož. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 2 leti v ribniškem okraju, 20 let pa v zatiškem in povsod uspešno. Obnaša se pohvalno, je krotak in zelo priljubljen, zgleden duhovnik. Iz Hinj, kjer je nad 10 let deloval, gre v Šmihel pri Žužemberku za lokalista, kjer je tudi nad 10 let služboval, ko se preseli v Žužemberk v pokoj. Umrl je ondi dne 18. maja 1820.

Anton Herman, subsidiar, doma na Raki, star 29 let, je bil na verskega zaklada naslov v mašnika

posvečen 1. 1786. Zdrav in zmožen mož je bil. Humanistične študije je bil dovršil v Novem mestu, modroslovne v Ljubljani, bogoslovne pa 2 leti v Gorici in 3 leta v Gradcu v semenišču. Služboval je pol leta kot subsidiar v Smartnem pri Litiji, tri mesece v Dobrniču, potem pa v Hinjah par let, ko gre kaplanovat v Poljane nad Škofjo Loko. Odtukaj se preseli kot kaplan zopet v Dobrnič, odtam pa gre v Trebnje. Župnikoval je potem pri Sv. Križu pri Litiji, kjer je ostavil svet 28. novembra 1809.

Alberik de Radič, penzionist, razcistercian iz Zatičine, Ljubljančan, star 72 let, je bil v mašnika posvečen dne 9. avgusta leta 1739. na naslov zatiškega samostana. Nadarjen je bil, a telesno že tako opešal, da ni več za pastirstvo. Humanistične Študije je dovršil v Ljubljani, modrošlovne v Gradcu, bogoslovne pa v Zatičini kot redovnik. Služboval je skupno 42 let, in sicer kot vikar v Šmariji pod Ljubljano 12 let, na Krki kot vikar in kot župnik 29 let, zdaj je v pokoju. Obnašanja je lepega, biva le doma, živi zgledno.

Lokalija: **Zagradec.**

Anton Krešovic (Cresovig), lokalist, doma na Spodnjem Cerovu na Goriškem, star 32 let, je bil *v* mašnika posvečen 1. 1782. na naslov svoje občine. Mož je bil nadarjen, čvrstega zdravja in izvrsten pridigar. Humanistične in modrošlovne študije je dovršil v Gorici, bogoslovne pa deloma v Gradcu, deloma v Gorici. Služboval je na Krki kot subsidiar 1 leto, kot vikar pa 4l/2 leta, ko pride o sv. Juriju 1. 1788. za lokalista v Zagradec, kjer prav uspešno deluje nad 20 let. Odtam gre župnikovat na Trebelno, kjer je umrl dne 3. julija 1815. Bil je značajen mož spodbudnega

obnašanja, goreč, delaven in zgleden duhovnik, brez napak, skrben za lepoto hiše božje, vesten in natančen, zato so ga pa ljudje tudi silno radi imeli in spoštovali.

Matija Bučar (NVutzher), beneficiat, doma v Štangi, star 61 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1751. na naslov barona „de Codelli". Zmožnosti ima srednje, telesno je pa že oslabel. Humanistične in modroslovne študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa v Gradcu in na Dunaju. Služboval je skupaj 32 let, in sicer kot subsidiar na Krki, kot vikar v Višnji gori, v Kresnicah, v Kolovratu in naposled kot beneficiat v Zagradcu. Obnašanja je pohvalnega, deloval je uspešno, živel zgledno.

Frančišek Ksaverij Toman, kurat, doma na Bledu, star 41 let, je bil v mašnika posvečen 1.1770. na naslov patrimonija. Mož je zmožen in dober pridigar, le telesno je slaboten. Vse svoje študije je v Ljubljani dovršil. Služboval je kot navaden kurat v Višnji gori, na Krki, na Črnučah in zdaj v Zagradcu. Mož je lepega obnašanja, samotarec: melanholik in velik hipohonder tako, da se je bati, da ne bi se mu zmešalo. Primerna kaplanija naj bi se mu podelila, da bi se predramil z delom. Živel je zgledno.

XX.

Dekanat: Novo mesto.

Župnije: 1. Rudolf o vo v mestu.

Kolegiatni kapitel.

Prost: Martin Jožef Jebačin (Jabazin), doktor bogoslovja, infulirani prost, dekan kapitlja in župnik novomeški. Porodil se je v Vipavi dne 7. sep-

tembra 1724, v mašnika pa je bil posvečen po zadobljeni dispenzi nedoletnosti dne 23. septembra 1747 na naslov patrimonija. Telesno je že zelo opešal. Noralko in kanonično pravo je v Gorici dovršil, vse druge bogoslovne študije pa na Dunaju, kjer se je učil tudi civilnega prava. Služboval je izprva 1 leto na župniji Lab tri ure od Dunaja. Prišedši nazaj v domovino je bil 5 let kaplan-ekspozit v Vipavi, potem je bil 4 leta vodja in Jnstaurator" v goriškem semenišču ter inštruktor bogoslovcem, konzistorialec in pridigar nadškofijski. Odtam pride v Novo mesto, kjer je bil 29 let kurat in 4 leta dekan in naddiakon in od 1.1764. tudi mestni župnik. L. 1774. pa je postal prost, naddiakon in mestni župnik, kar je ostal do svoje smrti 1.1789. Bil je ponižen, zgleden, delaven duhovnik.

Kanoniki.

Janez Avsec, starosta, doma v Gotni vasi {Guttendorf) pri Šmihelu, star 85 let, je bil 1. 1730. v mašnika posvečen na naslov gospostva Grm (Staudcn). Zmožnosti je imel srednje in je telesno že zelo opešal. Bogoslovne študije je dovršil na Reki. Služboval je 13 let v Mehovem kot vikar, potem pa je ves čas bil do svoje smrti kuratni kanonik novomeški. Mož je poštenega obnašanja, pobožen, potrpežljiv, ponižen, vsem ljub in drag, zgleden duhovnik.

Gregorij Jenič, doma v Koroški vasi pri Novem mestu v stopiški župniji, star 72 let, je bil v mašnika posvečen 1.1743. na naslov gospostva „Schneeberg". Bil je dober govornik, zmožen mož, a zdravja slabotnega vsled starosti. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je 2 leti „in monte gaudioso", v Vavti vasi kot subsidiar poldrugo leto.

kot župnijski vikar 14 let „ad St. Joannem in Walle', potem pa kanonik blizu 40 let do svoje smrti dne 11. marca 1798. Mož je bil samotarec, pobožen, zgleden duhovnik, le nekoliko trmast in častihlepen in nagle jeze je bil, sicer pa brez graje, priljubljen.

Tomaž Bulovec (Wullovitsch), Novomeščan, 47 let star, je bi! v mašnika posvečen dne 14. decembra 1757 na naslov gospostva „Freythurn" gospoda „& Bonazin". Mož je krepak in zdrav, ne posebno nadarjen in srednje vrste pridigar, glasan. Moralko je dovršil pri frančiškanih v Runi na Štajerskem, kakor tudi kanonično pravo, vse druge študije pa v goriškem semenišču ter ima dovolj znanja. Služboval je kot kaplan 2 leti „ad St. *joannem in* Walle", v *Šent* Ruprtu 2 leti, kot župni vikar na Dolih 8 let, potem pa kot kanonik novomeški do svoje smrti okrog 1803 nad 30 lel. Ljudje so ga radi imeli, bil je poštenega obnašanja, le počival je rad in bil je precej ponosen. Bil je enkrat posvarjen.

Anton Erazem Mertl, Novomeščan, star 47 lel, je bil v mašnika posvečen 1. 1766. dne 22. februarja na naslov ribniškega gospostva grofa Cobenzel. Odkar je kanonik, ne pridiguje več, je slabotnega zdravja in srednje zmožnosti. Moralko je dovršil v Gorici. Služboval ni nikjer v dušnem pastirstvu razen v Rudolfovem, odkar je 1. 1770. dobil kanonikat. Ko je bil kapitel zatrt, je kot kuratni beneficiat živel v Novi Štifti 10 let, potem pa je živel v Moravčah v pokoju v tufsteinski graščini, kjer je umrl 11. avgusta 1815. Mož je bil dober, pobožen, priljubljen duhovnik, le prijatelj udobnosti je bil, zato je bil tudi posvarjen.

Frančišek Pole, Novomeščan, star 55 let, je bil v mašnika posvečen 1.1757. na naslov gospostva

Oradac barona „de Gusich". Mož je bil zmožen, dober pridigar, le zdravje mu je pešalo. Moralko in kanonično pravo je v Gorici dovršil. Služboval je kot vikar na Straži poltretje leto, v Štangi poldrugo leto, na Primskovem 2V2 leta. Potem je bil Strausov beneficiat in od I. 1773. kanonik novomeški nad 15 let do svoje smrti. Obnašanja je bil spodbudnega, življenja duhovskega, bil je dober spovednik in zato jako priljubljen. Tudi pevec in muzik je bil. Posvarjen je bil enkrat radi pijače.

FrančišekVermati de Vermersfeld, Ljubljančan, star 40 let, je bil v mašnika posvečen I. 1771. na naslov patrimonija. Mož je bil zmožen in zdrav, a je imel strah pred pridižnico. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval ni nikjer v dušnem pastirstvu, dokler ne postane kanonik novomeški 1. 1776., kar je ostal nad 25 let do svoje smrti dne 8. aprila 1804. Mož je lepega, spodbudnega obnašanja, ponižen, pobožen, dober, zgleden duhovnik, goreč spovednik. Ljudje ga imajo zelo radi. Na lov je rad hodil. Bil je tudi upravitelj novomeške župnije.

Drugi duhovniki novomeški.

Anton Perušič, „oificii notarius", Novomeščan, redni pridigar, star 36 let, je bil v mašnika posvečen I. 1776. na naslov gospostva „Shakaine" na Hrvaškem. Bil je jako nadarjen in zmožen človek, zdrav in dober govornik in katehet. Svoje bogoslovne študije je dovršil deloma v Gradcu, deloma pa v Gorici, kjer je bil 2 leti semeniščnik, in je zelo učen mož. Služboval je izprva 2V2 leta kot vikar pri novomeški kolegiatni cerkvi, kot kaplan v Šent Ruprtu 6 let, kot

župni vikar v Šent Janžu 21/2 teta, ko pride zopet nazaj v Novo mesto na sedanjo službo I. 1787., a je čez par let pozneje postal kanonik ravno tu, kjer je pa umrl dne 8. januarja 1800. Mož je pobožen, priden, pošten, delaven, zgleden duhovnik, brez napak, v družbo hodi le iz potrebe včasih, bavi se rajši z vedami.

P. Evzebij Pire, razkapucin, proštov in kapiteljski vikar, doma v Krškem, star 37 let, je bil v mašnika posvečen na naslov uboštva. Bil je zmožen, zdrav mož in dober pridigar. Svoje bogoslovne študije je vse dovršil v Gradcu v samostanu pri očetih kapucinih. Služboval je v dušnem pastirstvu kot redovnik 4 leta, od 1. 1786. pa je vikar novomeški. Dne 2 februarja 1791. je bil umeščen župnikom v Šempetru pri Novem mestu, katero župnijo je vodil do 1. 1796., ko je odšel župnikovat v Toplice pri Soteski na Dolenjskem, kjer je pa umrl dne 21. septembra 1. 1821. Ljudje so ga povsod radi imeli, bil je pobožen, ponižen, goreč, zgleden duhovnik, le prijatelj lova je bil za kratek čas.

Jožef Kopesič, Bolenegianov beneficiat, Novomeščan, star 54 let, je bil v mašnika posvečen v c. kr. Ferdinandeumu v Gradcu 9 junija 1759. Mož je bil zmažen, a bolehen, slabih prsi, tako da ni nikdar pridigoval. Moralko je dovršil v Gradcu. Drugod ni služboval v pastirstvu kakor pri novomeški kapiteljski cerkvi nad 38 let, ko je umrl dne 25. februarja 1. 1799. Bil je zgleden, pobožen, ponižen duhovnik, goreč v spovednici, ljudje so ga spoštovali in zelo radi imeli.

Matija Pele (Pielz), Dišlerijanov beneficiat, Novomeščan, star 50 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1772. na naslov gospostva „Shakaine" na Hrvaškem.

Pridigoval ni, zdravja in zmožnosti je bil srednjih. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Preden je postal beneficiat novomeški, je služboval nekaj časa v ribniškem okraju. Umrl je dne 31. januarja 1. 1795. 56 let star. Mož se v mladosti ni pohvalno obnašal, rad ga je pil in bil kaznovan, a se je poboljšal in živi zdaj življenje sarnotarca.

Gašper Perše, kurat v novomeški župniji, rojen v Volčani na Tolminskem, star 54 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1767. na naslov patrimonija. Zdrav je in še dosti zmožen. Moralko je dovršil na Dunaju. Služboval je v Mirni peči kot vikar 4 leta in zdaj deluje že nekaj let tu. Umrl je okrog 60 let star 1.1795. Ljudje so ga imeli radi; bil je dober in zgleden duhovnik, goreč spovednik, ponižen in vdan mož.

Janez Videtič, kurat, Novomeščan, star 49 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1766. na naslov gospostva „Bosilqvo" na Hrvaškem. Mož je bil srednjih zmožnosti pa zdrav. Moralko je dovršil v Ljubljani. Služboval je 2 leti na Blokah, potem pa ves čas v svoji rojstni župniji do 1. 1797., ko se preseli v Šempeter do 1. 1804. Od tedaj živi pa zopet v Novem mestu, kjer je umrl 14. decembra 1823. Bil je miroljuben, pobožen, ponižen, zgleden duhovnik, obnašal se je spodbudno.

Ignacij Čine (Tschirie), navadni duhovnik, Novomeščan, star 42 let, je bil v mašnika posvečen na naslov gospostva „Vivodina". Nezmožen je za pridižnico in tudi telesno pohabljen. Moralko in cerkveno zgodovino je slušal v Oradcu. V dušnem pastirstvu ni nikdar služboval. Mož je ponižen, pobožen, zgleden duhovnik spodbudnega življenja. Umrl je 1.1796.

Matija Medic, navadni duhovnik, rojen v vasi „Pichl" kočevskega okraja, star 37 let, je bil 1. 1776. v mašnika posvečen na naslov treh kmetov. Zmožnosti ima srednje, moči telesne pa slabe. Svoje bogoslovne študije je dovršil na Dunaju: moralko, pastoralko in kanonično pravo. Zdaj se peča tudi z urarstvom. Služboval je 3 mesece v Starem logu, 9 mesecev v Koprivniku na Kočevskem in nekaj časa tudi na Dunaju ter bil tudi katehet pri župni cerkvi sv. Urna, vsega skupaj 3 leta, zdaj pa je tu nekaj časa brez službe. Potem se je preselil kot katehet v Ljubljano. Par let je živel tudi kot kurat v Šentjurju pri Kranju do 1796. Odtam ga pošljejo v mesto Idrijo kot kateheta. Mož je bil sicer duhovniškega življenja in obnašanja, vendar je bil včasih nekoliko trmast. Od 1.1799. je kaplanoval tudi v Zagorju nekaj časa, Potem pa v Šmariji na Štajerskem 1798, na Vranskem 1799, pri Sv. Jakobu v Dolu 1800-1802, v Kalobju 1803, kurat pri Sv. Lenartu do 1813, župnik pri Sv. Petru v Savinjski dolini v 1.1813.—1827. Umrl je v pokoju v Celju 21. marca 1832.

Ljudevit Sevfrid, navaden duhovnik, Novomeščan, 40 let star, je bil v mašnika posvečen na naslov graščine „Shakaine" na Hrvaškem. Mož je zdrav in zmožen, a vendar se tudi opominjanju ni dal pregovoriti, da bi prevzel dušno pastirstvo, v katerem ni nikdar služboval. Moralko je dovršil v Gradcu. Ljudem ni dopadel radi tega, ker mu delo ni dišalo, četudi je pošteno živel. V I. 1802.—1805. je bil sacelan v Otočicah pri Šempetru. Bival je pozneje tudi v Ljubljani in zopet v Novem mestu. L. 1808. najdemo ga saceiana v graščini „Luegg" v Prečiti, kjer je umrl 26. januarja 1811.

Peter Piccoii, navaden duhovnik, doma na Goriškem v „Caprivi", star 40 let, je bil v mašnika posvečen !. 1772. na naslov grofa Germanika della Torre. Telesno je krepak in zdrav, duševno zmožen, za pridigarja pa ni, ker ne zna slovenščine. Moralko in kanonično pravo je v Gorici dovršil, jurisdikcije za spovednico pa nima. Služboval je izprva 3 leta v lstriji na župniji Bellaj pičanske škofije, zdaj biva pa že več let v Novem mestu. Mož je dober, pobožen, postrežljiv pri cerkvenih opravilih, hodi rad v kor, je poštenega obnašanja in zglednega življenja. Umrl je star okrog 55 let.

2 Mirna peč.

Anton Jožef Žnidaršič (Sniderschitz), župnik, rojen v Rokendorfu, star 55 let, je bil v mašnika posvečen leta 1757. na naslov gospoda „de Shegalla". Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je 2 leti kot subsidiar „in monte gaudioso", katehet in „officii notarius" v Novem mestu je bil 4 leta, kaplan v Šent Rupertu 2 leti, župni vikar „ad s. Joannem in valle" 13 let in od 1,1778. je župnik mimopeški, katero župnijo je nad 10 let vladal. Bil je goreč, pobožen, zgleden, priljubljen duhovnik brez napak, spodbudnega obnašanja.

Urban Pokom, kaplan, Ločan iz Binklja, 42 let star, je bil v mašnika posvečen 1.1771. na naslov svojih sorodnikov. Bil je dober, popularen govornik, krepak in zdrav ter srednje zmožnosti, a zadosti učen. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je 2 leti na Krki kot župnikov vikar, prt Sv. Križu 4 leta kot kaplan, 2 leti v Galiciji na Štajerskem, 4 leta v Škocijanu pri Dobravi na Dolenjskem, 1 leto v StopiČah, od 1.1787. pa službuje v Mirni peči.

Od 1. 1792. najdemo ga kaplana v Preserjih, kjer je umrl dne 12. marca 1795. Mož je bil varčen, včasih malo razburljiv, sicer pa zgleden duhovnik.

Martin Merkuša, župnikov vikar, doma Podgradom v stopiški župniji, star 48 let, je bil leta 1762. v mašnika posvečen na naslov grofa „de Klegavitsch" na Hrvaškem. Moralko je dovršil v Gorici, kanonično pravo pa v Ljubljani. Služboval je G let kot kaplan „ad s. Joannem in valle", na Sladki gori na Štajerskem 21/2 leta, na Polšniku kot imenovan župnik 41/2 leta, v Pulskavi na Spodnjem Štajerskem 4 leta, od sv. Mihaela 1788 pa v Mirni peči, 1. 1796. je kaplanoval v Stopičah, kjer je bil pozneje 1801 tudi administrator, nato v Prečini več let, ko se 1. 1818. preseli v Mehovo, na svoj dom v pokoj, kjer je umrl dne 30. marca 1823 Obnašanja je bil preprostega, občeval je rad s kmeti, žal, da je premalo pazil na svoj jezik pri govorjenju; bil je zvit značaj, radi česar je bil posvarjen 1. 1784

Frančišek Baksa, beneficiat v mirnopeški graščini „Hmelnik", doma v Lindarju v Istri, star 52 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1759 na naslov patrimonija. Mož je bil že slaboten. Moralko je dovršil v Ljubljani. V dušnem pastirstvu ni nikjer služboval; bil je beneficiat, kakor zdaj tu. Živel je spodbudno in se pošteno obnašal. Umrl je okrog 66 let star.

3. Šmihel pri Novem mestu.

Frančišek Ksaverij Ogorelec, župnik, Novomeščan, star 60 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1757. na naslov gospostva „Zajec" na Hrvaškem. Bil je srednje zmožen, telesno je opešal, boleha na ledvicah, govornik je popularen. Moralko in kanonično

pravo je dovršil deloma v Ljubljani, deloma pa v Gorici. Služboval je nekaj let na Polšniku, 5 let v Stopicali, v Valti vasi kot subsidiar in kot župnijski vikar 8 let, potem pa župnikuje v Šmihelu, kjer je umrl okrog 70 let star, naposled vpokojen dne 30. aprila 1. 1798. Mož je bil goreč, lepega obnašanja, pobožen in zgleden duhovnik. V mladosti je bil nekoliko slavohlepen, a zdaj je brez napak.

Jožef Skrjanec, kaplan, doma v Mengšu, star 45 let, je bil v tnašnika posvečen 1.1767. na naslov kmeta -Jerneja Letnerja. Mož ie čvrst in hraber, srednje zmožen, pa tudi dober pridigar bi bil ako bi se nekoliko potrudil. Moralko in kanonično pravo je do*vršil deloma v Ljubljani, deloma v Gorici.. Služboval* je nekaj let v Žužemberku, v Hinjah in v Ribnici; potem je deloval v novomeškem okraju: v Stopičah, Sent Ruprtu in zdaj v Šmihelu. MOŽ se je obnašal pošteno, rad je bival v veseli družbi, živel zgledno.

P. Marijan Guttrath, razcistercian, doma na Dunaju, star 67 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1745. na naslov zatiškega samostana in živi zdaj v „Steinbruklu" v šmihelski župniji. Bil je zmožen mož, a je telesno opešal. Bogoslovne študije je dovršil deloma v Ljubljani, deloma v san$_{10}$stanu. Služboval je le v samostanu, bil je 13 let tudi prior. Bil je pobožen, ponižen, goreč in zgleden redovnik, pa dober in svet duhovnik brez napak. Obnašal se je prav spodbudno. Umrl je okrog 8o let star.

Janez Strebenac (Strbenec), sacelan v graščini „Ruprechtshoi", doma na Hrvaškem v Tauru, star 41 let, je bil v mašnika posvečen 1.1772. na naslov gospostva Škrličevega. Kanonično pravo in moralko j« dovršil v Gradcu in na Dunaju. Služboval je 6 let v

Ormožu na Štajerskem, tu sem je prišel meseca avgusta 1. 1788. za nekaj časa do 1795. Živel in obnašal se je zgledno.

4. Soteska.

Anton Haan, župnik in beneficiat, doma v Semiču, rojen 27. maja 1752, star 37 let, je bil v mašnika posvečen 16. junija 1775 na naslov Gerlešiča na Hrvaškem. Mož je bil zmožen, zdrav in tudi dober pridigar. Moralko je dovršil v Ljubljani, vse druge bogoslovne nauke pa na Dunaju in je jako učen mož. Služboval je kot subsidiar 2 leti v Semiču in v Podzemlju, v Gorici 1 leto in zdaj župnikuje tu že od 1. 1779. Mož je bil goreč, ponižen, zelo pobožen, zgleden duhovnik, ljudje so ga zelo radi imeli in spoštovali. Pobožnost rožnega venca je zelo razširjal med ljudstvom. Obnašal seje prav spodbudno. Po 551etnem župnikovaniu je ostavil to solzno dolino 20. julija 1833 v Soteski.

5 **Stopiče.**

Marka Kranjec, župnik, doma v Vipavi, star 59 let, je bil v mašnika posvečen leta 1753. na naslov patrimonija. Bil je dober govornik, zmožen mož, hraber in čvrst in zdrav. Moralko, dogmatiko in kanonično pravo je dovršil deloma v Celovcu, deloma pa v Gradcu. Služboval je v Ložu kot župnikov vikar 1 leto, na Blokah pa 2 leti, kot kaplan in „officii notarius" v Ribnici 10 let, v Šent Ruprtu 1 leto. Bil je tudi novomeški kanonik 2'/2 leta i" zdaj župnikuje tu že od 1.1770. Sel je v pokoj črez 28 let in se preselil v Ljubljano, kjer je umrl dne 15. februarja 1805 kot zlatomašnik. Mož je bil nekoliko ponosen, a živel je zgledne, obnašal se spodbudno. Rad se je pohvalil s s/ojim delom.

P. Fratern Terlip, razfrančiškan, kaplan, Novonieščan, star 42 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1771. Bil je zmožen, zdrav, krepak in hraber mož ter prav pohvaljen pridigar. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v samostanu. Služboval je od 1,1774. v samostanu v dušnem pastirstvu: 5 let je bil prazniški pridigar, tukaj pa je od kresa 1. 1788. kaplan, pozneje pri frančiškanih v Ljubljani, nekaj let pridigar in kaplan, dokler ni opešal. Umrl je dne 5. aprila 1801, star 55 let, kakor kaže mrliška knjiga. Bil je goreč, pobožen mož in zgleden duhovnik.

6. **Toplice.**

Nikolaj de Knesenhoi, župnik in beneficiat, Ljubljančan, star 48 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1764. na naslov patrimonija. Bil je bistrega uma in zmožen mož, še dovolj krepak in zdrav, pa dober katehet. Bogoslovne študije, zlasli dogmatiko je dovršil na Dunaju ter je učen in spreten duhovnik. Služboval je kot kaplan 4 leta v Luzendorfu na Nižjeavstrijskem, 1 leto v Kočevju kot vikar in zdaj od leta 1770. župnikuje tu. V večnost se je preselil dne 3. novembra 1795. Ljudje ga imajo silno radi, ker je pobožen, goreč, zgleden duhovnik, spodbudnega obnašanja, brez napak. Nad 23 let je pastiroval tukaj.

Vikariati: **1. Št. Peter.**

P. Andronik Lozej, župnijski vikar, razfrančiškan, Vipavec, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1772. kot redovnik. Bil je krepak, zdrav in zmožen mož in je imel tudi dar govora. Moralko in dogmatiko je dovršil deloma na Tersatu, deloma v Ljubljani. Kot redovnik je služboval v samostanih v

Ljubljani, v Kamniku, na Sveti gori, v Novem mestu; nekaj časa je izvrševal službo pridigarja. Od 1. 1784. pa je v Šempetru pastiroval do 1. 1786., ko se preseli v Šentjernej do 1.1805., potem pa je župnikovalna Bučki do svoje smrti dne 25. decembra 1811. Nož je bil značajen, pobožen, dober duJovnik, živel, je zgledno, brez napak.

Mihael Potočar, hišni kaplan v Starem gradu pri Šempetru, bivajoč sicer v Noven mestu, doma v Mokronogu, star 58 let, je bil v rmšnika posvečen 1. 1754. na naslov graščine „Freyhof\ Zmožnosti in zdravje njegovo je srednje vrste. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je izprva v Novem mestu, potem je bil župnijski vikar v Prečini 15 let, vsega skupaj 29 let. Zdaj je graščinski sacelan. Pozneje 1. 1793. je bil par let lokalist v Mehovem, ko se preseli v Ljubljano v pokcj do 1. 1808. Od tedaj živi Podgabrom v šentvidski župniji na Dolenjskem, kjer je umrl 19 aprila 1810. Mož je bil zelo melanholičen, nestanoviten, obnaša! se je pošteno, živel je zgledno.

2. Prečina.

Jožef Germ, župnijski vikar, No/omeščan, star 47 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1765.na naslov nekega plemiča na Hrvaškem. Bil je zdrav, zmožen mož, pa tudi kot pridigarja so ga hvalili. Moralko je dovršil v Ljubljani, dogmatiko pa v Gorici v semenišču. Služboval je kot subsidiar * Galiciji na Spodnjem Štajerskem 1 leto, kot kaplan na Raki 4 leta, v Čemšeniku 1 leto, v Mirni peči 4 eta, pri Sv. Trojici je bil župnijski vikar 6 let in tukaj je že od 1. 1782., kjer je ostal do svoje smrti 14. maja 1812. V mladosti je bil nekoliko lahkomišljen, zdaj je ponižen, pobožen in

pošteno živi kot duhovnik. Naposled se mu je zmračil nekoliko duh in tudi telesno je opešal. Ljudje so ga radi imeli.

Janez Gasvoda, subsidiar, doma v Koroški vasi pri Novem mestu, star okrog 51 let, je bil v mašnika posvečen leta 1762. na naslov nekega „Collonelo" na Hrvaškem. Talentiran ni bil, pač pa telesno krepak. Moralko je na Dunaju dostal. Za silo je bil nastavljen, ker je manjkalo zmožnejših, v dušno pastirstvo, potrjen za spovednika z opazko, da se pozneje izkušnji podvrže. V Prečini službuje že od 1.1784. Pozneje ga najdemo 1. 1794. kot sacelana v graščini „Bratenau" v Prečini nekaj let do dne 16. marca 1801, ko je umrl. Mož je bil preprostega značaja, včasih se je rad nekoliko prepiral. Živel je pošteno.

3. **Vavta vas.**

Aleš Drešar, župnijski vikar, doma v Komendi, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1766. na naslov gospostva „Landspreiss". Mož je zmožen, zdrav, in dober govornik, le prenagel je v govorjenju. Bogoslovne nauke: moralko, dogmatiko in kanonično pravo je dovršil v Gorici v semenišču. Služboval je kot kapiteljski notar v Novem mestu 12 let, od 1. 1785. pastiruje pa v Vavti vasi, kakih 14 let, ko se preseli v Ljubljano v pokoj, odtam čez 1 leto v Novo mesto, kjer je pa kmalu umrl dne 7. avgusta 1801. Živel je pošteno, četudi je bil v mladosti prijatelj vinu.

Gašper Plešnar, subsidiar, doma v Črnem vrhu, star 43 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1769. na naslov nekega kmeta v idrijskem gospostvu. Bil je dober govornik, trden, zdrav in tudi zmožen mož. Bogoslovne študije je vse dovršil v Gorici v semenišču.

Služboval je kot subsidiar v Prečini, na Dolih in zdaj v Vavti vasi, skupaj 17 let. Pozneje 1.1792. do 1799. je kaplanoval v Leskovcu pri Krškem. Župnikoval je potem pri Sv. Duhu do 16. novembra 1805, ko je umrl. Mož je bil ljubezniv, pobožen, goreč, usmiljen, zgleden duhovnik. Ljudje so ga zelo radi imeli.

XXI.

Dekanat: Ribnica.

Župnije: **1. Ribnica.**

Valentin Ulle, župnik in dekan, doma v Ložu, star 41 let, je bil v mašnika posvečen okrog I. 1772. O njem ni nič zapisanega. Tukaj je deloval do 1.1803., ko je dne 16. septembra ostavil svet.

Anton Eržen, prvi kaplan, Ločan, star 38 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1772. na naslov nekega loškega kmeta. Mož je bil jako zmožen, krepak, pa tudi dober govornik. Vse svoješ tudije je z dobrim uspehom dovršil v Ljubljani in je učen mož. Služboval je v Ložu kot vikar in župnik 12 let in tu je od 1. 1785. že kaplan. L. 1793. je bil že beneficiat v Dolu. Leta 1795. beneficiat pri Sv. Florijanu v Ljubljani. L. 1796. ekspozit na Rovih, kjer je bil pozneje lokalist do 1. 1807., ko se preseli v Skofjo Loko v pokoj za 1 leto, potem je pa nekaj časa kaplanoval v Železnikih. Pozneje je živel v Ortneku, 1815—1818 na Kureščeku, tudi poprej še v Ljubljani pri stolnici v pokoju. L. 1819. je bil v šentjakobski župniji v Ljubljani, od julija 1821 do svetega Jurija 1822 je bil v Naklem. Odtod se preseli v Skofjo Loko v pokoj do 9. julija 1834, ko je 85 let star kot zlatomašnik v Gospodu zaspal. Ljudje so ga povsod radi imeli, bil je zgleden, pobožen duhovnik brez **napak.**

Frančišek Ksav. Repešič, drugi kaplan, doma v Ložu, star 36 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1774. na naslov grofa Guidona de Cobenzel. Bil je zmožen, krepak sicer, vendar so ga včasih slabosti obhajale, dober pridigar. Humanistične in modrosiovne študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa v Gorici. Služboval je izprva kot subsidiar v Sodražici 1 leto, potem pa kaplanuje že od I. 1776. v Ribnici do svetega Mihaela 1.1788., ko gre kaplanovat v Cerklje na Gorenjskem. Odtod gre župnikovat v Vodice I. 1790. do svoje smrti dne 21. avgusta 1804. Tukaj je opravljal nekaj časa tudi posle dekana Bil je dober duhovnik, le včasih nekoliko nepremišljen. Ljudje so ga radi imeli.

Anton Petrič, župnikov vikar, Vipavec, rojen 4. septembra 1756, star 32 let, je bil v mašnika posvečen 31. marca 1. 1781. na naslov vipavske vile. Mož je bil zmožen, krepak, pa tudi priljubljen govornik. Svoje bogoslovne študije je dovršil v Gorici v semenišču. Služboval je 3 leta kot župnikov vikar in potem nekaj časa kot kaplan v Ložu, odkoder pride leta 1781. kot vikar zopet v Ribnico do sv. Mihaela I. 1788. Kaplanoval je potem v Mirni peči do I. 1794., ko pride v Staro Loko za eno leto, potem pa na Brdo, 1.1805. ekspozit na Vojskem, 1. 1807. lokalist pri Sv. Magdaleni, kjer je umrl 11. oktobra 1832. Živel je zgledno, ljudje so ga radi imeli.

Valentin Vodnik pride na mesto Repešiča kaplanovat v Ribnico. O n)em ni nič zaznamovanega.

Janez Modic pride namesto Petriča na prvo službo v Ribnico kot župnikov vikar. Doma na Igu, je dovršil humanistične in modrosiovne študije v Ljubljani, bogoslovne pa v Gradcu po nov metodi. Porojen je bil dne 9. decembra 1763, posvečen pa dne

9. novembra 1788 in je prišel takoj v Ribnico, odkoder gre kaplanovat v Šent Ruprt črez par let. Odtukaj pa pride v Mengeš črez 10 let. L. 1807. postati« iupnik v Ihanu, kjer je umrl dne 25 februarja 1830. Bil je dober, zgleden duhovnik.

Jožef Janez Bogataj, beneficiat v Novi Štifti, doma v Ložu, star 56 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1756. na naslov patrimonija. Mož je bil zmožen, sicer že slaboten, a govornik plodonosen. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je 32 let v ribniškem okraju kot župnikov vikar in kaplan, zdaj pa je po milosti grofa „de Cobenzel" prišel k Novi Štifti. kjer je umrl dne 25. marca I. 1796. Živel in obnašal se je vedno spodbudno in zgledno brez napak. Bil je tudi upravitelj župnije Sodražice.

Frančišek Oražen (Orashim), kurat, Ribničan, živi na svojem rojstnem dornu, rojen okrog 1. 1740., posvečen okrog 1 1766., je služboval 20 let v dušnem pastirstvu na Štajerskem, zdaj pa je telesno opešal tdko, da ni več za službovanje. Namizni naslov mu je dal ob posvečenju grof Cobenzel. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani in je srednje zmožen. Mož je nesvarljivega značaja, brez strasti, in zglednega življenja. Umrl je ondi dne 17. februarja 1818 podpisan za Janeza".

2. Dolenja vas.

Štefan Pregl, župnik, doma v Tolminu, star 41 let, je bil v mašnika posvečen 1.1771. na naslov svojih župljanov. Bil je zelo nadarjen človek, krepkega zdravja in izvrsten govornik. Svoje bogoslovne nauke je prav pohvalno dovršil na Dunaju. Služboval pa je kot kaplan in administrator. Naposled je bil

lokalist v tržaški škofiji, odkoder pride v Dolenjo vas za par let župnikovat do 1795. Ljudje so ga radi imeli, ker je živel nesvarljivo kot zgleden duhovnik.

Vikariata: **1. Loški potok,**

Ferdinand Luka Kostanjevec (Castainovitz), župnijski vikar, Ribničan, star okrog 60 let, duhovnik nad 30 let, je dobil namizni naslov od grofa Cobenzelna. Mož je bistrega uma, krepak človek ter ljudem jako priljubljen pridigar. Z dobrimi uspehi je dovršil bogoslovne študije v Ljubljani. Služboval je kot subsidiar v Dobrepoljah, potem je bil kaplan ravno tu in zdaj že od 1. 1768. pase loškopotoške duše; skupaj nad 34 let. Mož je prav zelo priden, goreč, skrben in zgleden duhovnik, zato ga ima ljudstvo prav rado. Njegov značaj je nesvarljiv L. 1802. je še živel tu.

Matija Zdravič, subsidiar, doma v Kostelu, star 66 let, ima namizni naslov od kostelskega graščaka. Mož je bil še trden in goreč govornik ter srednjih zmožnosti. Vse svoje študije je dovršil v Zagrebu in je dober moralist. Služboval je 27 let kot župnikov vikar v okolišču ribniškega naddiakonata. Obnašal se je vedno spodbudno, živel je zgledno. Bil je dober duhovnik. (Glej župnijo Kostel!)

2. Sodražica.

Frančišek Ksav. de Štabile, župnijski vikar, Ooričan, star 50 let, je bil 1. 1767. v mašnika posvečen na naslov patrimonija. Bil je talentiran, slaboten je bil zlasti v nogah in srednje vrste pridigar. Svoje bogoslovne nauke je dovršil z najboljšim uspehom v goriškem semenišču. Služboval je v tej župniji deloma kot župnikov vikar, deloma kot kaplan in zdaj je samo-

stojen vikar, torej vsega skupaj nad 20 let. Odtod je šel župnikovat v mesto Idrijo, kjer je tudi nad 10 let služboval in umrl ondi 7. decembra 1805. Ljudje so ga radi imeli, bil je lepega obnašanja in zglednega duhovniškega življenja.

Gregorij Zbačnik, beneficiat iti subsidiar, doma v Loškem potoku, star 38 let, je bil v mašnika posvečen na naslov raznih loškopotoških podložnikov 1. 1776., je zmožen mož in goreč pridigar, žal, da ga revmatizen večkrat muči. Svoje bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je ves čas v Sodražici do leta 1794., potem kaplanoval v Smledniku 11 let, v Predosljih 2 leti, v Gorjah nekaj mesecev, potem pa je bil zgodnjik v Radovljici v 1. 1808—1813.. ko se preseli kot ekspozit na Goro pri Sodražici, kjer je umrl 25. oktobra 1822. Bil je blag človek, zgleden duhovnik. Ljudje so ga radi imeli.

Ekspozituri: 1. **Grčarice** (Masern).

Anton Perz, kurat, doma v mestu Kočevju, star 54 let, je bil v mašnika posvečen na naslov kneza Auersperga. Bil je zmožen duhovnik, dober govornik, krepkega telesa, je dober kazuist; bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 16 let v kočevskem okraju kot vikar in deloma kot kaplan, preden je dobil cesarski beneficij v Grčaricah, kjer je deloval do svoje smrti. Bil je sicer zgleden duhovnik, le nezaupljiv je bil in nekoliko trmast. Umrl je dne 15. julija 1795.

2. Gora.

Janez Čolnar (Zollner), ekspozit, Metličan, **star** 40 let, je bil v mašnika posvečen na naslov metliške mestne občine. Bil je dober govornik, srednje zmožen,

pa krepak človek. Humanistične študije je dovršil v Ljubljani, vse druge višje pa v Gradcu. Bil je spreten moralist. Služboval je v ribniškem okraju kot vikar, zdaj pa je ekspozit na Gori, kjer ga občani vzdržujejo. Leta 1793. je bil Škofijski oficial v Ljubljani do 1795, pozneje pa zgodnjik v Metliki, kjer je umrl okrog 1. 1803. Živel je zgledno, obnašal se je nesvarljivo, bil je dober duhovnik.

XXII.

Dekanat: Kočevje.

Župnije: **1. Kočevje.**

Frančišek Seraf. Fajenz, župnik in dekan, Kočevar, star 53 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1762. na naslov kočevske mestne občine. Dovršil je vse svoje nauke v Ljubljani. Služboval je kot kaplan 3 leta v Mozelju, potem pa že od 1. 1766. v Kočevju, kjer je tudi umrl dne 18. aprila 1812. Bil je okrajni šolski nadzornik in konzistorialni svetnik. Zupnikoval je ondi 24 let, kaplanoval pa 22 let.

Matija Raethl (Rothl), prvi kaplan, Kočevar, star 35 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1777. na naslov treh kmetov kočevskega okraja, in sicer v Kranju dne 30. junija. Porojen je bil v Grafenfeldu dne" 15. februarja 1752. Bil je zelo nadarjen mož, sicer ne trdnega zdravja, kot govornik pa genljiv. Humanistične študije je dovršil v Novem mestu, višje v Zagrebu, bogoslovne pa na Dunaju. Služboval je prav goreče v Kočevju do 1.1782. kot vikar, do 1.1793. kot kaplan. Zupnikoval je potem v Koprivniku od 15. oktobra i. I. do 24. februarja 1827, potem pa postal mestni župnik in dekan, okrajni šolski nadzornik in konzi-

storialni svetnik v Kočevju, kjer je umrl 18. septembra 1836. Dekanijske posle ni več vodil od leta 1829. Ljudje so ga radi imeli, kei je bil goreč, zmeren, zgle den duhovnik brez napak skozi in skozi, zlasti jako postrežljiv bolnikom.

Jožef Weiss, drugi kaplan, Kočevar, star 29 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1786. na naslov „Seminarii generalis Graecensis". Bil je zelo nadarjen mož srednjih telesnih moči, a dober govornik. Humanistične študije je dovršil v Zagrebu, vse višje pa v Gradcu. Služboval je izprva v Koprivniku 1 leto, potem pa v mestu Kočevu kot vikar in kaplan več let, ko pride 1.1796. k ljubljanskim uršulinkam za- kaplana in kateheta za par iet. Odtam gre za lokalista v Borovec na Kočevskem, kjer je umrl dnč 25. februarja 1801. Mož je bil jako goreč, delaven, trezen, zgleden duhovnik, katerega so ljudje zelo radi imeli. Bolnikom je bil v veliko tolažbo.

Frančišek Ks. Moratscher, župnikov vikar, Kočevar, star 63 let, je bil v mašnika posvečen 1.1751. na naslov kočevske mestne občine. Bil je bogato nadarjen mož in izvrsten govornik, žal, da je na stara leta telesno zelo opešal. Nižje in višje študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa na Dunaju. Služboval je kot kaplan v Starem logu na Kočevskem in tudi na Dunaju. Bil je administrator na vojaški akademiji, pa tudi novomeški kanonik. Na stara leta je živel kot kurat v Kočevju, v Kočevski Reki, v Rakitni in zopet v Kočevju v pokoju, kjer je umrl 3. anuarja 1807. Ljudje so ga silno radi imeli, bil je zar«s apostolski mož, ponižen, potrpežljiv, pobožen, zelo goreč in zgleden duhovnik.

Ignacij Kreuzma/er, kurat, Kočevar, star 33 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1780. na naslov

kočevske mestne občine. Srečen je v svojih zmožnostih, zdrav je in dober govornik. Humanistične nauke je dovršil v Novem mestu, modroslovne v Gradcu, bogoslovne pa na Dunaju in v Gorici. Služboval je kot beneficiat v Kočevju, kot vikar v Kočevski Reki in v Kočevju, kot kaplan v Starem logu in v Koprivniku, ko pride 1. 1787. zopet v Kočevje. L. 1793. je bil lokalist v Poljanici, pozneje ekspozit v Borovcu, odkoder pride kaplanovat zopet v Kočevje za 5 let, ko postane 1. 1805. župnik v Mozelju do 29. oktobra 1807, ko stopi v pokoj in se preseli v Kočevje. Čez 1 leto pa se preseli v Ljubljano za drugega levita v stolnico do 26. aprila 1809, ko se preseli na Tirolsko v vojaško bolnišnico. Ljudje so ga radi imeli, bil je delaven, goreč in zgleden duhovnik; le nekoliko prenagel je bil včasih.

2. Črmošnjice.

Jurij Valič (Wallisch), župnik, Kočevar, star 53 let, je bil I. 1759. v mašnika posvečen na naslov kočevske mestne občine. Bil je zelo izobražen in krepak človek ter izvrsten govornik. Vse svoje nižje in višje študije je dovršil v Ljubljani in še vedno rad prebira znanstvene knjige. Služboval je kot vikar v Kočevski Reki 3 leta, v Gotenici in Grčaricah 7 let, kot kaplan pa v Kočevju 17 let, kot župnik v Mozelju 1 leto, od 1. 1787. pa v Črmošnjicah, kjer je umrl črez 12 let dne 2. junija 1799. Bil je goreč, ljubezniv, velikodušen, prijazen, dober, zgleden duhovnik, katerega so ljudje radi imeli in spoštovali.

Lenart Prenner, kaplan, Kočevar, star 38 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1780. na naslov kočevske mestne občine. Mož je slabotnega zdravja, bistrega uma, a govornik srednje vrste. Humanistične študije je

dovršil v Ljubljani, modroslovne in bogoslovne pa v Gradcu in je dovolj učen. Služboval je kot kaplan v Mozelju 5 let in v Črmošnjicah tudi 5 let, ko postane župnik v Kočevski Reki 1. 1800., kjer je umrl dne 5. januarja 1828. Mož je bil trezen, moder, živel je zgledno, zase, pobožno, ljudje so ga radi imeli, žal, da je bil hipohonder in ponosen sam nase.

3. **Kosteh**

Lovrenc Ratschv, župnik, doma v Kostelu, star 54 let, je bil v mašnika posvečen l. 1762. na naslov plemiča „de Zebich" na Hrvaškem. Mož je bil zmožen, zdrav in dober govornik. Humanistične nauke je dovršil v Zagrebu, moralko in cerkveno pravo pa na Dunaju. V pastirstvu deluje prav pridno, in sicer že od 1.1770. V Kostelu je župnikoval do 1.1815., ko stopi v pokoj. Umrl je ondi 25. junija 1819. Bil je blag človek, ponižen, pobožen, zgleden duhovnik; ljudje so ga radi imeli. Bil je tudi zelo varčen.

Martin Zdravič (Sdravich), kaplan, doma v Kostelu, star 46 let, je bil v mašnika posvečen 1.1767. na naslov plemiča „de Savch" na Hrvaškem. Bil je zelo nadarjen, krepkih telesnih moči in dober pridigar. Vse svoje nauke, nižje in višje, je dovršil v Zagrebu. Službuje že 18 let kot kaplan v Kostelu, kjer je tudi umrl 27. oktobra 1811 v pokoju. Podpisan je »Matija" v šematizmu. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil goreč, delaven, pohleven, trezen in zgleden duhovnik.

4. **Koprivnik** (Nesseltal).

Janez Kopriva, župnik, Kočevar, star 38 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1756. na naslov kočevske mestne občine. Bil je dober govornik, zmožen a že

slaboten mož. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot beneiiciat v Kočevju 4 leta, kot kaplan v Kočevski Reki 14 let in od 1.1774. je župnikoval v Koprivniku, kjer je tudi umrl dne 20. marca 1793. Mož je bil zelo ponižen in gostoljuben, zato pa tudi priljubljen pri ljudeh,

Matevž Stine, kaplan, Kočevar, star 38 let, je bil vmašnika posvečen 1.1781. na naslov treh kmetov iz kočevske grofovine. Bil je zdrav in nadarjen mož ter dober poljuden govornik. Humanistične študije je dovršil v Zagrebu, modroslovne in moralko v Gradcu, kanonično pravo in dogmatiko pa na Dunaju. Služboval je 1 leto kot vikar v Črmošnjicah in od 1785 kaplamije tu. Pozneje, 1. 1793., je bil že lokalist v Banji Loki, črez 10 let pa župnik v Poljanici, kjer je umrl dne 9. marca 1817. Ljudstvo ga je neizrečeno rado imelo. Bil je ponižen, pobožen, blag in zgleden duhovnik, spodbudnega obnašanja.

5. Mozelj.

Janez Činkelj (Tschinkl), župnik, Kočevar, star 38 let, je bil I. 1776. v mašnika posvečen na naslov groia Rattkav na Hrvaškem. Bil je jako nadarjen in hraber mož ter izvrsten govornik. Humanistične nauke je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa v Gorici. Služboval je prav goreče in uspešno kot vikar v Kočevju 1 leto, kot subsidiar v Starem logu 6 let, kot kaplan v Črmošnjicah 3 leta in od 1. 1788. v Mozelju, kjer je črez par let postal župnik in pastiroval do 1. 1800., ko se preseli župnikovat v Koprivnik do 1. 1812. Takrat postane mestni župnik in dekan v Kočevju, kjer je kot zlatomašnik umrl dne 19. avgusta 1826. Doma je bil v Schalkendorfu. Ljudstvo ga je povsod rado

imelo in spoštovalo. Bil je zmeren, ponižen in moder mož ter dober in zgleden duhovnik na vse strani.

Anton Jauth, kaplan, rojen v Kočevju, star 36 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1777. na naslov grofa „de Erdoedi" na Ogrskem. Bil je zmožen mož. dober govornik in še dovolj zdrav. Humanistične in modroslovne študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa v Gorici. Služboval je kot vikar v Kočevski Reki 3 leta, kot subsidiar v Starem logu 4 leta, kot kaplan mozeljski pa od I. 1787. dalje par let, ko se preseli kaplanovat v Kočevsko Reko, kjer je umrl 28. aprila 1897. Mož je bil zglednega obnašanja, trezen in ponižen duhovnik. Ljudje so ga radi imeli.

6. Osilnica.

Jurij Rom, župnik, Kočevar, star 49 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1762. na naslov gospostva „Szeich"-ovega na Hrvaškem. Bil je zelo nadarjen mož, krepkega telesa in izvrsten katehet. Nižje in višje študije je dovršil v Zagrebu, bogoslovne pa na Dunaju. Služboval je 6 let kot administrator v Koprivniku in zdaj župnikuje v Osilnici že od 1. 1773. skozi 25 let, naposled pa se preseli kot župnik v Črmošnjice, kjer je umrl dne 27. oktobra 1807. Mož je bil pohleven in moder, ljudje so ga radi imeli. Živel in obnašal se je prav pohvalno kot zgleden duhovnik.

7. **Reka** (Riegg).

Ignacij Romutha, župnik, Kočevar, star 60 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1752. na naslov kočevske mestne občine. Mož je bil nadarjen, telesno že slaboten, govoril pa je s poudarkom. Vse svoje nauke

je dovršil v Ljubljani. Služboval je goreče in uspešno kot kaplan v Mozelju, v Crmošnjicah, na Reki. Župnikuje pa tu zdaj že od 1. 1774. Tudi v Mozelju je bil 14 let. L. 1800. je stopil v pokoj in živel v mestu Kočevju, kjer je dne 2. marca 1. 1804. umrl. Bil je samotarec, trezen in pohleven mož, zgleden, čednosten duhovnik, zlatomašnik; ljudje so ga radi imeli.

Fortunat Pavlic, kaplan, Kočevar, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1773. na naslov gospostva „de VVallensperg". Mož je bistrega uma, slabotnega zdravja, a razumljiv govornik. Vse svoje nauke, nižje in višje je dovršil v Ljubljani. Služboval je 1 leta v Kočevju, 10 let pa v Crmošnjicah kot vikar, v Kočevski Reki eno leto kot vikar in *od* I. 1786. pa kot kaplan. Odtam pride črez par let kaplanovat v Kočevje do 1798. Zupnikoval je potem v Starem logu, kjer je ostavil svet 29. septembra 1813. Mož ni zahajal v družbe, bil je trezen, ponižen, zgleden, dober duhovnik, zato ga je ljudstvo spoštovalo in ljubilo.

Jožef Gesti, župnikov vikar, doma v Poljanah na Belokranjskem, star 32 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1783. na naslov gospostva „de Russenstein in Turnau". Zmožnosti njegove so bile srednje; bilje krepak in razumljiv govornik. Humanistične študije je dovršil v Zagrebu, modroslovne v Gradcu, moralko in kanonično pravo pa v Celovcu. Služboval je prav pridno 2 leti v Crmošnjicah in zdaj od 1. 1788. na Reki kot vikar. Mož je bil ponižen in ubogljiv, trezen in zgleden duhovnik brez napak Malo je jecljal. Najbrže je pravo ime njegovo „Goestl", ki je pozneje kaplanoval v Koprivniku več let in bil tudi naposled lokalist v Spodnjem Logu na Kočevskem, kjer je umrl 21. aprila 1809. Ljudje so ga zelo radi imeli.

8. Srednja vas (Mitterdorf).

Matija Ramor, župnik, Kočevar, 52 let star, je bil v mašnika posvečen 1. 1760. na naslov plemenitaša Adama Dinzel. Mož je bil izobražen, zdrav in krepkih prsi ter govoril jako razločno. Humanistične in modroslovne nauke je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa v Gorici. Bil je zelo goreč duhovnik. Služboval je 13 let kot kaplan *v* Črmošnjicah, v Koprivniku 11 let in kot beneficiat v Kočevju 4 leta. Od 1.1788. župnikuje tu, kjer je umrl 11. aprila 1800. Ljudje so ga radi imeli. Bil je trezen in moder mož.

Jakob Ramor, kaplan, Kočevar, star 35 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1778. na naslov grofa „de Rattkav" na Hrvaškem. Bil je zdrav, zmožen mož in dober pridigar. Humanistične in modroslovne študije je dovršil v Ljubljani, razlago sv. pisma je dostal v Zagrebu in ima dovolj znanja. Službo/al je prav pridno kot vikar v Kočevski Reki 8 mesecev, in od sv. Jakoba 1. 1788. pa kaplanuje tu. Ostali čas poprej pa je bil informator mladine grofa Auersperga in grofa Thurna. Pozneje 1. 1793. že ga najdemo lokalista v Stockendorfu do 1. 1807., ko gre v Črmošnjice za administratorja za 1 leto in potem se vrne nazaj do 1. 1813. Župnikoval je naposled v Mozelju, kjer je umrl 19. marca 1818. Bil je zmeren, ponižen, zgleden duhovnik. Ljudje so ga radi imeli.

9. Stari log (Altlak)

Jurij Perz, župnijski vikar, rojen v mestu Kočevju, star 58 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1757. na naslov kmeta Janeza Jakliča iz kočevske grofovine. Mož je krepak in zdrav in zmožen ter razločen in vse

pohvale vreden govornik. Humanistične študije je dovršil v Ljubljani, modroslovne, moralko in kanonično pravo pa na Reki. Goreče je služboval kot vikar v Kočevski Reki 12 let, kot župnik v Toplicah in zdaj v Starem logu 19 let, odkoder je šel 1. 1798. v pokoj v Mozelj. Umrl je naposled v Stari cerkvi dne 16. februarja 1804. Ljudje so ga radi imeli; bil je ljubezniv, ponižen, zgleden duhovnik.

Matija Osterman, subsidiar, Kočevar, star 33 let, je bil v mašnika posvečen I. 1785. na naslov grofa „de Rattkav" na Hrvaškem. Bil je dober in razločen govornik, zmožen in zdrav mož, ki je dovršil humanistične nauke v Rudolfovem, višje pa vse v Gradcu. Službuje šele 1 leto tukaj prav pridno, pozneje v Mozelju kot kaplan, od 1. 1799.—1803. *v* mestu Kočevju, kjer je dne 24. marca 1. 1804. umrl. Bil je ubogljiv, ponižen, zgleden duhovnik; ljudje so ga radi imeli.

Lokalije: **1. Gotenica** (Goetteniz).

Damijan Marčun, Iokaiist goteniški v kočevskoreški župniji, Kočevar, star 52 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1760. na naslov meščanske občine v Ložu. Mož je bil zelo nadarjen, čvrst in zdrav ter izvrsten govornik. Vse svoje nižje in višje študije je dovršil v Ljubljani. Prav goreče in uspešno je služboval v mestu Kočevju kot vikar 7 let, kot beneficiat pa 11 let in od 1. 1784. je Iokaiist tu, kjer je bil pozneje nekaj let obenem tudi provizor Grčaric. Naposlsd je bil vpokojen in kot tak je umrl ondi dne 16. decembra 1807. Mož je bil trezen, moder, bolnikom v veliko tolažbo, ljudstvu zelo priljubljen in zgleden duhovnik brez napak.

2. Trava (Obergras).

Anton Šlakar (Slaker), c. kr. beneficiat v Travi župnije osilniške, doma v Vipavi, star 60 let, je bil posvečen v mašnika 1. 1756. na naslov patrimonija. Mož je zmožen, a je zelo že opešal vsled starosti, govori z vriščem. Vse svoje nauke je dovršil v Gorici. Goreče je služboval v Šmihelu na Koroškem 3 leta, v Ajdovščini kot kurat 9 let, tukaj v Travi 18 let in ostali čas 6 let pa v Planini. Umrl je 72 let star 1. 1799.

XXIII

Dekanat: Dobrepolje.

Župnije: **1. Dobrepolje.**

Anton Vincencij baron „de Lazarini", župnik in dekan, rojen 17. januarja 1.1725. očetu Frančišku in Mariji Ani roj „de Raunach" v graščini Jablanice, star 64 let, je bil v mašnika posvečen 21. januarja 1748. Vsled starosti in bolezni je opešal tudi na spominu tako, da ni več za pridigovanje sposoben. Vse svoje nižje in višje študije je dovršil na Reki. Služboval je v Dolini pri svojem stricu baronu „de Raunach" 11 let, 1 leto je bil administrator v Trnovem, od 1.1760. pa župnikuje v Dobrepolju, kjer je umrl 17. junija 1796.

Simon Mochar, kaplan, doma v Loškem potoku, star 46 let, je bil v mašnika posvečen na naslov loško-potoških kmetov 1. 1771. Bil je zmožen mož, zdrav in tudi dar govorništva je imel. Humanistične študije je dovršil v Novem mestu, višje z bogoslovjem vred pa v Ljubljani. Služboval je izprva v zatiškem naddijakonatu na raznih krajih 5^2 leta, potem js bil 6 let vikar in kaplan zdaj od sv. Jurija leta 1788. tukaj nekaj let.

Odtam gre za župnijskega vikarja v Lašče do 14. julija 1. 1808., ko stopi v pokoj ter sklene svoje življenje ondi dne 1. marca 1811. Ljudje so ga radi imeli, živel je zgledno.

Mihael Zdravič (Sdrauich), župnikov vikar, doma v Kostelu na Kočevskem, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 27. decembra 1. 1771. na naslov župljanov svojega rojstnega kraja. Bil je nadarjen človek, zdravja ne trdnega, govornik pa dober. Humanistične nauke je dovršil v Varaždinu, modroslovne v Zagrebu, bogoslovne pa vse na Dunaju. Služboval je 3 leta kot subsidiar v Loškem potoku, od sv. Jurija 1.1788. pa kaplanuje kot vikar v Dobrepoljah, 1. 1796. je že kaplanoval v Škocijanu pri Turjaku, 1. v 1797. do 1799. v Šmarji, ko se preseli v Struge kot samostojni vikar. Tukaj ostane do 1.1827., ko se preseli v Ribnico v pokoj, kjer je umrl dne 4. aprila 1831. kot zlatomašnik, star 84 let. Porodil se je 15. septembra 1747. Mož je bil jako ljubezniv in zato tudi zelo priljubljen pri ljudeh. Živel je zgledno.

Janez Krstnik Boehm, kurat, doma v Zatičini, star 43 let, ima namizni naslov tudi v Zatičini od gospostva. Mož je bil zelo nadarjen, zdrav in tudi dober pridigar. Svoje nižje in višje študije je dovršil z bogoslovjem vred v Ljubljani, samo spekulativno dogmatiko je 15 mesecev privatno študiral. Služboval je kot vikar potem, ko je bil 1. 1770. v mašnika posvečen, 2 leti v Šmarji, kot kaplan v Škocijanu 2 leti, potem pa 6 let v Šmarji, kot kaplan in zdaj že od 1. 1780. v Dobrepoljah, 1. 1795. je bil na Blokah kaplan in župni upravitelj. Tukaj je umrl dne 12. julija 1797. Povsod so ga ljudje zelo radi imeli, bil je dober zgleden duhovnik.

2. Bloke.

Andrej Godina, župnik, doma na Goriškem, star 44 let, je bil posvečen v mašnika 1. 1767. na naslov gospostva Ortenek grofa Ferdinanda de Lichtenberg. Bil je zelo zmožen mož, dober govornik, zdravja pa srednjega. Humanistične nauke je dovršil v Ljubljani, modroslovne v Gradcu, bogoslovne pa v Gorici in je zelo učen in velik prijatelj beriva. Služboval je kot vikar na Blokah poltretje leto, kot kaplan pa 5 let, v Ribnici kot kaplan 2 leti in 9 mesecev. Župnikuje pa na Blokah od 1. 1777., kjer je umrl okrog 1. 1792. Bil je zelo zabaven, goreč in priljubljen mož ter zgleden, dober duhovnik.

Martin Strgulc, kaplan, Tolminec, star 36 let je bil v mašnika posvečen 1. 1779. na naslov svojih sorodnikov. Bil je zmožen, telesnih moči pa slabotnih in srednje vrste govornik. Humanistične študije je dovršil v Leobnu na Štajerskem, modroslovne in bogoslovne pa v Gorici. Služboval je 4 leta v Laščah kot subsidiar, 1 leto kot vikar v Ložu, od sv. Jurija 1. 1786. pa kaplanuje na Blokah. Odtod ga prestavijo 1. 1790. v Cerklje na Gorenjskem do 1. 1794, v Kranj, kjer je bil tudi administrator, do 1. 1800., ko postane župnik in dekan v Šentvidu nad Ljubljano. L. 1807. pa se preseli v pokoj v frančiškansko župnijo v Ljubljano, kjer je umrl 1. 1816. Bil je ljubezniv mož. dober, zgleden duhovnik. Ljudje so ga radi imeli.

Primož Bozovičar (Wossovitscher), kurat, Ločan, star 37 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1774. na naslov loških podložnikov. Mož je bil zmožen, zdrav, pa dober govornik. Humanistične nauke je dovršil v Ljubljani, modroslovne v Gorici, bogoslovne pa v Ljubljani. Služboval je 111/2 leta kot subsidiar v Šentvidu na

Motranjskem, od sv. Jurija 1788 pa službuje na Blokah. Odtod gre za nekaj časa kaplanovat v Rovte. Bil je tudi sacelan v smledniški graščini 1.1790. dalje 3 leta, 1.1795. pa gre za eno leto v Preserje, ko se preseli kot ekspozit za 1 leto na Vojsko. Ljudje so ga radi imeli, četudi ni posebno občeval ž njimi. Tudi mu niso zamerili, ker ga je včasih rad potegnil Obnašal se je dostojno.

Vikariati: 1. Lašče.

Štefan Konic, župnijski vikar, doma na Bledu, star 50 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1765. na naslov sosednih kmetov. Bil je zmožen, zdrav in dober govornik. Humanistične in modroslovne študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne v Solnogradu in v Oradcu, kanonično pravo pa v Ljubljani. Služboval je 1/2 leta v Soteski, 5 mesecev v Boštanju kot nadštevilnik, 71/2 leta je bil vikar, 7 let pa kaplan v Dobrepoljah in zdaj je že od 1.1781. vikar tu. L. 1796. je že župnikoval v Ihanu, kjer je umrl 18. januarja 1800. Mož je bil jako strog, ni občeval mnogo z ljudmi in zato jim ni ugajal, zlasti ne, ker ni bil posebno goreč v svoji službi, četudi je zgledno živel in se dostojno obnašal.

Simon Bartolj (Warthol), subsidiar, rojen v Loškem potoku, star 31 let, je bil v mašnika posvečen leta 1783. na naslov loškopotoških kmetov. Zdravja je bil srednjega, zmožnosti pa dobre in tudi govornik je bil, Humanistične nauke je dovršil v Novem mestu, modroslovne v Ljubljani, bogoslovne pa v 4 letih v Gorici. Služboval je 4 mesece doma, 1 leto pri Sv. Trojici v Šivcah, od sv. Jurija 1. 1785. pa tu nekaj let. L. 1793. je kaplanoval v Zatičini, 1. 1800. pa že župnikoval v Višnji gori, odkoder se kmalu preseli

na Rako za župnika in dekana, konzistorialnega svetnika ter okrajnega šolskega nadzornika. Tukaj je ostavil svet dne 7. junija 1818. Mož ni mnogo občeval, bil je potrpežljiv, ljudje sb ga zelo radi imeli. Živel je zgledno.

Pavel Marinčič, penzionist, bivši župnijski vikar v Laščah, doma v Kostelu, star 82 let, je bil v mašnika posvečen leta 1732. na naslov kostelskega gospostva. Telesno je že popolnoma opešal, bil pa je nadarjen mož in zelo praktičen duhovni pastir. Humanistične nauke je dovršil v Zagrebu, modroslovne in bogoslovne pa v Ljubljani. Služboval je 52 let v pastirstvu, in sicer v Kostelu, v Ribnici, v Dobrepoijab ter v Laščah, kjer še živi zdaj brez beneficija. Četudi že starček, pa vendar še rad izpoveduje in zato ga imajo ljudje zelo radi. Živel je vedno zgledno brez napak. Umrl je kot zlatomašnik.

2. Struge.

Lovrenc Babnik, župnijski vikar, doma v Šiški pri Ljubljani, star 49 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1764. dne 22. decembra na naslov črnomaljskega gospostva. Srednje nadarjen a zdrav mož je bil in še dosti pridigarja se je kazal. Vse svoje nižje in višje nauke z bogoslovjem vred je dovršil v Ljubljani. Služboval je izprva v Ihanu 5 mesecev za prakso, 2 leti kot subsidiar v Dolu, 7 let kot kaplan v Dobrepoljah in od 1. 1773. kot župnik v Strugah nad 20 let, ko se 1. 1797. preseli na Bloke župnikovat za 10 let. Naposled je župnikoval še v Preski 3 leta, kjer je umrl dne 3. marca 1811. Mož je bil zgleden duhovnik, dostojnega obnašanja, pa vendar ni vsem dopadal.

Lokalije: **1. Sv. Gregor.**

Anton Kali n (Callin), lokalist, doma v Ajdovščini, star 42 let, je bil posvečen v mašnika 1. 1770. na naslov ortneškega gospostva. Bil je nadarjen mož, dober govornik, a srednjih moči. Humanistične in modroslovne nauke je dovršil v Ljubljani, bogoslovje pa je študiral 1 leto v Gradcu in 2 leti v Gorici. Služboval je v v Sodražici poldrugo leto kot subsidiar, 2 leti kot vikar v Škocijanu pri Turjaku, potem v Dobrepoljah kot vikar 7 let in kot kaplan zopet 7 let in od svetega Jurija 1. 1788. je lokalist Šentgregorski do 1. 1796. ko postane župnik in dekan v Dobrepoljah, pa le za malo časa, ker je 57 let star 14. marca 1. 1804. umrl. Mož je bil ljubezniv, zato pa tudi priljubljen pri ljudeh, živel je zgledno.

Matija Tomšič, sacelan v graščini „Ortnek", doma tia Reki, star 52 let, je bil v mašnika posvečen dne 5. aprila 1760. na naslov č. g. Gieletitch. Kot govornika so ga hvalili, dokler je bil še zdrav, in tudi zmožen je. Učenosti je srednje, a dober je v praksi. Vse svoje nauke nižje in višje je dovršil, na Reki Služboval je 2 leli v Sodražici kot subsidiar in tudi v Loškem potoku 1 leto, v Ribnici 2 leti kot vikar, zdaj pa je bolehen in predebel in od 1.1768. že sacelan v Ortneku, ker ni več za pastirstvo radi kile. Živel je zgledno, bil je dober duhovnik brez napak, priljubljen povsod.

2. Sv. Trojica v Šivcah.

Jurij Štimic, kurat, doma v Osilnici, star 49 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1767. na naslov Janeza Soitch, vicegrofa v Selini pri Zagrebu. Nadar-

jenost, zdravje in dar govorništva je imel srednje vrste. Humanistične nauke je dovršil v Varaždinu, modroslovne v Požegi, spekulativno bogoslovje je v Gradcu 4 leta sltšal, moralko in kanonično pravo pa v Zagrebu, deloma na Dunaju dovršil. Služboval je kot vikar 5 let v Osilnici, kot subsidiar 5 let v Loškem potoku, v Novi Štifti (ad novum aedificium) 1 leto, in zdaj od 1. 1785. v Šivcah brezplačno kot ekspozit. L. 1796. ga najdemo na Gori pri Sodražici kot ekspozita, pozneje 1. 1800. kot lokaiista v Dolenji vasi pri Ribnici, 1. 1805. zopet na Gori nekaj let. Naposled je bil v Ribnici kot deficient, kjer je umrl dne 9. aprila 1. 1816. Mož je bil izpodbudnega duhovskega življenja, potrpežljiv, brez napak. Ljudje so ga radi imeli.

3. Sveti Vid pri Šilcah.

Anton Tomaž Antončič, administrator v dušnem oziru, rojen v Ložu, star 37 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1776. na naslov meščanstva v Ložu. Bil je zdrav, zmožen mož in dober govornik. Sintakso in huma nistične študije je dovršil v Gradcu, poetiko in retoriko v Novem mestu, logiko v Ljubljani, fiziko na Reki, moralko in kanonično pravo pa v Zagrebu. Služboval je v Ložu kot vikar 4 leta, v Reichenburgu na Štajerskem **6V2** leta, od 1. 1788. pa oskrbuje Sveti Vid tu pri Blokah. L. 1793. je bil že lokalist v Šentjurju pod Kumom, kjer je blizu 9 let pastiroval. Bil je ljubezniv, dober, zgleden duhovnik. Ljudje so ga radi imeli in spoštovali. Umrl je dne 1. junija 1799.

XXIV.

Dekanat: Škocijan pri Dobravi.

Župnije: **1. Škocijan.**

Tomaž Peric, župnik in dekan, doma v Šempasu na Goriškem, star 37 let, je bil rojen dne 6. aprila 1752., posvečen pa v mašnika dne 30. julija 1. 1775. Tukaj je služboval od 1. 1786. nekaj nad 10 let, ko se preseli v Šent Vid pri Zatičini z istim imenom. Ostavil je to solzno dolino dne 23. avgusta 1829. Več o njem ni znanega.

Andrej Stegnar, prvi kaplan, doma v Kamni gorici, star 32 let, je bil v mašnika posvečen leta 1782. na naslov svojih sorodnikov. Cerkveno zgodovino, orientalske jezike in natorno pravo je dovršil na Dunaju, patrologijo in hermenevtiko v Ljubljani, moralko, dogmatiko, pastirstvo in kanonično pravo pa v Gorici. Služboval je kot subsidiar po! leta v Šmartinu pod Šmarno goro, kot »alumnus" v Gornjem gradu pol leta, kot subsidiar v Rovtah 1 mesec, v Kamniku 3/4 leta, v Moravčah poldrugo leto, kot kaplan v Preserjih pol leta in od 1. 1788. nekaj časa v Škocijanu. L. 1793. je bil vikar pri Sv. Vidu na Notranjskem, 1. 1796. administrator pri Sv. Gregorju pri Ribnici, 1. 1800. vikar v Hotedršici, v 1. 1803.—1806. lokalist na Dobravi pri Kropi. Odtam se preseli v Železnike kot župnik do 1. 1810., ko se odpuščen preseli dne 29. septembra v lavantinsko škofijo. Mož je bil zelo goreč, natančen v svoji službi, ljudje so ga radi imeli. Bil je zgleden duhovnik, a obstanka ni imel.

Luka Doljak, drugi kaplan, doma v Gargaru na Goriškem, star 34 let, rojen 17. oktobra 1754, je bil v mašnika posvečen na naslov gargarske občine

dne 28. oktobra 1781. Govornik je bil dober, zmožnosti in zdravje pa je imel srednje. Humanistične študije z logiko je dovršil v Gorici, fiziko z zgodovino v Gradcu, bogoslovje pa v Gorici. Služboval je $\sqrt[3]{U}$ leta kot vikar v Šmartinu na Paki, kot subsidiar v Hinjah 3 leta, kot kaplan škocijanski od 1. 1787. nekaj časa, ko ga pošljejo v Svibno. Odtam gre kot lokalist k Št. Heleni, kjer je pastiroval nad 10 let. L.1811.-1819. je župnikoval v Blagovici, odkoder se preseli v Krašnjo v pokoj, kjer je umrl dne 31. decembra 1829. Bil je zelo goreč, ubogljiv, ponižen, natančen, zgleden duhovnik brez napak. Ljudje so ga radi imeli in spoštovali kot blago dušo.

2. Bela cerkev.

Anton Kogoj (Cogoy),župnik,doma odSvetega Križa na Goriškem, star 38 let, je bil v mašnika posvečen 1.1774. na naslov svetokriške občine. Mož je bil izredno nadarjen, dober govornik in krepkega zdravja. Nižje nauke je dovršil v Gorici, višje v Ljubljani, bogoslovne pa zopet v Gorici. Služboval je na Krki en mesec kot nadštevilnik, na Primskovem 3 leta kot subsidiar, na Vačah 3 leta kot drugi, 6 let kot prvi kaplan. Župnikoval pa je od I. 1787. tu prav goreče 37 let ter umrl 24. junija 1824. Ljudje so ga silno radi imeli, bil je svet mož, angelskega življenja, ponižen, pobožen, delaven in natančen, zgleden duhovnik.

3. Šmarjeta ob Klevevžu.

Andrej Sega, župnik, doma v Cirknici, star 51 let, je bil v mašnika posvečen I. 1761. na naslov bistriškega gospostva. Bil je zmožen, zdrav, dober govornik. Vse svoje nižje in višje študije z bogoslovjem

vred je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot kaplan v Kamniku 10 let, v Tuhinju 1 leto, v Preserjih 4l/2 leta, na Prežganju kot vikar 3 leta, v Rakitni 4^2 leta kot župnijski vikar, na Vačah 1 leto kot drugi kaplan, v Ambrusu 10 let kot župnijski vikar, tukaj pa župnikuje v bridkosti polnih časih, v 1. 1787.—1822., ko je dne 2. marca umrl. Ljudje so ga radi imeli, bil je delaven, zgleden duhovnik, brezmadežnega življenja.

Jurij Sever, kaplan, rojen v Semiču, star 45 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1772. na naslov gospoda „Sdenzai". Srednje zmožen mož je bil zdrav in še dosti dober pridigar. Humanistične nauke je dovršil v Ljubljani in v Varaždinu, modroslovne in moralko pa v Zagrebu, kanonično pravo pa zopet v Ljubljani in v Varaždinu. Služboval je na Krki kot nadštevilnik 6 mesecev, kot župnikov vikar v Mengšu 6 mesecev, na Prežganju 1 leto, pri Beli cerkvi 1 leto, kot drugi kaplan v Škocijanu 2 leti in zdaj prav pohvalno deluje v Šmarjeti od 1.1787. dalje 2 leti. Naposled je živel v Beli cerkvi kot kurat ter tudi ondi umrl dne 13. septembra 1793. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil ponižen, lepega obnašanja ter zgleden dnhovnik.

4. Raka.

Janez Peric, župnik, doma na Goriškem v Šempasu, star 52 let, je bil na naslov patrimonija v mašnika posvečen 1. 1760. Bil je izvrsten govornik, zmožen in zdrav človek. Izšolal se je deloma v Ljubljani, deloma pa v Gorici, kjer je dovršil tudi bogoslovne študije, ter bil posvečen. Služboval je izprva 5 let v goriškem semenišču kot podvodja, nadalje je župnikoval 14 let na Štajerskem, od 1. 1780. pa je raški župnik, kakih 10 let. Mož je bil zelo goreč, revežem

pravi oče, ljubezniv, ljudje so ga zelo radi imeli in spoštovali, bil je zgleden duhovnik.

Anton Bolha (Wolcha), kaplan, Goričan, star 34 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1779. na cesarski naslov. Krepak mož je, srednje zmožnosti in tak tudi govornik. Vse svoje nižje in višje nauke z bogoslovjem vred je dovršil v Gorici. Služboval je kot župnikov vikar na Raki nad 2 leti, kot drugi kaplan v Škocijanu poltretje leto in zdaj zopet na Raki od 1. 1787. dalje nekaj časa, ko ga prestavijo v Žužemberk. L. 1796. je bil že župnijski vikar v Hinjah, 1. 1800. pa župnik v Dobrniču, kjer je umrl dne 8. januarja 1827. Bil je jako delaven, pobožen, vesten, zgleden duhovnik, brez napak, Ljudje so ga radi imeli.

Štefan Fornasari, župnikov vikar, Goričan, star 31 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1782. na naslov občine „Zerou". Mož je bil krepak, zdrav in zmožen ter dober govornik. Vse svoje študije, nižje in višje z bogoslovjem vred je dovršil v Gorici. Službuje že 6. leto na Raki. Pozneje 1. 1791. je šel na Jesenice za kratek čas, 1. 1792. pa se preseli na Štajersko, kjer je v Žalcu kaplanoval do leta 1798., ko ga dne 5. septembra umeste župnikom v Polzeli, kjer pastiruje do dne 14. junija 1815, ko se preseli na Sladko goro. Tukaj je umrl dne 22. oktobra 1829. Bil je goreč, pobožen, zgleden in priljubljen duhovnik povsod ter neumorno delaven mož.

Jožef Petrič, kurat, doma iz Turjaka, star 54 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1757. na naslov gospostva „Thurmamhart" grofa Auersperga. Bil je izvrsten govornik in zmožen mož in srednjega zdravja. Humanistične in modroslovne nauke je v Ljubljani dovršil, bogoslovne pa na graški univerzi, kjer je tudi napravil tri rigoroze „pro prima Laurea Theologica".

Služboval je razen v Gradcu še 7 let pri Sv. Petru v Ljubljani kot kaplan in 7 let je bil „moderator nobilis iuveritutis" v Gradcu ter obenem kurat. Zdaj pa že od 1.1780. prav goreče službuje na Raki, kjer je najbrže tudi umrl okrog 1. 1790. Ljudje so ga zelo v čislih imeli; bil j« pobožen, neumorno delaven, goreč, svet mož, zgleden duhovnik, brez napak, poln ljubezni do bližnjega.

Vik ari a t: **Studenec** (Brundl).

J a k o b T o m š i č, župnijski vikar, doma v Kresnicah, star 60 let, je bil 1.1754. v mašnika posvečen na naslov občine „Seun". Opešal je že na močeh, govorništva dar in talenti so mu bili srednji. Humanistične študije in moralko je dostal v Ljubljani, kanonično pravo pa v Gorici. Služboval je v Kresnicah 3 leta kot subsidiar, v Višnji gori kot vikar župnikov 3 leta, v Škocijanu je kaplanoval 1 leto kot drugi, 6 let kot prvi pomočnik, na Vačah 2 leti, v Šmarjeti 1. 1764. in zdaj že od 1. 1770. prav pohvalno pastiruje na Studencu, kjer je umrl dne 14. februarja 1796. Bil je moder, dober, zgleden duhovnik, katerega so ljudje radi imeli. Imel je od narave pokvarjeno nogo, da je težko hodil.

XXV.

Dekanat: Kostanjevica.

Ž u p n i j e: **1. Kostanjevica.**

A v g u š t i n S l u g a, razcistercian „ad fontes Marianos", mestni župnik in dekan, Ljubljančan, star 36 let, porojen 17. septembra 1753, posvečen v mašnika 13. junija 1778 na naslov kostanjeviškega samostana, je bil zmožen mož, pa tudi čvrst in zdrav in

izvrsten govornik. Humanistične in modroslovne študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa v svojem samostanu, kjer je potem opravljal 7 let službo pridigarja, spovednika ter imel tudi jurisdikcijo čez domače v samostanu. Župnikoval je 3 leta v Kostanjevici „ad fontes Marianos" ter bil imenovan tudi dekanom 1.1788. Čez par let dobi lepo župnijo Rako, katero vlada do 1. 1800., ko se preseli v mesto Kranj. Tukaj je prav blagonosno z veliko vnemo pastiroval kot mestni župnik in dekan do 19. julija 1842, ko ga pokliče Gospod v boljšo domovino. Bil je spoštovana oseba.

Bernard Koerchne, razcistercian iz Kostanjevice, prvi kaplan, doma v Vipavi, star 33 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1782. v Zagrebu na naslov kostanjeviškega samostana Bil je zelo nadarjen mož in goreč oznanjevavec besede božje, žal, da je večkrat bolehen. Modroslovne študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa v svojem samostanu. Prav pohvalno je služboval 3 leta kot redovnik in zdaj od 1. 1785. kot kaplan „ad fontes Marianos". Pozneje I. 1793. ga najdemo župnika pri Sv. Duhu v Trnju, kjer je pa le malo časa ostal. L. 1794. je župnikoval že v Veliki dolini, pa le za malo časa. Mož je bil čednostnega, brezmadežnega, zglednega življenja, vesten in delaven duhovnik. Vse ga je ljubilo in čislalo.

Viljem Hirsche, drugi kaplan, razcistercian kostanjeviški, Čeh, doma v Teschenu, star 36 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1779. na naslov samostana „ad fontes Marianos". Govornik ni bil poseben, pač pa zdrav in zelo nadarjen mož, ki je dovršil modroslovne nauke in kanonično pravo v Ljubljani, druge bogoslovne študije pa je 4 leta slušal v graškem glavnem semenišču. V dušnem pastirstvu je začel služboval

dne 20 decembra 1787 tukaj, poprej je bil redovnik. Obnašanja je pohvalnega, v svoji službi je priden, včasih je bolj samotarec. Vidi se, da hoče v privatnem pogovoru pri občevanju razodevati svoja cerkvenim postavam nasprotna mnenja.

Aleksander baron Hallerstein, opat odpravljenega kostanjeviškega samostana v pokoju, rojen v Mengšu, star 69 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1743. na naslov napominanega samostana. Kot opat ima 4 gld. pokojnine na dan iz verskega zaklada. Mož je bil izredno nadarjen, neprimerljiv in pri tej starosti še čudovito krepak. Govornik ni bil, pač pa čudovito pripraven za privaten pouk. Svoje študije je dovršil v Rimu, kjer je napravil tudi doktorat iz bogoslovja. Živel je prav pohvalno, bil je čednosten, svet mož, vsi so ga visoko spoštovali in radi imeli, ker na njem niti stnce kakega madeža ni bilo, bil je zgleden redovnik in duhovnik. Služboval je 3 leta kot župnik kostanjeviški, 6 let je bil opat in naddiakon tega okraja „ad iontes Marianos", po odpravi samostana. Bil je dobro poznata oseba povsod. Naposled je živel in umrl v Ljubljani star 85 let dne 25. oktobra l. 1804.

Alojzij Sizenfrei, razcistercian iz Zatičine in razžupnik kcstanjeviški, doma v Mariboru na Štajerskem, je bil na naslov imenovanega samostana v mašnika posvečen v Zagrebu I. 1778. Bil je nadarjen človek, večkrat bolehen, govornik pa ni bil. Tudi ni bil vešč slovenskega jezika in zato tudi ni mnogokrat spovedoval, četudi je imel junsdikcijo. V Gradcu je dovršil logiko, v samostanu pa bogoslovje. L. 1795. je živel že v Ljubljani, kjer je postal škofijski registrator in bibliotekar ter škofov tajnik do

1. 1806. Obnašal se je pohvalno, bil je spodbuden v občevanju, živel je zgledno brez napak, zato so ga radi imeli vsi. Mož je bil nagnjen lagodnemu življenju, trudapolnih opravil se je bal.

Janez Nep. Wiesentha 1, razcistercian in razžupnik kostanjeviški, Ljubljančan, star 57 let, je bil v mašnika posvečen 1.1754. na naslov imenovanega samostana. Bil je talentiran, a ne izobražen mož, dober govornik, a jako slabotnega telesa. Humanistične in modroslovne študije je dovršil v Ljubljani, moralko pa v svojem samostanu. Dvomi se o njegovem zadostnem znanju, ker nič. ne bere. Služboval je v samostanu kot pridigar in spovednik 16 let in 10 let je bil mestni župnik kostanjeviški, kjer tudi zdaj živi ob svoji pokojnini ter je umrl ondi 22. novembra* 1807. Mož je samotarec, ponižen, usmiljen do ubožcev, brez primere lepega obnašanja, zgleden duhovnik, a vendar ni ugajal ljudem.

Anton Ranger, razcistercian, doma v Mariboru na Štajerskem, star 38 let, je bil v mašnika posvečen na naslov kostanjeviškega samostana. Mož je zelo bister in talentiran, po telesu pa zelo slab, bolehen v prsih, zato ni za pridižnico, privatno pa je spreten za pouk. Dovršil je logiko v Gradcu, bogoslovje pa v samostanu in rad bere. Za spovednico ima jurisdikcijo, a je ne rabi, ker ni zmožen slovenščine. Ljudje ga imajo zelo radi, ker je krotak, ljubezniv, ponižen, potrpežljiv in zgleden duhovnik.

2. Čatež.

Janez Mahorič, župnik, Idrijčan, star 65 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1747. na naslov posestva idrijskega kmeta Janeza Hladnika. Mož je bil zelo

nadarjen in izvrstnega spomina, telesno slaboten, nadušljiv, in četudi učen, govornik pa ni bil. Bogoslovne študije je dovršil na Dunaju. Služboval je kot kaplan 5 let v Idriji in 5 let v kostanjeviškem okraju, od 1. 1767. pa župnikuje na Čatežu, kjer je nad 30 let pastiroval in ondi umrl dne 18. februarja 1799. Mož je bil trdega, neizobraženega obnašanja, občeval je le z meščani sosednjega štajerskega mesta Brežice(Rennensis, morda Rannensis civitatis). Mož ni rad delal ter bil tudi zanemarjen v obleki, za opomine svojih predstojnikov se ni brigal mnogo, bil je jako čmeren in zato tudi ljudem ni ugajal.

Jurij Težak (Teshag), kaplan tukaj od svetega Mihaela 1788 dalje več let. (Več o njem glej Metliko!)

3. Velika Dolina.

Bernard Pilpach, župnik, doma na Kranjskem: ‚Gumblensis", star 42 let, je bil v mašnika posvečen v Gornjem gradu 1. 1774. na naslov gospostva „Reiffenstein" na Štajerskem. Mož je bil nadarjen, zdrav in krepak ter tudi govornik. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gorici. Služboval je 15 let v kostanjeviškem naddiakonatu v zadovoljnost svojih višjih. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil delaven, ponižen, ubogljiv, zgleden duhovnik, spodobnega obnašanja. Mož je bil velik prijatelj lova, sicer nima napak.

Frančišek Sevfrid, sacelan v mokriški graščini, Novomeščan, star 45 let, je bil v mašnika posvečen I. 1767. na naslov gospostva „Szili de Bomba" na Hrvaškem. Mož je krepak in zdrav, ne posebno nadarjen in izobražen, pa tudi ne govornik. Moralko je dovršil v Gradcu. Služboval je 9 mesecev kot kurat v vodmenski župniji na Štajerskem, kostanjeviškega

naddiakonata. Potem je pa vedno bival v Mokricah kot hišni duhovnik, ki je pomagal mnogokrat v pastirstvu čateškemu župniku. O zadostnem njegovem znanju se dvomi, ker nič več ne bere. Obnašal se ni pohvalno, ljudem ni ugajal, ker jim je vedno nasprotoval. Podvržen je bil jezi, rad je zabavljal in blasfemično govoril. Naposled je živel v Novem mestu, kjer je umrl meseca oktobra 1. 1793.

4. Št. Jernej.

Jurij Jakobčič, župnik, doma v Metliki, star 37 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1778. na cesarski naslov v graškem alumnatu. Mož je bil izredno nadarjen, a slabotnega telesa. V pridigah je bil čmeren in ne goreč, zato ni ugajal ljudstvu. Humanistične študije je dovršil v Varaždinu, modroslovne v Zagrebu, bogoslovne v Gradcu, civilno pravo pa na Dunaju. Z ekonomijo je zelo obložen, a vendar še bere znanstevne knjige. Služboval je kot kaplan 1 leto v Žalcu na Štajerskem, 5 let kot mestni vikar v Celju, pol leta kot stolni vikar v Ljubljani. Župnikuje pa tu od 1. 1785. S svojimi višjimi je bil vedno v laseh. Obnašal se je brez graje dobro, bil je samotarec, zanašal se je na svoje znanje, živel je zgledno, a ugajal ni ne sosedom, ne ljudstvu.

Anton Habath (Hubat), prvi kaplan, doma v Vodicah, je bil v mašnika posvečen 1. 1780. na naslov ondotnega krnela Jeraja. Nadarjen je bil srednje, zdrav pa, govornik ni bil, čmeren in preobširen v pridigah. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je 1 leto v Bohinju in 5 let v Šentjerneju na Dolenjskem, ko postane lokalist v Gojzdu pri Kamniku, kjer je umrl 19. marca leta 1827. Mož se je sicer pošteno obnašal, a bil je

nekoliko sam svoj, vinu prijatelj, občeval je le s kmeti, živel je še dosti zgledno.

Jožef Rihar, drugi kaplan, Polhograjec, star 29 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1787. na cesarski naslov generalnega semenišča v Gradcu. Mož je bil nadarjen, govornik ni bil, telesno je bil slaboten, bolehen, nervozen. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovne nauke pa je dovršil v Gradcu in je prijatelj ved. Bil je izprva poldrugo leto subsidiar in katehet, zdaj 1.1788. pa je šentjernejski kaplan. Odtam pride k Sv. Jakobu v Ljubljano kaplanovat za nekaj let, ko dobi župnijo Sv. Petra v Komendi, kjer je umrl dne 28. novembra 1. 1807. Mož je bil velik škrupulant, malokdo je dobil pri njem sv. odvezo in zato ni ugajal ljudem. Bil je samotarec, živel je zgledno.

Bernard Gonde (Gunde), sacelan v gospostvu „Draškovec", Novomeščan, star .38 let, je bil v mašnika posvečen v Gradcu leta 1775. na naslov gospoda „de Sdenzhai" na Hrvaškem, je zdrav, a nadarjen in govornik ni bil. Vse svoje študije je dostal v Gradcu, prijatelj beriva pa ni bil. V dušnem pastirstvu ni nikdar deloval, ampak le kot graščinski duhovnik, ki je 1.1797. bil tudi v šmihelski župniji pri Novem mestu. Pozneje pa je vendar kaplanoval več let v Leskovcu pri Krškem. L. 1813. ga najdemo kot deficienta v Raduljah pri Bučki, odkoder se 1.1815. preseli v Struge. L. 1819. je kaplanoval v Šmarjeti, potem pa živel v Klevevžu do 1.1825 , ko se preseli v Veliko vas pri Leskovcu, kjer je baje umrl 1. 1829. Mož se je obnašal spodobno, občeval rad s kmeti, bil prijatelj lova, živel je zgledno.

Jurij Lanič, kurat, Hrvat: „Pribiriensis", star 60 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1755. na naslov semenišča v Pečuhu. Mož je bil jako nadarjen, tudi

zdrav, a le žal, da je tako jecljal, da so ga komaj razumeli, kaj govori. Modroslovne študije je dovršil v Zagrebu, bogoslovne pa v semenišču v Pečuhu, ter je še prijatelj beriva. Služboval je 8 let kot župnik v Tardincih v Slavoniji, 2 leti je kaplanoval pri Sv. Barbari poleg Ankensteina na Štajerskem, 7 let pa v kostanjeviškem naddiakonatu. Zdaj pa prebiva že več časa v Vrbovcu v šentjernejski župniji, kjer pomaga župniku v dušnem pastirstvu. Ljudem ni ugajal, četudi se je pošteno obnašal in rad občeval s kmeti. Vinu je bil prijatelj, prebival je v samoti, na kmetih, v gozdni hišici, kar so mu šteli za zlo. Umrl je meseca junija o kresu 1. 1796.

5. Šent Jurij v Orehovici.

Edmund Bobek, župnik, razcistercian, doma v Železnikih, star 36 let, je bil 1. 1779. v mašnika posvečen na naslov samostana „ad fontes Marianos"[1] v Kostanjevici, čigar „alumnus" je bil. Bil je zdrav in nadarjen, govorniškega daru pa ni imel. Humanistične in logične nauke je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa Gradcu 3 leta slušal v generalnem semenišču. Prebiral je rad, žal, da le slabe knjige. Služboval je 3 leta v svojem samostanu kot spovednik in pridigar, 1. 1788. pa ga najvišji gubernij imenuje župnikom v Orehovici, v šentjernejski župniji. Ker pa je bila ondi cerkev podrta in bila tudi brez župnišča, zato je on brez pastirstva prebival v graščini Draškovec. Obnašal se je spodobno, le zoper cerkvene naredbe je rad govoril in branil svoje napačne nazore trdovratno, kar bi bilo lahko v spodtiko ljudstvu, sicer pa je živel zgledno.

Matija Kolenec, sacelan v Pleterjah, doma. v Šentjerneju na Dolenjskem, star 64 let, je bil v maš-

nika posvečen I. 1740. na naslov grofa Draškoviča na Hrvaškem. Mož je bil srednje nadarjen, večkrat bolehen in ne govornik. Modroslovne študije in moralko je dovršil v Ljubljani in se rad bavi z duhovnim berivom. Služboval je kot graščinski duhovnik 8 let v graščini „PrewaId", 32 let v graščini „Pleterje", kjer je bil beneficiat in vikar-kurat in kjer je tudi umrl 18. januarja 1. 1793. Mož je bil zgleden duhovnik brez napak.

6. Križevo.

Matija Zellerič, župnik, doma na Štajerskem v Sevnici (Lucis silvensis), star 42 let, je bil v mašnika posvečen v Ljubljani 1772. leta na naslov gospostva „Trachenburg" na Spodnjem Štajerskem. Mož je bil sicer zmožen, le škrupulant je bil tak, da se je zdelo včasih, da blede. Telesno je bil zdrav in tudi govornik bi bil dober, zlasti za prosto ljudstvo, da ni imel predolgih pridig. Modroslovne študije je dovršil v Zagrebu, dogmatiko pa v 2 letih v Gradcu in ima potrebno znanje. Služboval je 9 let kot kaplan v kostanjeviškem naddiakonatu zlasti tu prav pohvalno in od 1.1784. župnikuje tu pri Svetem Križu pri Kostanjevici, kjer je umrl dne 22. maja 1800. Obnašanja je bil mož neprimerno lepega, bil je mož molitve in zatajevanja samega sebe, v ponižnosti prvi. Ljubil je samotarsko življenje, pristopen je bil ljudem, a dopadal se jim ni, zlasti ne, ker je bil preveč varčen pri vsakdanji hrani, misleč, da drugi tudi tako malo potrebujejo kot on. Ljubil je dolge očitne pobožnosti. Bil je zgleden duhovnik.

Evgenij Zabukovič, kaplan, razkapucin, star 38 let, je bil v mašnika posvečen 1.1776. na naslov uboštva kot redovnik. Mož je bil zdrav, a ne nadarjen, bil je prostoljudski govornik. Vse svoje bogoslovne

nauke je dovršil v samostanu, kjer je služboval 7 let kot spovednik in od Sv. Jurija 1. 1788. kaplanuje tu. L. 1793. je že služboval v Šmihelu pri Novem mestu, 1.1796. pa že na Trebelnem. L. 1800. ga najdemo kot župnijskega vikarja v Pečah pri Moravčah, kjer je umrl dne 5. decembra 1817. Njegovo krstno ime je bilo Frančišek. Ljudem ni posebno ugajal radi tega, ker je imel to nepohvalno navado, da je rad okrog hodil in se maio doma držal. Tudi kupčeval je rad kljub temu, da je bil kapucin, kar je bilo ljudstvu v spodtiko, sicer je bil pa dober duhovnik.

Lokalija: **Brusnice.**

P. Emanuel Demšar, lokalist, razkapucin, Ločan, star 34 let, je bil v Zagrebu kot redovnik v mašnika posvečen 1.1778. na naslov uboštva. Mož je bil zdrav, srednje nadarjen in tudi tak pridigar. Vse svoje študije : modroslovne in bogoslovne je dovršil v samostanu svojega reda, kjer je 5 let izvrševal službo spovednika, od 1. 1785. pa je brusniški duhovni vodja. Pozneje si izprosi dovoljenje, da sme nazaj v samostan iti in živel je 1. 1796. v Krškem, 1. 1805. pa že v Škofji Loki, kjer je od kapi zadet umrl dne 28. decembra 1821. Živel ni ravno napačno, a imel je to slabost, da ga je rad pil, sicer pa je bil zgleden duhovnik. Vsem ni ugajal.

XXVI.

Dekanat: Kranj.

Župnije: **1. Mestna v Kranju.**

Jožef Gollmavr, mestni župnik in dekan, porojen v Lescah na Gorenjskem, nekdaj radovljiške župnije, star 52 let, je bil v mašnika posvečen 1.1759.

na naslov Jurija Jellouscheg. Telesno je bil zdrav in krepak, pa tudi zmožen mož. Vse bogoslovne študije je dovršil na Dunaju in v Gradcu. V dušnem pastirstvu deluje 1. 1788. že 23. leto. Kaplanoval je izprva v Kranju do 1.1768., v Podbrezju do 1. 1772. do Božiča, potem pa v Šmartinu poleg Kranja do oktobra 1. 1774. Takrat postane župnik v Zaspu, kjer je zgradil novo župno cerkev 1. 1778. Odtukaj se poda na Štajersko in je bil ondi komisar in župnik v Gornjem gradu v 1. 1779. do 1781., ko se preseli na Ig tudi kot župnik in dekan. Odtam pa pride v Kranj, kjer je umrl dne 22. oktobra 1.1799. Mož je bil delaven, učen: je bil licenciat bogoslovnih ved, in dober, zgleden duhovnik.

Matija Skumavic, prvi kaplan, doma na Bledu, star 31 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1785. na naslov ljubljanskega nadškofijskega semenišča. Bil je zmožen, imal je dar govorništva, a ne trdnega zdravja. Svoje bogoslovne študije je dovršil v Gradcu. Služboval je izprva na Igu, od 1. 1786. pa več let v Kranju, odtam gre 1794. v Šent Vid pri Zatičini, odkoder se črez par let preseli v Ljubljano k Sv. Petru kot Schillingov beneficiat in kaplan. L. 1805. pride v Kranjsko goro kot administrator in vicedekan v šolskih zadevah, katero župnijo je potem kot pravi župnik vladal do 23. januarja 1821, ko ga pokosi smrtna kosa. Ljudje so ga radi imeli, bil je moder, čednosten in značajen mož, med ljudmi ni delal razločka, bil je zgleden duhovnik.

Mihael Hoffman, drugi kaplan, Ljubljančan, star 34 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1778. na naslov kostanjeviškega samostana. Telesno je bil krepak, tudi nadarjen je bil in še dosti dober govornik. Svoje bogoslovne študije je dovršil v Gradcu. Služboval je kot kaplan in subsidiar od 1. 1780. v raznih župnijah. Tudi

on ni delal razločka med ljudmi; bil je priljubljen, pobožen, vesten v svoji službi, goreč in zgleden duhovnik. Preden je prišel 1. 1787. v Kranj, je kaplanoval na Jesenicah. L. 1783 je bil „alumnus" v Gornjem gradu, odkoder pride v Mozirje, odtod pa v ljubljansko semenišče za prefekta, odtam v Gorje. Iz Kranja gre 7. novembra 1793 v Novo mesto za kanonika. Po zatrtem novomeškem kapitelju 1. 1810. gre za malo časa pastirovat v Prečino, odkoder pride I. 1815. v Lahovče na Gorenjsko. Od 1. 1821.—1822 je bil uršulinski spovednik v Ljubljani in nastopna leta je pomagal v dušnem pastirstvu na več krajih. Umrl je v Ljubljani zadet od kapi 1. septembra 1826. Porojen je bil dne 26. septembra 1755. Bil je tudi pisatelj.

Dominik Plautz, župnikov subsidiar v Kranju. (Išči ga med kroparsko duhovščino!)

Anton Celikar, navadni beneficiat, porojen v Šempetru pri Slavini, star 65 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1745. na naslov svojega brata. Bil je nadarjen, a zdaj je slaboten in bolehen. Svoje bogoslovne študije je dovršil na Dunaju. Služboval je izprva v mestu Trstu 14 let kot vikar, nadalje v ljubljanski škofiji 28 let, in sicer kot vikar v Logatcu, pri Sv. Petru v Ljubljani. Župnikoval je na Bledu v 1. 1770.—1773., potem pa je bil beneficiat v Kranju bratovščine presvetega Rešnjega Telesa do 1. 1808., ko je dne 10. decembra umrl. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil točen v svoji službi in ni delal nobenega razločka med ljudmi. Obnašal se je dobro, živel pa zgledno.

Urban Maren, razžupnik iz Krašnje, Kranjec, star 63 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1751. na naslov grofa „ab Esterhasi". Mož je bil srednje nadarjen in že slaboten. Moralko in kanonično pravo je

dovršil v Ljubljani. Služboval je v dušnem pastirstvu 35 let, in sicer kot ekspozit pri Sv. Joštu, v Polhovem Gradcu in kot župnik v Krašnji. Umrl je 15. aprila I. 1790. Mož ni delal razločka med ljudmi, bil je priljuden, rad je pomagal bližnjemu, živel je zgledno br«z napak.

Janez Jožef Bacin (Wazin), navadni duhovnik v pokoju, Kranjec, star 70 let, je bil posvečen v mašnika 19. decembra 1744 na naslov mestne občine. Mož je opešal že na vseh močeh, zato biva le doma. Bil je zgleden duhovnik. Umrl je kot zlatomašnik, star 84 let dne 3. oktobra 1804.

Frančišek Markeš (Murketsch), navadni duhovnik, Kranjec, star 57 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1756. na naslov kostanjeviškega samostana. Srednje nadarjen mož je še dovolj trdnega zdravja. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je 24 let po raznih župnijah kot subsidiar in kaplan, zdaj pa je v pokoju. Mož ni delal razločka med ljudmi, pač pa imel svoje čudne predsodke. Večkrat je ljudi eksorciziral. Umrl je ondi 5. avgusta l. 1789.

Janez Tomaž Dernošek (Drnovšek), razkartuzian, navadni duhovnik, doma v Bohinju, star 44 let, je bil v mašnika posvečen I. 1770. na naslov uboštva. Nadarjen ni, telesno je krepak, pridigoval ni. Moralko je dovršil v samostanu, znanja nima zadostnega, služboval ni nikdar v dušnem pastirstvu. Prerad je bival v družbi prijateljev vina. Pozneje od 1. 1793. je živel v Ljubljani več let. Priljubljen ni bil. Umrl je na Skaručini 23. januarja 1803.

Fidelis Oalle, navadni duhovnik, Kranjec, star 36 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1777. na naslov

:l I

svojega patrimonija. Mož je bil nadarjen, telesno pa slaboten, pridigoval ni. Dogmatiko je dovršil na Dunaju, v dušnem pastirstvu pa ni nikdar služboval. Kot duhovnik je bil spodbudnega obnašanja in zglednega življenja, brez napak. Med ljudmi ni delal razločka. Umrl je ondi vsled prsne vodenice dne 1. februarja l. 1803.

2. **Kovor.**

Štefan Cvek, župnik, doma v Senožečah, star 48 let, je bil v mašnika posvečen 1.1765. na naslov svoje rojstne občine. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot kaplan 10 let, kot župnik na Hrvaškem 7 let, ko pride 1. 1783. v Kovor župnikovat za kakih 11 let. Živel je kot samotarec, zgledno. Umrl je dne 4. januarja 1794.

3. **Križe.**

Jurij Voglar (Ogler), župnik v 1.1766.—1796., ko je dne 6. februarja v Gospodu zaspal. Doma je bil v Naklem, porojen 23. aprila 1721, v mašnika posvečen po dosluženi vojaški dolžnosti 1. 1753. na naslov dveh kmetov: Urbana Voglar in Nikolaja Zupan. Moralko in kanonično pravo je v Ljubljani dovršil. Služboval je vedno le v Križih pri Tržiču, in sicer izprva kot kaplan 13 let pri svojem stricu Andreju, potem pa župnik 30 let. Ljudem je ugajal, občeval je rad ž njimi in se pošteno obnašal, bil je zgleden duhovnik.

Luka Jerc, kaplan, doma v šentpeterski župniji v Ljubljani, in sicer: „in Weitz" (na Viču), star 53 let, je bil v mašnika posvečen I. 1762. na naslov mestne občine v Ložu. Govornik ni bil, zmožnosti

srednje, zdrav in krepak pa je bil. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je 26 let v raznih župnijah. Tukaj deluje od 1. 1776. blizu 20 let. Kaplanoval je potem v Turjaku, kjer je umrl 31. decembra 1805. Obnašal se je dobro, ljudem je ugajal, ker je rad ž njimi občeval, živel je zgledno brez napak.

Jurij Fujan, sacelan v graščini Golnik (Gallenfels), Vodičan, rojen 27. marca 1732, star 57 let, je bil v mašnika posvečen 20. septembra 1. 1760. na naslov kmeta Jurija Jenko iz Bernika *v* cerkljanski župniji. Mož je bil krepak in srednje zmožen. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je v raznih župnijah kot subsidiar, deloma kot kaplan v Naklem od 14. marca 1775. — 15. februarja 1781, v Križih 1. 1769. skozi 22 let, tukaj pa je hišni duhovnik od 1. 1785. Obnašal se je modro, živel je zgledno. Pozneje je živel kot kurat na Skaručini, kjer je umrl dne 2. novembra 1801.

4. Ljubno.

Janez Cerar (Zerer), župnik, Ljubljančan, star 49 let, je bil v mašnika posvečen 1.1765. na naslov Jakoba Zhurn iz Trnovega. Mož je zmožen, zdrav in krepak ter dober pridigar. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je 3 leta kot kaplan na Avstrijskem, potem pa v ljubljanski škofiji v raznih župnijah 10 let, 1.1770.—1774. na Sori beneficiat, potem pa je bil beneficiat v Ljubnem od 1. 1778., koji beneficij 1. 1786. povzdignejo v župnijo, na katero je bil umeščen 12. avgusta. Umrl je v Ljubljani 12. julija 1. 1794. Mož je bil jako ljubezniv in zato ludi priljubljen pri ljudeh, živel je zgledno.

Pavel Lipovec, zgodnjik, doma na Koroški Beli, star 65 let, je bil v mašnika posvečen 30. avgusta 1. 1750. na naslov smlejskega gospostva. Mož je bil srednje zmožnosti, še dosti krepak, govornik pa ni bil izvrsten. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Službuje 33 let na raznih krajih, zlasti 18 let „in Oreith", od 1. 1785. pa tu, kjer je za pljučnico umrl 19. marca 1788. Mož je bil rad med veselimi prijatelji vina, zato je bil pokaran.

Matevž Presterl, navadni duhovnik, domačin, star 77 let, je bil v mašnika posvečen l. 1739. na naslov šest mož Železnikarjev. Opešal je že na dušnih in telesnih močeh. Moralko in kanonično pravo je v Ljubljani dovršil. Služboval je 48 let po raznih župnijah, največ pa doma v Ljubnem. Mož ni delal razločka med ljudmi, z vsemi je rad občeval. Bil je jako varčen, živel je zgledno. Umrl je kot zlatornašnik dne 5. oktobra 1805., star nad 94 let.

5 **Naklo.**

Frančišek Srf. Koderman, župnik, Ljubljančan, star 68 let, porojen v šentpeterski župniji dne 3. oktobra 1721, j« bil v mašnika posvečen 17. oktobra 1. 1745. na naslov grofa Nikolaja „ab Auersperg". Moralko in kanonično pravo je v Ljubljani dovršil. Bil je nadarjen pa tudi dober govornik. Telesno je že opešal vsled teže let četudi je bil v mladosti krepak, zlasti na očeh je oslabel. Služboval je v raznih župnijah kot kaplan: v Smledniku v 1.1751. —1754., v Naklem vi. 1754.—1755 in v 1. 1759. -1760., kot župnik v Krašnji do dne 29. avgusta 1. 1767., ko pride v Naklo, kjer je umrl za vnetjem 20. maja 1.1790. Mož je bil

poštenega obnašanja, brez napak in priljubljen pri ljudeh. Bil je potrpežljiv v svojih bridkih urah, zgleden duhovnik.

Tomaž Zupan, kaplan, doma v Krašnji, star 33 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1781. na naslov barona „ab Erber". Mož je bil nadarjen, zdrav in tudi dober pridigar. Vse svoje nauke z bogoslovjem vred po novi cesarski določbi je dovršil v Ljubljani. Službuje izprva kot subsidiar, potem kot kaplan ves čas v Naklem od avgusta 1787 do I. 1791., ko v adventu dobi jeseniško župnijo, ki jo vodi izprva kot upravitelj do 31. maja 1792, ko je bil umeščen. Meseca junija 1799 pa odide v svoj rojstni kraj, kjer je kot kurat izvrševal duhovno pastirstvo poleg svojega župnika, kateremu je bil naslednik od 1. 1801. do svoje smrti dne 26. aprila 1817. Od sv. Jurija 1783 do avgusta 1784 je kaplanoval na Jesenicah, potem pa v Šmartinu, odkoder pride v Naklo. Mož je bil vesele, bistre narave, zglednega življenja brez strasti in napak, ljudje so ga radi imeti in spoštovali povsod.

6. Podbrezje.

Karol Jožef Kren, župnik, Ljubljančan, star 65 let, je bilv mašnika posvečen 1.1747. na naslov gospostva „Mokrice" grofa Auersperg. Mož je bil nadarjen in dober govornik, telesno pa je že opešal, zlasti oči so mu oslabele. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot subsidiar in kot kaplan v raznih župnijah: na Sori od 1759. do 1766. Župnikoval pa je Podbrezjem v 1 1777. do 1798., ko se je 14. aprila preselil v večnost. Ljudje so ga radi imeli. Bil je poštenega obnašanja, brez napak, zglednega življenja.

Jurij Čebul (Zebull), kaplan, Ljubljančan, star 29 let, je bil 1. 1787. v mašnika posvečen na naslov verskega zaklada. Mož je bil nadarjen, trdnega zdravja in dober pridigar. Bogoslovne nauke je dovršil v Gradcu Služboval je 3 mesece Preddvorom kot subsidiar, odkoder pride v Podbrezje kaplanovat za 2 leti. Odtu gre v Dob za par let, na Vače 1. 1794. do 1.1797., v Šmarije do aprila 1.1798., v Naklo do sv. Mihaela istega leta. Odtod gre za župnega upravitelja na Dobovec do 1. 1801., ko pride za župnika na Brdo do 1. 1805., v Vodice do 1. 1815. Potem je bil župni upravitelj na Ovsišah do 1. 1820., ko stopi v pokoj v Podbrezje, kjer je umrl 28 oktobra 1825. Obnašanja je bil mož lepega, življenja zglednega kot dober duhovnik, ki je bil ljudem zelo priljubljen.

Frančišek Stroy, razlokalist v pokoju, doma v Podbrezju, star 56 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1755. na naslov radovljiškega mesta Mož je bil nadarjen, a telesne moči so opešale. Moralko in cerkveno pravo je v Ljubljani dovršil. Služboval je 10 let kot kaplan Podbrezjem, v Duplah pa kot beneficiat in lokalist vi. 1768.— 1786., ko se preseli v pokoj v Podbrezje, kjer je umrl star okrog 60 let. Občeval je rad z vsemi in se spodbudno obnašal ter živel zgledno. Bolehal je na očeh in na nogah, zato je šel v pokoj.

7. Preddvor.

Andrej Novak, župnik, porojen na Jami, takrat še podružnici župnije Šmartin poleg Kranja, 21. novembra 1720. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani, kjer so ga posvetili v mašnika dne 18. decembra 1745 na naslov gospostva

„Croisenbach et Wazenberg" grofa Jošta Vajkarta Barbo pl. Waxenstein. Zmožnosti je imel lepe, na starost ga je kašelj hudo mučil zlasti med pridigo, kar ni bilo prijetno. Služboval je izprva kot subsidiar in kaplan na raznih krajih, v 1. 1752.—1755. je bil „alumnus" v Gornjem gradu, v 1. 1768.—1772. vikar pri Sv. Tilnu „bei Schwarzenstein" na Štajerskem, 2 leti je kaplanoval na Krki, 1. 1774. je bil komisar v Gornjem gradu, od 1. 1775. pa je župnikoval Preddvorom, kjer je umrl okrog I. 1790. Mož je bil sicer dober duhovnik, le prevelik prijatelj pivcev je bil. Sam zase je bil skop. Ljudem ni bil nepriljubljen.

Janez Gutschenigg, subsidiar, Ljubljančan, star 29 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1787. na naslov verskega zaklada. Mož je bil nadarjen, dober govornik, telesno pa slaboten. Dovolj dušno pastirskega znanja si je pridobil v Gradcu, kjer je dovršil bogoslovje. Služboval je začel začetkom maja po ordinaciji 1787, in sicer: v Mošnjah, v Begunjah in zdaj 1.1788. Preddvorom, kjer tudi ni dolgo ostal. Od tukaj gre v Šmartno pri Litiji za subsidiarja za par let, odtam pa 1. 1794. v Šentjanž. Ljudje so ga radi imeli, ker ni delal razločka med njimi in se je pošteno obnašal ter zgledno živel.

Filip de Radiis, razcistercian iz Zatičine, doma v Gorici, star 49 let, je bil v mašnika posvečen I. 1763. na naslov napominanega samostana. Mož je bil videti krepak po telesu in nadarjen po duhu. Bogoslovne nauke je dovršil kot redovnik v Zatični, kjer je 15 let deloval v dušnem pastirstvu. L. 1788. je prebival v graščini ..Thurn" kot hišni duhovnik. Obnašal se je pošteno in živel zgledno. 4. septembra 1. 1789. prosi dovoljenja, da sme iti v goriško škofijo.

8. Predoslje.

P. Arhangelj Mihael Peric, razkapucin, župnik, doma v Toplicah pri Novem mestu, star 44 let, je bil kot redovnik v mašnika posvečen 1.1767. Krščen je bil za Jožefa. Mož je bil nadarjen in trdnega zdravja ter dober govornik. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v samostanu in je dosti učen. Služboval je 17 let kot redovnik, naposled je bil gvardijan v Kranju, odkoder pride I. 1787. župnikovat v Predoslje do I. 1806., ko se preseli v večnost 16. marca. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil prijazen z vsemi in se je pošteno obnašal ter zgledno živel.

Jožef Dornik, kaplan, doma v Kranju, star 48 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1766. na naslov kamnogoriških fužin. Mož je bil zdrav in nadarjen. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je 8 let kot subsidiar preddvorskega župnika pri cerkvi sv. Ksista v Predosljih, kjer zdaj od 1. 1787. kaplanuje kakih 7 let, ko se preseli v Kranj, kjer je umrl dne 23. februarja 1799, star 59 let. Obnašanja je bil poštenega, ljudje so ga radi imeli, živel je zgledno. Imel je splošne predsodke.

9. Tržič.

Bernard Lukančič, župnik, doma v Kamniku, star 56 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1757. na naslov nekega cerkljanskemu župnišču podložnega kmeta. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je v raznih župnijah in zlasti v Kolovratu je župnikoval 17 let, v Tržiču pa od 1. 1782. do 1801., ko se preseli za kratek čas v Moravče v pokoj, kjer je tudi umrl. Živel je zgledno.

Tomaž Kalčič, kaplan, Tržičan, star 46 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1767. na naslov ondotnjega društva nogavičarjev (textorum tibialium) in čevljarjev. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je 12 let poletu na Sv. Višarjah kot „poenitentiarius", potem 1 leto kot subsidiar v zatiškem naddiakonatu in od 1. 1783. kaplanuje v Tržiču do 1. 1815., ko stopi v pokoj ter ondi umre dne 10. oktobra 1824 kot zjatomašnik. Živel je zgledno in bil dober duhovnik.

Jožef Pole, beneficiat, Tržičan, star 38 let, rojen dne 4. junija 1750, je bil v mašnika posvečen na naslov beneficija meseca avgusta 1773. Mož je bil zelo nadarjen, zdrav in krepak ter dober pridigar. Dogmatiko je dovršil na Dunaju, moralko pa v Gorici. Od 1. 1779. službuje v Tržiču kot beneficiat, ustanovljen od staršev, ter je tudi ondi umrl 14. julija 1831, kot zlatomašnik. Obnašal se je pošteno, živel zgledno.

Jakob Primic, navadni duhovnik, Tržičan, star 43 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1770. na naslov 12 Tržičanov. Jako nadarjen in krepak človek je bil. Dogmatiko je dovršil na Dunaju. Služboval ni nikjer, ampak kot kurat je pomagal v Tržiču, kjer je ostal do 1. 1804., ko se preseli v dunajsko nadškofijo. Živel in obnašal se je izpodbudno.

Urban Rejec (Reitz), Magušarjev beneficiat, doma v Šebrejlah na Tolminskem, star 43 let, je bil v mašnika posvečen leta 1770. Namizni naslov mu je zagotovil njegov brat Janez. Moralko, kanonično pravo in pastirstvo je na Dunaju dovršil. Kot beneficiat v Tržiču že deluje v dušnem pastirstvu od leta 1776. Odtod gre 1.1796. kaplanovat v Staro Loko za eno leto. Mož je bil bolehen, a zgleden duhovnik. Naposled

je živel zopet v Tržiču ter ondi umrl dne 13. januarja 1798.

Jožef Pruner, sacelan v tržiškem gospostvu, doma v Cirknici, star 47 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1768 , na naslov grofa Lamberg. Moralko je dovršil na Dunaju. Služboval je izprva v Moravčah 12 let, potem pa je bil nekaj let hišni duhovnik v tržiški graščini. Odtod gre 1. 1792. za ekspozita na Goro pri Sodražici za par let, ko pride 1.1795. za malo časa za kapiteljskega kaplana in kancelista škofijskega v Ljubljano. Sam si je želel odtam na deželo, in res ga pošljejo dne 14. marca 1796 na Trstenik v pomoč staremu lokalistu Juriju Bitenjcu, kateri ga pa ni bil kaj vesel, ker se je preveč samooblastno obnašal. Dali so mu ukor ter ga posvarili tudi radi tega, ker je bil vinski bratec. Ostal je še ondi po Bitenjčevem odhodu kot upravitelj; 1. 1797. pride na Golo za ekspozita, a pozneje ni znano več o njem.

Janez Ahačič, navadni duhovnik, Tržičan, star 47 let, je bil 1. 1768. v mašnika posvečen na naslov Tržičanov. Moralko in kanonično pravo je dovršil deloma v Ljubljani, deloma v Gorici. V dušnem pastirstvu je deloval 12 let deloma v Štangi, deloma v Tržiču, zdaj pa živi ondi brez službe. Umrl je tudi ondi 21. avgusta 1796. Žal, bil je vinski bratec, in vsled tega ne posebno zgleden.

Lokalije: **1. Duplje.**

Marko Stare, lokalist, rojen v Dobu, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1773. na naslov občine sv. Kocijana v Dobu. Mož je bil zmožen, trden in dober govornik. Dogmatiko, moralko in kanonično pravo je dovršil v Gradcu. Služboval je kot subsidiar

v raznih župnijah, tudi 3 leta na Solnograškem, do sv. Mihaela I. 1785., ko pride kaplanovat v Šmartin poleg Kranja. Odtod pa gre o sv. Mihaelu 1787. v Duplje za lokalista, odtatn pa župnikovat 1. 1811. na Turjak, kjer se naposled preseli v večnost, upokojen, dne 30. marca 1827 Mož je bil zgleden duhovnik, samotarec, v družbe ni zahajal. Novotarijam cesarja Jožefa ni bil udan, zato se je zameril.

2. Gorice.

P. Fortunat Kreutter, lokalist, rojen v Trstu, star 48 let, je bil v mašnika posvečen kot redovnik bosonogi avgušlinec 1. 1764. Mož je bil nadarjen, telesno krepak in dober govornik. Dogmatiko, moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani v samostanu sv. Jožefa, kjer je 19 let izvrševal službo dušnega pastirja, in sicer je bil naposled samostanski prior, ko pride o sv. Juriju 1. 1786. za lokalista v Oo riče, kjer je sklenil svoje življenje dne 26. februarja 1. 1822. Mož je bil samotarec, lepega obnašanja, brez napak, blag, zgleden duhovnik, katerega so ljudje zelo radi imeli.

3. Kokra.

Anton Ostenik, lokalist, rojen v Radovljici, star 41'let, je bil v mašnika posvečen 1. 1771. na naslov Kamnogoričanov. Bil je nadarjen, krepak, pa tudi dober pridigar. Moralko in kanonično pravo je v Ljubljani dovršil. Služboval je 12 let kot subsidiar in kot kaplan v raznih župnijah: na Jesenicah 1779 do 1780. L. 1787. pride v Kokro za lokalista. Tukaj je zgradil novo župno cerkev. L. 1815. se preseli kot lokalist v Zapoge, odtod pa 12. novembra 1821 v

večnost. Ljudje so ga radi imeli. V mladosti je bil nekoliko lahkomišljen, na stara leta pa je zgledno živel.

4. **Lom.**

Tomaž Golob, lokalist, Ločan, star 52 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1760. na naslov kostanjeviškega samostana. Bil je govornik, nadarjen in krepak človek. Moralko in kanotiično pravo je dovršil v Gorici. Služboval je 22 let kot tržiški kaplan, potem je bil 5 let upravitelj Poljčevega beneficija v Tržiču in zdaj je lokalist v Lomu od I. 1787. do 8. oktobra 1811, ko se preseli v večnost. Ljudje so ga radi imeli, živel je zgledno.

5. Trstenik.

Jurij Bitenjc (Wittnitz), lokalist, doma na Laborah v Šmartinu poleg Kranja, rojen 23. marca 1. 1726., je bil po dovršenih bogoslovnih naukih v Ljubljani v mašnika posvečen dne 27. avgusta 1752 na naslov svibenskega gospostva baronice Ane Cecilije Abfaltrern. Mož je zmožen in tudi dober govornik bi bil, da se je hotel nekoliko pripraviti, telesno pa je že opešal. Služboval je 33 let po raznih župnijah: na Sori, Preddvorom in drugod. Kot lokalist na Trsteniku je služboval v I. 1787.—1797., ko se preseli v pokoj na Golnik, kjer živi kot graščinski hišni duhovnik do 26. oktobra 1816, ko se preseli v večnost kot 91leten starček zlatomašriik. L. 1771. je bil graščinski duhovnik v gradu Thum pri Ludoviku Ksaveriju Dinzl de Angersburg. S Trstenika je rad zahajal v Preddvor, kar so mu šteli v zlo, zlasti, ako je prišel nekoliko vesel domov, sicer je bil pa mož blagega srca in dober duhovnik. Ljudem je še v dobrem spominu „stari gospod Jurij".

XXVII.

Dekanat: Krško.

Župnija: Krško.[1])

Ludovik baron Lazarini, župnik in dekan, rojen v Guttenecku, star 61 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1750. na prvo nedeljo (dne 6.) septembra v dunajskem zavodu sv. Barbare, v katerem je študiral bogoslovne nauke kot ,,alumnus Kleselianus" dunajskega nadškofa. Gimnazijske nauke je dovršil pri jezuitih na Reki. Mož je bil zmožen, telesno je pa že zelo opešal, bil je učen: imel je naslov „Licenciata" in tudi častnega kanonika. Služboval jeizpivana Dunaju 5 let kot „poenitentiarius" Curiae Archiepiscopalis pri Sv. Štefanu in 1 leto kot upravitelj župnije v „Deutsch-Altenburgu". Leta 1760. pa je bil imenovan župnikom v Krškem s sedežem v Leskovcu. Živel je zgledno, umjl star 67 lel dne 23. marca 1795 Za župnijo je bil jako zaslužen mož. Restavriral je župno cerkev in župnišče iz lastnih dohodkov in volil mnogo za popravo drugih cerkva.

Frančišek Simandl, kaplan, doma v Krškem, star 44 let, je bil v mašnika posvečen na prvo nedeljo po sv. treh kraljih 1. 1770. na naslov krške mestne občine. Bil je izvrstno nadarjen in zdrav mož ter poseben govornik. Vse svoje bogoslovne nauke je na Dunaju dovršil. Služboval pa je 2 leti v kostanjeviškem okraju iti 14 let v krškem, v katerem

[1]) Ako je govor tukaj o krškem župniku dekanu in o kaplanih, je to umeti tako, da je to leskovšta duhovščina s krškim naslovom, ker v krškem mestu je bival le od leskovškega župnika odvisen vikar in pa kak beneficiat zgodnjik!

leži tudi župnija Leskovec, kjer že 12. leto službuje. Mož je bil moder in trezen, lepega obnašanja, brez napak. Živel je zgledno, ljudja so ga radi imeli. Rad je bil v zabavni družbi in zato ni posebno pazil na svojo lastno ekonomijo. Pokapan je bil 49 let star dne 31. maja 1792.

Jakob Kolicich, kaplan, Dalmatinec: „Leschensis", star 43 let, je bil na veliko soboto I. 1777. v mašnika posvečen na nastov gospostva „ Nikolaja de Modunich in Machichno et Krassich". Bil je kmečki govornik, krepkega telesa in srednje nadarjenosti. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Zagrebu. Služboval je v ljubljanski nadškofiji 9 let in zdaj 1.1788. v Leskovcu, 1.1793. že v Skocjanu pri Turjaku, 1. 1796. v Šentjerneju na Dolenjskem, kjer je umrl dne 6. februarja 1798. Ljudje so ga radi imeli, bil je trezen, modrega obnašanja, živel je :gledno. Žal, da je bil zelo tenkovesten, nepriljuden in razburljiv včasih.

Gregorij Ulčar, kurat v Leskovcu, rojen v Dobu, star 50 let, je bil v mašnika posvečen 1.1763. na naslov treh pri deželni hiši vknjiženih kmetov: Tomaža Cirarja, Matija Jemca in Jerneja Ooropečnika; pismo pa se hrani v ljubljans<em knezonadškofijskem arhivu. Mož je srednje nadarjen, a dober govornik; telesno pa je oslabel vsled pttike, ki je kriva, da mora večjidel le v postelji ležati. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Sužboval je vsega skupaj 21 let v pastirstvu, in sicer deloma na Štajerskem, deloma na Kranjskem, a povsod v ljubljanski nadškofiji. Naposled je kapianoval v L:skovcu, kjer živi tudi zdaj 1. 1788_{v} kot valetudinari, ki pomaga mnogo v spovednici. Ljudje ga imajo ndi, ker je nesvarljivega obnašanja in zglednega življeija. Bil je rad v veseli

družbi. Na sv. Martina dan 1.1791. so ga položili v hladni grob.

F r a n č i š e k V e I i c o g n a , župnikov vikar, doma v Solkanu na Friulskem, star 42 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1771. na naslov solkanske občine. Srednje nadarjen mož je bil krepkega, zdravega telesa, a ne povsod priljubljen pridigar. Moralko in kanonično pravo je v Gorici dovršil. Služboval je ves čas v ljubljanski škofiji in od 1. 1787. deluje v Krškem kot mestni vikar 10 let. a medtem je 1. 1793. kaplanoval v Šmihelu pri Novem mestu. Kdaj je umrl, ni znano. Mož ni bil priljubljen, bil je sebičen, nepreviden gorečnik, rad se je prepiral. Živel je zgledno.

J o ž e f V i d m a v r , zgodnjik ali zorničar v krškem mestu, doma v Krškem, star 66 let, je bil 1. 1747. v mašnika posvečen na naslov krške mestne občine. Mož je bil jasnega razuma, telesno že opešal, govornik pa je bil navaden. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani in ima zadostno znanje. Služboval je 12 let kot kaplan v zatiškem okraju, potem pa živi ves čas v Krškem kot zgodnjik in beneficiat sv. Nikolaja, kjer pomaga tudi v dušnem pastirstvu. Umrl je dne 1. decembra 1799. Mož je bil prijazen, ljubezniv, vsem priljubljen, zgleden duhovnik. Glede svojih predstojnikov pa je bii nekoliko trmast in drzen.

J e r n e j K o z a g l a v , kurat, Ncvomeščan, star 62 let, je bil v mašnika posvečen na naslov gospostva „Kreutberg" grofice Ane Marije „de Rasp" okrog 1. 1752. Srednje nadarjen človek in navaden govornik je bolehal za putiko. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. V dušnem pastirstvu je služboval 26 let v raznih župnijah celjskega, novomeškega in

krškega okraja. Največ pa se drži v leskovški župniji, kjer je tudi zdaj kot valetudinarij in spovednik. Mož je preprostega obnašanja, miroljuben, priljubljen, žal, da je prijatelj vina, vsled česar je že dobil ukor in se je nekoliko poboljšal. Umrl je star 70 let.

Jakob Košara (Cossara), sacelan v gospostvu „Thurnamhart'\ doma v Istriji v Šent Ivanu, star 57 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1755. na naslov patrimonija. Mož je bil jasnega uma, žal, da ga je putika mučila. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Od 1. 1783. je graščinski hišni duhovnik v gradu „Thurnamhart" ter pomaga tudi leskovški duhovščini v spovednici. Umrl je okrog leta 1795. Bil je dober, trezen, pohleven, zgleden duhovnik nesvarljivega obnašanja, brez napak, zato je bil tudi priljubljen.

Lovrenc Drašič, razpavlinec, Hrvat: „Brebirensis", star 56 let, je bil v mašnika posvečen kot menih na naslov samostana sv. Pavla Puščavnika v Szetizah. Bil je nadarjen in zdrav človek. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v samostanu „Lepoglava". Za dušno pastirstvo so ga v Zagrebu potrdili in je bil v samostanih svojega reda spovednik. Ko pa je bil njegov red razpuščen, je bival od 1. 1785. v leskovški župniji v pomoč kuratom. Mož je bil moder, trezen, poštenega obnašanja, pazljiv sam nase, zgleden duhovnik. Prijatelj je nekoliko preveč nečimurnosti, meniha rad skrije v svoji noši, rad hodi v družbe. Umrl je dne 9. januarja 1.1799.

Vikariat: **Cerklje.**

Mihael Lenček, župnijski vikar, Ljubljančan, star 47 let, je bil v mašnika posvečen 1.1765. na naslov škofjeloškega klanskega samostana. Mož je bil srednje

nadarjen, navaden govornik, telesno pa trden, zdrav. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je 18 let nepretrgano v krškem okraju, in sicer od 1. 1776. že v Cerkljah, 1.1796. je že v Kostanjevici župnikoval, kjer je pa umrl dne 19. aprila 1804, star okrog 63 let. Možje bil trezen, prijazen, priljubljen, zgleden duhovnik. Rad je zahajal v družbe, za ekonomijo se je le za silo brigal.

Matevž Piškur, subsidiar, doma v Kostelu, star 45 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1775. na naslov kostelskega gospostva. Nadarjen ni bil, pač pa priden. Telesno je bil trden, govornik pa popularen. Moralko in kanonično pravo je dovršil deloma v Gradcu, deloma pa na Dunaju. Služboval je od 1.1786. v Cerkljah; odtod se preseli v Trebnje leta 1790, na Mirno o sv. Juriju 1792. na Polšnik za eno leto, v Mirno peč 1. 1796., kjer ostane 5 let, odtam pa v Šentjernej, odkoder pride bolehen I. 1815. v Škofjo Loko k uršulinkam. Tukaj pa je 72 let star umrl dne 10. januarja 1816. Mož je bil spremenljivega obnašanja, vendar čuječ sam nase, včasih nepreviden v pijači, vendar pa zgleden duhovnik. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil vesele narave in je rad občeval z njimi.

XXVIII

Dekanat: Šent Rupert.

Župnije: **1. Šent Rupert.**

Štefan Videšič, župnik in dekan, razžupnik šmihelski pri Novem mestu, star 63 let, je bil v Vidmu v mašnika posvečen 1. 1749. na naslov Mokronoga. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljub-

ljani. Služboval je pol leta kot subsidiar na Žalostni gori, kot kaplan poldrugo leto v Šmihelu, v Šent Rupertu pa je 9 let kaplanoval, potem je bil upravitelj te župnije in nato ves čas župnik do 30. decembra 1. 1805., ko se je preselil v večnost. Imel je naposled svojega upravitelja župnije in dekanata.

Ignacij Berneker, prvi kaplan, Novomeščan, star 39 let, je bil v mašnika posvečen 1.1772. v Gradcu, kjer je dovršil svoje modroslovne, bogoslovne in kanonične nauke z naslovom doktorja v obeh fakultetah. Namizni naslov ima „in Alumnatu Gvriensi" v Gradcu. On je bil jako nadarjen človek in izvrsten govornik, telesno pa slaboten. Služboval je prav goreče 12 let kot šentrupertski kaplan brez druge službe in beneficija. Odtod gre župnikovat v Mirno peč, kjer je ostal kakih 15 let, ko pride o sv. Juriju 1. 1806. nazaj v Šent Rupert župnikovat. Tukaj ostane do svoje smrti dne 22. julija 1809. Mož je bil bolj samotarec, obnašanja pohvalnega in priporočljivega, življenja zglednega, žal. da je bil vedno bolj bolehen.

Janez Žagar, drugi kaplan, 43 let star, rojen „penes Hopfenbach", je bil v Gorici v mašnika posvečen 1. 1771. na naslov svojih sorodnikov. Bil je zelo nadarjen pa tudi zdrav mož in dober govornik. Modroslovne nauke je dovršil v Gradcu, bogoslovne pa je 1 leto slušal v Ljubljani, dovršil pa v Gorici v 2 letih. Služboval je 2 leti na Veseli gori, 3 leta pa na Poljšniku in 7 let v Šent Janžu, odkoder pride I. 1784. v Šent Rupert. Bil je goreč, natančen, zgleden duhovnik, spodbudnega vedenja, zato je tudi priljubljen pri ljudeh. L. 1793. je bil provizor v Žalini, kjer je postal lokalist in ondi čez 10 let umrl dne 8. aprila 1.1803.

F r a n č i š e k J e n i č, župnikov vikar, razkapucin, doma v Stopičah pri Novem mestu, star 37 let, je bil v Trstu v mašnika posvečen 1. 1774. Zelo nadarjen in čvrst, zdrav mož je bil obenem tudi nenavadno izvrsten govornik. Vse svoje bogoslovne in modroslovne nauke je dovršil v svojem redu, kjer je tudi 7 let služboval kot spovednik in pridigar. Zunaj reda pa je 2 leti kaplanoval v Stopičah in od 1. 1787. v Šent Rupertu. L. 1793. je kaplanoval že v Mokronogu, 1. 1796. pa v Križevem pri Kostanjevici. L. 1800. je bil že lokalist v Brusnicah kakih 11 let, ko stopi v pokoj in živi kot graščinski duhovnik v Strugah. Umrl je pa v Velikem gabru dne 30. decembra 1814. Bil je goreč zgleden duhovnik, obnašal se je primerno po svojih redovnih pravilih, bil je priljubljena oseba povsod.

A n t o n Č e r n i g o j (Cernigoi), beneficiat na Veseli gori, rojen v Škrilah, star 42 let, je bil v Gradcu v mašnika posvečen 1 1771. na naslov kamenske občine na Goriškem. Bil je nadarjen in dober pridigar, žal, da je vedno bolehal. Moralko in kanonično pravo je v Ljubljani dovršil. Služboval je v dušnem pastirstvu 6 let v Vipavi, 5 let v zatiškem okraju, 6 let pa v šentrupertskem. L. 1793. je bil lokalist pri sv. Martinu v Kalu, zdaj Šentjanške župnije. Čez 10 let se preseli kot kurat v Trebnje, odkoder se kmalu preseli v Žužemberk, odtam pa k Sv. Roku v šentrupertski župniji pri Zagoricah, kjer je pa umrl dne 31. januarja 1814. Mož je bil samotarec, obnašal se je prav dobro, živel je zgledno kot dober duhovnik. Ljudje so ga radi imeli.

S i m o n K o r d e š (Cordisch), kurat v pokoju, rojen v Loškem potoku, star 56 let, je bil 1. 1756. v mašnika posvečen na naslov meščanstva v Ložu. Mož

je bil nadarjen, telesno oslabljen, pridigar pa za prosto ljudstvo. Moralko in kanonično pravo je v Ljubljani dovršil. Služboval je 15 let v Šent Rupertu kot vikar in kaplan, 12 let je župnikoval na Polšniku, 3 leta je bil župnik-vikar „in Tnali" in zdaj od 1. 1786. v pokoju živi v Šent Rupertu, kjer je umrl dne 13. aprila 1800. Mož se je lepo in pošteno obnašal, živel je zgledno; tresel se je po telesu.

Janez Žmavec (Shtnauz), kurat, rojen v Mirni, star 62 let, je bil v mašnika posvečen v Gorici 1. 1750. Namizni naslov mu je zagotovila čemšeniška župna cerkev. Bil je jako nadarjen mož, izvnsten katehet, telesno pa je revež popolnoma opešal. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je na Mirni 8 let kot kaplan, potem pa je pomagal, dokler je mogel, duhovnikom na Veseli gori. Umrl je star okrog 75 let dne 16. oktobra 1801. Mož je bil pravi Izraelec, o katerem ni bilo prevare, živel je kot samotarec prav zgledno.

Martin Hrovatič, kurat, doma pri Svetem Križu, star 47 let, je bil v mašnika posvečen na naslov gospostva „Thurn" I. 1765. v Gorici. Nadarjen je bil zelo, moči pa je imel srednje; tudi govornik je bil. Moralko in kanonično pravo je dovršil na Dunaju, dogmatiko pa v 2 '/2 letih v Gradcu. Služboval je 2 leti *v* Šent Janžu kot subsidiar, kakršno službo je imel 1 leto tudi v Šent Lovrencu ob Temenici, kot kaplan pa je bil 3 leta pri Sv. Križu, 6 let na Poljšniku in 2 leti v Kolovratu, odkoder pride v Šent Rupert v začasni pokoj. L. 1793. je bil že provizor pri Sveti Trojici, <jer je potem tudi župnikoval do 2. novembra 1805. ko se preseli v večnost. Mož je bil zelo melanholičen, živel je zgledno.

Frančišek Štular, „Aulicus", kurat, doma v Kropi, star 37 let, je bil v mašnika posvečen na naslov Kroparjev 23. septembra 1775 v Gornjem gradu. Bil je krepak, zdrav mož, zelo nadarjen in tudi dober govornik. Vse svoje bogoslovne nauke je dovršit v Ljubljani z dobrim uspehom. V dušnem pastirstvu ni nikdar deloval. Bil je več let graščinski duhovnik v šentrupertski župniji do 14. avgusta 1.1803., ko je ostavil to solzno dolino „in Croisenbach". Obnašal se je spodobno, živel je zgledno, brez napak.

2. Mokronog.

Frančišek Berneker, župnik, Novomeščan, star 48 let, je bil v mašnika posvečen v Gorici 1. 1766. na naslov gospostva „Sili in Shakaine" na Hrvaškem. Bil je zelo nadarjen, izvrsten govornik in krepak človek. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Zagrebu ter je prijatelj beriva. Služboval je pol leta kot subsidiar v Stopičah, 9 let kot kaplan v Šent Rupertu in od 1. 1776. že župnikuje prav goreče v Mokronogu, odkoder gre za kanonika v Novo mesto. L 1799. je bil že ondi, a je 8. julija 1803 umrl star 63 let. Ljudje so ga radi imeli, bil je mož lepega obnašanja, brez napak, zgleden duhovnik.

Jožei Purger, kaplan, NovomeŠčan, star 46 let, je bil v mašnika posvečen v Gorici 1. 1761. na naslov gospostva v Otočicah (Wordl) gosp. Schvveiger. Govornik je dober in tudi zmožnosti in zdravje ni napačno. Svoje bogoslovne nauke je dovršil deloma v Ljubljani, deloma v Gorici. Pohvalno je služboval 7 let v zatiškem, 20 let pa v novomeškem okraju. Umrl je v Mokronogu dne 2. decembra 1795. Živel je zgledno, bil je dober duhovnik.

Matevž Petrič, kurat, Vipavec, star 60 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1749. v Vidmu na naslov Vipave. Bil je zmožen človek, dober govornik, telesno pa je opešal. Svoje bogoslovne nauke je v Ljubljani dovršil. Služboval je v novomeškem okraju 30 let kot kaplan in kot župnijski vikar prav goreče. Obnašal se j« vedno dobro, živel pa zgledno kot nesvarljiv duhovnik. Živel je \ pokoju ob svojem prislužku 1.1788., a je kmalu potem umrl.

Volbank baron Gall, navadni duhovnik, rojen na Mirni, star 70 let, je bil v mašnika posvečen v Gradcu 1. 1740. na naslov patrimonija. Nadarjenosti je plemenite, telesno pa je popolnoma opešal. Vse svoje nauke je dovršil v Gradcu. V dušnem pastirstvu ni nikdar služboval. Živel je zgledno, obnašal se svojemu stanu primerno, napak ni imel nobenih. Umrl je tukaj dne 26. oktobra 1800 kot zlatomašnik.

3. Trebelno.

Gregor Kragelj, župnik, doma v Tolminu, star 52 let, je bil v mašnika posvečen v Gorici 1.1761., kjer je dovršil svoje bogoslovne nauke, na naslov patrimonija. Mož je bil zelo nadarjen, telesno že slaboten, a goreč govornik. Služboval je kot kaplan 7 let v kostanjeviškem okraju, od I. 1769. pa župnikuje prav uspešno na Trebelnem dobrih 20 let, ko se preseli v večnost. Vedno se je prav pohvalno obnašal ter zgledno živel.

Martin Hitevec (Hiteutz), kaplan, rojen v Stopičah, star 37 let, je bil v mašnika posvečen na naslov mesta Lož 1.1775. na Dunaju, kjer je dovršil svoje bogoslovne nauke. Bil je bistrega uma in dober govornik ter zdrav mož. Služboval je „Runae"

in od 1. 1784. nekaj let kot kaplan na Trebelnem, že 1.1793. je bil župnijski vikar v Šent Janžu, kjer pa ni dolgo pastiroval, kajti umrl je dne 23. julija 1795. Ljudje so ga radi imeli, bil je zgleden, dober duhovnik vseskozi brez napak.

Jakob Pečnikar, župnikov vikar, doma v Mengšu, star 38 let je bil na naslov kmetov v mašnika posvečen 1. 1774. v Gorici, ter imel lepe zmožnosti, dušne in telesne. Svoje bogoslovne nauke je v Gradcu dovršil. Služboval je poldrugo leto na Štajerskem, od l. 1779. pa je na Trebelnem, kjer je ostal kakih 10 let. Mož je lepega obnašanja in zgleden duhovnik.

4. Polšnik.

Anton Pleskovič, župnik, rojen v šentrupertski župniji, star 47 let, je bil v Gorici, kjer je dovršil svoje bogoslovne nauke, v mašnika posvečen l. 1762. na naslov g. Juriča v Strugi. Jako nadarjen mož je bil krepkega, zdravega telesa in izvrsten govornik. Služboval je v Šmihelu kot kaplan 2 leti, kot upravitelj pa 3 leta, v Šent Rupertu je kaplanoval 1 leto. Kot župnijski vikar na Doleh je pastiroval 13 let, ko dobi l. 1783. polšniško župnijo, katero je vodil 16 let. Umrl je ondi dne 21. februarja 1799. Ljudje so ga radi imeli, obnašal se je vseskozi pohvalno brez napak, živel je zgledno. ,

Martin Seljak (Sellak), kaplan, doma v Tolminu, star 35 let, je bil na naslov Idrijčanov 1. 1782. v mašnika posvečen v Gorici, kjer je dovršil svoje bogoslovne nauke, katere je v Celovcu pričel. Srednje nadarjen mož je bjl močnega, zdravega telesa in še dosti govornika. Služboval je goreče in uspešno 6 let: na Žalostni gori 2 leti, na Doleh 1 leto kot subsidiar.

Odtam pride J. 1786. na Polšnik kaplanovat. L. 1793. ga najdemo že v bohinjski Srednji vasi, kjer je 1. 1797. Še deloval do dne 25. decembra, ko je umrl. Ljudje so ga radi imeli, bil je rad v veseli družbi, živel je zgledno.

Vikariati: **1. Dole.**

Janez Žerovec, župnijski vikar, razkapucin, doma v Idriji, star 43 let, je bil v mašhika posvečen 1. 1769. Nadarjen ravno ni bil, pač pa priden, zdrav in dober pridigar. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v redu in še prebira znanstvene knjige. Kot redovnik je služboval 14 let v samostanu, od 1. 1785. pa je na Doleh pastiroval. L. 1796. je služil za kateheta v Idriji, 1. 1799. je v Preserjih kaplanovai, v 1. 1800.—1803. v Šmariji, potem v Zgornji Idriji, 1. 1805. v Kropi, potem je bil Megušarjev kuratni beneficiat v Višnji gori, odkoder pride v Duplje kot deficient 1. 1812., kjer ga pa smrt pobere 25. aprila 1813. Ljudje so ga prav radi imeli. Njegovo samostansko ime je bilo : „o. Didak". Obnašal se je po redovniško, živel prav zgledno, brez napak.

Jožef Skander, subsidiar, razkapucin „o. Ksaver", rojen na Brezovici („in Mostall"), star 39 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1773. Bil je nadarjen in krepak človek ter dober govornik. Dovršil je svoje bogoslovne nauke v samostanu, kjer je služboval poprej 12 let, ko pride 1. 1785. na Dole. Ljudje so ga radi imeli, obnašal se je dobro, živel prav zgledno brez napak.

2. **Šent Janž.**

Martin Zeppe, župnijski vikar, doma „in Fano St. Martini", star 48 let, je bil v mašnika posvečen na Dunaju 1. 1773. na naslov Renilovičevega gospostva

na Hrvaškem, bil je izvrsten govornik, nadarjen in hraber človek. Svoje bogoslovne nauke je dovršil na Dunaju. Služboval je v Šmihelu, v Boštanju in tukaj kot vikar skupaj 15 let. Zupnikoval je pa 1. 1793. že v Boštanju, kjer je naposled v pokoju umrl dne 31. januarja 1817. Prav pohvalno se je obnašal, zgledno, brez napak živel, zato so ga ljudje tudi radi imeli.

Andrej Sova, subsidiar, doma v Tolminu, star 41 let, je bil v mašnika posvečen v Kapodistriji 1. 1781. na naslov dveh tolminskih kmetov. Bil je nadarjen in krepak mož ter izvrsten govornik. Dogmatiko in kanonično pravo je dovršil v Gradcu, moralko pa na Dunaju. Služboval je kot subsidiar 3 leta na Žalostni gori, kot kaplan 1 leto v Šmihelu, od 1. 1786. pa službuje v Šentjanžu. L. 1793. je že kaplanoval v Šentjurju pod Kumom, poprej pa je živel v Škofji Loki nekaj časa kot domači učitelj, 1.1796. pa v Mokronogu, odkoder čez nekaj let pride za župnijskega vikarja na Dole do I. 1815. Odtam se preseli v Sinkov turn v vodiški župniji za kratek čas kot ekspozit in kot tak je 1. 1818. deloval že v Bevkah pri Vrhniki, kjer si je pa dne 11. marca 1821 nesrečno vrat prerezal z britvijo in umrl. Ljudje so ga radi imeli, bil je poštenega obnašanja in zglednega življenja brez napak in strasti.

3. Sv. Trojica.

Matija Mrvič, župnijski vikar, doma v stopiški župniji, star 53 let, je bil v mašnika posvečen v Gorici 1. 1764. Namizni naslov ima zagotovljen v Shakajnah. Bil je dovolj zmožen in goreč pridigar, žal, da je telesno že opešal. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot subsidiar 2 leti v

Stopičah, 1 leto v Šmihelu, v Šent Rupertu 11 let, kot kaplan v Šent Janžu, kjer je bil potem župnijski vikar 7 let in pri Sv. Trojici je že od 1. 1785. nekaj let. Bil je dober, pobožen in zgleden duhovnik brez vsake najmanjše napake.

XXIX.

Dekanat: Svibno.

Župnije: 1. Svibno.

Janez Krstnik Mihelič, župnik in dekan, doma na Dobravi v mošenjski župniji (zdaj pri Kropi), star 40 let, je bil v mašnika posvečen dne 25. septembra 1775 na naslov kmetov v Vogljah. Bil je izvrsten govornik in zdrav človek. Vse svoje bogoslovne nauke je izborno dovršil v Ljubljani, bil je nadarjen mož- Služboval je 4 leta v Rogatcu na Štajerskem, 7 let v Radečah prav pohvalno, in sicer na prvi službi kot kaplan, na drugi kot župnik. V Svibnem ni bil dolgo. Ljudje so ga povsod radi imeli, obnašal se je čednostno, živel zgledno.

Frančišek Ksav. Wilfan, kaplan, rojen v Stražišču dne 23. septembra 1746, je bil v mašnika posvečen o Binkoštih dne 21. junija 1772 na naslov ondotnih freisinških podložnikov. Bil je veselega, dobrega značaja, krepak mož in dober govornik. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 16 let: izprva v Kranjski gori 3 leta, kot „alumnus" v Gornjem Gradu, kot kaplan v Kranju, v Radovljici, v Svibnem, povsod na težavnih mestih, a pohvalno. V 1. 1789. do 1797. je bil kurat v Ribnem pri Bledu, potem je kaplanoval v Begunjah do 1. 1811., ko pride zopet nazaj v

Ribno kot kurat. Odtod pa se dne 27. junija 1826 preseli v večnost. Mož je bil ponižen, miroljuben, molčeč/ ravnodušen, potrpežljiv, poln ljubezni do Boga in bližnjega, čednosten in zgleden duhovnik, zato ga je tudi vse rado imelo in povsod spoštovalo. Bil je brez napak.

Mihael Springer, navadni duhovnik, rojen v Črnomlju, star 39 let, je bil v mašnika posvečen 1.1778. na naslov gospostva „Petrovich". Telesno je bil pohabljen, nadarjen ni bil, pač pa priden, govoril je hrvaški. Svoje bogoslovne nauke je dovršil deloma v Požegi, Zagrebu, deloma pa v Gorici. Služboval še ni nikjer v dušnem pastirstvu do 1. 1788. Mož je bil tih, potrpežljiv, preprost, v družbe ni zahajal, živel je zgledno.

2. Radeče.

Frančišek Julij Peetz, župnik, Ločan, star 36 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1778. na naslov freisinškega škofa. Mož je bil bister toda prekanjen> telesne moči pokvarjene, govornik dober, ter je privatno dovršil svoje bogoslovne nauke. Služboval je pohvalno kot kaplan 4 leta v Radečah, kjer zdaj župnikuje in je tudi tukaj umrl dne 5. januarja 1821. Mož je bil finega, salonskega obnašanja, nekaj preveč sladak v govorjenju, včasih nekoliko lahkomišljen v občevanju, kar so mu nekateri zelo zamerili, zlasti še, ker je rad zahajal v graščino Hotemaže v družbo.

Gregor Hočevar, kaplan več let tukaj, je 1. 1796. v Zagorju služboval. Več o njem ni zaznamovanega tukaj. (Glej Zagorje!)

Marka Kolovič, radeški beneficiat, Radečan, star 47 let, je bil na naslov radeškega mesta v mašnika

posvečen 1.1765. Mož je bil bistrega uma, toda zvit, lelesno še dosti trden, a pridigovati ni hotel. Bogoslovne nauke je slušal nekoliko na Dunaju in ima naravno znanje. Služboval je na Štajerskem pri Sv. Križu Doleg Rogatca 7 let, v Radečah pa kot ustanovljeni <aplan že od I. 1782. Ljudje ga imajo zelo radi, obnaša se pošteno, živi zgledno, le površen je bil v izpolnjevanju svojih dolžnosti in pa prenagel pri vseh rečeh. Umrl je tukaj dne 9. januarja 1810.

Tomaž Kepruner, sacelan v radeškem gospostvu, doma v Celju, star 62 let, je bil 1. 1758. v mašnika posvečen. Bil je dobrega, počasnega, čistega značaja, telesno še dosti trden, pa tudi Še dober govornik. Služboval je 17 let kot kaplan radeški in 1 leto kot župnik. Dušno pastirstvo je pohvalno izvrševal, žal, da ni bil brezmadežnega življenja, za kar dela zdaj pokoro. On je molčeč, potrpežljiv, ljudje ga imajo radi. Umrl je kot spokornik nad 71 let star dne 22. novembra 1798.

Vikariat: **Dobovec.**

Frančišek Greiser, župnijski vikar, Ljubljančan, star 46 let, je bil v mašnika posvečen I. 1766, na naslov smlejskega gospostva. Mož je bil bister in nadarjen, dober govornik in zdrav in čvrst. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 9 let kot kaplan na raznih krajih in od 1.1776 je dušni pastir dobovški. L. 1793. je bil že na Brdu župnik, kjer je umrl dne 8. septembra 1800. Bil je dober in značajen mož, poštenega obnašanja, goreč in zgleden duhovnik, poln ljubezni božje in do bližnjega in zato so ga vsi radi imeli in čislali.

Lokalije: 1. Št. Juri pod Kumom.

P, Reinhard Linhart, lokalist, Ločan, razkapucin, star 50 let, je bil v mašnika posvečen kot redovnik 1.1755. Porojen dne 8. februarja 1732 in krščen na ime sv. Jožefa in Blaža. Mož je bil bistroumen, pretkan, zbadljiv v besedi, rad se je prepiral z olikanci, s katerimi se je pajdaši), ker tudi on je bil plemenitaških staršev sin. Priljubljen ni bil v svojih pridigah. Telesno je bil krepak. Bogoslovne nauke je vse dovršil v samostanu, kjer je 27 let služboval. Bil je logicus. V Šent Juriju je bil 4 leta lokalist. Ker pa vsled teže let ni bil več zmožen vzdrževati reda v župnišču in v župniji, zato dobi 20. julija 1791 dovoljenje, da sme iti nazaj v samostan. Odšel je v Krško, kjer je dne 6. maja 1797 ostavii svet. Mož je bil nemirnega temperamenta, sicer pa je živel zgledno.

P. Ales Veja (Bea), kaplan lokalistov, razkapucin, Kranjec, star 50 let, je bil kot redovnik v mašnika posvečen. Bil je umen, a počasen mož, slabotnih telesnih moči in trd govornik. Dovršil je svoje bogoslovne nauke tudi v samostanu, kjer je 17 let opravljal službo pridigarja. Poslan v svetno dušno pastirstvo, je bil 3/4 leta v Svibnem subsidiar, odkoder pride za kaplana v Šent Juri o velikem Šmarnu I. 1788. Odtu pa gre kmalu na Janče za lokalista. L. 1796. pa je že župnikoval v Spodnjem Tuhinju, kjer je ostal do 1. 1804. Povrn« se nazaj v samostan ter živi v Ljubljani, v Krškem, v Loki, kjer je umrl dne 28. maja 1813. Ljudje so ga še dosti radi imeli, četudi je bil bolj čemernega značaja, ker miroljuben in potrpežljiv in poštenega obnašanja ter zglednega življenja je pa vendarle bil.

P. Honest Linhart, razkapucin, Ločan, star 65 let, je bil rojen dne 13. novembra 1723 ter krščen

za Andreja. V mašnika je bil posvečen kot redovnik okrog 1. 1748. Mož je bil nadarjen, vesel, izvrsten govornik, telesno pa je opešal. Obnašal se je prav spodbudno, živel je zgledno, bil je potrpežljiv, poln ljubezni do Boga in bližnjega. Ljudje so ga radi imeli, bil je prikupljiv.

2. Koseza.

P. Liberat Vodapivec, lokalist, razkapucin, Novomeščan, je bil kot redovnik v mašnika posvečen. Rojen okrog I. 1742., je bil zelo nadarjen, bistroumen mož in prijeten pridigar ter zdrav človek. Vse svoje bogoslovne nauke je dovršil v samostanu, kjer je bil posvečen 1. 1765. ter kot pridigar služboval 11 let, ko ga pošljejo o sv. Juriju 1. 1787. v Koseze duše past. L. 1796. je bil že ekspozit v Šinkovem Turnu v vodiški župniji, kjer je umrl dne 13. julija 1814. Ljudje so ga silno radi imeli, bil je tih, potrpežljiv, ljubezniv človek, miroljuben, dober in zgleden duhovnik.

XXX.

Dekanat: Marijino Oznanjenje v Ljubljani.[1])

Župnije: **1. Marijino Oznanjenje** (frančiškani).

Jožef Skrinjar (Schriner), župnik in dekan frančiškanske župnije, star 36 let, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija na veliko soboto 6. aprila 1776 v Ljubljani, kjer je bil doma. Vsled vedne seje telesno ni bil trden, pač pa zmožen človek. Vse svoje nižje in višje študije z bogoslovjem vred je dovršil v Ljub-

[1]) Župnija Ig s svojo duhovščino in lokalije Oolo, Kurešček, Tomišelj in Želimlje so zaznamovane tudi pod tem dekanatom in pod preserškim, kjer jih išči!

Ijani. Služboval je prejemši jurisdikcijo 29. decembra 1777 izprva pri Sv. Petru v Ljubljani, odkoder se dne 2. maja 1778 preseli v Gornji grad na Štajersko kot „alumnus" do 9. marca 1780; takrat ga pošljejo na Vransko kaplanovat do 29. novembra istega leta, ko se preseli na Ig. Dne 21. novembra 1782 pa priroma odtam v Šmartin poleg Kranja, kjer deluje do 2. junija 1784, ko ga pokličejo v Ljubljano za stolnega vikarja. Dne 30. maja 1785 pa ga umeste župnikom frančiškanske župnije v Ljubljani. Ko pa 1. 1804. frančiškani dobe župnijo, je on šel župnikovat v Dol do 1. 1808., ko prejme župnijo Gorje, katero vlada do 1. 1825., ko ga dne 17 aprila smrt pokosi. Bil je dober, goreč in zgleden duhovnik.

P. Rudolf Hafner, razfrančiškan, kaplan, doma pri Sv. Duhu v Stari Loki, star 51 let, je bil v mašnika posvečen kot redovnik 1. 1762. Telesno je oslabel, zmožnosti pa ima srednje ; govornik ni bil, ker ni imel prilike v tem se izvežbati radi tega, ker je vedno biro pobiral, dokler je živel v samostanu. Humanistične študije je dovršil v Ljubljani, modroslovne in bogoslovne pa v samostanu svojega reda. Službuje kot kaplan v tej župniji od sv. Jurija 1. 1785. Pri ljudeh je zelo priljubljen kot delaven mož in poštenega obnašanja ter zgleden duhovnik brez napak. Pozneje je živel zopet v samostanu in umrl 21. februarja 1807 kot redovnik star 70 let.

P Anton Pissig, razfrančiškan, Novomeščan, star 42 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1767. kot redovnik. Zdrav in krepak je bil ter dober govornik in nadarjen človek, a žal, da je zlorabljal te dari v pridigah. Humanistične študije je dovršil v Novem mestu, vse druge pa v samostanu, kjer je služboval kot redovnik

do 1. 1786., ko ga o Malem Šmarnu nastavijo kot kaplana za nekaj let naposled se preseli v Novo mesto, kjer živi potem kot redovnik do svoje smrti. Bil je zbadljiv v govorih.

P. Ciril Erbežnik, razfrančiškan, kaplan, je bil rojen pri Sv. Duhu v starološki župniji dne 23. novembra 1748 ter krščen za Andreja. V mašnika so ga posvetili kot redovnika dne 17. decembra 1772. Izprva je misijonarji po Macedoniji in Albaniji več let, potem je bil kaplan pri frančiškanih v Ljubljani eno leto, ko pride na Soro za beneficiata v 1. 1786.—1787. Odtod se vrne nazaj v Ljubljano k frančiškanom. Od novega leta 1797 do oklobra je kaplanoval tudi v Stari Loki, poprej pa malo časa kot subsidiar v Trnovem v Ljubljani, potem je živel kot vikar v stolnici v Ljubljani še 1.1801., pri Sv. Jakobu v Ljubljani še 1.1809., pozneje pa kot dehcient v Škofji Loki, a 1. 1814., je bil zopet v Ljubljani pri Sv. Jakobu do 7. avgusta 1815 kot kaplan, pozneje pa v pokoju. Umrl je 8. julija 1833 v frančiškanski župniji. Zaradi kile ni bil pridigar, zmožnosti pa je bil srednje. Da je lože prenašal svoj križ, se je rad zabaval. Z ljudmi se ni dobro razumeval, ker je bil mož pikre besede in poln predsodkov. Humanistične študije je dovršil v Ljubljani, vse druge pa v samostanu. Mož je zgledno živel, a bil je dokaj zgovoren.

P. Pergentin Gabrič, razfrančiškan, kaplan, doma v Krškem, star 35 let, je bil v mašnika posvečen kot redovnik 1.1778. Mož je bil nadarjen, še dosti zdrav in dober pridigar. Humanistične študije je dovršil v Novem mestu, vse druge pa v samostanu, kjer je tudi služboval kot pridigar do sv. Jurija 1. 1785., ko ga nastavijo za kaplana. To službo je izvrševal vestno in natančno do leta 1804., ko ga pošljejo v Šent Rupert v

pomoč staremu dekanu in župniku kot upravitelja v duhovnih rečeh do I. 1806. ko pride župnikovat na Bled. Tukaj je pastiroval do 1.1825., ko se preseli v večnost dne 14. oktobra. Njegovo krstno ime je bilo Frančišek. Ljudje so ga radi imeli, bil je lepega obnašanja, priden delavec v vinogradu Gospodovem, dober, zgleden duhovnik brez napak.

• P. Albin Božič, razfrančiškan, kaplan, Vipavec, star 35 let, je bil v mašnika posvečen kot redovnik 1. 1778. Mož je bil srednje nadarjen, a zelo priden, zdrav in krepak ter dober govornik. Humanistične študije je dovršil v Ljubljani, vse druge pa v samostanu, kjer je tudi služboval do Sv. Jurija 1785.. ko pride za kaplana v Ljubljano v župnijo Marijinega Oznanjenja. Od 22. septembra 1794 do 1. februarja 1795 je kaplanoval v Horjulu, nato pa na Igu. Odtam gre za župnika v Preserje 1. 1801., kjer pastiruje do svoje smrti dne 17. decembra 1822. Krstno ime mu je bilo Jožef. Mož je bil goreč, delaven, miroljuben, lepega obnašanja, povsod priljubljen ter zgleden duhovnik.

Uršulinski samostan.

P. Janez Fakund Lipič, razfrančiškan, nunski spovednik, Ljubljančan, star 43 let, je bil kot redovnik v mašnika posvečen 1. 1768. Mož je bil nadarjen, zdrav in krepak ter dober govornik. Humanistične študije je dovršil v Ljubljani, vse druge pa v samostanu, kjer je izprva tudi služboval več let. Poslan med svetno duhovščino 1. 1786. je bil lokalist v Kozjem na Štajerskem do 21. oktobra 1788., ko se preseli k uršulinkam v Ljubljano, kjer je deloval do 1. 1821., naposled že kot pokojnik. Živel je potem popolnoma v pokoju do 10. maja 1823, ko se preseli v

večnost. Mož je bil lepega obnašanja in zglednega življenja ter dober duhovnik.

Jožef Prešern, nunski kaplan in katehet, Radoljičan, star 36 let, je bil v mašnika posvečen 1.1786. na naslov verskega zaklada dne 1. aprila. Porojen je bil dne 16. marca 1752. Mož je bil slaboten, četudi zdrav, srednje nadarjen. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani, praktično leto bogoslovja pa v Gradcu. Takoj izprva je služboval tu. L. 1796. je kaplanoval na Brezovici do 2. maja 1797, ko gre na Vrhniko, in l. 1800. pa je že bil lokalist na Kopanju. Odtam pride l. 1820. župnikovat na Jezico do 1. 1829., ko stopi v pokoj in se preseli v Ljubljano, kjer je umrl 24. marca 1. 1835. Možje bil spodbudnega obnašanja ter zglednega življenja. Bil je stric pesnika dr. Fr. Prešerna.

Drugi duhovniki v **župniji.**

Valentin Wolka, kurat, Ljubljančan, star 70 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1744. na naslov stare fužine v Bohinju barona „de Zoys". Mož je že zelo opešal. Humanistične nauke, moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani, modroslovje pa v Gradcu. Služboval je 4 leta kot substitut na Vrhniki in 43 let na raznih krajih ljubljanske in ravno zatrte goriške nadškofije kot pomočnik. Zdaj pa je v pokoju v Ljubljani, kjer je tudi umrl dne 28. septembra 1793 kot zlatomašnik. Mož je bil miroljuben samotarec, živel je zgledno brez napak.

Jožef Pilgram, navaden duhovnik, Ljubljančan, star 67 let, je bil v mašnika posvečen l. 1743. v Zgornji Sekavi (Seggau) na naslov grofa Antona Jožefa ab Auersperg, ki je bil nekdaj glavar kranjski. Mož je že zelo opešal. Humanistične študije in moralko je dovršil v Ljubljani, modroslovne in ostale bogoslovne

pa v Gradcu. Služboval je vsega skupaj 23 let, in sicer: kot „alumnus" v Gornjem Gradu, kot kaplan pri Sv. Ksaveriju na Stražah, v Skalah 1755.—1756., na Vranskem, 1. 17<)5.—1766., župnik na Paki in na Čemšeniku. Zdaj živi *v* pokoju v Ljubljani, kjer je 1. 1794. še živel do 24. julija, ko se preseli v večnost. Bil je miroljuben saniotarec, zglednega življenja, brez napak.

Primož Detelja, navaden duhovnik, doma v Moravčah, star 54 let, je bil v mašnika posvečen v Sekavi I. 1758. na naslov c. kr. kolegija Ferdinandovega v Gradcu. Bil je jako nadarjen mož in dober pridigar, a telesne moči so vsled vednih bolezni opešale. Humanistične in modroslovne nauke je dovršil v Ljubljani, bogoslovne z odliko pa v Gradcu. Služboval je 4l/2 le*[a] kot substitut v Moravčah, potem pa je bil 17V2leta stolni vikar in zdaj je v pokoju. Bil je duhovnik zglednega življenja brez napak, ponižen samotarec, ljudje so ga radi imeli. Umrl je dne 10. septembra 1791.

Frančišek Činkelj (Tshinkel), navaden duhovnik, rojen na Bistrici v Podbrezjah, star 49 let, je bil v mašnika posvečen 1.1763. na naslov lemberškega gospostva grofa pl. Schrottenbach na Štajerskem. Srednje nadarjen mož je bil bolehen in slaboten vsled bljuvanja krvi. Vse svoje nauke nižje in višje z bogoslovjem vred je v Ljubljani dovršil. Služboval je kot kurat 11 let na Veseli Gori, pri Sv. Ksaveriju v šentrupcrtski župniji na Dolenjskem, na Polšniku, na Trebelrem, v Mekinjah, v Vidmu, v Sromljah in v Brežicah (Runae). Leta 1788. je bil v pokoju v Ljubljani, imel je tudi pokvarjene oči. Od 1. 1797. je živel pri usmiljenih bratih v Ljubljani, kjer je 9. novembra leta 1799. umrl. Živel je pošteno kot zgleden duhovnik.

Frančišek Sal. Haah, navaden duhovnik, rojen v Semiču, star 50 let, je bil v mašnika posvečen I. 1762. Mož je bil zdrav, krepak in srednje nadarjen. Rad je hodil okrog, zlasti v veselih družbah se je dobro počutil. Jurisdikcijo je imel v goriški škofiji. Žal, daje bil mož lahkomišljenega obnašanja, nevljuden, prepirljiv, nemarajoč za opomine in zato ni bil na čast duhovništvu.

Alojzij Jenko, razfrančiškan, star 31 let, je za jetiko umrl na Viču dne 8. januarja 1791. Bil je Šiškar, v mašnika posvečen dne 6. julija 1788 pod imenom P. Jožef Thyrs.

Valentin Cepin (Sheppin), navaden duhovnik, doma v Dobu, star 38 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1775. na naslov 12 kmetov svojega rojstnega kraja. Bil je zdrav in krepak, nadarjen pa ne, tudi pridigarskega daru ni imel. Humanistične nauke je v Ljubljani dovršil, vse druge pa v Gradcu. V duhovnem pastirstvu ni služboval, marveč je bil oficijal stolnega kapitelja v Ljubljani. Umrl pa je kot subsidiar v Rovtah dne 22. januarja 1793. Priljubljen ni bil, ker je bil prijatelj pijači.

Simon Milic, navaden duhovnik, Kranjec, star 36 let, je bil v mašnika posvečen 1.1779. na naslov kroparskih fužin. Srednje nadarjen mož je bil zdrav in čvrst in še dosti govornika, le preveč kričal je. Humanistične nauke je dovršil v Ljubljani, vse druge višje pa na Dunaju, kjer je dokončal tudi bogoslovne, deloma pa v Ljubljani. Služboval je kot „alutnnus" v Gornjem gradu, kot substitut na Jesenicah, Preddvorom, v Svibnem, kot kaplan v Radovljici in naposled kot substitut trnovskega kaplana v Ljubljani. Mož je bil bolj trdega značaja, oduren, pečal se je rad s trgovino, včasih je bil bolj lahkomišljenega življenja.

2. Trnovo.

Frančišek Ksav. Iggel, župnik, Ljubljančan, star 28 let, je bil v mašnika posvečen na nas'ov verskega zaklada 28. avgusta I. 1785. Mož je bil zdrav, izvrstno nadarjen in tudi dober govornik. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani, praktično leto pa v graškem glavnem semenišču. Dve leti je služboval kot stolni vikar v Ljubljani, potem pa kot župnik v Trnovem od 1. 1787. nekaj malo časa. Ljudje so ga radi imeli, bil je mož blagega značaja in poštenega obnašanja ter zglednega življenja.

Martin Urbančič, kaplan, doma na Dobravi, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 19. decembra 1772. na naslov ljubljanske komende. Bolehen je bil večkrat in zato slaboten, bil pa je nadarjen in dober govornik. Humanistične in modroslovne nauke ter moralko je dovršil v Ljubljani, drugo bogoslovje pa v Gradcu. Služboval je kot „operarius" pri Svetem Joštu pri Kranju, v Bohinju in na Igu kot substitut, pri Sv. Petru v Ljubljani kot zakristan, v Dobu, v Polhovem Gradcu in v Trnovem kot kaplan, tukaj še kot bensficiat in katehet. L. 1800. je župnikoval v Šent Jerneju na Dolenjskem, kjer je umrl dne 4. marca 1819. Ljudje so ga radi imeli, ker se je pošteno obnašal in zgledno živel.

Jurij Karlstaeter, upokojen kurat, star 63 let, je bil v mašnika posvečen na naslov nekega kmeta v idrijskem gospostvu 1. 1749. Mož je bil že zelo opešal. Vse svoje nauke nižje in višje je dovršil v Ljubljani. Mož je bil mirnega značaja in zglednega življenja. Umrl je dne 7. januarja 1795.

XXXI

Dekanat: Vrhnika.

Župnije: **1. Vrhnika.**

Frančišek Luka Marenik, I. (J. D., župnik in d«kan, Ločan, rojen 6. oktobra 1721. Posveti se juridičnim naukom ter postane doktor obojnega prava. Bil je advokat in prokurator kranjskih sodišč v Ljubljani. Oženjen, je imel dve krasni hčeri. Po smrti svoje žene se pa posveti duhovniškemu stanu. L. 1763. je bil dispenziran od papeža dne 14. marca od vseh cenzur itd. V mašnika je bil po dovršenih bogoslovnih študijah posvečen na naslov lastnega patrimonija dne 12. aprila 1763. od škofa grofa Petazzija. Bil je nekaj let škofijski notar ter tudi konzistorialni svetnik. L. 1769. je prejel beneficij Matere Božje v Zgornjem Logatcu ter beneficij sv. Križa na Taborju, dne 8. maja 1774. pa vrhniško župnijo, katero je prav uspešno vladal do 1. 1799., ko stopi v pokoj in se črez 2 leti preseli v Ljubljano, kjer je ostavil svet dne 31. decembra 1807. Mož je bil dober, zgleden in čislan duhovnik.

Andrej Tomazin, prvi kaplan, Podbrežan, star 35 let, je bil v mašnika posvečen I. 1777. Mož je bil nadarjen, krepak in zdrav človek. Služboval je kot subsidiar v Rovtah 3 leta in 1 mesec, kot kaplan v Ljučah na Štajerskem poldrugo leto, od 1. 1783. pa na Vrhniki. L. 1793. je bil že župnijski vikar pri Sv. Križu pod Turnom, naslednje leto pa je župnikoval že na Sori do 1758., v Škocijanu na Dolenjskem do 1.1808. ko je preje) župnijo Vrhniko, katero je vladal kot župnik in dekan, okrajni šolski nadzornik in konzistorialni svetnik do 20. maja 1819., ko se preseli v večnost. Ljudje so ga zelo radi imeli, ker je bil priden

in delaven mož poštenega obnašanja, vesten in natančen duhovnik zglednega življenja.

Frančišek Kopčavar (Coptshauer), drugi kaplan, Kranjec, star 41 let, je bil 1.1771. v mašnika posvečen. Služboval je kot subsidiar 1 leto in kot kaplan 3 leta v Žirih (Saurach), v Dobu kot subsidiar 3 mesece, kot kapitularni oficial v Ljubljani 3 mesece, kot subsidiar v Šent Vidu nad Ljubljano 51/2 leta in kot kaplan ondi 41/2 leta, kot kaplan v Šent Jerneju 1 leto. Proti koncu 1. 1786. j« bil provizor lokalije v Dupljah, potem pa pride na Vrhniko 1. 1787., kjer je umrl 12. marca 1796.

P. Arhangel Romald, razfrančiškan, subsidiar župnikov, doma v Kranju, star 32 let, je bil kot redovnik v mašnika posvečen 1.1782. Bil je nadarjen in zdrav človek. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v samostanu, kjer je opravljal potem službo spovednika do časa, da ga pošljejo v dušno pastirstvo. Služboval je kot subsidiar 7 mesecev Preddvorom, v Rovtah 2 leti in odtam pride na Vrhniko o sv. Mihaelu 1.1787. Obnašanja je nesvarljivega in je delaven mož zglednega življenja. L. 1793. je bil že lokalist pri Sv. Roku pri Št. Rupertu na Dolenjskem, I. 1804. paže župnik v Trebnjem, kjer je umrl dne 20. oktobra 1812.

2. Polhov Gradec.

Anton Perner, župnik, Kranjec, star 42 let, je bil 1. 1770. v mašnika posvečen. Mož je bil nadarjen in zdrav in krepak človek. Služboval je kot oficiator v ljubljanski stolnici 3 leta in 4 mesece, kot kaplan v Krašnji 1 leto, v Smledniku 2 leti, v Dobu 3 mesece, v Svibnem 21/2 leta, v Šent Vidu nad Ljubljano 11 mesecev. Potem je bil župnijski vikar pri Sv. Joštu nad

Polhovim Gradcem 1 leto in 8 mesecev, odkoder pride 1. 1782. župnikovat v Polhov Gradec. Tukaj je pastiroval nad 20 let, ko se kot vpokojenec preseli na Vranjo peč, odtam pa kmalu na Rovo, kjer je bil tudi upravitelj, poslednji 2 leti pa je živel na Kolovcu v graščini, kjer je umrl dne 23. februarja 1821 kot zlatomašnik. Mož je bil jako zmožen, goreč, neumorno delaven duhovnik, le nase je preveč porajtal in zaupal.

Andrej Tancman, kaplan, Kranjec, star 34 let, je bil v mašnika posvečen I. 1783. Služboval je kot subsidiar 1 leto pri Mariji Devici v Polju, 1 leto in 7 mesecev v Bohinju, v Polhovem Gradcu pa kaplanuje od sv. Petra 1. 1786. dalje. L. 1793. ga že najdemo kot kaplana v Dobu, kjer je ostal nad 10 let. L. 1805. je kaplanoval na Vrhniki, 1. 1807. Šent Juriju pri Kranju, 1. 1813. pa v Komendi, odkoder se preseli 2opet nazaj v Sent Juri kot kaplan, naposled v Kranj v pokoj, odtam pa dne 8. septembra 1819. v večnost. Porodil se je bil dne 13. novembra 1754. Mož je bil poštenega obnašanja in zglednega življenja.

Jožef Steinmetz, subsidiar župnikov, Ljubljančan, star 25 let, je bil dne 6 julija 1788. v mašnika posvečen na naslov verskega zaklada ter je takoj prišel v službo v Polhov Gradec dne 28. julija. Porojen je bil 30. decembra 1763. Humanistične in modroslovne nauke je dovršil deloma v Gradcu, deloma v Ljubljani, bogoslovne pa v Gradcu. Mož se je lepo obnašal ter zgledno živel. L. 1793. je že kaplanoval pri Sv. Jakobu v Ljubljani do 1. 1798., ko pride župnikovat na Soro do 1. 1807. Takrat dobi ižansko župnijo, katero je vladal do 3. decembra 1830, ko se preseli v večnost. Bil je zabaven mož. Pripovedoval je rad dogodke iz advokatskega življenja.

Vikariati: **1. Godovič.**

Janez Adam Malic, župnik-vikar ondi 1. 1788. Več ni o njem zaznamovanega. Bil je Ljubljančan, 29. marca 1.1755. v mašnika posvečen na naslov smleškega gospostva.

2. **Hotedršica**

Jožef Črnovec, župnik-vikar, doma v vodiški župniji, star 43 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1770. Bil je jako nadarjen človek. Služboval je v ljubljanski stolnici 3 leta in 4 mesece kot kapitularni kaplan, v Šent Jerneju 9'/2 leta, v Polhovem Gradcu kot substitut $2V_2$ leta, od adventa 1.1787. dalje pa je v Hotedršici, kjer je pastiroval 9 let ter umrl dne 2. septembra 1796. Mož je bil ponižen, miroljuben, lepega obnašanja in zgleden duhovnik, katerega so ljudje radi imeli.

3. Sv. Jošt nad Polhovim Gradcem.

Martin Zorman župnik-vikar, Kranjec, star 45 let, je bil meseca decembra l. 1772. v mašnika posvečen Služboval je kot subsidiar 3 mesece v Krašnji, potem je bil kapiteljski kaplan v ljubljanski stolnici, nadalje 2 leti subsidiar v Šent Vidu nad Ljubljano, v Smledniku IV2 leta kot tretji kurat, potem je kaplanoval 5 let v Krašnji, 3 leta v Dobu, od leta 1783. dalje pa je pasel ovčice Sv. Jošta nad 12 let. Leta 1796. je bil lokalist na Češnjicah do 1. 1818., ko stopi v pokoj in še ostane ondi do 4. aprila 1822., ko se preseli v večnost. Mož je bil nesvarljivega obnašanja, goreč in moder v dušnem pastirstvu ter zgleden duhovnik.

4. Logatec.

Jožef Jakolič, župnik-vikar, Ljubljančan, star 59 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1752. Bil je nadarjen, dober, zgleden duhovnik, poštenega obnašanja ter priljubljen pri ljudeh. Služboval je izprva 4'/2 leta v Novem mestu kot kapiteljski kaplan pri ranjkem proštu baronu Antonu „ab Erberg", 4 leta je kaplanoval pri ljubljanskih uršulinkah, dne 20. januarja 1762, pa je bil umeščen na logaško župnijo, katero je vladal nad 35 let, podpisan tudi za Janeza" ter umrl dne 9. avgusta 1799,

Luka Petkovšek, subsidiar, doma v Oodoviču, star 59 let, je bil 1. 1755. v mašnika posvečen. Opešal je že zelo na duševnih zmožnostih vsled prijateljstva do pijače v mladosti, a zdaj se premaguje in živi zgledno. Služboval je 3 leta v Rovtah in v Bohinju pol leta.. Potem se preseli na Štajersko in je bil „operarius" pri Sv. Ksaveriju na Stražah 2 leti, v Gornjem gradu kot „a!umnus" 11/2 leta- Odtam pride v Mošnje na Gorenjsko za subsidiarja za 5 let, v Kranjsko goro za 7 let, naposled I. 1776. pa v Logatec, kjer ostane blizu 18 let do svoje smrti, dne 14. julija 1794.

Matija Pečenko, oficiarij Nagodčtovega beneficija v Logatcu, rojen v Rifenbergu na Vipavskem, star 64 let, je bil v Gorici v mašnika posvečen 1. 1752. Bil je ponižen in mož poštenega obnašanja. Služboval je v Šent Rupertu na Spodnjem Štajerskem 4 leta kot vikar in od 1. 1770. je beneficiat tu, kjer je umrl star 73 let 18. septembra 1797.

5. Rovtc.

Jožef Maren, župnik-vikar, doma v Spodnji Šiški pri Ljubljani, star 52 let, je bili. 1760. v mašnika posvečen. Služboval je kot „alumnus" v Gornjem

gradu 2 leti, kot kaplan v Ljučah 3 leta, na Vranskem 1 leto, na Sori 4 leta (1766—1770). Postal je vikar pri Sv. Petru v Ljubljani, črez 2 leti pa pride župrtikovat na Soro do 1. 1777. Odtam se preseli na Kurešček v ižanski župniji za ekspozita do 1. 1785., ko pride v Rovte za vikarja do 1. 1793., ko se preseli zopet nazaj na Kurešček, odtam pa 1. 1803. v pokoj v Višnjo goro, kjer je ostavil svet nad 65 let star. Mož je bil neznosen, povsod je delal zgago, ljudje niso marali zanj, ker jim ni bil v zgled. Kljub opominom je ostal trdovraten in nepoboljšljiv: Japis oifensionis" celi škofiji. Škoda 2anj, ker je bil nadarjen.

Lokalije: 1. Bevke.

Anton Kremenek, kurat-beneficiat, Ljubljančan, star 63 let, je bil v mašnika posvečen 27. maja 1.1752. Mož je bil vešč v dušnem pastirstvu innesvar-Ijivega obnašanja ter zglednega življenja. Izprva je bil 8 let vzgojevatelj mladine barona „de Pillichgratz", potem sacelan v graščini „Thurnamhart", nadalje kot kurat v Ljubljani več let, naposled pa od 1. 1767. beneficiat v Bevkah, kjer je pozneje bil župnik-vikar, vsega skupaj nad 30 let, ko se preseli na Brezovico v pokoj in pozneje pa v Ljubljano ter je ondi umrl dne 2. aprila 1804. kot zlatomašnik. Bil je blaga duša.

2. Podlipa.

Frančišek Brešar, lokalist, Ljubljančan, star 43 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1769. Mož je bil nadarjen, pobožen, zgleden in zelo goreč duhovnik. Služboval je izprva kot kaplan na Štajerskem 2 leti v Lembergu, v Libiki pa 1 leto, odkoder pride k Sv. Petru

v Ljubljano za zakristana. Odtam pride na Jesenice za subsidiarija 16 mesecev, k Sv. Joštu pokg Kranja za operarija 11 mesecev, v Preddvor za substituta skozi $6^2/3$ leta. Ko je resigniral na to službo, ga imenujejo za lokalista v Podlipi, kjer pa nima postavne kongrue, zato ni dolgo ostal črez 10 let, kajti 1. 1796. je bil lokalist na Sv. Planini pri Zagorju, kjer pa je ostavil svet 26. novembra 1. 1799.

3. Zaplana.

P. Žiga Jelenec, lokalist, razkapucin, doma v Selcih, star 43 let, rojen 4. decembra 1746 ter krščen za Tomaža, je bil v mašnika posvečen okrog 1.1771. kot redovnik. Postava cesarja Jožefa ga pusti le dobrih 12 let v samostanu, potem pa pride za subsidiarja v Preddvor za 1 leto, na Vrhniko za 3 mesece in od 1. 1787. je lokalist zaplanski. Tukaj je pastiroval nad 10 let, potem pa se zopet podal nazaj v samostan in živel 1. 1800. v Ljubljani, v 1. 1804.-1806. v Škofji Loki in drugod. Umrl pa je kot aktualni gvardijan v Celju dne 10. septembra 1810. Mož je bil zglednega življenja ter goreč, pobožen duhovnik.

4. Črni Vrh.

P. Bruno Ortner, lokalist, razkartuzijanec iz Bistre, bivši opat razpuščenega samostana. Mož je bil jako pobožen, zgleden, pa tudi učen duhovnik. Samostanski prednik je bil od 1. 1766—1782., ko je bil dne 29. januarja samostan razpuščen; potem pa je pastiroval v Črnem vrhu do 4. januarja 1800., ko se preseli 78 let star v večnost. Doma je bil na Tirolskem. Izdeloval je tudi podobe.

5. **Vrzdcnec** (Schonbrunn).

Tomaž Rozman, beneficiat, rojen v mošenjski župniji na Gorenjskem, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 21. decembra 1771. Služboval je prvi 2 leti kot subsidiar na Vrzdencu, potem *1* mesecev v Žuzemu na Štajerskem, kot kaplan v Kranjski gori poldrugo leto, nato je prišel zopet na Vrzdenec 1. 1777. kot siibsidiar, kjer je postal beneficiat 1. 1784. in ko je naslednje leto napravil konkurzni izpit, je potem, ko so v Horjulu ustanovili župnijo, postal 25. novembra 1789 prvi župnik. Ko pa se je naveličal vednih prepirov z Vrzdenčani, je prosil za izpraznjeno lokalijo v Dobrunjah, kamor se je preselil dne 19. maja 1. 1795. Tukaj je pastiroval do 13. avgusta 1801., ko se v večnost preseli. Mož je bil prav zgleden, čednosten, dober, goreč duhovnik ter delaven v svojem poklicu.

XXXII.

Dekanat: Zgornje Gorje.

Župnije: **1**. **Gorje.**

Blaž rAuhovec, župnik in dekan, doma v Žirovnici rodinski ali sedanji brezniški župniji na Gorenjskem, star 41 let, je bil v mašnika posvečeni. 1774. na naslov Andreja Oolmajer. Telesno je bil zdrav in čvrst, pa tudi nadarjen in zmožen. Moralko iti pastoralko je v Ljubljani dovršil, vse druge bogoslovne nauke pa na Dunaju. Služboval je poldrugo leto kot „alumnus" v Gornjemgradu, kot kaplan 1 leto v Šoštanju, kot župnik poldrugo leto, pri sv. Lovrencu v Krajini, poldrugo leto v Pilštanju, kjer je bil tudi škofov komisar.

Odtam. je prišel 1. 1784. v Gorje, kjer je pastiroval do 1. 1789., ko se je dne 19. aprila preselil v večnost.

Matevž Jegrišek, kaplan, doma v Zalogu cerkljanske župnije, star 36 let, je bil v mašnika posvečen 1.1775. na naslov podložnikov smleškega gospostva. Tukaj se bere o njem 1. 1788., ko je bil prestavljen. Leta 1793. je bil stolni vikar do 1. 1796., ko postane lokalist na kroparski Dobravi. L 1800. je dobil župnijo Bohinjsko Bistrico, kjer je umrl dne 18. maja 1812. Kje je izprva služboval ni znano.

2. Bohinjska Bistrica.

Matija Kunstelj, župnik, doma v Vodicah, star 33 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1776. na naslov podložnikov smleškega gospostva. Nadarjen mož je bil zdrav in krepak ter izvrsten govornik. Vse svoje bogoslovne nauke je v Ljubljani dovršil. Služboval je izprva kot „alumnus" v Gornjem gradu, kot pomočnik pri Sv. Ksaveriju na Stražah, v Ljubnem, na Vranskem, odkoder pride na Kranjsko naza|: v Radovljici, kot ekspozit v Begunjah do 1788, ko je bil umeščen prvo adventno nedeljo na župnijo Bistrico kot prvi župnik. Pastiroval je tukaj prav goreče ter uspešno do dne 1. aprila 1798, ko je v Gospodu zaspal. Zidal je tukaj novo župnišče, napravil nove zvonove, pokopališče itd. Mož je bil poštenega obnašanja in zgleden duhovnik. Bil je sploh priljubljen, le v Bistrici ne, ker so kot na novo ustanovljeni župniji morali ljudje k mnogim napravam prispevati.

Frančišek Pavij. Sumrekar, kaplan, doma iz Šent Vida nad Ljubljano, star 29 let, je bi! v v mašnika posvečen leta 1788. na naslov verskega zaklada. Vse svoje nauke je dovršil v glavnem seme-

nišču v Gradcu. Prva njegova služba je bila tu. L 1793. je že v Polhovem Gradcu kaplanoval in je tudi ondi umrl dne 22. junija 1800. Bil je dober duhovnik.

Štefan Grahel, sacelan pri Fužinah na Bistrici 1. 1788. Doma je bil na Tolminskem, starček, ki je že duševno in telesno opešal. Jezik se mu je zapletal, da je težko razumljivo govoril. Živel je zgledno. Umrl je dne 23. januarja 1801.

3 Bled.

Mihael Šešek, župnik, doma iz Šent Jerneja na Dolenjskem, star 33 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1780. na naslov marenberškega samostana. Bil je izvrstno nadarjen mož, je mnogo bral in se dobro izobrazil, telesno pa ni bil krepak. Služboval je kot subsidiar izprva na Bledu, kot kaplan v Radovljici, na Sori, potem je bil vodja in spovednik ljubljanskih uršulink do 1. 1787., ko pride župnikovat na Bled. Tukaj je pastiroval tako, pravi poročilo, da je le malo koristil do 1. 1800., ko postane novomeški kanonik, kjer je bil začasno tudi župni in dekanijski upravitelj. Po razpustu kapitula je župnikoval v Prečini do leta 1813., ko se je meseca avgusta preselil na Spodnje Štajersko. Ljudem ni ugajal, četudi se je pošteno obnašal in zgledno živel. Bil je slabotnih prsi.

Anton Pazler, beneficiat na Bledu, doma v Mlinem (Seebach), star 49 let, je bil v mašnika posvečen I. 1765. na naslov barona „de Grimshiz". Bil je zelo nadarjen, hraber in čvrst mož ter izvrsten govornik. Svoje bogoslovne nauke je v Ljubljani dovršil. Služboval je v Bohinju 2 leti kot subsidiar, 7 mesecev v Špitaliču in od 1. 1769. je beneficiat in kaplan na Bledu. L. 1793. je bil zgodnjik v Radovljici, 1. 1804.

je bil že penzionist **na** blejski Dobravi, kjer je umrl dne 13. maja 1811. Mož je bil zelo delaven, zlasti v izpovednici, ljudje so ga silno radi imeli, le v obnašanju je bil včasih iahkomišljen, zato je bil posvarjen.

Jožef Justin, *lokalist* na Otoku, doma v Doslovčah rodinske župnije, star 43 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1770. na naslov blejskih podložnikov. Mož je bil bistrega uma, izvrsten govornik in hraber človek. Svoje bogoslovne nauke je v Ljubljani dovršil. Služboval je v Okonini na Štajerskem, pri Sv. Joštu poleg Kranja, v Radovljici kot kaplan, 1. 1788. je bil lokalist na blejskem otoku in katehet v Miinem do 1. 1810., ko se preseli na Štajersko. Z graščinskimi prebivalci je zelo občeval na Bledu. Obnašal se je pošteno.

Anton Mulej, beneficiat na otoku Bled, doma v Bodešičah pri Ribnem, star 45 let, je bil na naslov blejskih podložnikov v mašnika posvečen dne 22. decembra 1. 1768. Mož je bil slaboten, a vendar še dosti zmožen. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je v ribniškem okraju na Dolenjskem, v Gorjah I. 1774., povsod brez posebnega posla, na Jesenicah, odkoder pride na blejski otok. Odtam pride za lokalista na Boh. Belo 1811—1815, potem pa zopet nazaj na otok, kjer je umrl kot zlatomašnik dne 28. februarja 1835, star 90 let, kajti rojen je bil dne 2. junija 1744. V mladosti je bil nekoliko Iahkomišljen, pozneje je pošteno živel. Bil je dober delavec v vinogradu Gospodovem.

Martin Cotelj (Zottel), sacelan v graščini **barona** Grimšica **na** Bledu, doma v Zgošah begunjske župnije na Gorenjskem, star 45 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1768. na naslov Matija Rozmana. Mož je

bil slaboten in tudi ne nadarjen, vendar pa priden; govornik ni bil. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 3 leta pri Sv. Joštu poleg Kranja kot operarij, v Bohinju, na Sori 1778-1782 kot beneficiat, v Kranjski gori kot subsidiar, 1. 1788. je bil tu sacelan. Mož je bil samotarec; bi) je g-olšast. Delovanje njegovo ni bilo uspešno. Obnašal se je dosti pošteno. Leta 1795. je kaplanoval na Bledu, I. 1799. v Dolu, 1.1800. pa je bil beneficiat-kurat v Smartnem pri Litiji, kjer je naposled živel v pokoju ter 60 let star umrl v Ljubljani v hospitalu 25 decembra 1802.

4. Mošnje.

Lenart Peterman, župnik, doma na Dovjem, star 43 let, je bil v mašnika posvečen na naslov škofjeloških podložnikov 1.1771. Govornik ni bil, zmožen pa in trdnega zdravja. Služboval je izprva nekaj časa pri Sv. Joštu kot operarij, potem pri Sv. Ksaveriju na Stražah, kot „alumnus" v Gornjem gradu, potem je bil na ljubljanski normalki katehet. L. 1778. pa pcstane mošenjski župnik, katero župnijo je vladal do 26. februarja 1796, ko je za jetiko umrl. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gradcu in je napravil očitno delo iz tomistike „cum aplausu". Mož je bil bolj posveten, pečal se je le bolj z gospodarstvom in zato ljudem ni posebno ugajal, razen posvetnjakom. Bil je svojegflaven nasproti svojim visim, častihlepen, prezrljiv, prebiral je rad prepovedane knjige in je bil prijatelj plesa in žal, da je tudi v cerkvi ljubil posvetno godbo.

Jakob Peterman, subsidiar, doma na Dovjem, star 27 let, je bil v mašnika posvečen I. 1788. na naslov verskega zaklada ter prišel takoj služboval

v Mošnje do I. 1791., ko se preseli v Belo peč kot župnijski vikar. Ondi je umrl za vročinsko boleznijo dne 23. marca 1797. Svoje bogoslovne nauke je v Gradcu dovršil po novi metodi. Bil je brat župnikov.

5. Lesce.

Frančišek Žiga Marija Gandini de Lilienstein, župnik, doma na Zgornjih Goričanah, zakonski sin Andreja Žige in Jožefe Karoline rojene Dinzl de Angerburg, rojen 1. septembra 1756, star 33 let, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija 1.1779. Visoko nadarjeni mož je krepak in izvrsten govornik. Vse svoje bogoslovne nauke je dovršil „in monasterio Grvfensi". V nadškofiji ljubljanski ni imel druge službe, ne beneficija razen tu v Lescah v letih 1787.—1791. Mož je bil goreč in delaven, ljudje so ga radi imeli. Hodil je rad okrog.

Matija Trontelj, subsidiar, doma v Šmariji pod Ljubljano, star 33 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1780. na naslov zatiškega samostana. Govornik ni bil, telesno je bil slaboten, uma pa bistrega. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gorici, rad bere in je temeljito izobražen. Služboval je kot subsidiar na Krki, v Šent Lovrencu na Temenici, v Hinjah, v Kolovratu, odkoder je prišel v Lesce. L. 1793. je bil že v Šmartnem pri Litiji Reženov beneficiat, 1. 1796. pa župnijski vikar v Kresnicah, kjer je umrl dne 21. februarja 1826. Ljudem ni ugajal, četudi se je pošteno obnašal in zgledno živel, ker je bil prezirljiv in nekoliko vladoželjen.

6. Srednja vas.

Anton Šlibar, župnik, Kranjec, star 46 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1766. na naslov preddvorskega gospostva. Mož je bil bistrega uma in živahen

ter dober govornik. Vse svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gradcu. Služboval je kot beneficiat na Sori 1.1772.-1773., v Podbrezju, kaplanoval je v Kranju, župnikoval pa je tu v Bohinjski Srednji vasi od dne 22. aprila 1779 do 1801, ko je dne 29. novembra umrl. Mož ni bil priljubljen, ker je bil površen v svoji službi in samotarec. Bil je kratkoviden. Živel je pošteno.

P. Angelik Visintin, (sacelan), razkapucin, Kranjec, star 54 let, je bil v mašnika posvečen dne 17. decembra). 1759. Živel je kot sacelan pri Fužinah. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v samostanu, kjer je tudi služboval 26 let na raznih krajih in škofijah, zdaj pa je *tu*. Njegovo krstno ime je bilo Ivan. Bil je benefrciat tudi na Sori I. 1786., poprej *in* potlej pa je živel v Bohinju.

7. **Zasip.**

Anton Muhovec, župnik, doma v Žirovnici rodinske ali sedanje brezniške župnije, star 43 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1770. na naslov fužin na Savi pri Jesenicah. Mož je bil še dosti bister, močan po telesu in slovit govornik. Služboval je izprva v zatiškem okraju, na Krki, na Primskovem, v Škocijanu pri Dobravi, na Paki na Štajerskem, v Gornjem gradu, v Beli peči, odkoder pride 1.1779. v Zasip. Tukaj je pastiroval do 1. 1800., ko se preseli v Ihan za 5 let, odtam pa je odšel v Tunice, 1. 1808. *v* Komendo do 1. 1812., ko je odšel na Štajersko. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani, bere dela sv. Avguština in je v pastirstvu prav dobro izvežban.*Rad občuje z bolniki, spovedenci mu zaupajo, ljudje ga imajo radi. Obnaša se nesvarljivo, živi zgledno.

Jožef Respet, kurat na Dobravi 1788—1799, doma v Cirknem na Tolminskem, star 46 let, je bil po-

svečen I. 1767. (Več o njem glej pri Jesenicah, kjer je bival kot sacelan na Savi.)

Matevž Stroj, beneiiciat v Sebenjah pri Zaspu, doma v Hofdorfu pri Begunjah, star 45 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1767. na naslov Jerneja Jarc. Mož je bil krepkega telesa, zmožen, pa tudi dobro govori. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gorici, kjer je bil tudi posvečen. V dušnem pastirstvu ni nikjer služboval. Bil je včasih lahkomišljen, zlasti pri kozarcu, čigar prijatelj je bil, in zalo se je moral pokoriti v Ljubljani.

Vikariata: **1. Radovljica.**

Jakob Nebois, mestni vikar, Jeseničan, star 51 let, je bil 1. 1762. v mašnika posvečen na naslov belopeških podložnikov. Bil je bistroumen in krepak mož ter poseben govornik. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani, kjer je 1. 1784. napravil tudi župnijski izpit. Služboval je izprva brez beneficija in dolžnosti v Moravčah, kjer je imel s pokojnim župnikom „de Werth" hude prepire. Potem je bil subsidiar na Jesenicah, kaplan v Radovljici, beneficiat v Rodinah in zdaj mestni vikar, kjer ima obilo posla. Župnikoval je pozneje v Ložu, kjer je izvrševal tudi dekanatske posle, ter ondi tudi umrl dne 27. junija 1796. Pečal se je tudi s čebelarstvom, občeval rad z graščinskimi, živel je bolj posvetno in vendar so ga ljudje radi imeli. Mož je rad gospodoval, bil nasprotnik ustanavljanju novih župnij, a prijatelj dela v svojem poklicu ni bil. Njegova služba mu je nesla 500 goldinarjev, pa se je vedno pritoževal nad nezadostno kongruo in zato je prosil proč.

Matija Demšar, mestni kaplan, Ločan, star 32 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1782. na naslov

gospostva Jožefa Demšar v Stari Loki. Mož je bil nadarjen, telesno pa slaboten. Kot pridigarja so ga radi poslušali. Svoje bogoslovne nauke je dovršil deloma v Ljubljani, deloma pa v Gorici. Služboval je izprva kot kurat v Loki, potem je bil subsidiar na Bledu, v Gorjah 1. 1787., odkoder pride 1. 1788. v Radovljico, kjer uspešno deluje. Odtod se preseli v Kamnik kaplanovat za par let. L. 1796. ga najdemo lokalista v Javorju, 1.1805. pa že na Jančah, 1.1807. je bil v Logatcu župnik-vikar, a samo 1 leto in se je vrnil nazaj na Janče, kjer je umrl dne 8. julija 1809. Mož je bil povsod cerkvenega značaja in poštenega obnašanja, ljudje so ga zelo spoštovali. Bil je zgleden duhovnik.

Žiga Auerperger, mestni katehet, Vipavec, star 41 let, je bil v mašnika posvečen I. 1772. na naslov gospostva „Katzenstein". Mož je bil slaboten, telesno in duševno. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Službuje tu že 15 let brez posebnih dolžnosti, ker je bolehen, ter se peča tudi s čebelarstvom. Ljudje ga imajo radi, ker hitro spoveduje. Bolehal je v nogah. Obnašal se je še dosti dobro. Pozneje je užival tudi beneficij v Sebenjah. Umrl je ondi naposled v pokoju dne 13. junija 1810.

Tomaž Baloh (Walloch), zakristan, star69 let, je bil v Ljubljani v mašnika posvečen 18. decembra 1. 1745. na naslov radovljiškega gospostva. Bil je nadarjen, a vsled starosti je že opešal. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani in se peča z askezo. Mož je bil jako goreč dušni pastir. Služboval je na Sori kot beneiiciat v 1.1751.—1755., v Ljubnem ter že od 1.1774. kot zakristan tu, kjer je tudi umrl 25. februarja 1791, star 70 let. Tudi v Mošnjah je kaplanoval (1771—1774) ter v Rodinah. Mož je ljubil uboštvo. Ljudje so ga radi

imeli, ker je rad izpovedoval. Bolehal je v rogah. Revežem je več izdal kot je sam imel. Bil je zgleden in svet duhovnik, doma v Radovljici.

Luka Smukovec, ekonom v radovljiškem gospostvu, Kropar, star 61 let, je bil na naslov Roparskih fužin v mašnika posvečen 1. 1754. Mož je bil ženijalen, zgovoren, krepak, a pridigoval ni. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani, a služboval ni nildar v dušnem pastirstvu. Bil je dober gospodar, ži/el je pošteno. Umrl je nad 70 let star dne 29. junija 1798 kot sacelan v graščini.

Jurij Pezdič, navaden duhovnik, Radovljičan, star 39 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1776! na laslov Andreja Golmavr. Mož je zelo nadarjen in tako iz/rsten govornik, da bi kamenje ganil. Telesno je zdrav in jako krepak. Vse svoje bogoslovne nauke je covršil v Solnogradu, kjer je tudi civilno pravo študiral. Služboval je 3 leta na blejski Dobravi, v Šmartinu pod Šmarno goro, v Ljubnem na Štajerskem, kjer je *edno iskal župnije, a je vendarle ostal kaplan. Mož e bil, žal, epikurejec, živel ni zgledno, duhovsko; radovljiški vikar gaje suspendiral, da ni smel maševati; tudi značaj en ni bil, zgrešil je svoj poklic. Umrl je ondi dne 4. avgusta 1828.

Gašper Globočnik, penzionist, stirček, živeč v mošenjski župniji na Otoku hišna štev. t, odkoder je hodil opravljat v Radovljico službo zgodnjika, dokler je mogel. Radovljičan, star 76 let, je bil v mašnika posvečen dne 24. septembra 1740 na naslov smleške graščine. Služboval je 1.1748. kot kaplan v Svibnetn, 1. 1752.—1754. v Polhovem Gradcu, v Radovljici do1761. kot vikar, ko se preseli župnikovat na Jesenice do1773. Od tedaj pa živi kot beneficiat v svojem rojstnem eraju,

kjer je umrl v veliki revščini 14. maja 1789. Mož je bil učen in magister modroslovja ter dober in pobožen duhovnik, nazadnje je zelo opešal.

2. Kamna gorica.

Anton Frančišek Jakše (Jagshe), župnik-vikar, Kranjec, star 66 let, je bil v mašnika posvečen dne 18. decembra 1745 na naslov kranjskega meščanstva. Mož je imel bister razum, bil je dober govornik, le telesno je že oslabel. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot subsidiar na Bledu, kot kaplan na Vranskem 1. 1771., v Skalah, odkoder pride v Kamno gorico, kjer pastiruje do svoje smrti dne 15. aprila 1789. Mož je bil poštenega obnašanja, samotarec, melanholik, živel je zgledno, ljudje so ga radi imeli.

Lokalije: **1. Begunje.**

P. Tomaž Macher, kaplan, Ločan, razkapucin, star 33 let, je bil kot redovnik v mašnika posvečen 1. 1780. Porojen je bil 23. aprila 1756 ter krščen za Jurija. Služboval je le malo časa v samostanu, 1,1788. je bil že svetni duhovnik v Begunjah do marca 1.1791., ko ga dekretirajo za provizorja na Dobravo pri Kropi. L. 1794. je kaplanoval na Jesenicah, pozneje pa je živel v Škofji Loki zopet kot redovnik nekaj let, ko se preseli v Krško 1. 1800., kjer je umrl dne 1. aprila 1831, imajoč zadnjih 5 let službo zakristana samostanske cerkve. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gorici, v samostan pa je vstopil v Celju. Bil je zgleden, dober duhovnik.

2. **Bohinjska Bela.**

Udalrik Dermastija, lokalist v 1. 1788. do 1797., doma v Smledniku, star 38 let, je bil v mašnika posvečen 1.1775. na naslov podložnikov provincije.

Mož je bil nadarjen, zelo krepak ter izvrsten govornik. Vse svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 9 let kot koralist v ljubljanski stolnici, kot kaplan v Dobu 4 leta, odkoder pride na Belo. Njegovo delovanje je bilo plodonosno, ljudje so ga silno radi imeli. Bil je samotarec in šteli so mu to v zlo, ker je hrepenel po boljši službi. Leta 1797. je živel v Begunjah kot kurat ter, ondi umrl 8. septembra.

3. Dobrava.

Frančišek Karol Benegalia, lokalist, doma v Gornjem gradu na Štajerskem, star, 74 let, je bil v mašnika posvečen dne 23. maja 1. 1739..na naslov kostanjeviškega samostana „ad fontes Marianos". Mož je bil dober pridigar, a telesno je že opešal. Služboval je izprva kot kaplan pri ljubljanskih uršulinkah, nadalje v Gornjem gradu, v Šoštanju, na Sori 1752—1755 in na Igu. Potem je bil beneficiat v Ljubnem, župnik v Podbrezju 1765 — 1773, v Bohinjski Srednji vasi, in naposled na Dobravi, kjer je 78 let star umrl dne 11. aprila 1. 1792, in je pokopan v Mošnjah. Mož je bil zgleden duhovnik spodbudnega obnašanja.

4. Ribno pri Bledu.

Matija Boehm, kurat, rojen v Bodešicah pri Ribnem, star 32 let, je bil v mašnika posvečen dne 22. junija 1.1783. na naslov ljubljanskega semenišča. Mož je bil nadarjen, izvrsten govornik ter krepak in zdrav. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Izprva je služboval kot subsidiar 2 leti v Gorjah, odkoder pride na Koroško Belo kot lokalist za 3 leta. Poprej živi doma nekaj časa. Pozneje je bil administrator v Svibnem, kjer so ga dne 6. maja 1791 umestili župni-

kom in dekanom do leta 1797., ko stopi v pokoj ter ondi ostavi to solzno dolino dne 23. marca 1805. Mož je bil jako strog, živel je samotarsko, zgledno, a vendar ni ugajal ljudem. Bil je jako delaven duhovnik.

Frančišek Ksaver Wilfan, lokalist v letih 1789.—1797. in zopet 1.1814.-1826., ko je umrl dne 27. junija. (Išči ga kot kaplana v Svibnem!)

5. Rodine.

Frančišek Šaleški Kristijan, kurat, Ljubljančan, rojen 10. januarja 1756, star 32 let, je bil v mašnika posvečen na cesaiski naslov I. 1779. dne 18. decembra. Mož je bil zelo nadarjen, kot govornik zlatoust, telesno krepak, bil je kratkoviden. Služboval je, dovršivši vse svoje bogoslovne nauke v Ljubljani, izprva kot subsidiar v Mošnjah in kot kaplan v Radovljici. L. 1783. pa pride v Rodine, kjer je pastiroval do 1. 1830., ko je 3. februarja v Gospodu zaspal. Od 1. 1821. dalje je po premestitvi župnije bival na Breznici. Mož je bil zelo izobražen in zaslužen. Živel je prav zgledno, brez napak. Bolnikom je bil v veliko tolažbo. Obrekovanja je mnogo prenesel prav potrpežljivo zaupajoč na Boga.

Jakob *Mah tik, subsidiar, Radovljičan, star* 53 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1765. na naslov škofjeloškega klariškega samostana. Mož je bil bolehen v prsih in je težko pridigoval ter tudi nadarjen ni bil posebno. Bil je jako čemeren človek, ki je ljudstvo mnogokrat karal. Pečal se je tudi s čebelarstvom. Služboval je kot subsidiar v Beli peči in zdaj v Rodinah kot kurat, kjer je umrl dne 14. avgusta 1810. Svoje bogoslovne nauke je dovršil *v* Ljubljani. Obnašal se je pošteno.

6. Lese.

Jakob Meguš-ar, b«neficiat, doma na Zgornji Lipnici kamnogoriške župnije, star 55 let, je bil v mašnika posvečen 1. 1760. na naslov radovljiškega meščanstva. Bil je nadarjen, zdrav in dober pridigar. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani ter je tudi izvežban v dušnem pastirstvu, zlasti je velik prijatelj otrok. Služboval je izprva pri Sv. Ksaveriju na Stražah, v Gornjem gradu, v Radovljici, od 1. 1776. do 1794. v Lešah, naposled pav Ljubnem, kjer je umrl 28. marca I. 1801. Živel je kot zgleden duhovnik, ljudje so ga zelo radi imeli.

- ^ ^ ^ ~

Zaznamek duhovnikov po abecednem redn.

Priimek in ime	Stan	Stran
A.		
Ahačič Andrej	župnik	79
Ahačič Janez	duhovnik	217
Alvean Frančišek	kaplan	48
Anderle Jožef	župnik	74.
Antončič Anton Tomaž	župni upravitelj	191
Antoniaco Jakob	sacelan	120
Anzelj Jakob (st.)	župnik-dekan	96
Anzelj Jakob (ml.)	kaplan	102
Aubel Janez	penzionist	148
Auerberger Žiga	katehet	260
Auersperg Rajko, grof pl.	prost	6
Auersperg Sigefrid, grof pl.	kanonik	6
Avsec Janez	kanonik	158
Ažbe Anton	duhovnik	128
Ažbe Matija	lokalist	87
Ažbe Urban	provizor	124
B.		
Babnik Lovro	vikar	189
Bacin (Wazin) Janez Jožef	penzionist	208
Bačnik Jernej	kaplan	56
Bajug Martin	subsidiar	97
Bajželj (Weishel) Andrej	župnik	55
Baksa Frančišek	beneficiat	165
Baloh (Wallach) Tomaž	zakristan	260
Baraga Ignacij	kaplan	136
Barbo Frančišek Ksav.	razcistercian	14
Barlič Matevž	kaplan	115
Bartelj Simon	subsidiar	188
Bastijančič Jernej	kaplan	78
Bastijančič Matevž	provizor	41
Belušek Anton	sacelan	76

Priimek in ime	Stan	Stran
Benedik Jernej	beneficiat	51
Benegalia Karol France	lokalist	263
Berčič Gašper	penzionist	126
Bernardis Frančišek, de	subsidiar	145
Berneker Frančišek	župnik	228
Berneker Ignacij	kaplan	225
Bernož Martin	vikar	155
Bistan Jakob	provizor	108
Bitenjc Jurij	lokalist	219
Bizjak Jakob	subsidiar	146
BIagay grof Ursini Karol Žiga	penzionist	91
Blažič Luka	sacelan	164
Bobek Edmund	župnik	203
Boben Jožef	beneficiat	18
Boehm Janez Krst.	kurat	186
Boehm Matija	kurat	263
Bogataj Jožef	beneficiat	173
Bogataj Valentin	župnik	84
Bohinc Andrej	župnik	31
Bolha Anton	kaplan	195
Borštnik Mihael	župnik-dekan	34
Bozovičar Primož	kurat	187
Božič P. Albin	kaplan	240
Božič Janez Nep.	vikar	95
Božič Luka	župnik	69
Bradaška Sebastijan	beneficiat	115
Branka Gašper	nadžupnik-dekan	43
Brajer Štefan	kurat	56
Bregant Anton	subsidiar	152
Bregar Frančišek	kurat	71
Bregar Maksimilijan	kaplan	90
Brešar Frančišek	lokalist	250
Bric Jakob	duhovnik	86
Brigido Mihael, baron pl.	nadškof	5
Brinovec Primož	penzionist	28
Bučar Matija	beneficiat	157
Bulovec Tomaž	kanonik	159
Burg de Frančišek Ksav.	penzionist	117
C.		
Cegnar Janez	beneficiat	125
Celikar Anton	beneficiat	207
Cerar Janez	župnik	210

Priimek in ime	Stan	Stran
Cerar Mihael	duhovnik	104
Cergol Anton	župnik	47
Cipriani Nikolaj	duhovnik	15
Codelli Ft. Ks. pl. Fahnenfeld	kanonik	8
Čolnar Janez	ekspozit	175
Copinis Jožef, de	sacelan	91
Cotelj Martin	sacelan	255
Cuderman Andrej	kaplan	7Q
Cvek Štefan	župnik	209
Č.		
Čankelj (TshankI) Simon	penzionist	45
Čebulj Jurij	kaplan	213
Čepin Valentin	duhovnik	13 + 243
Čine Ignacij	duhovnih	162
Činkelj (Tshinkl) Frančišek	penzionist	242
Činkelj Janez	župnik	180
Črnigoj Anton	beneficiat	226
Črnovec Jožef	vikar	248
D.		
Debeljak Nikolaj	beneficiat	70
Debeljak P. Pij	vikar	75
Debevec Janez Krst.	deficient	14
Demšar P. Emanuel	lokalist	205
Demšar Matija	kaplan	259
Demšar Valentin	kvrat	83
Dermachi Jožef, de	beneficiat	'.04
Dermastija Urh	lokalist	262
Dernovšek Janez	duhovnik	208
Deponis Lovro	ekonom	99
Detelja Primož	penzionist	;42
Dežman Filip	lokalist	60
Dolenec Jernej	penzionist	35
Doljak Luka	kaplan	192
Dornik Gabrijel	lokalist	82
Dornik Jožef	kaplan	215
Drašič Lovro	karat	223
Drešar Aleš	vikar	170
Dulc Jožef	kaplan	122

Priimek in ime	Stan	Stran
E.		
Erberg Ferd. Bened., baron pl.	kanonik	6
Erbežnik Andrej Cors.	škof. protokolist	9
Erbežnik P. Ciril (Andrej)	kaplan	239
Erjavec (Rejovec) Frančišek	župnik-dekan	65
Eržen Anton	kaplan	171
F.		
Faber Gašper	župnik	136
Faber Janez	ekspozit	42
Fanton P. Evzebij	razavguštinec	18
Farger Frančiček	župnik	29
Farger Jožef	lokalist	88
Favenz Frančišek Seraf.	župnik-dekan	176
Fegec Anton	kaplan	44
Feichtinger Jožef	kaplan	37
Fik Jurij	župnik	68
Flajnik Nikolaj	subsidiar	105
Fornasari Štefan	subsidiar	195
Franz Mihael German	kaplan	119
Froelich Valentin	lokalist	64
Fujan Jurij	sacelan	210
G.		
Gaber Jurij	kurat	127
Gabrič P. Pergentin	kaplan	239
Galle Fidelis	duhovnik	208
Gallenberg Sigefrid, grof	kanonik	7
Gallenfels Kajetan, L. B. de	župnik-dekan	89
Gall Leopold, L. B. de	beneficiat	147
Gall Volbank, L. B. de	penzionist	229
Gandini Frančišek, de	župnik	257
Gartner Frančišek	vikar	147
Garzoni Jošt, de	kaplan	44
Gasvoda Janez	subsidiar	170
Gašperšič Luka	beneficiat	125
Gebanc Luka	vikar	61
Gerčman Frančišek	penzionist	152
Germ Jožef	vikar	169
Globočnik Gašper	penzionist	261
Globočnik Matija	lokalist	72
Godec Anton	vikar	87

Priimek in ime	Stan	Stran
Godina Andrej	župnik	187
Goenner Gašper	profesor	18
Goestl (GertI) Jožef	subsidiar	182
Golob Anten	sacelan	23
Golob Tomaž	lokalist	219
Golobic Janez	subsidiar	102
GoIlmayr Jernej	lokalist	111
Gollmavr Jožef	župnik-dekan	205
Gollmayr Jurij	kancelar	8
Gonde (Gunde) Bernard	sacelan	202
Gorjup Mihael	sacelan	79
Graff Kajetan,	profesor pastoralke	10
Grahel Štefan	sacelan	254
Greiser Frančišek	vikar	235
Grienthal Sebastijan	deficient	41
Grill Frančišek	kaplan	144
Grill Matija	duhovnik	101
Grobeljšek Janez	lokalist	32
Grossauer Jurij	profesor cerkv. prava	10
Gross Jožef	kurat	134
Grošelj Janez Mihael	kaplan	17
Grošelj Anton	lokalist	89
Gruber Anton	profesor matematike	10
Gruber Mihael	katehet	12
Grundtner Janez Marijan	župnik	11
Gutschenig Janez	subsidiar	214
Guttrath P. Marijan	penzionist	166
H.		
Haan Anton	župnik	167
Haan Frančišek Sal.	penzionist	243
Habath Anton	kaplan	201
Hacin Janez	župnik	37
Hackoffer Frančišek	penzionist	45
Haendle Jožef	profesor morale	10
Hafner Janez	kaplan	67
Hafner P. Rudolf	kaplan	238
Hallerstein Aleksander L. B. de	penzionist	198
Hantsche P. Ant. Maksimilijan	lokalist	150
Heltzel Jožef	gimnazij, profesor	11
Herman Anton	subsidiar	155
Hirše Viljem	kaplan	197
Hitevec Martin	kaplan	229

Priimek in **ime**	**Stan**	Stran
Hočevar Gregor	kurat in kaplan	31
Hofman Mihael	kaplan	206
Hohenwarth Anton, de	razjezuit	18
Hehenwarth Ignacij, de	presbiter	15
Hohenvvarth Jožef, de	penzionist	45
Hcman P. Leander	kaplan	62
Homan Matevž	duhovnik	123
Hranilovič Jožef, de	duhovnik	23
Hrastar Sebastijan	penzionist	53
Hrovatič Martin	kurat	227
Hrušovar Janez	kaplan	153
Humi Bonaventura	škof. tajnik	8
I.		
Iggel Frančišek Ksav.	župnik	244
Inglič Janez Krstnik	sacelan	124
Inzaghv Franc Karol, de	stolni dekan	6
Irlich Dizma	župnik	48
Irraon (Jerman) Janez	kurat	24
J.		
Jabornik Frančišek	kaplan	143
Jabornik Janez	beneficiat	70
Jakobčič Jurij	župnik	201
Jakolič Jožef	vikar	249
Jaketič Gregor	subsidiar	100
Jakše Anton Frančišek	vikar	262
japelj Jurij	župnik - dekan	58
Jauth Anton	kaplan	181
Jebačin Martin Jožef	župnik - dekan - prost	157
Jeglič Jernej Frančišek	subsidiar	113
jegrišek Matevž	kaplan	253
Jelene Jurij	sacelan	123
Jelovšek Matija	beneficiat	13
Jeilenc P. Žiga	lokalist	251
jenič Frančišek	subsidiar	226
Jenčič Jurij	duhovnik	15
Jenič Gregor	kanonik	158
Jetikensheim Anton Franc, de	duhovnik	126
jeikensheim Jožef, de	beneficiat	125
Jenko Alojzij	razfrančiškan	243
Jenko lernej	župnik	30

Priimek in ime	Stan	Stran
Jenko Jožef	substitut	78
Jeras Frančišek	župnik	49
Jerc Luka	kaplan	209
Jereb Andrej	kaplan	70
Jerkič Frančišek	kurat	138
Jerman Janez	duhovnik	98
Ježek Jožef	lokalist	76
Jugovec Anton	lokalist	81
Julijani Frančišek	kaplan	116
Julijani (Oiuliani) Pavel	subsidiar	143
Justin Jožef	lokalist	255
K.		
Kaerchne Bernard	kaplan	197
Kalan Jakob	kaplan	85
Kalan Jožef	duhovnik	128
Kalčič Anton	sacelan	95
Kalčič Matija	sacelan	135
Kalčič Tomaž	kaplan	216
Kalin Anton	lokalist	190
Karlin Jožef	beneficiat	22
Karlin Luka	penzionist	130
Karlstaeter Jurij	penzionist	244
Karner Ignacij	župnik - dekan	78
Karžišnik Jernej	beneficiat	41
Kayser Feliks Adam	penzionist	127
Kenda Sebastijan	kaplan	54
Kepruner Tomaž	sacelan	235
Killer Janez Krstnik	duhovnik	18
Klarič Andrej	subsidiar	92
Klemene Jožef	penzionist	50
Klemenčič Jernej	kaplan	122
Klemenčič Jožef	kaplan	133
Klementini Anton	župnik	59
Kleplat Ignacij	kaplan	14
Klobučarič Janez	lokalist	26
Knauer Jakob, de	profesor poetike	10
Knee Alojzij	kaplan	107
Knesenhof Nikolaj de	župnik	168
Knez Urban	kurat	24
Kocijan Jožef	penzionist	19
Kočevar Andrej	kurat	64
Koderman Frančišek	župnik	211

Priimek in ime	Stan	Stran
Koeschner Ignacij Jožef, de	sacelan	146
Koffer Anton	kurat	65
Kogoj Anton	župnik	193
Kokol Janez Krstnik	beneficiat	98
Kolenec Matija	sacelan	203
Kollich Jakob	kaplan	221
Kolovič Marka	beneficiat	234
Konda Janez (star.)	kaplan	99
Konda Janez (ml.)	beneficiat	23
Konic Štefan	vikar	188
Kopčavar Frančišek	kaplan	246
Kopčavar Mihael	kaplan	63
Kopesič Jožef	beneficiat	162
Kopriva Janez	župnik	179
Kordeš Simon	kurat - penzionist	226
Košara Jakob	sacelan	223
Kostanjevec Ferd. Luka	vikar	174
Kostrevec Ignacij	lokalist	57
Kotnik Matija	župnik	54
Kovačič Tomaž	vikar	32
Kozlevčar Avguštin	razpavlinec	19
Kozlevčar Ignacij	duhovnik	19
Kozoglav Janez	kurat	222
Kragelj Gregor	župnik	229
Kralj Ignacij	župnik - dekan	111
Kramer Franc Ko.	subsidiar	148
Kranjec Marka	župnik	167
Kraševec Jakob	kaplan	18
Kraševec Jernej	kaplan	133
Kratner Andrej	lokalist	50
Kratner Anton	substitut	49
Kremenek Anton	kurat - beneficiat	250
Kren Karol Jožef	župnik	212
Krešovic Anton	lokalist	156
Kreuter P. Fortunat	lokalist	218
Kreutzmayr Ignacij	kurat	177
Kristan Matevž	lokalist	130
Kristijan Frančišek Sal.	kurat	264
Kristijan Janez Nepomuk	župnik	17
Krivic Urban	župnik - dekan	132
Krušič Kristijan Amadej	župnik - dekan	73
Kunstelj Matija	župnik	253
Kuralt Gašper	župnik - dekan	52

Priimek in ime	Stan	Stran
L.		
Lakner Jakob	vikar	105
Lampič Andrej	sacelan	90
Langerholc Luka	lokalist	93
Lanič Jurij	kurat	202
Lapajne Jakob	župnik	63
Lauriha Anton	beneficiat	45
Lavrin Gašper	župnik	102
Lavtižar Valentin	župnik	74
Lazarini Ant. Vincenc, L. B. de	župnik-dekan	185
Lazarini Ludovik, L. B. de	župnik- dekan	220
Lebenhaus Frančišek	kurat	53
Lenček Mihael	vikar	223
Lesjak Ludovik	provizor	141
Lichtenberg Volb., grof	župnik	153
Linhart P. Honest	penzionist	236
Linhart P. Rajnhart	lokalist	236
Lipič P. Fakund	nunski spovednik	240
Lipovec Pavel	zgodnjik	211
Losei P. Andronik	vikar	168
Lovretič Janez	kaplan	100
Lovretič Jurij	beneficiat	101
LukančiŽ Bernard	župnik	215
Lustrik Jakop	vikar	31
Luznar Frančišek	subsidiar	62
Luznar Ignacij	župnik-dekan	21
Luznar Janez	kaplan	129
Luznar P. Viljem	kaplan	22
M.		
Macher Simon	kaplan	185
Macher P. Tomaž	kaplan	262
Machtig Jakob	subsidiar	264
Maček Luka	kurat	83
Magaj Jožef	kurat	103
Mahinc Andrej	vikar	146
Mahorič Janez	župnik	199
Maklič Jožef	beneficiat	13
Malic Janez Adam	subsidiar	248
Malic Anton	župnik	38
Mally Martin	lokalist	58
Malnerfč Janez	župnik	104
Marchioli Janez	kurat	68

Priimek in ime	Stan	Stran
Marchioli Lovro	sacelan	67
Maren Andrej	beneficiat	113
Maren Jožef	vikar	249
Maren Urban	penzionist	207
Marčun Damijan	lokalist	184
Marenik Luka Frančišek	župnik dekan	245
Marinčič Pavel	penzionist	189
Markič Frančišek	penzionist	208
Martine P. Oilbert	vikar	25
Mausser Andrej	ekspozit	36
Mayr Jožef	kaplan	47
Mazuchini Jožef	sacelan	28
Medic Matija	duhovnik	163
MeguŠar Jakob	beneficiat	265
Mekinda Andrej	kaplan	136
Mekinda Jakob	župnik-dekan	106
Mercher Jožef Valentin	gimn. profesor	11
Merkuša Martin	subsidiar	165
Mervin Štefan	subsidiar	115
MertI Anton	kanonik	159
Mervič Matija	vikar	232
Mesissneu Jožef	vikar	109
Metzler Jožef	sacelan	139
Mihelčič Jožef	župnik	99
Mihelič Janez Krstnik	župnik-dekan	233
Miklavčič Jurij	kaplan	12
Mikolič Frančišek	župnik	66
Mikolič Oašper	beneficiat	69
Mikolič Jožef	gen. vikar, porn. škof	5
Milic Simon	duhovnik	243
Mlakar Anton (star.)	provizor	65
Mlakar Anton (ml.)	subsidiar	134
Mlakar Ignacij	kaplan	112
Močilar Andrej	kurat '	149
Modic Janez	kaplan	172
Modrijan Andrej	vikar	108
Moračer Frančišek Ksav,	subsidiar	177
Morak Janez	profesor grščine	10
Moran Blaž	beneficiat	54
Moravčer Maksimilijan	profesor	13
Možina Jožef Florian	beneficiat	18
Mravlja Lovro	zgodnjik	139
Muha Ignacij	beneficiat	13
Muhovec Anton	župnik	258

Priimek in ime	Stan	Stran
Muhovec Blaž	Župnik-dekan	252
Mulej Anton	beneficiat	255
Mule j Jožef	kaplan	80
Mure Silvester	župnik	30
Mušič Mihael	župnik	116
N.		
Naglic Martin	razjezuit	15
Nebois Jakob	mestni vikar	2^9
Nemec Andrej	vikar	86
Noč Mihael	vikar	145
Notar Valentin	župnik-dekan	82
Novak Andrej	župnik	213
Novak Matevž	stolni oficiant	13
Nussdorfer Ferdinand	razjezuit	19
Nušič Andrej	sacelan	95
0.		
Ogorelec Frančišek Ksav.	župnik	165
Okorn Martin	kaplan	63
Oražen Frančišek	kurat	173
Ortner P. Bruno	lokalist	251
Ostenik Anton	lokalist	218
Ostenik Mihael	škofijski registrator	9
Osterman Matija	subsidiarij	184
Ostronič Mihael	kaplan	97
P.		
Pancer Jožef	penzionist	45
Paradiso Frančišek	stolni vikar	12
Pasič Jakob	zgodnjik	9.i
Pasič Matija	župnik	07
Pauer Karol	kaplan	17
Paukenhader Karol	levit	12
Pavlic Andrej	stolni ceremoniar	13
Pavlic Fortunat	kaplan	182
Pavlin Anton	kurat	134
Pavlin Matevž	župnik	121
Pazler Anton	beneficiat	254
Pečar Frančišek	kaplan	66
Pečenko Matija	beneficiat	249

Priimek in ime	Stan	Stran
Peenikar Jakob	subsidiar	230
Pečnik Jurij	zgodnjik	139
Peetz Jul. Frančišek	župnik	?34
Pelec Matija	beneficiat	161
Pellozi Gregor	subsidiar	154
Pere Jurij	vikar	183
Perdajs Jožef	kaplan	31
Pereč Anton	kurat	175
Peric Janez	župnik	194
Peric P. Athang. Mihael	župnik	215
Peric Tomaž	župnik-dekan	92
Perko Janez	duhovnik	105
Pemer Anton	župnik	246
Perše Gašper	kurat	162
Perušič Anton	notar	160
Peteani Sebastian	kaplan	39
Peterman Dizma	razjezuit	19
Peterman Jakob	subsidiar	156
Peterman Lenart	župnik	256
Petkovšek Luka	subsidiar	249
Petrič Anton	subsidiar	172
Petrič Jožei (ml.)	kaplan	34
Petrič Jožef (star.)	kurat	195
Petrič Matevž	kurat	229
Pezdič Jurij	duhovnik	261
Pezdirec Mihael	duhovnik	18
Piccoli Peter	duhovnik	164
Pilgram Jožef	penzionist	241
Pilpach Ferdinand, de	penzionist	152
Pilpach Fran. Benedikt, de	penzionist	113
Pilpach Bernard, de	župnik	200
Pinhak Jožef	stolni nemški pridigar	15
Pintar Matevž	lokalist	64
Pire Matija	kaplan	52
Pire P. Evzebij	kaplan	161
Pirih Filip	vikar	36
Piškur Matevž	subsidiar	224
Pissig P. Anton	kaplan	238
Planques Anton	penzionist	154
Plaveč Dominik	beneficiat	121
Plaveč P. Bonaventura	kurat	137
Pleskovic Anton	župnik	230
Plešnar Gašper	subsidiar	no
Počepek Andrej	župnik	69

Priimek in ime	Stan	Stran
Pogačnik Andrej	provizer	42
Pogačnik Jan. P. Floribert	Iokalist	93
Pokljukar Tomaž	nunski spovednik	40
Pokorn Urban	kaplan	164
Pole Frančišek	kanonik	159
Pole Jožef	beneficiat	216
Poljanec Ignacij	kaplan	151
Polkovec Marka	subsidiar	98
Portiko Ignacij, de	duhovnik	46
Posavec Janez Krstnik	župnik	62
P<jtoČar Mihael	" sacelan	1t9
Praprotnik Martin	subsidiar	74
Preckerfeld Jožef Nep., de	penzionist	123
Pregl Štefan	župnik	173
Prenner Lenart	kaplan	'178
Prenner Martin	župnik	85
Presterl Matevž	penzionist	211
Prešern Andrej	Iokalist	71
Prešern Janez	penzionist	103
Prešern Jožef	kaplan	241
Prevodnik Andrej	penzionist	127
Prevodnik Jakob	subsidiar	85
Prikner Anton, de	duhovnik	13
Primic Jakob	kurat	216
Proy Jernej	kaplan	82
Pruner Jožef	sacelan	217
Purger Jožef	kaplan	228
R.		
Rachne Jožef	župnik	40
Radeskini Makso	duhovnik	16
Radič P. Alberik, de	penzionist	156
Radiis Filip, de	sacelan	214
Raethl Matija	kaplan	176
Raigersfeld Fran, Borg\, de	kanonik	7
Ramor Jakob	kaplan	183
Ramor Matija	župnik	183
Ramoveš Simon	Iokalist	57
Ranger Anton	razcistercian	199
Ranilovič Jožef	beneficiat	16
Rastem Mihael, L. B. de	penzionist	66
Ratschy Lovro	župnik	179
Rauber P. Viktor, L. B. de	ekspozit	111

Priimek in ime	Stan	Stran
Rejic Anton	vikar	24
Rejic Gregor	vikar	155
Rejic Urban	beneficiat	216
Rejovec (glej Erjavec)	župnik-dekan	
Renzenberg Janez, de	lokalist	109
Repešič Frančišek Ksav.	kaplan	172
Resossa Luka	lokalist	92
Respet Jožef	sacelan	77
Ricci Jan. Anton, de	kanonik	6
Rihar Jožef	kaplan	202
Riser Fortunat	lokalist	72
Rode Janez Krstn.	župnik-dekan	118
Rojic Jurij	lokalist	150
Romald P. Arhangelj	subsidiar	246
Romani Janez Krst., de	vikar	52
Rom Jurij	župnik	181
Romutha Ignacij	župnik	181
Rosenberger Ignacij	razjezuit	19
Rozman Karol	gimn. profesor	10
Rozman Tomaž	beneficiat	252
Rožanec Frančišek	lokalist	141
Rožanec Štefan	župnik-dekan	151
Rutar Jožef	kaplan	83
S.		
Sajovic Jakob	ekspozit	36
Sebalec Alojzij	župnik	50
Seljak Martin	kaplan	230
Seljak Sebastijan	kaplan	70
Seršen Jožef	duhovnik	16
Sever Jožef	kaplan	52
Sever Jurij	kaplan	194
Sevfrid Frančišek	sacelan	200
Seyfrid Ludovik	duhovnik	163
SimandI Frančišek	kaplan	220
Sizenfrei Alojzij	razžupnik	198
Skander Jožef	subsidiar	231
Skaza Anton	duhovnik	19
Skrinjar Jožef	župnik-dekan	237
Skumavic Matija	kaplan	206
Slamnik Andrej	župnik	120
Slapnik Jurij	župnik	61
Slejko Andrej	kaplan	142

Priimek in ime	Stan	Stran
Sluga Avguštin	župnik-dekan	196
Smole Primož	kaplan	35
Smole Valentin	stolni vikar	12
Smukovec Luka	ekonom	261
Soffran Jakob	penzionist	140
Sova Andrej	subsidiar	232
Spenko Andrej	lokalist	58
Springer Mihael	duhovnik	234
Sprlič Jakob	beneficijat	38
Stabile Frančišek Ksav, de	vikar	174
Staendler Gregor	kaplan	20
Stančič Simon	vikar	131
Stare Marka	lokalist	217
Starina Matija	duhovnik	99
Staudacher Jakob	beneficiat	101
Stegnar Andrej	kaplan	192
Steinberg Frančišek, de	beneficiat	13
Steinmetz Jožef	subsidiar	247
Stine Matevž	kaplan	180
Strebenac Janez	sacelan	166
Strekel Jakob	lokalist	33
Strgar Tomaž	kaplan	27
Strgulc Martin	kaplan	187
Stroj Frančišek	penzionist	213
Stroj Janez Pavel	župnik	107
Stroj Matevž	beneficiat	259
Strupi Jakob	penzionist	39
Stukelj Štefan	subsidiar	103
Sumrekar Frančišek Pavlj.	kaplan	253
Sumrek Martin	substitut	81
Svetec Frančišek	nunski spovednik	129
Š.		
Šafar Frančišek	kaplan	37
Šaller Jožef Jernej	profesor fizike	10
Savnik Frančišek	kaplan	84
Sega Andrej	župnik	193
Šesek Miha	župnik	254
Šimec Lovro	kaplan	92
Šimic Gašper	kurat	137
Škrjanec Jožef	kaplan	166
Šlager Janez Krstn.	vikar	57
Šlakar Anton	beneficiat	185

Priimek in ime	Stan	Stran
Šlibar Anton	župnik	257
Šlibar Atanazij	kanonik	7
Šluderbach Bernard, de	penzionist	117
Šmalc Andrej	lokalist	26
Šmalc Gregor	župnik	50
Šneider Filip	razjezuit	19
Šnelar Andrej	kurat	101
Šoeffman Jernej	stolni levit	12
Šraj (Schrey) P. Modest	lokalist	51
Štimic Jurij	kurat	190
Štrukelj France	stolni oficial	13
Štrus Jožef	lokalist	110
Štular Frančišek	kurat	228
Šustik Andrej	kurat	71
Šutej Štefan	kaplan	105
Švarc Simon	kurat	128
Švarzenbah France	kanonik	7
T.		
Tancman Andrej	kaplan	247
Tancman Jakob	kaplan	55
Taufferer Fran. Ks., de	razcistercian	16
Taufferer Innocencij, de	razjezuit	19
Taufferer Janez Nep., de	kanonik	7
Terler Peter	profesor hermenevtike	10
Terlip P. Fratern	kaplan	168
Terček Jernej	lokalist	88
Terpin Štefan	duhovnik	45
Teršan P. Honorij	lokalist	77
Tertnik Valentin	vikar	73
Težak Jurij	subsidiar	97
Tičar Anton	kaplan	80
Toman Frančišek Ksav.	kurat	157
Tomazin Andrej	kaplan	245
Tomažič Matija	subsidiar	44
Tomelli Jožef	beneficiat	39
Tomšič Jakob	vikar	196
Tomšič Matija	sacelan	190
Traven Anton	kaplan	20
Trebar Ignacij	župnik	114
Tretter Janez Nep.	profesor dogmatike	10
Trontelj Matija	subsidiar	257

Priimek in ime	Stan	Stran
Tschankl (glej Čankelj)	penzionist	45
Tschinkel (glej Činkelj)	penzionist	244
Turk Luka	duhovnik	16
U.		
UlČar Gregor	kurat	221
Ulle Valentin	župnik-dekan	171
Umnik P. Frančišek	kaplan	55
Urbančič Jakob	kaplan	27
Urbančič Martin	kaplan	244
Urbas Gregor	upravitelj	138
Urbas Štefan	razvikar	140
Ureček Jakob	ekspozit	131
Uršič Jožef	kaplan	154
Usner Jožef	beneficijat	21
V in W.		
Valič Jožef	kaplan	112
Valič Jurij	župnik	178
Wakolnik Jakob	kaplan	20
WaIIand Gregor	subsidiar	75
Wartha France	razcistercian	19
Vavpetič Pavel	vikar	118
Wazin (glej Bazin)	penzionist	208
Webern Frančišek, de	kanonik	8
Vechi Hieronim	kaplan	21
Weinacht Anton Nep.	vikar	131
Weiss Jožef	kaplan	177
Veja (Bea) P. Aleš	kaplan	236
Velicogna Frančišek	suhsidiar	222
Velicogna P. Klemen	lokalist	33
Werhand Janez	župnik	79
Wermati Frančišek, de	duhovnik	160
Veselic Jurij	kaplan	96
Videšič Štefan	župnik-dekan	224
Videtifi Janez	kurat	162
Vidraayr Jožef	zgodnjik	222
Wiesenthal Janez Nep.	razcistercian	199
Wilfan Frančišek Ksav.	kaplan	233
Wilhelm Friderik	razcistercian	19
Virtič Luka	kaplan	12
Wistan (glej Bistan)	provizoi	108

Priimek in ime	Stan	Stran
Vizintin P. Angelik	sacelan	258
Vodapivec Janez Krst.	duhovnik	17
Vodapivec P. Liberat	*lokalist*	237
Vodnik Valentin	kaplan	172
Voglar Jurij	župnik	209
Vogrin Matija	kurat	102
Wolf Frančišek	kaplan	1*7
Wolf Matevž	kaplan	107
Wolka Valentin	kurat	241
Wutscher (glej Bučar)	beneficiat	157
Z.		
Zabret Ignacij	kurat	53
Zabukovič Evgerrij	kaplan	204
Zabukovec Tomaž	**kurat**	135
Zajec Tomaž	župnik	144
Zanello Frančišek	sacelan	34
Zanutl Jernej	lokalist	72
Zbačnik Gregor	beneficiat	175
Zdešar Matija	lokalist	94
Zdravič Martin	kaplan	179
Zdravič Matija	subsidiar	174
Zdravič Mihael	subsidiar	186
Zeiser Jurij	župnik	100
Zelerič Matija	župnik	204
Zeppe Martin	vikar	231
Zgaga Valentin	substitut	60
Zierheimb Karol Rud., L. B. de	župnik-dekan	142
Ziherl Jakob	penzionist	.126
Zonfagnini Anton	vikar	94
Zorman Martin	vikar	248
Zorn France	kaplan	20
Zumler Leopold	kaplan	119
Zumpe Frančišek Krištof	gimnazijski suplent	11
Zupan Jurij	župnik	20
Zupančič Anton	kurat	114
Zupančič Jakob	župnik-dekan	2?
Zupan Jožef	župnik	54
Zupane Jurij	subsidiar	68
Zupan Peter	provizor	60
Zupan Sebastijan	zakristan	12
Zupan Tomaž	kaplan	212

Priimek in ime	Stan	Stran
ž.		
Žagat Janez	kaplan	225
Žerovec Janez	subsidiar	231
Zidan Jurij	beneficiat	28
Žigon P. Anton	penzionist	47
Žmavec Janez	kurat	227
Žnidaršič Anton Jožef	župnik	164
Žnidaršič Matija	kaplan	2<J

Zaznamek dnhovnij po abecednem reda.

Ime duhovnije	Stran	Ime duhovnije	Stran
A.		Borovnica (Franzdorf)	108
Aich (Dob)	65	Brdo (Egg)	66
Ajdovec	149	Brezovica	79
Altlag na Kočevskem	183	Briindl (Studenec)	196
Ambrus	155	Brusnice	205
Assling (Jesenice)	74	Bukovščica	64
. B.		C.	
Begunje	262	Cerklje pri Kranju	34
Beta Bohinjska	262	Cirklje pri Krškem	223
Bela Koroška	76	Cirknica	136
Bela cerkev	293	Č.	
Bela peč (VVeissenfels)	75		
Besnica	131	Čatež ob Savi	199
Bevke	250	Čatež pod Zaplazoni	150
Bistra (Frevdenthall)	108	Čemšenik	29
Bistrica Bohinjska	253	Češnjice	72
Blagovica	71	Črmošnjice	178
Bled (Grad)	254	Črni vrh pri Polhovem Gradcu	251
Bloke	187		

Ime duhovnije	Stran
Črnomelj	97
Črnuče	57
D.	
Dob (Aich)	65
Dobernič	144
Dobovec	235
Dobrava pri Zaspu	263
Dobrepolje	185
Dobrova	79
Dobrunje	60
Dol (Lustthal)	54
Dole	231
Dolenja vas	173
Dolina Velika	200
Dovje (Lengenfeld)	74
Dražgoše	64
Duplje	217
E.	
Eg£ (Brdo)	66
F.	
Franzdorf (Borovnica)	118
Freydenthall (Bistra)	1(8
G.	
Godovič	248
Golo	109
Sv. Gora	32
Gora pri Sodražici	175
Gorice	218
Gorje	252
Goettenitz (Gotenica)	184
Gottschee (Kočevje)	176
Grad (Bled)	254
Grahovo	141
Grčarice (Masern)	175
Sv. Gregor	190
H.	
Sv. Helena	57
Hinje	155
Hoenigstein (Mirna peč)	164
Homec (Kleingailenhergl	57
Hotedršica	248
Hotič	33
1.	
Ig '	107
Ihan (Jaucben)	68
J.	
Sv. Jakob ob Savi	58
Janče	26
Št, Janž	231
Javor	60
Javorje	87
Št. Jernej	201
Jesenice (Assling)	74
Jezica	58
Sv. Jošt pri Kranju	131
Sv. Jošt nad Polhovim Gradcem	248
Št Jurij pri Kranju	37
Št. Jurij pod Kumom	236
Št. Jurij v Orehovici	203
Št. Jurij pri Šmariji	92
K.	
Kamna gorica	262
Kamnik	43
Sv. Katarina na Topolih	82
Kleingallenberg (Homec)	57
Kočevje (Gottschee)	176
Kokra	218
Kolovrat	30
Komenda	38
Kopanj	94
Kcprivnik (Nesselhal) na Kočevskem	179

Ime duhovnije	Stran
Koseza na Dolenjskem	237
Kostanjevica	196
Kostel na Kočevskem	179
Kovor	209
Kranj	205
Kranjska gora	73
Krašnja	69
Kresnice	24
Sv. Križ pri Litiji (ob Turnu)	146
Križe pri Tržiču	209
Križevo pri Kostanjevici	204
Krka (Obergurg)	151
Krško	220
Kropa	120
Kurešček	111
L.	
Št. Lambert	31
Lašče	188
Št. Lenart	65
Lesce	257
Leskovec (glej Krško)	220
Leskovica	86
Lese	265
Lipoglav	95
Ljubljana:	
Stolna župnija	11
Mar. Oznanjenje	237
Sv. Jakob	17
Sv. Peter	20
Trnovo	244
Križanška cerkev	14
Ljubno	210
Logatec	249
Lom	219
Loški potok	174
Št. Lovrenc na Temenici	145
Lož	132
Lučne	88
Lustthal (Dol)	54

line duhovnije	Stran
M.	
Malčiče	130
Masern (Grčarice)	175
Mekinje	50
Mengeš	52
Metlika	96
Mirna (Neudegg)	147
Mirna peč (Hoenigstein)	164
Mitterdorf na Kočevskem	183
Mokronog	228
Moravče	69
Mošnje	256
Mozelj na Kočevskem	180
N.	
Naklo	211
Nesselthal na Kočevskem	179
Neudegg (Mirna)	147
Nevlje	47
Novo mesto	157
O.	
Obergras (Trava)	185
Obergurg (Krka)	151
Olševek	41
Orehovica p.Leskovcu	203
Oselica Nova	86
Oselica Stara	87
Osilnica	181
Ovsiše	131
Št. Ožbalt	72
P.	
Peče	73
Sv. Peter pri Novem mestu	168
Planina pri Cirknici	138
Sv. Planina pri Zagorju	33

Ime duhovnije	Stran
Prečina	169
Preddvor	213
Predoslje	215
Preserje	106
Preska	81
Podbrezje	212
Podlipa	250
Podzemelj	99
Polhovi gradeč	246
Polica	93
Poljane nad Loko	82
Poljane pri Kočevju	100
Polje	59
Polšnik	230
Prežganje	25
Primskovo	118
Primskovo pri Kranju	43
R.	
Radeče pri Beli peči	77
Radeče pri Zidanem mostu	234
Radovljica	259
Raka	194
Rakitna	109
Reka (Riegg) na Kočevskem	181
Ribnica	171
Ribno pri Bledu	263
Rodine pri Radovljici	264
Rova	51
Rovte	249
Rudolfovo (Novo mesto)	157
Rudnik	93
Št. Rupert	224
S.	
Sava	24
Schweinberg (Vrh)	105
Sela pri Šumbregu	150
Selca	63
Semič	102
Smlednik	55
Sodražica	174
Sora	78
Sorica	65
Sostro	61
Soteska	167
Srednja vas v Bohinju	257
Srednja vas na Kočevskem	183
Stari logna Kočevskem	183
Stara loka	121
Stopiče	167
Studenec (Briindl)	196
Struge	189
Svibno	233
Š.	
Škocijan na Dolenjskem	192
Škocijan pri Turjaku	91
Škofja Loka	124
Šmarije	89
Šmarjeta pri Klevevžu	293
Šmartin pri Kranju	118
Šmartin pri Litiji	21
Šmartin pod Šmarno goro	54
Šmihel pri Novem mestu	165
Špitalič	49
Štanga	26
T.	
Temenica (Sv.Lovrenc)	145
Tomišelj	110
Topol (Sv. Katarina)	82
Toplice	168
Trata	84
Trava (Obergras)	185
Trboje	58
Trebelno	229

Ime duhovnije	Stran
Trebnje	142
Trojana	32
Sv. Trojica	232
Sv. Trojica na Notranjskem	190
Trstenik	219
Tržič	215
Tuhinj Spodnji	48
Tuhinj Zgornji	50
Tunjice (Tainiz)	42
Turjak	95
U.	
Unec	141
Št. Urška gora	41
Uršulinski samostan: ljubljanski	240
loški	129
V in W.	
Vače	27
Valta vas	170
VVeissenfels (Bela peč)	75
Velesalo	40
Št. Vid pri Cirknici	191
Št. Vid nad Ljubljano	80
Št. Vid pri Zatični	111
Vinica	104
Višnja gora	114
Vodice	56
Vrh (Sv. Trije kralji)	88
Vranja peč	51
Vrh (Schweinberg)	105
Vrhnika	245
Vrzdenec pri Horjulu	252
Z.	
Zagorje	30
Zagrac	156
Zalilog	61
Zaplana	251
Zapoge	58
Zasip	258
Zatičina	116
Zavrac	89
Zlato polje	72
Ž.	
Žalina	94
Železniki	62
Želimlje	111
Žiri	85
Žužemberk	153

Stvarni popravki.

Na strani 13. beri v 10. usti od spodaj: 1797 mesto 1787.
„ 16. dodaj na koncu 12. vrste od spodaj: beneficiat v Sori 1761-1762 kaplan v Smledniku 1764.
, „ 18. beri v 1. vrsti od zgoraj: Kraševec mestc Krašovec.
„ „ 19. beri v 7. vrsti od zgoraj: 1769. mesto 1779.
, „ 21. beri v 4. vtsti od zgoraj: 1813 mesto 1713.
„ , 21. izpusti v 5. vrsti od zgoraj besedico zal.
„ „ 33. beri v 2. vrsti od spodaj: 1800. mesto 1880.
„ „ 44. beri v 3. vrsti od zgoraj: 1768. mesto 1765.
„ , 50. beri v 18. vrsti od zgoraj: zelo mesto celo.
„ „ 53- beri v 3. vrsti od zgoraj: kaplanoval mesto kaplan.
„ „ 56. beri v 7. vrsti od zgoraj: 1761. mesto 1760
„ „ 67. beri v 6. vrsti od zgoraj: 1793. mesto 1893.
„ „ 68. beri v 2. vrsti od spodaj: 1724. mesto 1721.
, „ 69. beri v 3. vrsti od zgoraj: 1754. mesto 1755.
„ , 69. izpusti v 10. vrsti od zgoraj besedi svoje smrti ter dostavi za letnico 1790.: v pokoju bival v Moravčah do i. 1802.
„ „ 81. beri v 15. vrsti od zgoraj: 1803. mesto 1805.
„ „ 82. dodaj v 8. vrsji od zgoraj pred besedo pozneje: v Lešah de 1806.
„ „ 90. beri v 12. vrsti od zgoraj: 1751. mesto doma.
„ , 96. beri v 8. vrsti od zgoraj: 65 mesto 53.
„ , 104. beri v 1. vrsti od zgoraj: Cerar mesto Cesar.
„ „ 105. beri v 16. vrsti od zgoraj: imeli mestc imali.
„ „ 125. beri v 4. vrsti od spodaj: Reichenburgu mesto Reichenbergu.
„ „ 143. beri v 14. vrsti od zgoraj: meri mesto merni.
„ „ 169. beri v 4. vrsti od zgoraj: 1789. mesto 1786.
„ „ 169. beri v 5. vrsti od zgoraj: 1800. mesto 1305.
„ „ 179 beri v 3. vrsti od spodaj: 58. mesto 38.
„ „ 191. beri v 4. vrsti od spodaj: 1791. mesto 1793.

Na strani 192. beri v 9. vrsti od zgoraj: naslovom mesto imenom.
„ „ 195. beri v 5,vrsti od spodaj: Thurnarnhart mesto Thurmamhart.
„ „ 200. beri v 1. vrsti od spodaj: videmski mesto vodmenski.
„ „ 202. dostavi za besedo katehet v 9. vrsti od zgoraj: v Kranju.
„ „ 206. beri v 17. vrsti od zgoraj: imel mesto imal.
„ „ 208. beri v 13. vrsti od zgoraj: Markiz mesto Markeš.
„ „ 237. dostavi v 6. vrsti od zgoraj na koncu: Umrl je ondi dne 9. aprila 1789.
, „ 244. beri v 13. vrsti od zgoraj: na Dobrovi mesto Dobravi.